

51632

Színháziélet

Szerkeszti:
Jancze Sándor

Örkény Marika
Magyar Színház:
"Bál a Savoyban"

ANGELO
PHOTOS

20
Ft

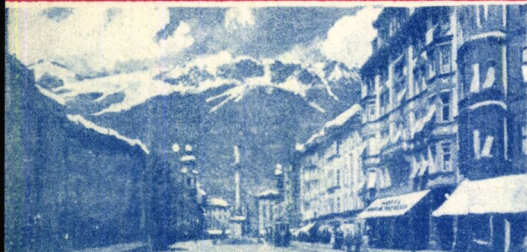
ÁRA:

934 2.sz.

Tél Ausztriában

Látogassátok Tirol fehér hegyeit

Hotel Maria Theresia Innsbruck

Maria Theresia-Strasse

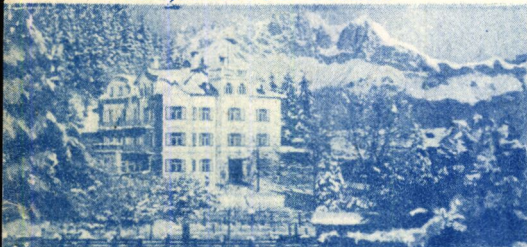
160 ágy, minden modern komfort és kényelem.
Tulajdonos: M. Obexer.

Kitzbühel 800 méter a tengerszint fölé

Pension Six

Elsőrangú ház. — Legmodernebb komfort, meleg-folyóvíz, fürdők. — Penzióárak december 15-től március 31-ig Schilling 12—14.

Kitzbühel

800 méter a tengerszint fölé

Pension Erika

Legmodernebb komfort. Penzióárak 12-15 Schilling

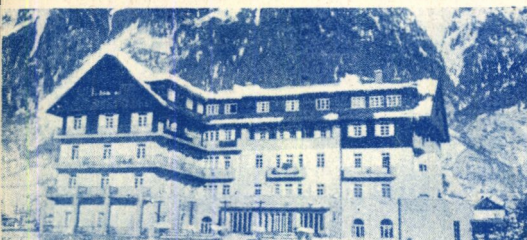

Kitzbühel

Hotel Kitzbühlerhof

Elsőrangú ház gyönyörű fekvéssel. — Minden modern kényelem mérsékelt árak mellett.

Salzburg téli sporthelyei világhírűek

Grand Hotel Hofgastein

Elsőrangú szálloda. 100 szoba. Központi fűtés, folyó víz. Fürdőszobás lakosztályok. Termál-fürdők. Társas terem. Mindennemű télisport.

Szobarendelés: Österreichisches Verkehrsbureau, Budapest, VI., Andrásy-út 28.

Hofgastein

Kuhhaus Haschke

Legmodernebb komfort — Elsőrangú családi penzió — Egész éven át nyitva — Termál-fürdők a házban.

Fenti helyekről prospektusokkal és minden felvilágosítással a **SZÍNHÁZI ÉLET Utazási Osztálya**, Budapest, VII. kerület, Erzsébet-körút 7 szívesen szolgál

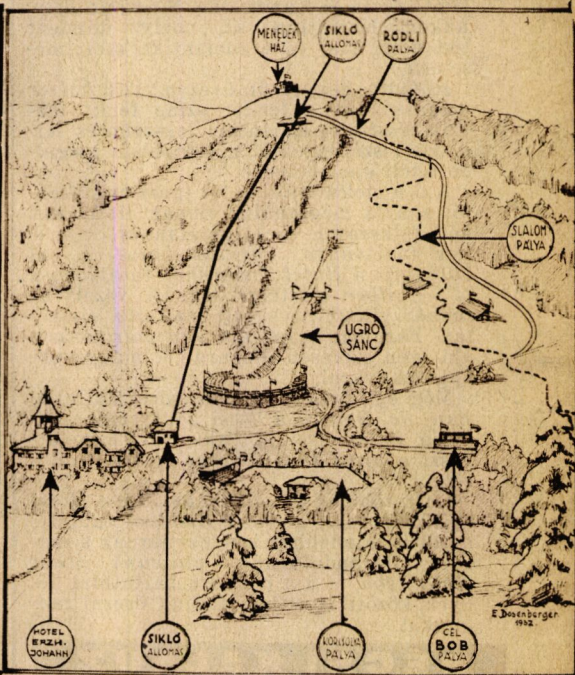

Januári programot ad a Panhans

A városi ember munkában agyonhajszolt idegeit semmi nem nyugtatja meg jobban, mint a hegyek kristálytisza levegőjű, hótól csillogó lejtői. A világvárosi luxushoz szokott közönségnek semmiről nem kell lemondani, még a városok között sem. Budapestről a legnyugyebben megközelíthető Semmeringenben Európa talán legnagyobb alpesi állodája: a *Grand Hotel Panhans*. Ez hotel nemcsak kényelmet, otthont és kúszad vendégeinek, hanem nagyanyú sport- és szórakozási programmal lepi meg az ott tartózkodókat.

Január 1-én délelőtt 11 órakor újevi síverseny a Liechtenstein-sáncról, a Panhans tiszteletdíjáért. Délután slalom- és ródliverseny urak és hölgyek szére. *2-án:* sí-gymkhana a Panhans sítéin. *3-án:* bécsi »Heurigen-este«. *4-én:* délelőtt: rókavadászat a Hirschenbergeien, este tánc. *7-én:* délelőtt síugróverseny, délután jégchokki-verseny a Panhans-jégpályán. *10-én:* táncmulatság. *11-én:* sportbál. *14-én:* délelőtt: nemzetközi jégchokki-verseny, délután: kettős

A Panhans téli sportlehetőségei

bobsleigh-verseny. *20-án:* vidám weekend a Panhansban. *21-én:* délelőtt: síugróverseny, délután: négyes bobsleigh-verseny. *27-én:* »Soirée de Gala.« *28-án:* jégchokki-verseny. *31-én:* Holdfénytúra. Indulás a Panhansból, Rendezik a Panhans sportmesterei.

A gazdag és bő sportprogram dacára a Panhans árai mindenki számára hozzáférhetőek. Néhány napot vagy hetet a Panhansban tölteni, az élet felejthetetlen élményei közé tartozik.

A téli fedett úszócsarnok a Panhansban

Utazási élet

Siszezon Karinthiában

A síspört híveinek szeme Auszria gyakrabban akad meg — mikor Ausztria térképét nézik — Karinthián. S ha van hely, akkor Karinthia az, mely mindent tud adni a sí és a romantika szerelmeinek.

Hőfölte hegyektől övezve, 1200 méter magasságban a tenger színe felett fekszik *Mallnitz*, Karinthia legszebb és természeti szépségektől a legjobban megáldott téli sporthelye.

Aki a síelés művészetét igazi mesterektől akarja megtanulni, annak *Mallnitzot* kell felkeresni. A híres *Hannes Schneider* tanítványa, *Farniok Lajos* — aki különben a *Hotel Tauernhof* tulajdonosa is — *Alber* mesterrel együtt vezeti az immár világhírűvé vált mallnitzi síiskolát. *Farniok Lajos* magyar származású, aki igen szívesen diskurál el magyarokkal, magyarul.

Még egy magyar tartózkodik *Mallnitzban*: *dr. Berecz*, a bécsi gazdasági rendőrség főtisztviselője, aki rövidesen átveszi a híres *Drei Gemen Hotel* vezetését.

De a többiek is, *Alber*, az *Alpen Hotel* és *Komposcht*, a *Hotel Bichlhof* tulajdonosai is mindenben kedvre járnak a magyar kirándulóknak, *utazzunk tehát Mallnitzba*, — s a hőföldte karinthiai hegyek között is otthon fogjuk érezni magunkat. K.

BÉCSI KALAUZ

Tegye szebbé bécsi tartózkodását azzal, hogy a

Hotel

Erzherzog Rainer-ben

lakik. Wien, IV., Wiedner-Hauptstrasse 27-29. Az Opera közelében

Magyar Borház

Pataky Étterem!
I., Spiegelgasse 10

Ezt a címet érdemes feljegyezni és felkeresni. — Mérsékelt árak. Cigányzene. — Állami borok

Harisnyák - Női fehérenemű

Etam

Wien I., Kärntnerstrasse 26. Tel. R 21-7-40

A KITZBÜHELI THERES HOTEL ÉS PENSIÓBAN az idei téli szezonban a következő élkelőségek szálltak meg: *Hatzfeldt* herceg és hercegnő családjával, *Irma fürstenbergi* hercegnő, *Friedrich Christian schaumburg-lippe* herceg és felesége, *Esterházy László* herceg és felesége, *Bernhard lippei* herceg és fiai, *Esterházy Bernadette* hercegnő, *Spoelberch grófnő* családjával, *Esterházy Alice grófnő*, *Erdődy Ferenc őrgróf* és testvére, *gróf Esterházy András*, *gróf Zichy György*, *Czernin-Morzin grófnő* /leányával, *Bismark Brigitte grófnő*, *gróf Esterházy Lászlóné*, *Khevenhüller Meli grófnő*, *Khevenhüller Irma grófnő*, *Haupt István báró* és felesége, *Eltz-Rübenach Eugenie* és *Therese bárónők* és *Rost von Tonningen népszövetségi követ* családjával.

VISSZAUTAZÁSI ÉS KIRÁNDULÁSI KEDVEZMÉNYEK AZ OSZTRÁK VASUTAKON.

Január 1-én ismét életbelép Ausztriában az 50 százalékos visszautazási kedvezmény. Ezt mindenki megkapja, aki január 1. és március 17-é között 7 napot vagy többet tölt el Ausztria területén s odautazáskor legalább 150 kilométer távolságnyra váltott jegyet. A visszautazási kedvezményt a »Winterreisekarte« (S 20.—) alapján szolgáltatják ki, nemcsak egyszerű visszatérésre szól, hanem tetszészerinti félúru utazásra az osztrák szövetségi vasutak összes vonalain. Már az első két napon belül is el lehet utazni 100 kilométer távolságra kirándulások címén.

A félúru kedvezményes jegyeket pengőfizetés mellett, Magyarországon is meg lehet váltani.

Felvilágosítással a Színházi Élet utazási osztálya szívesen szolgál.

PENSION SILBERERSCHLOSS SEMMERING

Semmering legmagasabb pontján fekszik a penzió, mely messzi hegyes tornyaival egy zépkori vár benyomást tesz. 1070 méternyire tenger színe fölött 25 szoba (36 ágyal) várja az utazókat. Ez a hely a szíri családi penzió, a lisportolók paradicsoma, legideálisabb, csendes hon.

A Silbererschloss Pension diétás, normál és fogkuras konyhája egyaránt kitűnő. Közös és étkező helyei régi várkastélystilusban vannak berendezve, szobáiban központi fűtés és folyóvíz van. A pihenő számára fedett fekvőcsarnok áll rendelkezésre. Borok kitűnőek. Fürdője és autógarázsa is van. 60.000 négyzetméternyi park öleli körül.

A Silbererschloss Pensionak egyre több a visszatérő vendége. Aki egyszer meglátogatta ezt a penziót, nem kívánkozik többé máshová, mert árai is mérsékelték. Felvilágosítással szolgálunk. Telefon: Semmering 96

UJ SI-ELDORÁDÓ; SESTRÍÉRES

A tél szerelmeseinek új nevet kell megtanulni: *Sestriéres* nevét. A hőspört hívéinek új eldorádója ez a páratlan szépségű hely a Piemonti Alpok ölében, több mint 2000 méter magasságban. Magassága dacára a klímája hihetetlenül kellemes, Sestriéresen a hőmérő sohasem száll 12–14 fok alá.

Ezt a csodálatos helyet még csak két évvel ezelőtt sem ismerte más, mint néhány elszánt sportoló. Ma pedig világ-hírű. Híret *Senatore Agnelli*-nek, a Fiat-autógyárak vezérének köszönheti, aki nagy híve a téli sportoknak s aki egy napon fia társaságában elkalandozott ide. A hely annyira megtetszett *Senatore Agnelli*-nek, de különösen fiának, *Gr. Uff. Edoardo Agnelli*-nek, hogy szinte pillanatok alatt határozta el a lehetetlent: szállodákat építeni ide s Sestriéresnek világ-hírt szerezni.

Első dolguk volt felfedezésükről jelentést tenni a Duce-nak, aki azonnal jóváhagyta az eléje terjesztett terveket s így a fantasztikumból rövid időn belül valóság lett. Olaszország leghíresebb építészei az egyik tervet a másik után készítették és mutatták be s az *Agnelli*-család a legújszerűbb és legvakmerőbb tervet fogadta el: toronyalakban építettek a szállodákat, ami által a szálloda épülete nem érzi a szelek és a hóviharak erejét, s ami egyúttal a legélszerűbb térkihasználásra ad módot.

Ma, 1934 télén Sestriéresnek már négy gyönyörű szállodája van: a *Hotel Torre di Sestriéres*, egy tizenkétemeletes, toronyalakban épült szálló; a *Hotel Monte Sises*, hasonló stílusban épült turisztaszálló; a *Grand Hotel Duchi d'Austa*, egy tizennyolcemeletes, szintén toronyalakban épített, minden kényelemmel ellátott hotel; végül a *Grand Hotel Prin-*

cipi di Piemonte, az utolsó évtizedek legigazibb szállodai remeke, mely a legkiszélsőbb luxust adja 2000 méter magasságban. Minden szobához fűdőszoba és privátszalón tartozik, társalgóhelyei az olasz királyi család világhírű művészeinek, *Piöre Martelli*-nek freskóival vannak díszítve.

A sestriéresi turisták rendelkezésére két hatalmas drótkötélpálya áll, akik néhány percen belül a Monte Sisesen (2700 méter), a Monte Alpetten (2450 méter) és a Monte Banchettan (2550 méter) található magukat. *Hans Nöbl* és Európa legjobb nevű professzionista trénerai által a turisták rendelkezésére.

Sestriéres hőmezői páratlanok. A kezdők számára könnyű dombok állanak rendelkezésre, a haladók meredekebb helyeket találhatnak, a bajnokok száz kilométernél nagyobb sebességgel is száguldhatnak a három és félkilométeres nyílegyenes úton lefelé. A két újonnan épített ugránsónak hetvenöt és nyolcvan méteres ugrásokat lehet végezni. A bob-pálya hat kilométer hosszú s a skeleton-pálya is lázasan épül.

De épül s 1934-ben be is fejeződik egy ötszáz szobás új szálló, egy harmadik drótkötélpálya s Európa legnagyobb ugrásánca is. Ezer és ezer munkás dolgozik éjjel-nappal, hogy a januárban megtartandó nemzetközi sí-, bob- és

HOTEL FEICHTEGGER

WEISSER OCHS

MARIAZELL

862 m Stájerország

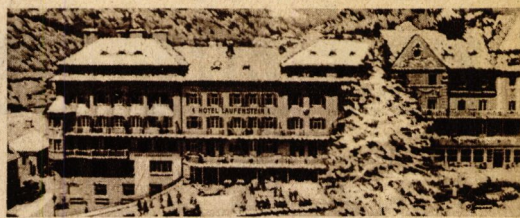
A hó hívei évről-évre egyre többen utaznak **Mariazellbe**, ahol a hóviszonyok ideálisak.

A **Feichtegger** szálloda — mely egész év alatt üzemben áll, a búcsújáró templom közelében, a központban fekszik délnyugat felé — kiváló polgári ház 135 szobával, melyek mindegyikében központi fűtés, hideg és meleg víz van. A hotel konyhája a legmodosabb

vezetés alatt áll, a hotel társaskocsija pedig minden vonatkezelésnél a pályaudvaron áll. Az autósokat a szálló garázsa és garázmestere várja.

Január 5-től a hotel árait leszállították, útítárságok részére pedig megegyezés szerint külön áratok számítanak a tulajdonosok, akik személyesen vezetik a szállót. Sürgőncim: Feichtegger, Mariazell. Telefon (éjjel-nappal): 16.

M A R I A Z E L L 862 m.

HOTEL LAUFENSTEIN

Télen mindenkinek sápadt az arca. Aki mégis egészséges, napbarnított arccal akarja meglepni társaságát, az siessen megváltani kedvezményes vasúti jegyét az Osztrák forgalmi irodában (Andrássy út 28.) és utazzon **Mariazellbe**, ahol a magaslati napfény sugárzásában, hópalásttal takart alpesek között sühlet barnára.

A **Hotel Laufenstein**, Mariazelli nemzetközileg jólismert, minden kényelemmel berendezett, modern szállója nyújtja a legkiválóbb, kényelmes otthont. Konyhája kitűnő és vendégei szórakozásáról kellőleg gondoskodik. Kávéház, bár, sport- és jégpálya, és vadászati lehetőségek várják a hotel vendégeit. Árai a mai viszonyoknak megfelelőek. Januártól kezdve különösen mérsékelték a **Hotel Laufenstein** árai.

A Sestrières-i «Principi di Piemonte» nagyszálló

ugróversenyekre minden a legtökéletesebb módon álljon készen. Ostrières páratlan szépségű kirándulohelyei veszély nélküliek, mert itt a lavinaveszély teljesen ismeretlen. Talán ez az oka annak, hogy Oxford és Cambridge egyetemi csapatai, kik eddig St. Moritzot választották tradicionális évi sportversenyeik helyéül, az idén már Sestrièresben fognak kiüzdeni.

Sestrières jelenleg nyolcszáz ágyat tud vendégek rendelkezésére bocsátani, de már hetek óta tömegesen utasítják vissza — természetesen sajnálattal — a jelentkezőket, mivel az összes szobák hekkkel előre vannak lefoglalva.

Az olasz trónörökös pár a Principi di Piemonté állandó vendégei, úgyszintén a walesi herceg, a duchi d'Austa, a Duca di Bergamo, Aspásie de Grece főhercegnő, Troubeckóy főhercegnő, Imeretinsky hercegnő, a de la Huerta spanyol hercegi család, de Limur angol lord, Paul Boncour francia miniszter, S. E. Balbo, S. E. Ricci, Boncompagni hercegi család, a Borghese hercegi család, sőt a belga királyi pár is bejelentette erre a télre látogatását. A világhírű színészek közül Douglas Fairbanks is ide fog érkezni.

Január havában hosszabb szabadságát Mussolini is itt fogja tölteni.

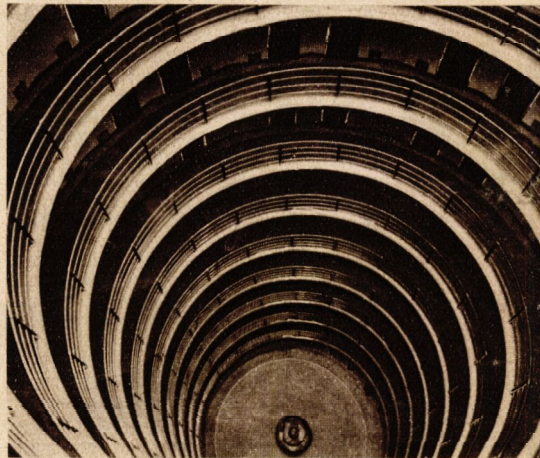
Két kitűnő »Auto-Strada« köti össze Sestrières Torinóval és Pineroloval. Az autók minden időben könnyen jöhetnek fel a kitűnő karban tartott utakon.

Az összes kül- és belföldi vonatok megállnak Oulx-nál s a hotelek luxusautobuszai negyven percen belül érkeznek Sestrièresre. November elejétől április végéig állandóan kitűnő hó áll a síelők rendelkezésére, eddig még nem fordult elő, hogy a hó a tél folyamán hiányzott volna.

Mindenki megtalálhatja Sestrièresben a neki megfelelő hotel, mert a teljes panzió ára a szerény harminc lírától a luxus szálló 100—150 lírájáig változik.

A sestriériesi hotelek igazgatását az ismert és kitűnő olasz szállodás, Comm. Edgardo Balbis vette át, kinek neve garancia arra, hogy aki Sestrièresbe érkezik, feltétlenül jól fogja érezni magát.

Szlovák László

A Sestrières-i toronyszálló belseje

A Színházi Élet társasutazása Biharfüredre

Százötven méter védett völgykatlanban, 1080 méter magasságban, 1300—1600 méter magas hegyektől körülvéve fekszik Biharfüred, melynek sítérépe november végétől március végéig úgy túrasíelésre, mint lesiklásra, s a kezdőknek tanulásra igen alkalmas. Menedékházában külön hálótermek állnak rendelkezésre a hölgyek és urak számára. Villáiban tiszta és levegős szobák vannak kályhafűtéssel. A Belvedere-szállóban központi fűtés és melegvíz áll rendelkezésre.

Mínthogy kevesen ismerik ezt a kitűnő téli sporthelyet, a Színházi Élet a Román Utazási és Idegenforgalmi Irodával (Andrássy-út 29) karöltve folytatatólagos kiránduláso-

kat rendez a bihari hegyek közé. Az első társasutazás január 15-én kezdődik és nyolc napig tart.

Részvételi díj, teljes ellátás és lakás a menedékházban: **P 90**

Indulás 15-én a Nyugati pályaudvarról reggel 7³⁰ órakor. **Érkezés Nagyváradra 14-43 órakor.** Indulás Nagyváradról 15⁰⁰ órakor autobusszal Budureasaig s onnan tovább szánkóval Biharfüredig.

Jelentkezési határidő január 10.

A sí-túra résztvevői számára 2 pengős kedvezményes vízumról gondoskodtunk.

Részletes felvilágosítással a **SZÍNHÁZI ÉLET UTAZÁSI OSZTÁLYA** (Erzsébet-körút 7) szolgál

SZÍNHÁZI ÉLET

SZÍNHÁZI, FILM, IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI SZAKLAP

SZERKESZTI: INCZE SÁNDOR

HARMATH HILDA

Magyar Színház: «Bál a Savoyban»

(Foto Angelo)

„Fölkérem egy fordulóra a Savoy báljára“

Irta: Farkas Imre

Az elmúlt évtizedben, a hanyatló operett világában, egyetlen név robbant ki diadalmasan: az *Abrahám Pál* neve. A legnehezebb helyen kezdte karrierjét: Pest figyelt föl rá. Egy édesen olvadó, mégis modern keringő csendült meg a Viktóriában: »Nem történt semmi, csak elváltunk csendben...«

Azután jött a többi. Jött a »Van tevé«, jött a »Harminckettes baka vagyok én!«. Első eset, hogy a magyar muzsika patogó üteme harmonikusan olvadt össze a modern dzsessz ütemével.

Igenis, *Abrahám Pál* volt az egyetlen, aki megérezte a kor muzsikáját. Ezt a lüktető, ideges, ritmustalan ritmust, ami-

kor a szaxofón vezeti a szólamot, vagy a bendzsó, amikor a dob pörgése kivigyorog a zenekarból, mint a duzzadt néger ajkak közül a vakító fehér fogsor, — de amellett *Abrahám Pál* művész a szó szoros értelmében, költő, akinek melódiában gazdag lelke kicsillan a modernül, groteszkül meghangszerelt dallamok mögül.

A muzsika? Az előjáték nápolyi motívumokkal ékes dallama, a két pattogó duett, az első finaletto klasszikusan modern ötlete, a nagy keringő hatalmas felépítése: megannyi csillogó ékszer a pompás művű operett-dobozban. A zenei aláfestések, a vissza-visszatérő dalötletek a legfásultabb hallgatót is kell, hogy magukkal ragadják. A »Bál a Savoyban« két órára kizár minden gondot, aki ezt végighallgatja, annak örülni kell a pompás dalsokornak, melyet egy nagyszerű és izig-vérig modern tehetőség nyújt át neki.

Hajdanában fehér kesztyűs kezekkel cibálta ki *Abrahám Pál* a zenekarból a melódiákat, ma rövid karmesteri pálcá van a kezében, de szemjátéka, ideges, megérző, nyugtalan dirigálása a régi. Molnár Ferenc »Ördög-e a karmesteri pulpituson.

A darab meséje? Pompás vigjáték. Grünwald és Beda urak gyártották, de nálunk *Heltai Jenő* mesteri keze alá került, aki teletűzdelte az igazi poézis mosolyával és virágaival. Egy arisztokrata-párról van szó, akik egy évi — mézes hét után még mindig szeretik egymást. A férj házasságkötése előtt régi kalandjának, Tangalitának — aki spanyol táncosnő, egy csekket ad, melynek ellenében egy órát tölt el a csekk bemutatásakor bármikor és bárhol Tangalitával. A táncosnő a Savoy hotel báljára

— Halló dady, én megígértem neked egy évvel ezelőtt, hogy híres zeneszerző leszek és akkor szabadon választhatok férjemet magamnak. My dady vedd tudomásul, hogy eljegyeztem magam Musztafa bejjel.

RÖKK MARIKA és KABOS
GYULA
Magyar Színház: »Bál
a Savoyban« (Foto Gyenes)

életben ki akarja mulatni magát.

Csókot — csókért!

A márkiné szemet vet az ügyvédre és a forgószínpad jóvoltából láthatjuk a két szeparét, ahol pontosan az történik az egyikben, ami a másikban.

A harmadik felvonásban aztán kiderül, hogy — semmi különös baj nem történt, mindössze egy csók — egy csókért! És megegyezően fölzendülnek a klasszi-

Egy cocktail délelőtt,
egy cocktail délután,
három éjfél előtt,
négy éjfél után.

RÖKK MARIKA és BOBY GRAY

hívja a férjet, — ott akarja beváltani a csekket. A fiatal férj, barátjával, a hetedik nősülése előtt álló törökkel akar elmenni a bálba, természetesen a felesége nélkül, akit valami ürüggyel otthon hagy. Az ifjú asszony és barátnője hamar rájönnek a hazugságra s elhatározzák, hogy ők is elmennek a Savoy báljára, ezzel a kiáltással:

— Szemet szemért, csókot csókért.

Itt toppan be két új figura a darabba, két pompás alak, egyik Tangalita, a rég várt spanyol táncosnó. a másik pedig egy szerény ügyvédjelölt, aki egyszer az

Az én nevem La bella Tangolita
La Tangolita di Santa Fe.

A nép imád, La bella Tangolita.

A szived 'cicám, ó mond kié?

Sötét szemed lángol, ha szól a tangó,

Csapongsz, reptilsz mint egy csodás pillangó

Te hüvös, édes, drága Tangolita,

Ó Tangolita, di Santa Fe.

LÁZAR MARIA

(Foto Angelo)

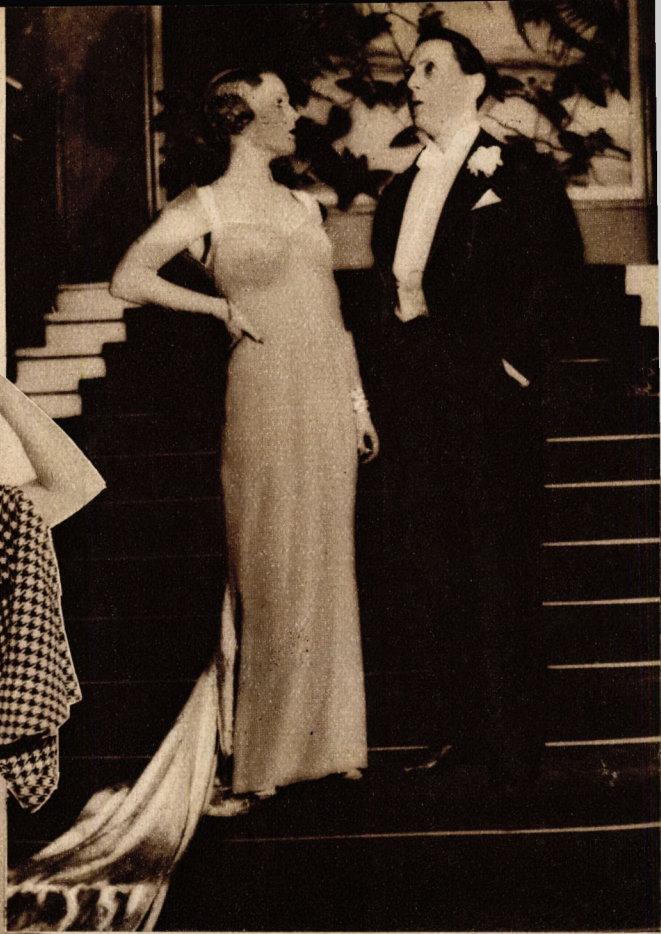
kusan modern melódiák és
- a közönség elragadtatva
távozik. A mai kényszere-
dett operett - dzsungelben
nagy öröm egy ilyen este!

A szereplők? *Harmath*
Hilda a legnagyobb meg-
lepetés. Hallottunk kül-
földi nagy sikereiről, most
mindent megértünk. Prima-

Jaj de jó
Szívemben itt a nagy ribillió.
Ó yes.
Jaj de jó
Titokban csókolni jaj de jó,
Jó lesz.
Mit sem ér a hosszú merengés.
Idő kevés, siess, ne késs.
Igy lehetsz örökre szerencsés.

RÖCK MARIKA
Magyar Színház: Bál a Savoyban

Tous jours l'amour
Egy hölgy és egy úr.
Az élet kettesben, de szép.
Tous jours l'amour
Egy hölgy és egy úr.
A csókhöz nem is kell egyéb.
Ma forró szavak közt egymásé,
De holnap, megesis már, egy másé
Tous jours l'amour
Mindegy mi lesz,
A jelszavam ma éjjel csak ez.

HARMATH HILDA és TÖRZS JENŐ

donna lett belőle a szó nemes értelmében.
Talán így: Prima-donna! Első nő! Be-
tölti a színpadot, régi szerénységét öntu-
datos mozgás váltotta föl, már ott áll
a rivalda elején, a sugarak özönében
és hangja a szerelmes csalogányé, vagy
inkább — a szerelmes asszonyé, aki da-
dol, mert tele van a szíve!

Röck Marika tánca: ördögi. Még nem
igen láttunk ilyen szubrett-táncot. *Lázár*
Mária fekete szépségében, villogó szemei-
vel pompás spanyol táncosnő. *Törzs Jenő*
a nagy művész fölényével és rokonszen-
ves öntudatával oldotta meg feladatát.
Kabos Gyula: remek. *Török diplomata*,
aki eddig hat feleséget fogyasztott el,
végül is *Röck Marika*ba beleesik. Ha iz-
gatott, azt mondja:

— Ük, ük, ük!
Ezért a három «ük»-ért magáért érde-
mes elmenni a színházba.

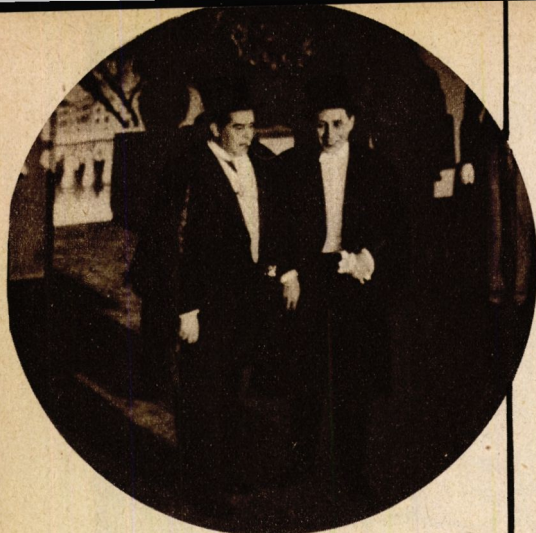

— Madeline, te inkább megöled, de nem eszlod meg az uradat.
HARMATH HILDA ÉS TÖRZS JENŐ
a Bal a Savoyban II-ik felvonásának fináléjában

(Foto Gyenes)

Bál van ma, bál, táncol Savoy
Jókedvű mindenki áll a bál,
Szédít a tánc a jazz süvőit
Taps, láрма, reng belé a föld.

Rajta!

Bál van ma, bál, táncol Savoy.
Táncold a valcert a nóta száll.
Forró a száj, csókolni muszáj.
Hajnalig ma meg se állj
Míg áll a bál, csókolj, igyál.
Végre itt a karnevál.

KABOS GYULA és TÖRZS
JENŐ (Gyenes felv.)

Ráday Imre az ügyvédjelölt kis szerepéből kabinetalakítást csinált, Pompás színész, tele humorral és intelligenciával.

Beszélgünk a színpompás képről, a gyógyító toalettokról, a csillag-táncról, a nagy keringő ritmikus kísérő táncáról, a gyönyörű görblőkről? Ezt látni kell. A színház páratlan áldozatkészséggel állította ki a darabot. A rendezés kifogástalan. Több annál: költői és bájos.

Főlemelem az íróttollamat és szeretettel mutatom az irányt. Az útirányt a Magyar Színházba. Hölgyeim, uraim: mindnyájukat fölkérem egy fordulóra a Savoy bálján. Hálásak lesznek nekem, ha követik a tollam, a szívem útmutatását és megnézik ezt a remek produkciót, a magyar genie és a magyar színjátszó művészet nagyszerű együttesét.

RÁDAY IMRE

MUSZTAFÁ 6 FELESÉGE

Halász Piri, Vörös Emmi, Vörös Anikó, Várkonyi Magda, Kondor Anni, Szalay Mária

Magyar Színház: Bál a Savoyban.
(Foto Angelo)

Mért szeressünk egy nőt,
Mért nem inkább kettőt,
Mért nem inkább hármat,
négyet és így tovább.
Drága nő van millió
S mind a millió oly jó,

Mért maradunk mindig egynél ostobák.
Igy szólt Mohamed,
Igy szólt Mohamed,
Mért szeressünk egy nőt,
Mért nem inkább kettőt,
Mért nem mindjárt tizet, huszat és így tovább.

A sokszorosított Bajor Gizi

Irtta: Ineze Tandor

Valahányszor a filmet és színházat ellenfélként állítjuk egymással szembe, rögtön Helena Hayesre, az amerikai Bajor Gizire gondolok.

Helena Hayes nem ragyogó szépség, legalább is a hollywoodi sztárokkal való összehasonlításban nem az. Amikor jött a hangosfilm és jó színésznőkre volt szükség, megcsinálták vele a Lullabay című filmet. Közvetlenül utána Molnár Jó tündérét játszotta a színpadon és pompás házakat csinált vele. Kétségtelen bizonyítékaul annak, hogy a filmen szerzet népszerűséget a színpad is kamatoztatta. Azóta Helena Hayes váltakozva szerepel filmen és színpadon. Es decemberben, amikor a «Mary of Scotland» című darabbal próbauton volt Bostonban, rekordot csinált: egy hét alatt huszonhétezer dollár bevétele volt a darabnak. Ilyen összeget prózadarab egy hét alatt még soha nem csinált Bostonban.

A film és a színház tehát nem ellenségek. A színháznak szüksége van arra, hogy a film ne csak ártsen, hanem használjon is neki. A filmről nagy tömegek tanulják meg a jó színészek és színésznők neveit s ez olyan propaganda, amiért a színház csak hálás lehet a filmnek.

A színigazgatónak sztárok kellene, mert a publikum csak akkor megy el közepes darabhoz, ha sztárok játszanak benne. Már pedig olyan színház nincs a világon, amely csak remekműveket hoz ki. A színházi produkciókat a középdarabok dominálják, a pluszt, a vonzóerőt a szereposztás adja meg hozzájuk.

A kölcsönösség fennáll a színház részéről is. A színház és a film egymás számára fedezték fel a tehetségeket, különösen áll ez ránk, kis országokra, ahol a filmgyártás nem folyamatos és egymagában nem tudja eltartani a legnagyobb tehetségeket sem.

Ezért gondolok folyton arra, hogy Bajor Gizit revízió alá kell venni.

Annak idején, a hangosfilm idején csinálták vele egy kísérletet, amely az adott körülmények mellett nem sikerült, de nem is sikerülhetett, mert idegen környezetben, megfelelő szakemberek nélkül reprodukáltattak vele egy nem neki való témát. És ha mindezzel meg is tudott volna birkózni, a hangfelvétel akkori kezdetlegessége mellett megamisítva kaptuk Bajor Gizi hangját. Azóta a rádió, amely kitűnő ellenpróbája a hangnak, többszörösen bebizonyította, hogy nem Bajor Giziben, hanem a körülményekben volt a hiba.

Bajor Gizit reprodukálni kell, hogy a legkisebb faluban is lássák és hallják. Filmet kell belőle csinálni és a többi magyar színpadi tehetségéből is, hogy megsokszorozott népszerűségük visszasugározzon oda, ahonnan elindultak: a színházra.

Persze, akár Bajorról van szó, akár más nagy magyar színésznőről és színészről, (Bajor nevét tulajdonképpen csak zászlónak használom, a magyar színpadi tehetségek gyűjtőfogalmául) nem szabad őket agyonsztárolni, mint ahogy Németországban csinálják, ahol egy-egy felkapott filmnagysággal évenként 4-6 filmet is készítenek. Legyen egy évben két Bajor-film, vagyis Bajor 2 hónapig a filmé, az év többi hónapjaiban pedig a színházé. A színház és a film közösen arassák le azt a vonzóerőt, amit Bajor neve és művészete jelent a tömegek szemében.

Ha valaki nagyon szép, vagy nagyon kedves, azt szokták mondani, hogy ez elkelve több példányban is. A budapesti Nemzeti Színház Bajor Gizije bizony elkelve mindenütt, ahol a magyar szó zengését szeretik. És milyen egyszerűen meg lehet csinálni: sokszorosítsuk Bajor Gizit.

Biller Irén karácsonykor Mexikóban férjhezment

Hollywood, december.

A karácsony a hollywoodi filmvilágnak is meghozta a maga különleges házassági szenzációját, amely egyben magyar szenzáció is:

Biller Irén, akit a bíróság elváltott férjétől, Sam Fengeltől, újra férjhez ment. Férje, a fiatal Asthon Stanley, egy többszörös hoteltulajdonos-dinasztia egyetlen örököse.

Maga a házassági terv nem volt újdonság sem a hollywoodiak, sem a pestiek előtt. Köztudomású volt, hogy a kivételes filmkarrier előtt álló magyar prima-

donna és új férje már egy fél év óta elhatározták az esküvőt, ennek a tervnek azonban útjában állt az a körülmény, hogy

a losangelesi bíróság ítélete szerint csak a válás kimondása után számított egy év múlva mehetett volna újból férjhez, kivéve azt az esetet, ha Sam Fengel, a régi férj beleegyezését adja az új házassághoz.

Sam Fengel beleegyezéséről azonban szó sem lehetett. Az exférj ugyanis nem tudott beletörődni az ítéletbe, levelekben és személyesen is állandóan ostromolta

Billert, hogy térjen vissza és állítsa vissza a házassági közösséget. Semmi remény nem lett volna tehát rá, hogy a primadonna és vőlegényének elhatározott szándéka június előtt teljesedésbe menjen, ha az amerikai törvények nem adnának módot a kibúvóra. Ideát ugyanis minden államnak mások a házassági törvényei.

Asthon Stanley, a szerelmes vőlegény, ügyvédjének tanácsára kieszelte a legegyszerűbb, bár legdrágább tervet.

Biller Mexikóba utazott, ahol négyheti tartózkodás után benyújtotta az új válókeresetet volt férje, Sam Fengel ellen. A bíróság kimondta a válást és most már semmi sem állhatott a jegyespár boldogságának útjába. Az esküvő a válást követő napon megtörtént és az ifjú pár már mint férj és feleség tért vissza Hollywoodba.

Asthon Stanley, mint említettem, egy hoteltulajdonos dinasztia egyetlen várományosa. A dúsgazdag patricius család, amelynek Hollywoodon és Del Monton kívül egy sereg nagy városban vannak luxus-szállodái, rendkívül zárkö-

Mrs. Stanley — Biller Irén legújabb hollywoodi felvétele

Biller Irén és férje, Astor Stanley

zott életet él. Még a legismertebb sztárok is kitüntetésnek tartják, ha meghívót kapnak Stanleyékhez. Az ifjú férj, aki külsejére akár filmbonviván is lehetne, szüleinek szakmáját folytatja. Egyébként rendkívül szimpatikus fiú; elsőrendű sportsman, ideális atléta-alakkal. Billernél majdnem egy fejjel magasabb.

Az új asszony exterieurje azonban külön meglepetés lenne, illetve lesz a pestieknek. Akik a gömbölyded szubrettre emlékeznek, alig ismernék meg őt mostani légiesen karcsú formájában. Ez a fogyás azonban természetes torna eredménye volt. Biller... par-

Billér és férje

don, Mrs. Asthon Stanley egészséges, szobroszerűen szép, lányos alakját minden hollywoodi sztár megirigyelheti. Még nagyobb meglepetés lesz azonban a pesti operettszínházak kedvencének művészi fejlődése. Tudta, hogy ebben a hatalmas konkurrenciában csak úgy várhat rá új dicsőség, ha tanul. Tényleg az a helyzet, hogy Hollywoodban ma nincs hozzámérhető tánctehetség. Ha varieté-színpadokon akarna fellépni, a legnagyobb szám lenne.

Hollywoodba való visszatérése után be széltem az új asszounyal. Első kérdésem természetesen az volt, hogy mikor megy Pestre?

— *Úgy volt, hogy karácsonyra hazaiátogatok, — mondta — de a közbejött kellemes események miatt el kellett hagynom kedvenc tervemet. De februárban okvetlen hazalátogatok férjemmel együtt.*

— Hosszabb tartózkodásra?

— Erről szó sem lehet. Csak rokoni látogatás lesz, bár természetesen magát Pestet is rokonnak tekintem.

— Föllép még pesti színpadon?

— Talán egy-egy szerepre, de most semmiesetre sem.

— Még egy kérdést: boldog?

— Nagyon.

Mrs. Asthon Stanley a lelkemre kötötte még, hogy nagyon melegen üdvözöljem nevében a pestieket. Ime, teljesítettem kívánságát.

«Nagyon boldog vagyok...»

Johann Strauss

szerelme...

Írta: Kálmán Jenő

Strauss János szobra

A mult századbeli Bécs kimeríthetetlen forrása a romantikának történelmi figuráival, kedélyességével és minden nagysága mellett kisvárosias bájával. Aki ebből a forrásból merít, legyen regényíró vagy librettista, soha nem foghat félre, hiszen egy-egy figurával a színek és hangulatok egész komplexumát emeli ki. Szerencsés gondolat volt a Király Színház ujdonságának két fiatal szerzőjétől, K. Halász Gyulától és Kristóf Károlytól, hogy amikor ebben a régi Bécsben keresték operettjük hőseit, készen hozták vele a muzsikát is, hiszen hősük nem más, mint az ifjabb Johann Strauss, a keringőkirály, akinek elnyúlhatatlan népszerűségét még a mai tekintélyromboló kor is csak fölfelé tudta építeni. Gondoljuk meg, hogy a rádió révén gyakran maga a föld is ifjú Johann Strauss keringőire forog a világűrben.

A cigányosan könnyelmű fiatal Strauss nagy szerelmi kalandjáról szól a »Kék Duna« című operett. Hősnője Natasa orosz nagyhercegnő, akit egy bécsi leánynevelő intézetből visznek haza, hogy férjhez adják a gazdag és daliás Pavel herceghez. De mielőtt visszatérne Szentpétervárra, a bécsi Stadtparkban megismerkedik a Bécsben

— Ezt a valcset nekem írta? Ez az én valcerem?
DAYKA MARGIT és SZÜCS LÁSZLÓ

Király Színház: Kék Duna

(László felv.)

Rákai Marlon, Orkenyi Franciska, Szilágyi Marcsa, Szucs László, Dayka Margit, Békassy István, F. Szilágyi Szeréna, László Árpád
Király Színház: Kék Duna
A negyharcosné esküvője
(László felvétele)

— Nekem nem szabad boldognak lenni?
DAYKA MARGIT

már híres zeneszerzővel és fiatal szíve lángra lobban iránta. A drámai fordulaton vonala már készen áll, Natasának nehéz szívvel mennie kell és Strauss, aki szintén tüzet fogott, követi őt, mert elfogadja impresszáriójának orosz turnéra szóló ajánlatát. Szentpétervárot bonyolódik tovább a történet eljegyzési ünnepen, templomon, szökési romantikán át vissza Bécsbe, a fiatal Ferenc József császár dolgozószobájáig. És erre a mesére, mint vázra, Strauss János muzsikájának dús örökzöldje fonódik, gazdag, meleg, könnyesen mosolygó szépségével.

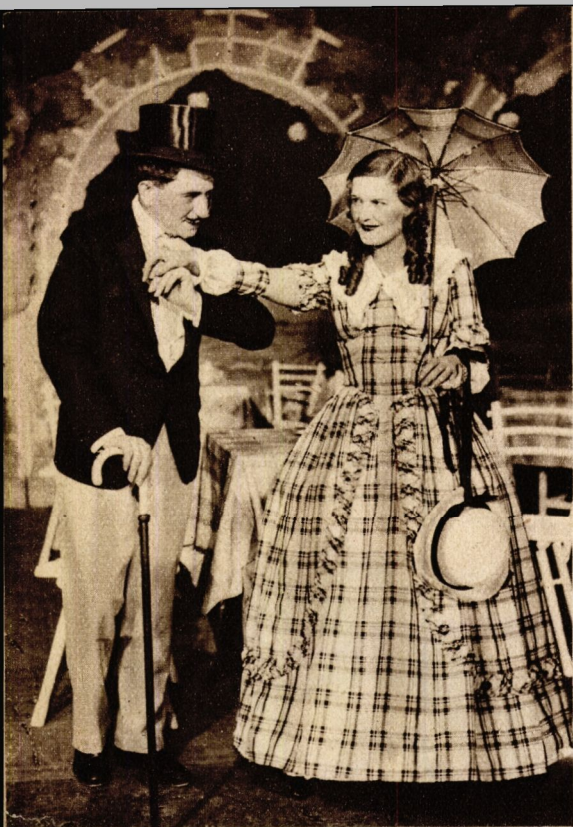
Az előadás méltónak akart mutatkozni a halhatatlan komponistához. Színes és dekoratív képekben vonultatja fel elének a mult század hatvanas éveinek császárvárosát, a Stadtparkot, a Három hárs-vendéglőt, később a pétervári nagyhercegi palotát, a Szent Vazul-templomot és a Burgot. Ebben a hálás környezetben mozognak a rekonstruált boldog világ figurái, akik közül

— Ne tégy föltékennyé!
SZILAGYI MARCSA és RÁTKAI MARTON
Király Színház: Kék Duna (László fejev.)

elsősorban az operettszínpad legfrisebb attrakcióját, Szücs Lászlót, az Operaház tagját kell említenünk. A fiatal énekes csillogó tenorján tökéletes tisztaságban szólalnak meg a keringőkirály édes melódiái. Egyébként mint színész is meglehetősen biztossággal állja meg helyét az operett természetes stílusú és sok közvetlenséget követelő talaján. Üde, decens és meghatóan kedves partnere Dayka Margit Natasa szerepében. Rátkai Márton valóságos színpadi boszorkánymester, de elementárisan ható humora mellett is jól »élnek« az operett többi vidám figurái: Latabár és Horti Sándor. Szilágyi Maresa groteszk gamin-humorral aranyozza be minden jelenetét, Örkényi Franciska szép színpadi megjelenés és remekül énekel. Az előadás egyik meglepetése F. Sziklai Szeréna, aki hosszú pihenés után bebi-

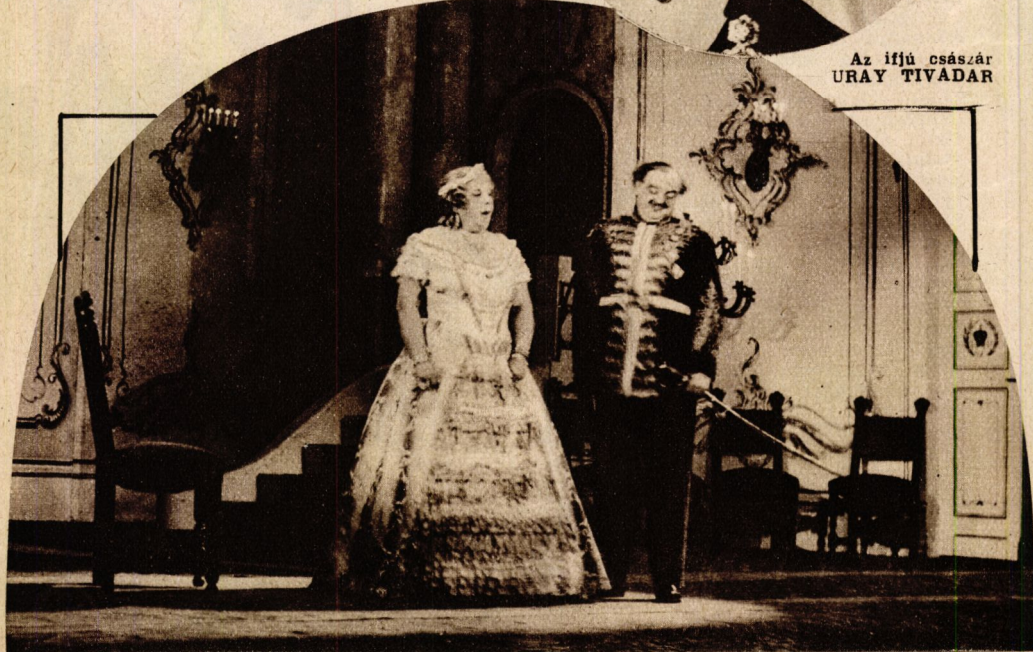

- Strauss ma este itt fog játszani
RATKAI MÁRTON és ÖRKÉNYI FRANCISKA

zonyította, hogy a legizesebb humorú komikák közé tartozik. Még egy vendége van a Kék Dunának: *Uray Tivadar*, a Nemzeti Színház tagja. Főlyenes művészete és halk eleganciája az operettművelésben is tökéletesen hatott. *Békassy* pompás megjelenésű színész, a prózája is nagyon szép. Külön meg kell emlékezni *Kulinyi* Ernő tökéletes verszövegeiről és arról a finom művészetről, amellyel *Nagypál* Béla karmester a zenei összeállítást elvégezte. Néhány önálló száma, köztük a *Pasziansz*, a legnagyobb népszerűsége tarthat számot. *Pán* József gyönyörű diszleteit megtapsolja a közönség. A rendezés *Tihanyi* Vilmos ismert és sokszor kipróbált tehetségét dicséri.

Az ifjú császár
URAY TIVADAR

— Te már megint részeg vagy!
F. SZIKLAY SZERÉNA és LATABAR ARPAD
Király Színház: Kék Duna

(László felvételei)

Maga csak tudja...

INTIM PISTA, hogy milyen nevezetes esemény történt a Bál a Savoy-ban előadásán?

— A premieren történt a legnevezetesebb esemény: Horthy Miklós kormányzó megtisztelte a színházat látogatásával. Ez valóban nagy kegyet jelentett, mert a kormányzó ezúttal először jelent meg operettbemutatón. Családjával együtt az utolsó taktusig végighallgatta és végignézte az előadást és a végén legfelsőbb meglepedését fejezte ki a látottak felett.

— Tetszett Öföméltóságának az előadás?

— Úgy a darabbal, mint a szereposztással a legnagyobb mértékben meg volt elégedve, gratulált a színháznak a munkához és távozás előtt így szólt: »Remélem, hogy ez a darab százötven-szer fog menni...«

— Képzeljük, hogy a színházban

mennyire örültek ennek a legmagasabb elismerésnek.

— Ezen az estén igazán madarat lehetett volna fogatni a szereplőkkel. A premiért követő banketten is a lehető legjobb hangulat uralkodott és rengeteg pezsgő fogyott el.

— Valami jó epizód nem történt a banketten?

— Már a főpróbán és a premieren is hatalmas tapsot és nevelést aratott Röck Marika egy mondata, amely sehol a világon nem kellett különösebb feltűnést.

— Melyik volt az?

— Amikor Röck Marika a szerepe szerint azt mondta: »ti nem ismerik a papámat, az nagyon nehéz ember!« — felharsant a nevetés a nézőtérben. Maga Röck papa kacagott a legjobban, mert a leánya hamiskás mosollyal kísérte a kijelentést. Azt hitték a színháznál, hogy ez a házi dolog csak a főpróbán és a premieren hat mint atelier-vicc, de úgy látszik, hogy a nagyközönség is informálva van minden kulisszamögötti pikantériáról, mert ennél a mondatnál minden este felzúg a taps.

— Mi van a szomszéd operettszínházban, a Királyban?

— Melegen ünnepelték az új darabban Sziklay Szerénát, aki tizenöt esztendő pihenő után lépett ismét a színpadra.

Gaál Franciska legújabb filmjét, a Csibit, Bécsben forgatta Max Neufeld. Joe Pasternak a producer, Gaál Franciska és Max Neufeld a rendező.

(Universal foto)

— Mit csinált ennyi ideig?
 — Ausztriai birtokán gazdálkodott, orchideákat nevelt és lovakat futtatott.
 — Versenyistállója is van?
 — De még milyen kitünő! »Miss Sera« néven jegyezték be a versenyistállóját. Színei: barna ing, kék sapka, gyakran rohantak át elsőnek a célszalagnak.

— És a tulajdonosnő most Budapesten aratott diadalt!

— Minden sikerénél jobban örült annak az orchidea-csokornak, amelyet a gazdaság három hivatalos kiküldöttje nyújtott át a premieren a »saját termés«-ből.

— Valami jó pletykát nem hallott a Király Színházban?

— Hogyne! Megszületett a híres Görlapó utódja, egy kedves vállalkozó, aki átvette a vezetőserepet a kis görlicék világában. Kiválasztott kedvencét megkérte, hogy platinaszőkére fesse a haját és varázsának az a legjobb bizonyítéka, hogy másnap hat leány festette

platinaszőkére a bubifrizuráját. Egyébként konkurenciát is csinál a színházaknak.

— Csak nem akar ő is operettszínházat nyitni?!

— Sőt, ellenkezőleg. Az egyik direktor felfedezett egy csinos fiatal úriasszonyt, aki hajlandónak mutatkozott kisebb szerepben fellépni. Az új habitué lebeszélte önágyágát a színházról, ehelyett meghívta egy olaszországi tanulmányútra.

— Szóval elpártolt a göröktől?

— Még pedig — miután az olaszországi út meghiusult — az egyik magánszínésznőhöz, akinek karácsonyra fehér lapot nyújtott át ajándéknak. »Menjen el az ékszerészemhez, válasszon ki magának bármit és irassa a számlámra!« — mondotta fölényesen.

— Még mindig vannak ilyen urak?

— Kiveszöben. A művész nő el is ment az ékszerészhez, aki közben telefonüzenetet kapott: önágyága bármit kiválaszthat, de ötszáz pengőnél többet nem szabad az ajándéknak kerülni. Így történt aztán, hogy amikor a hölgy kiszemelt egy hatezer pengő értékű broszot, az ékszerész félrevonta és a fülébe súgta: »Ezt nem ajánlom, köztünk maradjon a szó, hamis!«

— Milyen darabra készült a Király Színház?

— Békeffi István és Gyöngy Pál operettjére. Címe: Óméltósága sofförje. Egy tönk szélén álló bankban játszódik le az első felvonás.

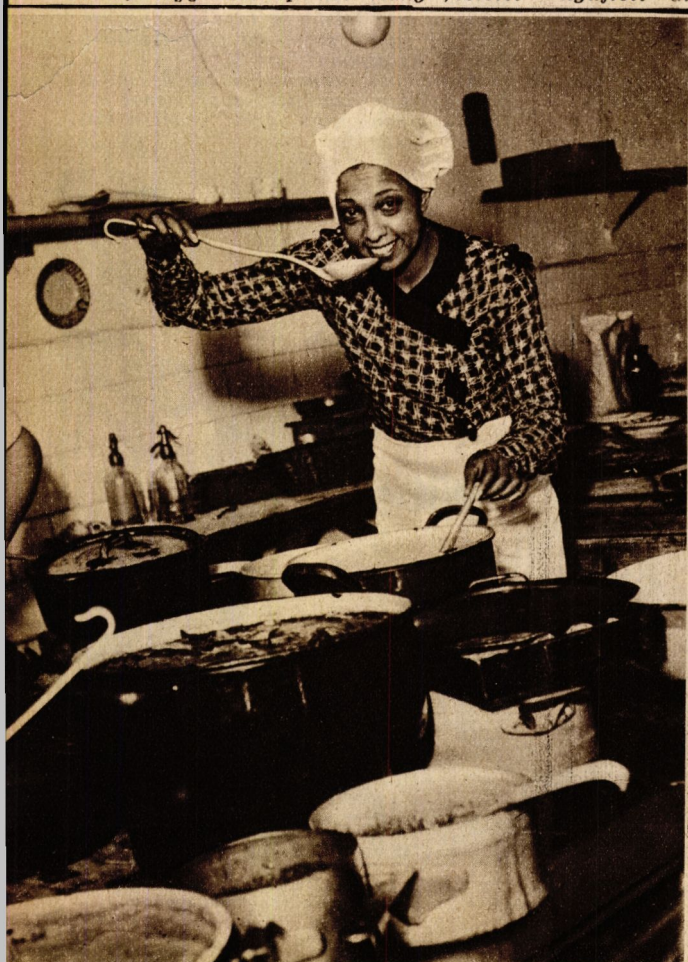
— Ilyen bankok is vannak?

Josephine Baker a Royalban vendég szerepel. A néger világsztár karácsony estéjén maga főzte a karácsonyi puncsot társulatának tagjainak.

(Gyenes felv.)

A legfiatalabb zeneszerző: Hegedűs Tamás, Hegedűs Gyulának a Magyarság szerkesztőjének fia. »Ha szemedbe nézek« című tangóját Honthy Hanna énekelte karácsonykor a Zeneakadémián. (Szilágyi felv.)

— Menjen el az ékszerészemhez, válasszon ki magának bármit és irassa a számlámra!« — mondotta fölényesen.

— Még mindig vannak ilyen urak?

— Kiveszöben. A művész nő el is ment az ékszerészhez, aki közben telefonüzenetet kapott: önágyága bármit kiválaszthat, de ötszáz pengőnél többet nem szabad az ajándéknak kerülni. Így történt aztán, hogy amikor a hölgy kiszemelt egy hatezer pengő értékű broszot, az ékszerész félrevonta és a fülébe súgta: »Ezt nem ajánlom, köztünk maradjon a szó, hamis!«

— Milyen darabra készült a Király Színház?

— Békeffi István és Gyöngy Pál operettjére. Címe: Óméltósága sofförje. Egy tönk szélén álló bankban játszódik le az első felvonás.

— Ilyen bankok is vannak?

Josephine Baker a Royalban vendég szerepel. A néger világsztár karácsony estéjén maga főzte a karácsonyi puncsot társulatának tagjainak.

(Gyenes felv.)

— Az operettek országában. Az igazgató izgatottan várja a bementt amerikai klienst, aki megmenti a szituációt. Senkit sem engednek be hozzá, éppen nagy tanácskozás van nála. Még a felesége sem nyer bebocsátást, de a méltóságos asszony egyszerűen beront. A legrosszabb pillanatban: a férjét és a gépirókisasszonyt csokolózdáson éri.

— Túlóráztak?

— A bankárné nem veszi a dolgot ilyen kedélyesen, azonnal otthagyja az urát és már el is utazna Olaszországba, ha a soffőrjüket nem pont akkor dobták volna ki. Szerencsére a várakozók között ül az új soffőrjelölt is, aki rögtön beszélődik és ő vezeti a kocsit Itáliába. Itt a jó fiút mindenre felhasználja, inas és komorna egyszemélyben. Ő szolgál ki azon a »szemel-szemért, fogat-fogért« vacsorán, amelyre a méltóságos asszony kitüzi jó férje mecsalását. A soffőr ezt nem tűri, oda-telegrafálja a bankárt, közben pedig megzavarja a randevút. No de ezt a nőt nem olyan könnyű lebeszélni. »Ak-kor magával fogom mecsalni!« — jelent ki dühösen. A férj megjön. Botrány. Minden kiderül, még az is, hogy az illető nem soffőr, hanem az amerikai kliens, aki szerelmes a méltóságos asszonyba.

Az Új Szinpad most mutatta be sikerrel Noel Garay: Bobby sir, Bobby nevet című komédiáját. Berky József, a darab címszereplője és dr. Havas József, aki egy amerikai gyárost alakít.

(Gyenes felv.)

— Ez a minimum. Mesélje a pletykákat!

— Az újesztendőt mindjárt pletykázással kezdjem? Inkább elmondom maguknak, hogy Hunyady Sándor is filmíró lett.

Békeffy László Magyar Szivárványa az olaszországi turné előtt bemutatkozott a pesti közönségnek is, amely karácsony hetében elragadtatva tapsolta a szinompás művészi produkciót. (Halmi foto)

Jelenet az Erkölc és Szerelm című filmből, amelyet a cenzura háromszor betiltott, végül kivágások nélkül mégis engedélyezett. A rendkívül izgalmas cselekményű erkölcsdráma premierje előtt filmfőpróba lesz, amelyet a Színházi Élet rendez olvasóinak.
Camilla Horn és Greta Mosheim

— Ugyan! Melyik darabjából ír filmet?

— Egyikből sem. Gárdonyi Gézának »Ida regénye« című regényét filmesíti meg. Már írja is a szcenáriumot.

— Itthon töltötte az ünnepet?

— Igen. Az Aranyifjú sikere alkalmából sok karácsonyi és újévi ajándékot kapott, de ezek közül a legjobban örült annak a kis karácsonyfának, amelyet szállójának két szobalánya helyezett a szobájába, a következő ajánló-sorokkal: »Szívből küldi a két Teréz, mert mi is olyan árvák vagyunk, mint a nagyságos úr!«

— Megható! Milyen karácsonyi híre van még?

— Karácsony első napján új zeneszerzőt avatott Honthy Hanna. Az zeneszerző Hegedüs Tamás, Hegedüs Gyulának, a Magyarság szerkesztőjének fia, akinek »Ha a szemedbe nézek« című tangóját énekelte Kellér Dezső szerzői estjén.

— Most már pletykálhat!

— A kitünő szerkesztőnél, akinek egyébként nem sok érdeke van színházi dolgokhoz, protegáltak egy kedves, fiatal színésznőt, akinek premierje volt. Ezen a napon mutatták be a Sakuntalát Ba-

lor Gizivel. A szerkesztő átnézte a két kritikát és a Nemzeti Színházról szóló beszámoló egyik bekezdését, mintegy tíz sort, amely Bajorról szólt, áttette a másik kritikába és Bajor nevét kicserélte a művésznév kevésbé ismert nevével. Így is jelent meg a kritika. Önagsága boldogan vágta zsebre a Sakuntalának járó jelzőket.

— Még ez se pletyka!

— És mit szólnak ahhoz, hogy az egyik kis budai kocsmában nyolc pesti szubrett vacsorázott együtt. Egy kedves hírlapíró hívta össze a társaságot.

— Milyen alkalomból?

— Ez volt az a nyolc fiatal színésznő, akinek a jeles szerző odaígérte új darabja másodszubrettszerepét, amelyet végül egy kilencedik hölgy játszott.

— És min nevettek a héten a legjobban a Fészekben?

— Ismét Budapesten járt a volt színigazgató. Két Fészek-tag szembetalálkozott vele. »Ennek az embernek rengeteg pénze volt!« — mondotta az egyik. »Mit csinált vele? Eljátszotta?« — kérdezte a másik. Mire a jól informált úr így válaszolt: »Eljátszották...« Kezeiket csókolom!

A Színházi Élet darabmellékletét, a Szegény Mavriert ezen a héten már a laphoz fűzve találja az olvasó. Ezzel akarjuk megszüntetni az állandó panaszt, amely szerint a szállításnál nagyon sok darabmelléklet kiesett a lapból

Kiepura és Joseph Schmidt után Lauri Volpi is filmre került. A nápolyi szerenád című film főszerepét játssza. Partnere Lilien Dietz. Ez a jelenet, amely egyben a darab happy-endje, a római Colosseumban játszódik, ahol a szerelmesek egymásra találnek
(ROYÁL APOLLO)

Hatvany Lili

— SZINHÁZI LEVELE —

Heti beszámolónk gyöngé. Inkább magunk valljuk be, mielőtt az olvasó észrevenné. Új darab nem dördült el, csak két operett, melyekről a lap egyéb helyen számol be.

Szégyenszemre csak két filmet láttunk, mert Anny Ondrát az ünnepekre való tekintettel (ünnepen sose káromkodunk) elmulasztottuk. A két film, úgy mint a Vörös rém és Vacsora nyolckor, mindkettő jó. Vacsora nyolckor jobb, mint a Vörös rém, de hát ez az életben is úgy van. Vacsora mindig jobb, mint rém. Azért ne szóljuk le a rémet, mert még Albers-szel handicapelve is (és Albers súlyos handicap) izgalmas, érdekes história. Hősei oroszországi németek, akik a bolsevikiek elől menekülve, a kínai határra érkeznek, Charbinba, ahol — mint rendesen — javában dúl a kínai polgárháború. (Ugyan, ez a szó, hogy polgár, valahogy úgy nem illik a kínaiakra.) Charbinban van

egy szigorúan őrzött nemzetközi terület, de ide a németeket nem bocsátják be. A bolsevikiek nyomukban vannak, ha elfogják őket, halál vár rájuk. Vonatok nem járnak, mert a kínai forradalmár csapatok felrobbantották a síneket. De még ha a bolsevik véredek és kínai banditák fegyvereit elkerülik, akkor is biztos halál vár rájuk, mert a városban egyetlen csöpp víz sincs. A kihalt állomáson ráakadnak egy fűtött mozdonyra és néhány használható kocsi. A kérdés, hogy egyetlen éjjel alatt (napfelkeltekor, ha meglátják őket, végük) meg tudják-e reparálni a felrobbantott síneket... Őszintén leírjuk, hogy rettenetesen izgultunk, — nem mondjuk, helyenként, ahol Albers nagyon túl buzgott, inkább a kínaiaknak izgultunk, de izgultunk. Szükségtelen mondanunk, hogy a németek hősiessége Albers. Ő a gondolkodó fő, a vaskéz, a törhetetlen akarat, a sexappeal.

Nagy Kató és Hans Albers, a «Vörös rém» főszereplői

(Foto Ufa)

Lót, fut, ugrál, kúszik, mászik, kalapál, ácsol, fűt, fúr, farag, csókol, pattogó vezényszavakat ordít. Minden, amit tesz, helyes, mindenben igazra van és élő bizonyítéka annak, hogy a német nép miért nem örvend annak a népszerűségnek, amelynek örvendhetne, ha nem lenne olyan »tüchtig«, mint amilyen. A film azonban őszintén nagyon jó és okvetlenül meg kell nézni.

A »Vacsora nyolckor« pedig igazán remekmű. Nem is szólva arról a példátlan előnyéről, hogy nem kell a meséjét elmondani, mert már tavaly, amikor a Vígyszínházban adták, elmondtuk, — élveztük minden percét. Különös, hogy itt is ugyanaz a három szerep és szereplő ragadott meg, mint a Vígyszínházban. Ott Fedák Sári, Titkos Ilona és Csontos — itt Marie Dressler, Jean Harlow és Wallace Beery — az öregedő színésznő és az újjgazdag házaspár szerepeiben. A film nem teljesen egyezik a darabbal. Kimaradt a konyhajelet és az orvos és felesége jelenete. Avagy talán nem maradt ki és csak nálunk csattogott az olló? A vége is kicsit más: gondolattal happy endebb, ami csöppet sem árt. Pár új vicc és nagyon szellemes mondás van benne, melyeknek — ez alkalommal kivételesen — a fordítás eleget tesz, úgyhogy a közönség sokat nevet. Tökéletes film. Ha minden film ilyen volna... Mit ilyen, csak tizedrészt ilyen...

Miután pesti beszámolóinkat kimerítettük, térjünk át négy új amerikai darabra, melyeket karácsonyra hozott számunkra a pósta. Mind a négy siker, hármát közülük új ember írt. Igyekszünk röviden és fájdalom nélkül elmondani a tartalmakat. Az első (és legkevésbé jó) címe: »Egy vasárnap délután«, kitűnő ötleten alapul. Kisvárosban él egy öregedő fogorvos. Sokra nem vitte az életben, de rosszul se megy neki. Vasárnap délután otthon ül barátjával, saját készítésű sört isznak és énekelnek. A szemben fekvő szálloda előtt luxusautó áll meg. Valami átutazó gazdagokat hoz. Pár perc múlva átüzennek a szállodából: X. Y. milliommos, aki autótúrán van a feleségével, rettenetes fogfájásban szenved: szabad-e a vasárnap dacára átjönnie. A fogorvos elsápad a milliommos neve hallatára. Mert ez a milliommos egykor régesrégen ugyanebből a kisvárosból származott és a fogorvos legjobb barátja volt. Gonosz, csalárd albarátja, aki nemcsak hogy elszerezte

Wallace Beery és Jean Harlow, a »Vacsora nyolckor« filmváltozatában
(Foto Metro)

és feleségül vette a fogorvos szerelmét, de állásától is megfosztotta a fiút. Harminc éve mindennap eszébe jut a fogorvosnak: ha egyszer, csak egyszer kezébe kerülne az a gazember... Es most itt van — öregén, szürkén, dagadt pofával, fájdalomtól sziszegve és már alig emlékszik a multra, nem is tud másról beszélni, mint a gyulladt gyökeréről és hogy nem bírja a fájdalmat és érzéktelentést kér a húzásnál. »Majd gázt adok«, mondja a fogorvos és látszik rajta, amikor kinyitja a gázesapot, hogy ez a páciens sem hagyja el élvezni a fogorvosi széket... Most elsötétül a színpad, fordul egyet és ott vagyunk azon a bizonyos harmincöt év előtti vasárnapi délutánon, amelyen a fogorvos életének tragédiája elkezdődött. Ez a harmincöt év előtti történet tulajdonképpen a darab — mégpedig elég unalmas és banális darab. Jó csak az utolsó kép, amikor újra

ott vagyunk a rendelőben. A fogorvos harapófogóban tart egy óriási fogat — a páciens alszik, a gázcsap még nyitva. Nyílik az ajtó és belépnek a milliomos felesége, meg a fogorvos felesége. A milliomosné — az egykori ifjúsági ideál — sárgahajú, kövér, undok, ötvenötéves csodababa, a fogorvos felesége édes kis fehérhajú öregasszony. A fogorvos ránéz a két nőre — elszörnyed a gondolatra, hogy ez a borzalmas némben most az ő sorsa lehetne. Gyorsan lezárja a gázcsapot — felébreszti a pá-

cienst, fizetést visszautasítja. Ugyan kérem, ilyen régi barátok közt... és hirtelen átöleli és megcsókolja a saját kis igénytelen feleségét.

A második darab: »Men in white« (Fehérruhás emberek) kórházban történik. Hősei orvosok, meséje nem új — arról a bizonyos fiatal, tehetséges doktorról szól, akinek állandóan választania kell szerelme és munkája között. Az orvos menyasszonya elkényeztetett gazdag lány, aki rettenetesen rossznéven veszi, hogy a fiú olyan ritkán töltheti vele estéit és még azon a kevés szabad estén is kénytelen néha utolsó percben letelefonálni. Összevesznek. A fiú azt hiszi örökké... és bosszúból, elkeseredésből, gyöngeségből az egyik csinos kis ápolónővel tölti az éjszakát. Pár hónappal később: az orvos és menyasszonya rég kibékkültek — egy hét múlva lesz az esküvőjük. — A menyasszony bejön a kórházba, mert egyszer végig akar nézni egy operációt. Híres tanár operál és a fiatal orvos segédkezik. Behozzák az operációsterembe haldokolva azt a kis ápolónőt, akit a fiú azóta a bizonyos éjszaka óta nem is látott többé. Az ápolónő más állapotba került — valami külvárosi orvoshoz ment, hogy segítsen rajta, — vérmérgezést kapott, ez az operáció utolsó kétségbeesett kísérlet. Amint behozzák, felnyitja szemeit — meglátja az orvost: Darling — mondja — nem bántam meg — érdekes volt. Az orvos menyasszonya hangtalanul összeesik. És ott a színpadon, mint felvonásvég, megkezdődik az operáció. Ez a grand guignol és színpadon még sohasem látott jelenet tulajdonképpen a darab nagy sikerének titka. Hogy Pesten is sikere lenne-e? Nem tudjuk és nem hisszük. A sok orvosi szakkifejezés, a folytonos betegségek és szímtomák megbeszélése még olvasva is fárasztó — hát még színpadon. Mindenesetre sok szép igaz és komoly kérdés hangzik el ebben a darabban és számunkra főértéke nem az operációs felvonásvégben rejlik — hanem abban, hogy őszinte és mai. Ajánljuk — tudjuk, hogy hiába ajánljuk — a Nemzeti Színház figyelmébe. A másik két darabról jövőre.

Hatványdili

Bebe Daniels, a «Délamerikai leány» című B. I. P. film főszereplője

A napokban még két színház verekedett Balla Liciért, úglátszik azonban, hogy a színházak harcából végre is a film kerül ki győztesen. Az «Egy éjszaka Velencében» című filmben debütál és a szakemberék máris a legnagyobb filmkarriert jósolják neki

(RÁDIUS)

Zene és Ének hangjainál

Írja: Szomorú Dezső

Egy fiatal hölgyismerősöm, kitűnő zeneművész, szalad át az útesten, az egyik járdáról a másikra, hozzám.

— Jaj, kedves, — szól — kerestem Kecskeméten, biztosan hittem, ott lesz, a Zeneiskola hangversenyén! Mindenki ott volt aki számít, a szöke Tóth Aladár is, csak maga hiányzott, maga boldogtalan! A szomszédom lehetett volna a hotelben, ahol laktam. Sajnálhatja!

— Sajnálom is! — feleltem, amint néztem a fiatal hölgyet. — Azahogy nem is sajnálom, ha éppen tudni akarja! — variáltam, amint még jobban néztem.

— Igaza van! Ne is sajnálja! Maga nem az az ember, akinek valamit sajnálnia kelljen. El is mondom mindjárt, mi volt Kecskeméten, micsoda zene, karácsonyi zene, milyen élmény, milyen páratlan dolog! Meg is írhatja, megérdemlik, nyilván örülni is fognak, ha maga megírja! Képzeld csak, a Tisza-kollégiumban, a nagy német Schütz-nek, zenei ősatyánknak »Karácsonyi oratóriuma« hangzott olyan hatalmas, olyan monumentális, olyan megrendítő előadásban, hogy az egyszerűen felejtethetetlen! És ezt ezek a kitűnő kecskemétiiek szólaltatták meg először, ezt a zenei tragédiát, ezt az átszellemlőt, megihletett, szent öreg Schützöt ezzel a szent munkájával, — először Magyarországon! Nem is értem, hogy

a mi Dohnányink nem is gondolt erre!

— Mi csak Bachot halljuk mindig! — mondtam keserűen.

— Hol van itt Bach, de sőt Mozart és Beethoven, mondta Tóth Aladár, hol vannak ezek ettől a szent zsenitől, antik erőtől, plaszticitástól és harmóniától! Igaz, megvallom, odavoltam ettől a benső izzástól, hangzástól, formaművészettől! Tudja, hogy sírtam, hogy el voltam ragadtatva, hogy folyton csak arra gondoltam, micsoda gyönyörű dolog az ebben az alföldi városban, hogy ezek a finom emberek így el tudnak szárnyalni a legszébb ideélok felé! Hogy ez a vegyeskar ezt tudja produkálni, a városi zeneiskola vegyeskara mint egy mennyei kórus igazán! Itt volt egy fiatal karmester e vegyeskar élén, — Vásárhelyi Zoltán. Nem állott rendelkezésére, mint egy Bruno Walternek, a bécsi opera énekkara, száz filharmonikussal tarkítva vegyesen. Nem állottak rendelkezésére határtalan lehetőségek és remek eszközök. S amellet amit produkált benső átélésének drámaiságával, izzó erejével s varázslatosságával e vegyeskar élén, az szinte csodaszamba ment. És a szólisták, Gergely Ilus, Miho Ida, Wogrinics Gézné, mint az igazi angyalok úgy szólottak ki, olyan zengőn, olyan üdén, olyan boldog mámorossággal egy karácsonyi égből!

Csakugyan úgy énekeltek, mint az angyalok. S hogy el ne felejtsem az evangélista-szólót, amit dr. Markó József énekelt, — híres ügyvéd Kecskeméten, de még híresebb művész. ha úgy fogja akarni, mert ez egy olyan mély fényű, olyan benső tüzek-től áthevített bariton, hogy ilyet csak Renaud-tól hallottam életemben!

— Boldog vagyok, asszonyom, hogy ilyen szép dolgok hangzanak ennyi lelkesedéssel, görög-római ajkairól. Ideje volt, hogy megjavuljon zenei tekintetben s otthagya azt az izraelita Mendelsohnt!

— Isten vele! — mondta és szaladt.

De még visszaszólt:

— Irja meg, amit mondtam!

— Boldogan.

Oh Istenem, karácsonyi zene! Heinrich Schütz! zenei ősatya! boldog Kecskemét! De hát miért is nem hívtak? Milyen szívesen ott lettem volna!

Hát csak betértem, szegény profán ember, a Savoy-i bálba, nem is tudom miért, talán csak Heltai kedvéért, aki a művet fordította, — mindent megteszek ezen a világon egy ilyen fordítóért! Inkább átdolgozta, ezt rögtön éreztem és láttam, ahogy az egészből az ő kedve sugárzott, ezer tréfája, angyali fölény, derűje s bűvész-tehetsége dolgok és emberek, hangok és helyzetek meglátásában. A földszinten egy sorban, a Székely Lujza álomkísértő szöke feje tűnt fel karácsonytáji szépségének olyan üdeségével, hogy már mást nem is láttam, csak éppen még azt a tünneményes Lázár Máriát, elbűvölő táncával s énekével! Imhol, evvel az énekével ama dicsők sorába lépett, akiket e hasábokon hivatásom elbírálni, szeretni és megcsodálni.

Mit mondjak még ezen az ünnepi héten, mikor a zenék zenéje az volna számomra, ami harangzúgást hallok innen a szomszédból, a Kolosy-téren. Egy egész legendát tudnék a harangokról, melyeknek érceleke megkondul vagy hallgat bús életünk fölött. Adám Jenő kitűnő tanárunk a Zeneakadémián, növendék zenekarával s szólistáival Berlioz »Gyermek Jézus«-át szólaltatta meg nagyon finoman és szépen. Milyen megható, milyen felemelő, milyen szent képeskönyv ez, a zenei mélynyomás egész sorozatával, költészetével, színeivel, harmóniájával, sóhajával, lobogásával és elvágódásával, — micsoda fájdalmas, a rejtélyek rejtélyébe ható szerelmes zene ez, Jézus, mint gyermek, megzenésítve! Csak egy ilyen szent embernek, mint amilyen ez a Berlioz volt, csak egy ilyen mártír-zenésznek, költőnek és ábrándozónak, egy ilyen apától, hitvestől, mindenkitől, Cherubinitól és Meyerbeer-től (borzasztó, Meyerbeertől!) szenvedőnek lehetett az az ihlete, megszállottsága és elkívánczozása, hogy meg se várja az igazi Jézust a kereszten, de már mint gyermekhez hozzámenekül abban az első percben, mikor megszületett! Ez több mint zene ez a »Gyermek Jézus« oratórium. Ez egy másik gyermek isteni lelke leborulva a könnyekben s az imádatban. Az áhitatban és az alázatban.

Még Carlo Zecchi olasz virtuóz zongorázott a Zeneakadémián, de ez ma már nem érdekes. Sőt ez már akkor sem volt érdekes, mikor még melegiben zongorázott.

Oh jövel Hercegnő, igazi zongoraművésznőm! Mikor foglak megint Téged hallani?!

Bevallom...

Írta: Innocent Erőő

Bevallom, hogy az a fiatalember akit a Kamaraszínház színpadán, a *Ketten a hintán* című darabban most esténként Hilár Andornak szólítanak, számomra több mint az *Ismertelen Tehetség*, akinek emlékövet szerettem volna állítani a darabban, több mint az a fájdalom, amit mindnyájunkban megzendít az, ha valahol elkallódik valaki, ha abban a tehetségtúltermelésben, amellyel az egész világon előljárunk mi, pestiek, be is fűtik valakivel egy léha kis Mademoiselle Sex Appeal mozdonyát, valahogy úgy, mint Braziliában kávéval a lokomotívot, sőt, több mint egy meglátott figura, több, mindenél több, mert ez a fiatalember... *én voltam valaha.*

Ez a naív, ideális, életnemismerő, kicsit félnék és nagyon fájdalmas fiatalember, aki vérző szívére kapta a közöny csontkezü simogatását, én voltam... és — csakugyan meghaltam már egyszer... Valahogy úgy mondhatnám: meghaltam *olyannak lenni*, mint Hilár Andor.

Kicsit sajnálom néha, mert így visszagondolva jó volt éhesen sétálni a havas Halászbástyán, jó volt leborulni sírva egy árva kereszt tövében a Jánoshegyen... jó volt naívnak és szentnek lenni, jó volt nem ismerni az életet... és jó volt boldogtalan szerelmesnek lenni...

»A boldog szerelemből gyermekek születnek, a boldogtalanból irodalom« — mondják a darabban fiatalabb korom egyik halálos igazságát. Ezt, ezt az egyetlen mondatot ma is vallom és érzem, ezt örökre örököltem a halott Hilár Andortól, ha a többi már be is temették a hulló évek hulló levelei... Mert ha a darab meséje kitalálás is csupán, ha a figurák legnagyobb része nem is élt soha, vagy nem volt közöm hozzájuk, ez az egy mondat élt és él ma is... Mindössze az a különbség, hogy nem egyetlen halott boldogtalan szerelem húzódik meg az élő mondat mögött, Hanem több. Kinek jut csak egy ebben az életben?... Hiszen a darab hősnőjén, Jolin érzik, hogy komprimált figura, hogy magába gyűjti mindazt a rosszat, amit nő csak elkövethet szerelmes férfi ellen. De, aki nőgyűlölettel támadna meg ezért, gondoljon Lilire, a jóra, az áldottra, a szerelmesre anyagi tisztaságában... Az élet hibája, hogy Hilár Andor ismertenül ment el mellette. Ha nem így történik, Hilár Andor talán nem halt volna meg.

Végeredményben talán jobb így. Az élmények halálából születnek az emlékek. S az emlék az egyetlen valóság, amelyet az élethinta mindkét oldalán, lent és fent egyformán, legféltebb trezorjában megőrizhet az ember. A többi mind hiábavalóság, hiúságok hiúsága és semmiség.

A halott Hilár Andor életének, egy lezárult kornak élő emléke a *Ketten a hintán*... S van valami furesza boldogság abban, ha esténként a közönség közé beülhet a szerző és végignézheti élményeinek ma már megszépült emlékét, életét és halálát... Legyen bármilyen sorsa a darabnak, ezt az emberentúli boldogságot a sorsnak, alázatos fejhajtással, örökké köszönni fogom...

— Ilyenkor sose tudom, hogy miért szereztek...
Harsányi Ila és Várady Lajos

— Tetszik neked a fiú?
Csathó Gitta és Z. Molnár László

— Maga a legjobb lány a világon
Both Klári és Bogrnár Elek
Kamaraszínház: «Ketten a hintán»
(László fotók)

„Mondja a konyhán, hogy nekem lesz!..”

írta: NÁDAS SÁNDOR

Ott ül a híres magyar színész az étteremben, figyeljük hogyan eszik.

Előadás után vagyunk, féltizenkét óra éjjel, most hozzák a levest. A színész zord arca kiderül, szeretettel nézi a mélytányért, mely tsordultig van levestel.

Hozzáfog a kanalazáshoz, lassan evez a kanállal, lebecsátkozik a leves mélyébe, mintha halászna.

Szépen, tempósan ürül a tányér, peremén úgy süllyed a leves színtje, mintha kádból bocsátának le a vizet.

Alul hevernek a zöldségek, sárgarépák, mint a szárazföldre jutott halak. Ezeket külön eszi meg.

De ekkor már szórakozottan néz a konyha felé, izeg-mozog a széken, várja a következő fogást.

Előételnek egy tál székelykáposztát kap, a hústömegek szinte halomba dobálva lógnak ki a tányérből, félelmetesen.

Az előétel után hatalmas csülök következik. Olyan, mint egy buzogány. A régi magyarok ilyenekkel verekedhettek.

Ha ezzel valakit fejbevágnak, annak többé nem lesznek anyagi gondjai, ottmarad menten. A híres, nagy színész fogai közé kapja a csülköt s diadalmasan rágni kezdi. Váljék egészségére.

Dehogy irigyeljük, az is gazember, aki nem kíván neki kétszerannyit.

Kétszerannyit? Azzal nem lenne megelégedve. Utána megeszi a körítéseket, majd pedig egy tányér pörkölt gomba következik.

Eppen csak megeszi. Eppen csak kitérül a tányérról.

Fejét felszegi a nagy színész, néz, idegesen, késik a főtt tészta.

Itt van már fehéren, üdén, kéjlesen, odateszik eléje a csuszát, amely

hízelegve néz rá: »egyél meg te nagy ember!«

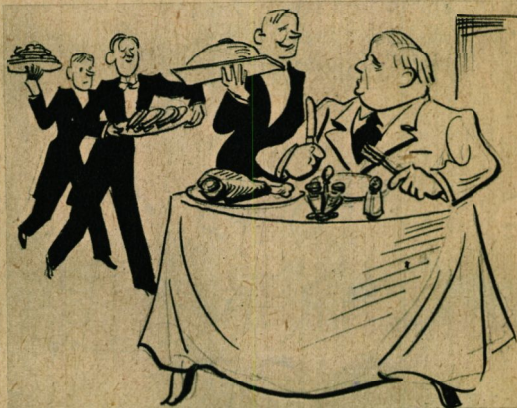
Sajt, gyümölcs, feketekávé fejezi be a vacsorát, színészünk rágyújt a szivarra és hallgat. Csöndben emészt. A nagy test, mint egy megrakott kályha fűteni kezd. A színész környékéről elülnek az emberek. Nem bírják a meleget.

A színész, akiről szó van, Csortos, egyike a legjobb magyar színészeknek. Kedvence a közönségnek. Nem közönséges ember, nem mai lény, ősember. Tehetségesebb, mint más. Több. Megérdemli tehát azt is, hogy többet egyék.

Az elhunyt nagy művész, Ujházy, büszke volt kreációjára, az Ujházy-levesre. Sokat ebédeltem vele a régi Wampeticsben, Edus bácsi szeretett engem s bár fiatal gyerek voltam, megtúrt magam mellett, sőt sokszor értem jött, felkiabált a lakásomra s konflison kivitt a mai Gundelbe.

Senki nem tudott olyan hittel enni, mint Ujházy. Ő volt az egyetlen ember, aki kézzel ette a levest, belenyúlt a nyakért, kihalásztta, ujjai közé vette s úgy szopogatta.

Másnak ezt nem néztük volna el.

Csortos

de Edus bácsi olyan tiszta ember volt, hogy a kézzel való levesevést is gusztusosan csinálta.

Színészek sokat nyomorognak fiatal korukban, napokat esznek, ebből következik, hogy arrivé korukban nagyevők lesznek és gourmandok.

Erdeklődtünk vendéglőkben, pincéreknél, mit és mennyit esznek a színészek.

Újra és újra visszatérnek Csorotusra, két-három húsételt eszik ebédre, de ezt megelőzőleg tízóraira is megesszik egy-egy csonthúst, ha jó kedve van. Nagyon szereti a zeller-salátát, melyet maga készít, cukor nélkül és főtt tésztát is eszik mindennap.

Egyébként, ma már ő se a régi, például, ha vadsertést és báránygerincet evett, harmadik húsételre már ritkán van gusztusa.

Mály Gerőről mesélik, hogy leveseskanállal szereti enni a kaviárt. Mály is nagyevő, a levesben olyan sűrűn kell lenni a tésztának, hogy a kanál

Mály

megálljon benne.

Ha vendéglőben rendel, mindig így kezdi: »mondja kint a konyhán, hogy nekem lesz.«

Róla mesélik, hogy vidéki színész korában Mátészal-

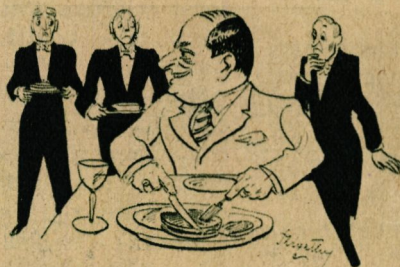
Radó

kán meghívatta magát hosszúnapp előtti vacsorára a leggazdagabb zsidó házához, ünnepek alatt fekete sapkában és harisnyában imádkozta templomban, bár egy szót se értett az egészből, ott énekelt egész nap a templomban, hogy aztán az első csillag feljöttekor résztvehessen az ünnep utáni nagy

zabálásban.

Radó Sándornak külön tányérok tartanak a vendéglőkben. Ha vendégségben van, úgy megeszik egyedül egy libamáját, mintha mignont enne. A Newyork bárban a gázsiba be volt tudva a vacsora is. Radó csak akkor ismételte meg a kuplét, ha még egy menút kapott.

Nagy Jenő kis menüt rendel. Órá szokták mondani: »kis menü, nagy murival«. Az ivást se veti

Dénes

Szenes

Salamon

meg. Egyszer felment Tarján Vilmos lakására, ahol várnia kellett. Az asztalon látott egy üvegben valami italt. Szép lassan kiitta. Kiderült, hogy Tarján papájának a szemvize volt.

Rózsahegy

Dénes Oszkár megfordítva eszi a szendvicseket. Két vastag szelet sonka közt egy kis vékony kenyér. Egyébként így rendel: »apuskám, csak nyomd meg, ne úgy, mint a többinek«.

A nagyevők közt meg kell említeni Pethes Sanyit, ő a legkisebb evő. Akármilyen keveset rendel, a felét otthagyja.

Szenes Ernő minden fogásból két adagot rendel. Minden fogás közt, nehogy egy perc szünet álljon be az étkezésben, spenótot eszik.

Uray Tivadarnak külön telefonálnak a vendéglősök, ha szép bányagerincük van.

Salamon Bélának olyan adag székelygulyást adnak, hogy két pincér hozza. Salamon ilyenkor megjegyzi: »remélem, kis adag«.

Rózsahegy Kálmánról azt meséli a pincér, hogy nem is lehet mást ajánlani neki, mint bős sertéskarajt, vagy bányapörköltöt. »Nem ehetek akármit fiam — szokta mondani — gyöngye a gyomrom!« A sört így rendeli, hogy a habot külön pohárban hozzák.

Mindenkinek megvan a maga raplija, a »legnehezebb vendég« a színész, a pincérek mégis őket szeretik, mert gavallérok a borra valóban s az elismerésben.

Szirmay Imre is koránan egyik legnagyobb evője volt. A peislit szerette, kijelentette, hogy az a legnehezebb étel.

De csak úgy, hogy dupla adagban hozzák.

Hosszú vita indult meg a multkor, hogy a színészek közül kik a legnagyobb evők.

A pincér, aki végighallgatta, ezt a felsorolást fittymálva jegyezte meg a végén:

— Mi ez a hoz képest, amennyit a Huszár Pufi úr képes megenni!..

Szirmay

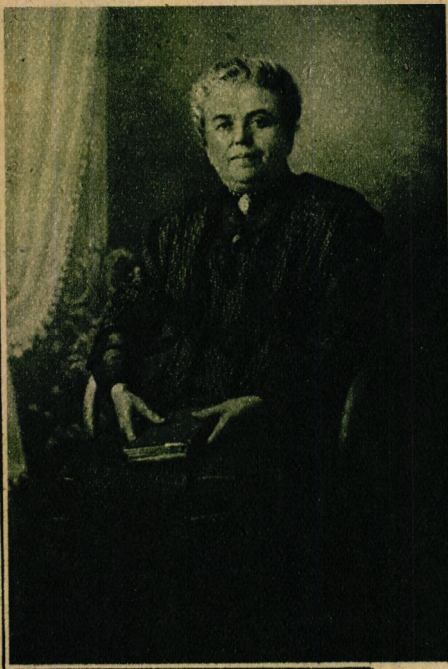
Pufi
(Szigethy rajzok)

Szőke Szakáll regényt ír...

Napok óta ismét a pesti kövezetet rója Szőke Szakáll, aki egészen addig, amíg legközelebbi filmjéhez Bécsbe be kell rukkolnia, idehaza élvezi szabadságát. Élvezi? Mintha nem úgy és nem annyira ürítené ki a pesti élvezek örömeit, mint régebben. Barátai és ismerősei nem győznek csodálkozni; egész nap fönn ül a hotelszobájában és ír. Ha kérdik, hogy mit? Csak ennyi a válasz: a legközelebbi szerepemet. Szőke ugyanis mindig megírja — a saját szerepét. Ennyivel is megkönnyíti a filmíró dolgát. Szőke írt az életben legalább száz remek egyfelvonásost, köztük a Vonósnégyest, elképzelhető, hogy a legagyafurtabb német filmíró is könnyen legyüri ötletességben és viccességben.

Bár Szőke váltig hangoztatta, hogy csak szerepét írja, e sorok

Emma néni

írója rájött arra, hogy másról is szó van. És a Színházi Élet most elsőnek jelentheti, hogy a világhírű kórikus nagyvonalú *négy-százoldalas kétkötetes komoly regényt ír.*

Most itt ülök vele a körüti hotel vörösszobájában. Körülötte karéjban berlini magyarok. Húzódozik, nincs ingyére a regényről való nyilatkozás. De addig rágom, amíg kötélnek áll:

— Hát jó... igaz... Komoly, nagy regényt írok, olyan témáról, amely gyermekkorom óta foglalkoztat. Csak annyiban komolyat, hogy igyekszem mély pszichológiával megrajzolni azt az érdekes miliót és kort, amelyben regényem cselekménye lejátszódik, végeredményben azonban a munka tele lesz vidám és derüs epizódokkal. A címe: *Emma néni*. Emma néni nevelt fel engem és hat testvéremet. Feláldozta magát értünk. Tele volt jósággal és megértéssel és természetesen kispolgári gyarlóságokkal is. A küzdelem és kezdés éveit elevenednek meg majd a regényben, azok az idők, amikor leérettségiztem a kereskedelmiben és az akkori kabaréknak és lokáloknak már házi-szerzője voltam. Tizenhét éves fejjel pikáns kuplécöltő, sanzoníró és egyfelvonásos-szerző. Napi egyórai munkámmal megkerestem ötven-hatvan koronát, de Emma néni erőszakoskodott, hogy hivatalba is járjak, ahol tizenöt koronát kaptam. De be kellett írni a bejelentőlapra, hogy Gerő Jenő banktisztviselő, mert különben mit szólnak volna a szomszédok.

— Emma néni, akiről a regényt

Szóke Szakáll regényt ír

(Foto László)

írom, a világ legnagyobb bohémja volt. Soha nem csinált gondot semmiből. Nem fájt a feje semmiért. Egyszer költözködtünk. Mi gyerekek előrementünk az új lakásba, ő még a régiben főzött. Délben átküldte az ebédet. Egy egész üst paradicsomos-krumplit, de nem küldött hozzá evőeszközt. Mi farkasétvágyú gyerekek nekigyűrűköztünk és amúgy kínai módra pálcikákkal és fadarakokkal felhabzsoltuk az ételt. Az üst mélyén aztán megtaláltunk hét villát, hét kést, sótartót és poharakat.

— Rengeteg derűs epizód lesz a regényben. Még egyet elmesélek. Bátyám, aki akkor mérnök-jelölt volt, sokat »murizott« azért, hogy én, az öccse, aki még tizenhét éves is alig múltam el, éjjel után járok haza. Ő persze nem tudta, sejtelve sem volt arról, hogy az éjjeli varieték műsorát írom. Emma néniel cselhez fordultunk. A mi ablakunkon üvegmozaikok voltak. A néni kivette a gittet és egy ablakot szabaddá tett. A belső kilincsre madzagot kötött. A madzag végét rákötötte

a csuklójára. Amikor hazalopódtam, csak benyúltam a szabaddá tett ablakon keresztül és a madzagot finoman megrántottam. Ő olyan éberem aludt, hogy a csuklóján rögtön megérezte a rántást és már osont ki halkán, nesztelesen ajtót nyitni. Ilyen angyal volt az én Emma néniem.

Szóke Szakáll még nem gondolkozott azon, hogy regényét melyik kiadónak adja.

A berlini kolónia egyik tagja legyint.

— Kapkodni fognak érte.

— Hát az nem biztos, — vélekedik szerényen Szóke Szakáll — de azért azt hiszem, nem lesz rossz munka. Nagy gonddal és türelemmel írom. Remélem néhány hét múlva készen lesz.

És még beszél Emma néniről és az ifjúságáról. Emma néni előtt csak a polgári hivatás számított. A művészi pályát szívéből lenézte.

— Ha élne Emma néni, — mosolyog Szóke Szakáll — azt mondaná, hogy én csak este vagyok látható a moziban. Nappal bankban vagyok.

Lillian Harvey és John Boles

„Öfensége autójá”-nak útja a hollywoodi studióiig

Írta: Orbók Attila

Szederkényi Annának, a kitűnő írónőnek van egy regénye, amelynek a címe *«Amíg egy asszony eljut odáig...»*. Az író nő ebben a regényében leírja azt a hosszú utat, amelyet egy asszonynak meg kell tennie sok metamorfózison keresztül. — amíg eljut odáig... Úgy látszik azonban, hogy egy vigjáték útja a filmig sokkal hosszabb és sokkal több metamorfózisnak van kitéve akármilyen asszonynál.

Az *«Öfensége autója»* című darabomat éppen most lesz tíz esztendeje, hogy Bárdos Artúr dr. akkori színházában, a Renaissance Színházban bemutatta. A színdarab címe akkor *«A tünemény»* volt. Tulajdonképpen ezzel a darabommal kezdtem írói pályámat, mert azelőtt képviselő voltam, azt megelőzőleg pedig tisztán politikai újságírással foglalkoztam és újszólván egész ifjúságomat külföldön töltöttem.

Első írói próbálkozásom sikerével nagyon meg lehettem elégedve. Bárdos Artúr május 15-én mutatta be a darabot, amely szép sajtó- és publikumsikert aratott és bizony a kiváló direktor egy kissé tépdeste a haját, hogy nem a szezon elején hozta színre *«A tünemény»*-t.

A következő szezonban darabom színre került Hollandiában, Svédországban és Bécsben, — mindenütt megért legálabb huszonöt előadást.

Azt kellett hinnem, hogy a darab befejezte karrierjét, mert 1926-ig senkisésem érdeklődött utána. 1926-ban, mintha valami szenzációs újdonságról lett volna szó — magam sem tudnám megmondani miért — a külföld egyszerre felkapta *«A tünemény»*-t. Szeptember hónapban Milánóban, a Teatro Manzoni mutatta be Dario Nicodemi fordításában és ekkor ért az első kellemetlen meglepetés darabommal kapcsolatban. A premierre nem mehettem el és levél útján megkértem Milánóban élő kiváló író barátomat, Balla Ignácot, hogy a premier eredményéről értesítsen. Másnap reggel a következő tartalmú sürgőnyt kaptam tőle:

»Bejutottál az olasz drámairodalom történetébe; ekkorát itt még színdarab nem bukkott. Egy előadás. Balla.«

Ilyen körülmények között érthető, hogy három hét múlva hiába hívtak a párizsi premierre, dacára annak, hogy álmainnak netovábbja volt mindig Párizsban színrekerülni. Darabomat Jaques Natanson adaptálásában az előkelő Théâtre des Nouveautés mutatta be. Meg voltam győződve róla, hogy a milánói bukás megismétlődik és bevallom őszintén, fogvaocogva vártam párizsi kiadóm táviratát. A távirat a premieret követő reggelen megérkezett és tartalma a következő volt:

Lillian Harvey az «Ofensége autoja» című filmben

Foto Fox)

»Darabja döntő sikert aratott, minimálisan száz előadást remélek.«

Játszották is száznyolcvanháromszor egyhuzamban és a híres Baré-turné társulata háromszázszor játszotta a francia nyelvterületeken, Afrikában és Ázsiában is.

Párizsban a darab címe »A király negyvenlőerős autoja« volt. A technika fejlődésével a darab címe is évről-évre változott: hol ötvenlőerős, hol hetvenlőerős, a végén pedig már százlőerős autó lett az én királyi kocsimból.

Három év előtt történt, hogy Berlinben az Adlon-szálló előtt éppen darabomról diskuráltam egy követségi titkár barátommal, amikor egy taxiból gyönyörű nő szállt ki.

— Látod, egy ilyen szép nőnek való a darabom főszerepe! — mondtam barátomnak

A követségi attassé mevette;

— Van érzéked a szereposztáshoz... Ez a hölgy Lillian Harvey, a kitűnő filmszínésznő...

Abban a pillanatban még csak halvány sejtelem sem élt bennem, hogy valaha ez a nagyszerű művésznő fogja a vásznon alakítani hősnőmet. Mégis megtörtént.

amit remélni sem mertem: Harveyt az amerikai Fox-guár sztárjául szerződtette a gyár — nem is tudtam róla — Marton Sándor dr. budapesti színpadi kiadó útján »A tünemény«-t szerzte meg az első Harvey-film meséjéül.

Megjegyzem, hogy »A tünemény«, amíg eljutott a hangosfilm-felvevőgép elé, nagyon sok változtatáson ment keresztül, azonban ezek a változtatások nem ártottak meg neki és őszintén mondhatom, hogy a filmtől el vagyok ragadtatva. Ha a közönségnek is annyira fog tetszeni a film. — amely Newyorkban, Londonban és Párizsban sz-

katlanul nagy sikert aratott, — mint nekem, akkor egészen bizonyos, hogy Budápesten is három hónapon keresztül fogják játszani, mint a nyugati nagy metropolisokban.

Lillian Harvey és John Boles, Orbok Attila filmjének egyik jelenetében

Foto Fox)

Mi lett a gyerekszínészekből?

A pesti gyermekszínházpadokon évekig ragyog egy-egy kis primadonna neve. Később jön a kamaszkodás kora. A kis primadonnák kinőnek a gyerekszínházból, a régi színházpadon felnőttek, a nagy színházpadon pedig gyerekeknek számítanak. Egy

időre elnyeli őket az iskola, vagy az élet. Viszontlátjuk-e őket újra? Erről számol be ez a kis riport.

Az igazi gyermekszínésznők többsége rendszerint megint visszakivánczik a színházpadra. Hogy csak a legismertebbeket említsük, ott van

Gaál Franciska most és régen

Bársony Rózsi jogelődje

Rökk Marika és régi énjje

Ágai Irén a Vig- és a tagja gyermekszínház

Pataki Juci a varieté és gyerekszínházpadok kedvence

Verebes Ernő is megmaradt a pályán

Gaal Franciska, és Bársony Rózsi, akik szintén gyermekszínpadon kezdtek.

De a legújabb színészgeneráció számos tagját is viszontlátjuk a nagy színpadokon. Gyermekszínésznő volt például Agai Irén, jelenleg a Vígszínház tagja, Patoki Juci, aki most külföldi nagy varieték sztárgázsís kedvence. Jatzkó Cia, aki a debreceni színház első primadonnája, a két Kondornővér, akik közül Ibolya egész Európát végigjárta már férjének, Komjáthy Károlynak darabjával és Annie,

Kondor Ibolya egykor és most

Szécsi Hédy most a kassai színház tagja

Sándor Böske, a gyermekszínpadok és kabarék kedvence

Mihályi Vilcsi és Lici gyermekkorukban ... és most

Mihályi Ernő polgári pályán él

Kondor Annai 4 éves korában ismerkedett meg a tapasai

Jatzkó Csi most a debreceni színház primadonnája

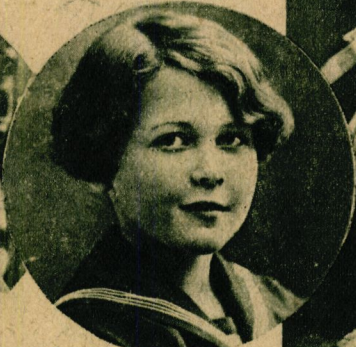

Szombathelyi Blanka a Vigszínház tagja ma és néhány éve

aki most a Magyar Színházban játszik.

Mint gyermektáncosnő kezdte tüneményes pályáját Rökk Marika is, Szécsi Hédi, jelenleg a Kassai Színház énekes naivája és Szombathelyi Blanka, a Vigszínház tagja. A valamikor a rendkívül népszerű három Lubinszky-gyerek, Lili, Margit és Tibor a polgári életben helyezkedtek el, ugyanígy a két szép Mihályi nővér is, akik közül Lici a pozsonyi színház direktorának felesége lett, míg Vilesi egy földbirtokoshoz ment férjhez.

Balázs Emil,

Lubinszky Tibor droguista lett

Lubinszky Lili férjhez ment

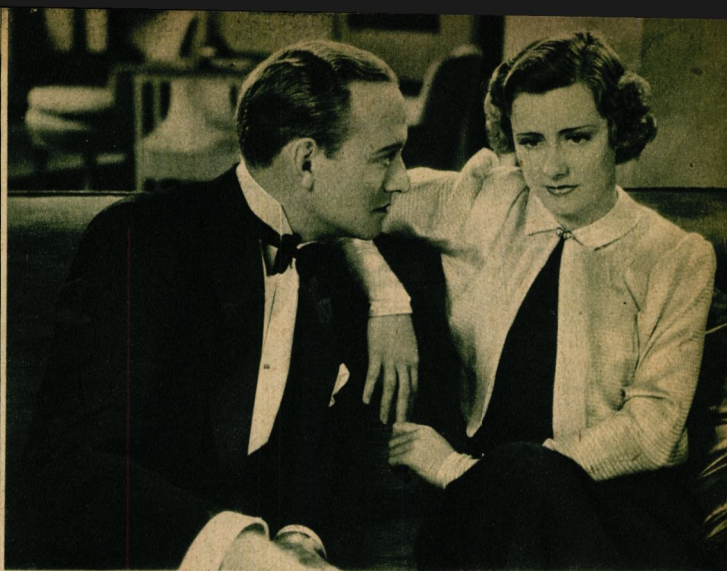

A MODERN ASSZONY SZÍVE

Írta: Irene Dunne

Asszonyok filmjének nevezte el a kritika a *Modern asszony szíve* című filmemet. En ezt a megállapítást nem merném százszázalékosan aláírni, már csak azért sem, mert félek, hogy az elnevezést három remek férjipartnerem miatt adták, akiknek mindegyike egy-egy pompás, különös és érdekes típust képvisel.

Három ilyen férfi, mint Conrad Nagel, Walter Huston és Bruce Cabot valóban forradalomba kergethetnék az egész világon a női szíveket. Nem csoda, ha valóságos vergődés a sorsuk közöttük. Szerencsére Sinclair Lewis gyönyörű története és szavai meggyújtották a lelkemet és ez a nagyszerű szellem átsegített minden szakadékon. Sokan kérdezték tőlem a premier után, vajjon melyik filmemet szeretem jobban, ezt-e, vagy a *Mellékutcát*? En nem engedem ezt a kérdést mellékvágányra, illetve mellékutcába terelni. Minden eddigi filmemet egyformán szeretem, mert csak olyan szerepet vállalok, amely igazi művészi teljesítményt kíván. Ha mégis a *Modern asszony szíve* mellett döntök, ezt azért teszem, mert soha ilyen harmóniát nem tapasztaltam rendezés, fotográfálás és színészi teljesítmény között, mint ezúttal.

Párizsi színház – bécsi színház – pesti szemmel nézve

Írta: Bús Fekete László

Párizs, december.

Kétségtelen, hogy az 1933-as szezon egyik legnagyobb sikere, az egész világon, Jacques Deval »*Tovaritch*« című vígjátéka. A múlt héten Bécsben láttam a Theater in der Josefstadt nagy-szerű előadásában és most Párizsban a Théâtre de Parisban is megnéztem, gondolván, hogy a két előadást összehasonlítva, talán meg tudom állapítani, hogy mi a különbség a párizsi és a bécsi színház között?

Az első különbség már az előadás kezdetével jelentkezett. Pesten 8 órakor ütik a gongot és itt az a jellegzetes padllón való kopogás, amely az előadás kezdetét jelenti, csak 9 órakor hangzik fel. Mindjárt lehetne vitatkozni, hogy kinek van igaza? Pestnek vagy Párizs-nak? Abban, hogy a néző dolgait jobban el tudja végezni 9-ig, Párizs-nak van igaza: így nem kell rohanni, mindenki nyugodtan megvacsorázhatik és aztán megy a színházba. Abban azonban, hogy az előadás végén — ha 10 órakor van a finále — sokkal könnyebb közlekedési eszközt kapni, mint 12 órakor, — feltétlenül Pest oldalára kell állnom.

A meglepetéseknek azonban még mindig nincs vége. Pesten az ember a jegyével egyenesen a foyerba jut. Itt előbb egy hall következik, ahol szőnyeg- és autovásár van. A szőnyegeket egy olajbarna keleti honpolgár elég hangosan kínálgatja és még humora is van. A falakon a hirdetések azt mondják, hogy az árut azonnal el lehet vinni. Ő, tekintettel a Párizsban szokatlan 10 fokos hidegre, nevetve hozzátézi:

— Madame be is takarózhatik a szőnyeggel, mert a színház egy kicsit hideg!

A szőnyeg- és autovásár után: a bár! Asztalok, székek, kiszolgálás, ez párizsi színházban nem is meglepetés. De itt ezenfelül van: képképzés és könyves-sátor, mint a Szajnaparton, Victor Hugo, Racine, Molière díszkötésaitől Jacques Deval komédiájáig kapható minden. A terem klúja egy karikatúrista sátor, ahol Monsieur Xim egy perc alatt 10 frankért lerajzol. Színes rajz profilban 25 frank, en-face 50 frank. Amiben tökéletesen igaza van Ximnek, mert magam is amatőrkarikatúrista vagyok és tudom, mennyivel nehezebb szemben lerajzolni valakit. Legalább 25 frankkal nehezebb!

Szóval valóságos előszínház után ju-

tunk végre magába a színházba, ahol a fentemlített darabot játsszák.

A díszletek közt nincs nagy különbség. Legfeljebb a párizsi hotelszoba-díszlet sokkal piszkosabb, mint a bécsi. »Une chambre d'un tout petit hôtel de 15e ordre«, ahogy Jacques Deval írja. És a bécsi egyszemélyes ágy helyett a tipikus híres kétszemélyes párizsi ágy.

A bankárék lakása, ahol a második felvonás játszik, a boudoir és a szalón, sokkal modernebb bútor, mint a bécsi. Persze, ma Párizsban már a bankárok se olyan konzervatívak, mint például Monsieur Rotschild volt. Pláne akkor nem, ha meggondoljuk, hogy az egyiknek Párizsban ma színháza van.

A hercegnőt *Elvire Popesco* játssza. Itt mindjárt előrebocsátom, hogy *Darvas Lili* büszke lehet az alakítására, mert világhírű kolleginájával szemben éppen nem a terhére üt ki az összehasonlítás. Ez azt igazán objektív szigorúsággal mondom. Mert különben *Darvas Lili* a gyengém. Esztendőkké elelőtt első darabomban a Búzavirágban először lépett a színpadra ez a nagy-szerű művésznő. És átütő sikere volt. Neki is. És mit tagadjam, a darabnak is. Szóval együtt indultunk. Első fellépés, első darab, első siker. Még fiatalok vagyunk ahhoz, hogy visszanezzünk, de erre mégis jólesik visszagondolni.

De térjünk csak vissza a tárgyhoz. A két alakítás közt már tónusban is nagy a különbség. *Darvas hercegnő*, még a rongyaiban is. *Popesco* inkább a lecsúszott nagy nőt állítja a színpadra, aki picit kerges és szabadszájú lett a nélkülözések közt, *Darvas articsókatol-vajlás* a nagyanyai ártatlan tett, *Popescoé* gyerekes csíny, ami mögött azonban nemesak gaminség, hanem szomorúság is van. Általában, mint minden szerepét, ezt is picit dialektusban veszi és ezzel még jobban elcsúszik a karikatúra felé. Ahogy *Darvas* a bankárral beszél, abban benne van, hogy a hercegnő lenézi a pénzt. Ahogy *Popesco* beszél az új gazdájával, abban az van, hogy *Tatiana* tiszteli a pénzt. Az én szívemhez sokkal közelebb áll *Darvas* alakítása, aki minden szituációban viseli a homlokán a kiválasztottak csillagát. *Darvas* mélyebb, *Popesco* vidámabb, *Darvas* gyerekesasszony, *Popesco* érett nő, *Darvas* egy portréfestő szívével festi nyomorúságában is szőpre az asszonyt, *Popesco* egy karikatúrista ceruzájával rajzolja harsogó vidámra. *Darvas* szentimentáli-

sabb; bécsi. Popesco vidámabb: párizsi.

Körülbelül alaphangjában ez a különbség Edthofer és Lefaur Mikailja között is. Edthofer briliáns alakítása az első perctől az utolsóig egy fölényes, hercegi mosolyt visel. Ez ad neki rangot akkor is, amikor a bankár papucsat a kezébe veszi. Lefaur dörmög, mint egy medve; katonásabb, szélsőségesebb, talán picit oroszabb, de hiányzik belőle az az elragadó charme, ami Edthofer alakját azonnal a néző szívébe lopja. És még valami van Edthoferban, ami az egyébként kitűnő Lefaurból hiányzik. Edthofer hercege felnéz az asszonyára. Lefaur csak oldalt néz rá. Ez a lappangó, de mindig felbukkanó szerelem a bécsi előadásban sokkal plauzibilisabbá teszi Ouratief minden cselekedetét.

A bankár-pár Párizsban egészen bohózatú. Prance kisasszony és Simon úr harsogó párizsi karikatúrát adnak, míg Tarwin asszony és Neugebauer úr partréi csendesebbek, de művészibbek. Ez érthető is. A párizsi színészek bátrabbak a párizsi feladattal szemben. Ha egy bécsi gazdagot kellene rajzolni, jók lennének a tartózkodóbbak.

Hübner remek szalónbolszevikijével szemben, aki mögött csak érezni a terroristát, Escoffier népbiztosa egészen brutális alak. Érdekes: ezt a figurát szereti Párizs legkevésebbé és habár a darab a szezon kiemelkedő legnagyobb sikere, a negyedik felvonást, a konyhában, nem fogadják olyan egyhangú helyesléssel, mint a többi. Párizs nem megy bele abba, hogy a herceg odaadja a bolszevikinek a négy millárdot. Minden érzelmi és politikai motívumon túl talán van ebben egy kis sovizmus is. Párizs jobban szeretné, ha a négy milliárd továbbra is a Banque de France-ban maradna.

A rendezésbeli különbségek is, legalább az én közep európai szememben, Bécs javára ütnek ki. Határozottan felesleges a néger-szóffőr erőszakos jelenete, ami a Josefstadtban kimaradt. Továbbá a felvonásvégek kihegyezettsége biztosabban zárja le a já-

tékot Bécsben, mint Párizsban. Az első zenés kivonulás a hotelszobából való sággal hiányzott nekem. Továbbá nagyon szerencsés, hogy Bécsben a hercegnő vív a fiúval. Itt a herceg vívja az asszót és az asszony énekel. Grációzitásban és hangulatban sokkal jobb a bécsi megoldás.

Most még az hiányzik, hogy a közep európai szolidaritás azt mondassa velem, hogy Zuckerkandl asszony fordítása jobb, mint Deval eredeti szövege. És ha mosolyognak is rajta, ideírom: számomra a német dialógus élvezetesebb volt, mint a francia. A magyarázat: németül jobban értek, mint franciául.

Az előadás végén a színház előtt taxira vártam. Szemben egy sapeur-laktanya van. A kapun kint lógott a zászló. És az őrtálló katona oldalán ott volt a kard.

Kard és zászló.

Ouratief herceg kardja és zászlója jutott az eszembe, ami megmaradt neki a nagy Oroszországból és amit lopva vitt el magával a garnizonból.

Kard és zászló.

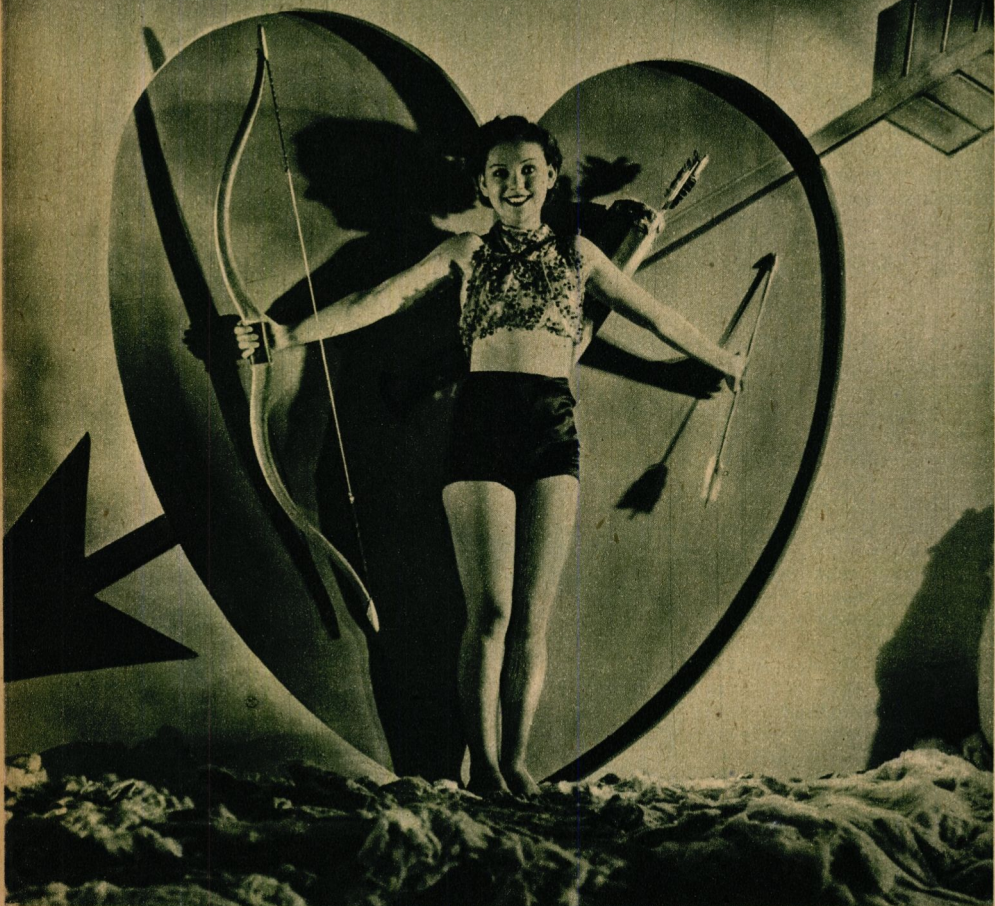
Élet és színház.

Edthoffer és Darvas Lili, a bécsi »Tovaris« főszereplői
(Foto Willinger)

hangos
heti
híradó

(Foto Fox)

Lázár Lajos dr. elmondja, hogyan készült az első film Palesztinában

A napokban érkezett haza Tel Avivból Lázár Lajos dr., aki Palesztinában az első zsidó filmet rendezte. A filmet Avigdor Hammeiri, a világhírű költő írta. A drámai történet nyolc különböző sors összeolvadását mutatja. Nyolc emberét, akik a világ különböző pontjairól indultak el, hogy Palesztinában pionirjai legyenek az új államnak. A második rész már egy gazdasági

koncepció jegyében viszi tovább a drámai történetet. A probléma, amelyet meg akar oldani, az, hogy a zsidó farmer, vagy a zsidó iparos fogja-e Palesztinát erőssé tenni?

Lázár Lajos dr. rengeteg érdekes emlékekkel jött haza Tel Avivból.

— Mindenekelőtt heteket kellett töltenem a farmokon, a zsidó telepek között, hogy megismerjem életüket és gondolatvilágukat. Csak az-

után foghattunk a felvételekhez, bár ezen a téren sem volt könnyű dolgunk, mert fel kellett építenünk egy mocsarat, amelyet aztán az új telepések hősiess munkával és nagy szenvedések árán kiszáritanak. Színesekkel részint a tel-avivi Nemzeti Színház, a *Habima* látott el, ugyanaz a társulat, amely világsikerre vitte a *Dybukot*. De csak férfiszínészt kaptam, *színésznőket magam voltam kénytelen kreálni*. Legszerencsésebb kreációm egy *Sarah Osnath Halevy* nevű táncosnő volt. A lány az ősi jemenita-törzsből származik, amely évezredek óta ott él valóságos rab-szolgaságban. Mondhatnám, hogy sikerült fölfedeznem a zsidó *Lillian Harveyt*. Férfifőszereplőmet *Ben Chaimnak* hívják.

A *Habima* hősszerelmese. A film tele van gyönyörű, ősrégi héber melódiával, amelyet *Willinszky* kar-nagy állított össze. Szép slágerversét *Bialik*, az ugyancsak világhírű zsidó költő írta.

— Egyelőre csak a szabadtéri felvételeket volt módunk

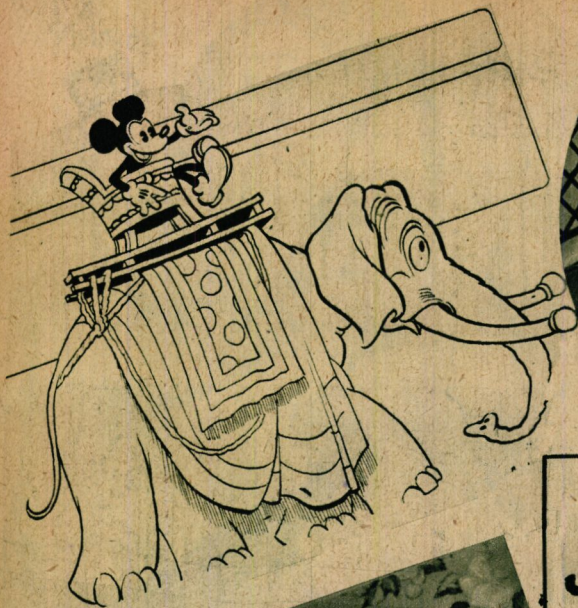
Lázár Lajos és színészei a Holt-tenger mellett

elkészíteni, mert *Pa-lesztinában nincs műterem*. Így a filmet valószínűleg tavasszal fejezzük be Rómában, ahol egyúttal az »*Aviva*« (így hívják a filmet) olasz változata is készül.

A héber sztár

Miki egér levele

Kedves Szerkesztő úr küldöm ezt a képet
És kívánok hosszú boldogabb újévet,
Egyben úgy gondolom, az alkalmon kapva
A következőket írhatná a lapba:

A jövő esztendő sok örömet ígér,
Gondoskodik erről majd a Miki egér.
Ahol megjelenik, beáll a szerencse,
S nem marad szárazon egyetlenegy szem se.

Ismerik, szeretik az egész világon,
Dicséretét fujják madarak az ágon.
A népszerűségért nem hálátlan ő se,
Ő a legtöbb vidám bonyodalom hőse.

Magamat dicsérni tiltja a szemérem,
Most csupán egy jó hír közlésére kérem.
Amit becses lapja legelsőnek ír meg:
Színesek lesznek a Miki egér filmek.

Forradalom Hollywoodban

Mae West megkontreminálta a fiúleány-típust

Mae West nevét még nem ismerik Európában, de jó lesz megtanulni, mert az új *Paramount*-sztár valóságos forradalmat csinált Hollywoodban. Sőt nemcsak forradalmat csinált, de *győzött is* és diadala annál jelentősebb, mert lehetséges, hogy eredménye nem helyi jellegű, hanem *esetleg az egész világra* szól.

Mae West merőben különbözik a mai összes filmsztároktól. Nem angolna karcsúságú démon, nem szikárságig vékony fiúleány, ellenkezőleg: *egyenesen molettnek mondható. Legalábbis, ami a csípőjét és a vállait illeti.* Hogy az olvasóval könnyebben érzékeltessük Mae West alakját, olyan, mint a századeleji próbababák: derékban karcsú, egyébként azonban alakja azt a hullámvonalat ábrázolja, amely a legszebb klasszikus képek fiatal nőfiguráit jellemzi.

Hollywoodban ma esküsznek, hogy Mae West képviseli az igazi *sex-appeal*t és a kozmetikai szaklapokban valóságos irodalma támadt az új filmsztár alakjának. Persze ezzel egymagában még nem nyert volna csatát Mae West. De mosolya, beszéde, énekhangja, egész lénye olyan szuggesztív erejű, hogy aki egyszer látta filmen, ellenállhatatlanul a bolondja lesz. Szerencsés a filmszüzsé is, amelyet kiválasztottak számára. Címe: *»Nem vagyok angyal«*. Egy bolondos, vi-

dám, elragadó kis démon játszik benne, persze nem vámpirt, hanem vérbeli vigjátéki hősnőt. Amerika tombolva ünnepli az új *sex-appeal* királynőt, aki valószínűleg Európában is lánggra fogja lobbantani a klasszikus szépség híveit.

Mae West ezzel a filmmel forradalmat indított el Hollywoodban.

Mae West meghívta filmjének felvételeihez Amerika leghíresebb színésznőjét, Helene Hayest. Mae West, Wesley Ruggert rendező és Helene Hays:
(Foto Paramount)

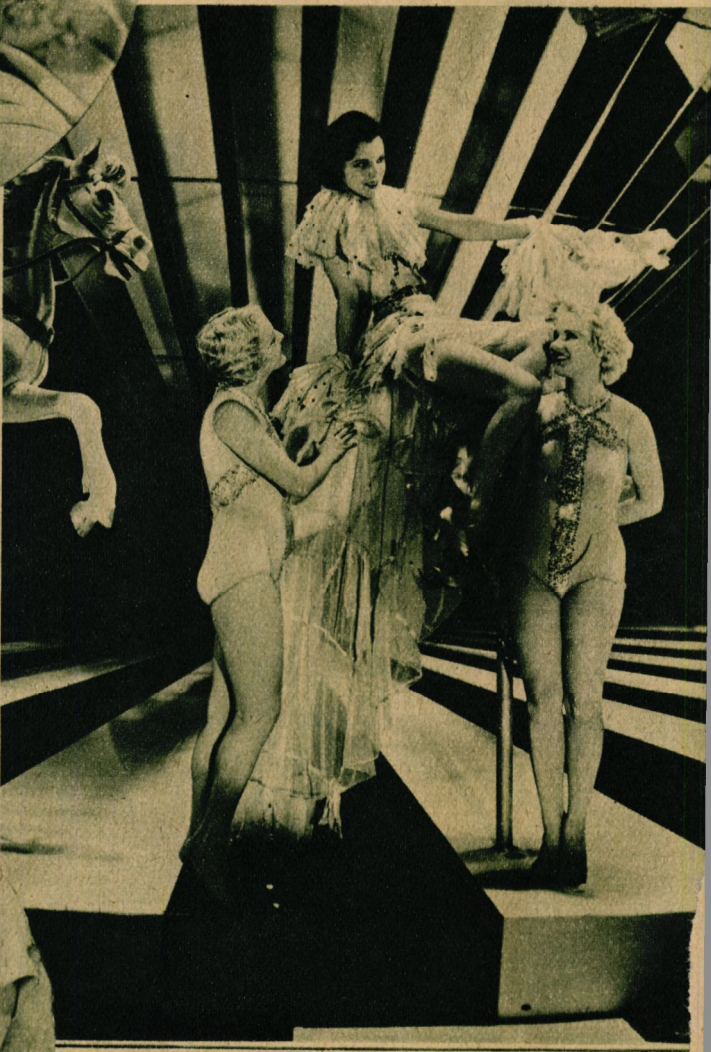
KATHERINE HEPBURNRÓL, aki első filmjében, a *Szerető*-ben döntő sikert aratott, kiderült, hogy az életben is szenvedélyes pilótanő. Férje orvos és foglalkozása New-Yorkhoz köti, Felesége Hollywoodból saját repülőgépen látogatja meg férjét.

A *KAMELIÁS HÖLGYET* filmre viszik. A címszerepet *Nora Gregor* játssza.

Katherine Hepburn új filmje, melyben Lukács Pál a partnere, a legnagyobb siker New-Yorkban

(Foto RKO, Express-film)

LILIAN GISH ÚJRA FILMEZIK. Sokszor megjelent már a világsajtóban a hír: Lilian Gish fellép hangosfilmen. Eddig hiába várták a némafilm nagynevű sztárjának feltámadását. Most végre a *Paramount* talált számára megfelelő szerepet. A film, amelynek címe az *Okos asszony*, rövidesen megjelenik.

Hollywoodi ringispil

(Foto Metro)

CONRAD VEIDT LEGÚJABB FILMJE ANGOLNYELVŰ. Címe a *Vándor zsidó*, nálunk *Örök vándor* címmel fog megjelenni. A film nagy fejtörés elé állítja a kisebb mozikat, mert vetítési ideje közel két óra és így náluk csak megcsontkítva játszható.

Rövidesen új Katherine Hepburn-filmet láthatunk.

Címe: *„Hetediziglen*». Partnere *John Barrymore*

(Foto Művészfilm)

lajdonképpen akkor kezdődött, amikor elém tették az első korrekturát, hogy *kétszázhetven sort húzzak belőle*. Sokkal könnyebb feladat lett volna, azt hiszem, egy új regényt írni, mint kihúzni azt a kétszázhetven sort, mert úgy éreztem, hogy minden szóval, amit kitepek a könyvből, a saját sikerlehetőségeimet csökkentem.

— Egy hosszú éjszaka után azonban ezzel is elkészültem. Két nap múlva kiderült, hogy kár volt kihúzni a kétszázhetven sort, mert az új utasítás szerint nemcsak azt kellett visszairnom a regénybe, amit már kihúztam, hanem *hozzá kellett toldanom még négyszázötven sort*. Most viszont azt hittem, hogy könnyebben tudnám megrövidíteni ötven oldallal az egészet, mint megtoldani akár csak egy oldallal is. Amikor megírtam a »*Nyugati különít-*

mény«-t, úgy éreztem, hogy mindent elmondtam benne, amit Adám Istvánról, Boris Nikolajevics Romanovról, vagy Ábrahám Fansteinről tudok és hogy ez a hozzáírandó négyszáz sor szét fogja bontani az egésznek az egységét. Huszonnégy óra múlva azonban ezzel is elkészültem.

— És a regény megjelent és mikor az első példányt kezembe vettem, azt hittem, hogy most minden kérdésem, problémám és talán egész életem is megoldódott. Ismét tévedtem, mert most, hogy túl vagyok az egészen, tisztán látom, hogy a »*Nyugati különítmény*«-nyel életemnek csak egy emléke oldódott meg. Most újra optimista vagyok, mert új regényen dolgozom, de a multak szomorú tapasztalataim okulva azt most már egyszerre öt példányban gépeltetem.

Enczi Endre

(Foto László)

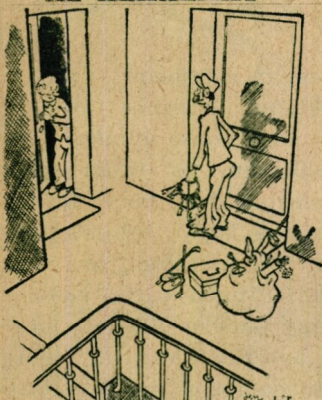

a hét humora

MEGRAGADJA AZ ALKALMAT

— Kérem, betörő úr! Ne felejtse el magával vinni a szomszédom rádiókészülékét!

(Lu)

AZ ÉSZAKI SARKON

Nem értették meg a rendelést. Kályha helyett frigidairet küldtek.

(Ric et Rac)

KIRAKAT ELŐTT

I. úr: Páratlan szép láb!
II. úr: Miért páratlan? Páros.

(La Vie Parisienne)

A RÉSZEG FILOZÓFUS

Szigethy István, a Színházi Élet karikatúristája egyik éjszaka hazafelé ballag, amikor útjába áll egy bizonytalanul lépkedő, rongyosruhás ember, akiből szinte dől a pálinka szaga.

— Nagyságos úr — mondta nehezen forgó nyelvvel az ember — nyomorgok, tessék nekem néhány fillért adni...

— Menjen a fenébe, hiszen maga részeg!

— Nagyságos uram — felelte az alkalmi koldus — elismerem, hogy részeg vagyok, de nem eléggé!

CIPŐBOLTBAN

— Hány pár cipőt parancsol a nagyságos asszony?

— Várjunk csak... Charles, Louis, Henri, Gaston, Philippe, Paul, Jacques... Küldjön haza hét pár cipőt.

(La Vie Parisienne)

ISKOLÁBAN

Tanító: Hogy keletkezik a gőz?

Móriczka: Úgy, hogy a víznek melege lesz és izzadni kezd.

RÉGI BARATOK

— Halló! Hogy vagy öreg fiú!? 1913-ban láttuk egymást utoljára! A találkozás örömeire igyunk egy pohár bort!

— Rendben van öregem, de ne felejtse el, hogy legutóbb én fizettem a cehet.

(Gaz. Illustrato)

REVÜSZÍNHÁZBAN

— Maga ért a futballhoz?

— Hogyne!

— Melyik volna a legalkalmasabb, hogy vasárnap a meccsen megtegye a kezdőrugást...?

(London Opinion)

AZ OPTIMISTA

— Papa, mi az, hogy optimista?

— Optimista az olyan ember, aki minden rosszat jónak talál mindaddig, amíg mással történik.

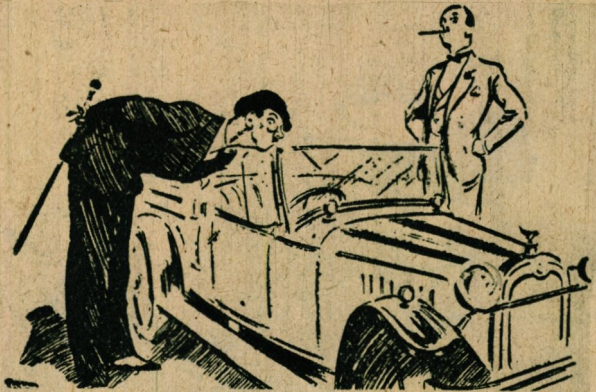
AZ ELSŐ INTEZKEDÉS

— Az orvosom elrendelte, hogy ezentúl szerényebben éljek.

— És mit csináltál?

— Olcsóbb orvost kerestem magamnak.

A MODERN AUTÓ

— A kocsit fel van szerelve a legújabb szerkezettel. Ez az óra mutatja, hogy hány részlettel tetszik hátraléokban lenni...

(Ric et Rac)

A VALÓOK

A nő: És mondd, miért váltok?

A férfi: Mert a feleségem egy gyönyörű briliáncyűrűt fedezett fel a jobbkezemen.

A nő: Ez csak nem válóok?

A férfi: Igen, de a titkárnom az én jobbkezem.

(La Vie Parisienne)

PARIZSI

FEGYVERÜZLETBEN

— Kérem szépen, tegnap vettem ezt a revolvért, ha volna olyan szíves visszavenni.

— Miért?

— Az uramat közben elgázolta egy autó.

(Marianne)

TARSASÁGBAN

— Mit szólsz Emma ruhájához? Tetszik neked?

— Nagyon. Legalább tíz évvel öregíti.

(Ric et Rac)

Női népszövetség

Az újságolvasó már hónapok óta megállapította, hogy a Népszövetség intézménye lejárt a magát. Japán kilépett, Németország kilépett, újabban fölmerült az a híresztelés is, hogy Olaszország sem marad már sokáig a Népszövetség tagja. Komoly diplomaták török a fejüket, hogyan lehetne az intézményt felfrissíteni és népszerűvé tenni? A Színházi Élet megoldotta a problémát. Kopasz és gyomorbajos politikusok helyett nőket kell delegálni a genfi testületbe, vagy még helyesebb, ha megcsináljuk a női népszövetséget. Ha olyan lenne a Népszövetség ülése, ahogy mi elképzeljük, mindjárt nagyobb lenne az érdeklődés is iránta. Sőt, a mostani diplomaták is megjelenhetnének — csak hogy a karzaton.

Az orosz delegata

Wien képviselője
(Foto Tóth Margit)

A lengyel

A csehszlovák

A kínai

A skót

A holland

A tiroll
(Foto Tóth Margit)

Az angol

A francia

Az argentin

A magyar

Az indián

A svájci
(Foto Tóth Margit)

A királyné szerenádja

Írta: Erdős Renée

Oh micsoda tavasz volt az Firenze fölött!

A mennyboltozat egyetlen azúr-sátor s a lilimos rétek, a firenzei híres lilomok: villogva égtek mindenfelé. Az Arno megáradt, mintha titkos szenvedély duzzasztotta volna meg. Partjain a paloták ragyogtak. A Mercato Vecchion annyi virágot árultak, mint még soha. A Dontevecchio ékszerárusai kirakták ablakaikba a legrégibb ékszereiket és a legdrágább gyöngyeiket.

Az idegen nászutasok bódultan jártak az utcákon és a múzeumok elhagyottabb termeiben gyakran lehetett látni ifjú párokat, akik hirtelen elkapták egymástól a fejüket, ha valaki betévedt hozzájuk.

Akkor volt ez, mikor a fiatal királyné megszökött urától és gyermekeitől, a zeneszerzővel és ez, mivel toscanai volt és a dicsőségét a maga földjének szánta: Firenzébe hozta a királynét.

Nem. mintha valami különleges és szokatlan jelenség lett volna Firenze számára egy királyné! Volt ott akkor is egynehány; k. koronázatlan, száműzött, vagy beteg, bár akkor még nem volt olyan nagy divat a királynők száműzetése. Ezek jobbára önként száműzték magukat otthonról. Bizonyos korban és bizonyos körülmények között többre tartván a szabadságot, mint az otthoni dicsőséget, ami

megkötöttséggel és unalmas kötelezettségekkel jár.

Ezek a szegény királynék jól éltek Firenzében, ahol rangjukhoz méltó, előkelő és szellemes társaságot találtak. Fiesoleban vagy Settignanóban volt egy szép, régi kastélyuk, amit megvettek vagy kibéreltek és ott éltek, romantikus keretek között, a restaurált bástyafokokról nézván alá és várván a vendégek autóit, a ciprusokkal szegélyezett úton.

De hát ezek jobbára mind öregek voltak; vagy ha nem is egészen öregek, mint a francia mondja: «entre deux âges» és egészbenvéve nem sok vizet zavartak.

A piros lilomok nem értük nyíltak, a dalok nem értük szóltak, a város nem az ő jelenlétüktől boldult meg, tavaszi kedvében.

De a királyné, akit a zeneszerző hozott Firenzébe, fiatal volt. Fiatal és oly szőke és oly fehér és oly vidám, hogy az egész város egyszerre a szívébe fogadta és csak róla beszélt mindenki.

Hát volt is mit beszélni, annyi igaz és a prude lelkek, úgy maguk között, nagyon elítélőleg nyilatkoztak felőle, amiért ott hagyta őt gyermekét, az urát, azért a szerenádért, amit a zeneszerző az ő számára írt s amivel meghódította s ami által aztán világhírű lett.

Ez a szerenád oly szép volt,

hogyan az angyalokat is le lehetett volna csalogatni vele az ő hűvös, kék mennyországugból. Oly bús volt, epedő, annyi vágygal teli, hogy aki egyszer hallotta, a szíve megfájdult a szerelemtől, akkor is, ha történetesen nem volt szerelmes.

Mi fiatalok megértettük, hogy erre a szerenádra ott kellett hagyni csapot-papot egy szép, fiatal királyasszonynak, de voltak, akik nem értették meg.

Az öreg konzulné például, az ő félig vaksi szemével és az ő agglégény fia, nem értette meg.

— Öt gyerek után, — mondta a konzulné — sie hätte sich schon calmieren können.

De ez egy hipokrita agglégény volt, száraz és kopasz és mind elüldözte anyja mellől ennek felolvasónőit, ha azok csúnyák és öregek voltak, ha pedig csinosak és fiatalok voltak, azok maguktól szöktek meg, mert nem hagyott békét nekik.

Denique, mindenki a szép királynéről beszélt és a város partokra szakadt miatta. Volt, aki elítélte és volt, aki védelmébe vette, miután férjéről, a királyról is sok mindent tudtak, ami nem volt éppen rokonszenves az emberek előtt. Hogy durva volt és nem tartott hűséget a feleségéhez. De ez lehetett mendemonda is. Ki látott még akkor a királyok életébe! Anynyira távol és felülálltak a mindennapi ember horizontján!

A királyné ott lakott az Arno balpartján a Collikon, egy gyönyörű hercegi kastélyban, amit tulajdonosa hódolatból ajánlott fel neki és a zeneszerző barátjának. Nagyon kicsiny udvartartása volt. Egy régi, meghitt társalgónőjét hozta magával és a komornáját.

Ezenkívül már csak egy inasa, szakácsa, szobalánya és egy kerésze volt, aki a kastélyhoz tartozott.

Nagyon csendesen éltek. Ha Duse jött a városba, vagy Zacconi, vagy Novelli: ezek a nagy színészek, akkor elment a színházba és ragyogó szőkecséggel besugározta a páholyt, amelyben ült. Vagy ha valami másfajta világhíresség jött Firenzébe, például a nagy teozófus, aki L. hercegné vendége volt és az ő szalónjában egyszer előadást tartott a budhizmusról és a Karmáról, akkor ő is eljött az előadásra. A teozófus, már nagyon öreg asszony, sokáig beszélt angolul a Karmáról és mindenki, aki a teremben volt, úgy tett, mintha nagyon érdekelné őt a dolog. Csak a királyné volt oly őszinte, hogy legyezője mögött nagyokat ásított, majd jobbra-balra forgatta a fejét, nézte a közönséget és végül suttogni kezdett a zeneszerzővel, aki mellette ült.

— Fegyelmetlen lény — mond-

... és milyen boldogul él az ő szerelmesével...
(Kövér Gyula rajza)

ták egymásnak sűgva a jelenlevő idősebb hercegnék, grófnék és marchesák, de én, aki szintén ott voltam a teremben, a királynénak adtam igazat. Istenem, hiszen én is olyan fiatal voltam még akkor és mit érdekelt még engemet a Karma! és az egész hindú vallásbölcselet! Az ilyesmihez sokkal később jut el az ember, rendszeren olyankor, mikor az ifjúságból már kicsöppent és elkezd aggasztóan kíváncsi lenni a lélekre és annak sorsára. Baj van már akkor, mikor az embert a saját Karmája érdekli!

Firenze ifjúsága ekkor hozta divatba a Collikon való sétálgatást.

A Corso és a Cascinák úgyszólván üresek voltak ezen a tavaszon! Mindenki a Collikra ment, hogy legalább egyszer-kétszer elsétáljon a királyné kastélya előtt, a magas rácskerítés előtt, hogy hallja a belülről kiszűrődő zene hangjait.

Mert természetesen a kastélyban sokat zenéltek és az ott sétálgatók lehozták a hírt az Arno jobbpartjára, hogy minden alkonyatkor, mikor a nap leszáll: odaát a kastélyban felhangzik a királyné szerenádja, oly pontosan, mint ahogy az Angelus harangja megszólal; az Or san Micheleben vagy a Santa Croce templomában.

És ettől a szerenádtól most a város még jobban megbolondult. Mindenütt ezt kezdték játszani és énekelni. Az énekes-színházakban, a kocsmákban s a kis osteriákban. Ezt játszották a kintornások az utcán és az utcásarkokon a vándor-énekesek ezt dalolták. Fiatal kisaszonyok az antikberendezésű szalónokban, a kopott selymek közt ezt verték a zongorán és forró szemű ifjak ezt hegedülték a fekete-rácsú nagy ablakok mögött.

Egész Firenze a királyné szerenádját zengte és a város megtelt a forró, fiatal vággyal, ami benne volt.

Valami különös véletlen folytán, amely a költőknek kedvez, közelebbi — noha még mindig elég távoli — ismeretségbe kellett jutnom a királynéval. Ez pedig történt a fűzőkészítőnőm révén, aki nek kis boltja ott volt az Arno-parton.

Egyszer, mikor hozzámentem a fűzőm miatt, rejtelmes mosollyal mondta:

— A királyné is nálam dolgoztat, nézze csak! Ez a fűző az ő számára lesz!

És felmutatott előttem valamit, ami úgy hasonlított az én fűzőmhöz, mint ahogy egy ananász hasonlíthat egy görögdinnyéhez.

Valami csipkéből, szalagból, fátyolból és selyemből készült holmit, amibe virágok voltak hímezve kézzel s ami oly álomszerű és oly tündéri volt, hogy azután még soká nem tudtam elfelejteni.

És beszélt a királynéről. Elmondta, milyen bájos, közvetlen, vidám és felületes. Mint egy gyermek! Mint egy serdülő leány! És óh, be gyönyörű! És milyen boldogul él az ő szerelmesével! És hogy várja, hogy a pápa megsemmisítse házasságát, hogy a zeneszerző felesége lehessen. Minderől a királyné úgy beszélt a fűzősnével, mintha az a barátnöje lett volna.

A pápa ellenben nem sietett a házasság megsemmisítésével. Sőt. A pápa, a házasság szentségének őre, a király pártján volt a hűtlen asszonnyal szemben és eszeágában sem volt, hogy semmisnek nyilván-

nítson egy házasságot, amelyből öt gyermek született.

Erről a lapok sokat írtak akkor és a szalónokban sokat pletykáltak a királyné indiszkréciójáról, aki kitergette házasesete titkait mindenki előtt, akivel csak érintkezett.

A második kapcsolat a királynével Fiorina útján történt.

Ez a Fiorina egy nagyon szép, fiatal leány volt, a szomszédirtok parasztjának a leánya és nálunk részben mosónő, részben kiegészítő volt.

A birtok azé a hercegé volt, akinek kastélyában a királyné lakott. A konyhán szükség volt egy mosogatólányra és a herceg Fiorinát rendelte be a kastélyba.

Fiorina minden vasárnap délután hazajöhetett a szüleihez. Ilyenkor hozzánk is átjött és mesélt, mesélt.

Hogy miket mesélt?

Eleinte szépeket mesélt, amiket a belsőszemélyzet útján hallott. Hogy mint a galambpár, úgy élnek azok ketten a kastélyban. Ének és zene között, reggeltől estig és zavartalan boldogságban.*

Később azonban már kevésbé szépeket mesélt.

Hogy a királyné egy napon kijelentette, hogy ő meg akar tanulni olaszul és neki hozzanak egy olasz nyelvmestert.

Mire a zeneszerző elhozta a saját nagybátyját, aki a classica filologia tanára volt a firenzei Studi Superiorin, de a királyné ezt az öregurat visszautasította, mondván, hogy szakálla van és ő nem tud egy szakállas embertől tanulni, mert ez mindig a volt urát juttatja eszébe. Mire egy tanárnőt hoztak mellé, akinek nem volt

szakáll, csak egy kis bajusza, az is egészen jelentéktelen. De a királyné ezzel sem volt megelégedve. Azt mondta, az a nő naftalinszagú s neki az az érzése, hogy egy sereg molyt hoz mindig magával, mert tudvalevő dolog, hogy a molyok szeretik a naftalint, csak ezt az emberek nem akarják elhinni.

Szóval ez sem volt jó. Mire a herceg oldotta meg a dolgot, aki jobban értett a királyné izléséhez, mint maga a zeneszerző és vitt neki egy szép, sudár, atlétakülsőjű fiatalembert, aki végtére is megnyerte a királynő tetszését és most ettől tanult.

De emiatt a tanulás miatt, most már napirenden volt köztük a civakodás. A zeneszerző eleinte jelen volt a nyelveckéken. De végre is megúnta hallgatni azt, hogy: «Il mio padre ha un bastone e la tua madre ha un ombrello» és otthagyta őket. Ebből az otthagytásból pedig újabb komplikációk támadtak

és a kastély belső szobái végre is harsogtak a féltékenységi jelenetekről, amiket a zeneszerző rendezett s amiken a vidám királyné csak kacagott.

... a királyné kirepült a collik kastélyából...

(Kövér Gyula rajza)

Végül is a zeneszerző győzött s a fiatalembert menesztették.

Mi következett ekkor? Ami ilyenkor következni szokott, az unalom.

A királyné egy napon azt mondta a zeneszerzőnek:

— Te miért nem komponálsz most soha semmit? Miért nem írsz egy új szerenádot, vagy egy szimfóniát, vagy egy operát? Remélem, nem csak ezt az egyetlen szerenádot tudtad? Hogy van még benned tehetség? Miért nem dolgozol te tulajdonképen?

Hogy a zeneszerző erre mit válaszolt, azt nem lehetett tudni, csak az eredményből, ami egészen negatív volt. Amit ezután írt, az a királynőnek már nem tetszett. Az mélyen alatta állt a szerenádnak. Az mind egy diletáns erőtelen szárnycsapkodása volt.

Valóban úgy látszott, hogy ez az egy dal adatott meg neki, hogy vele egy királynét lecsaljon a trónjáról, elvigyen a családi tűzhelyétől s ettől fogva a Géniusz meghalt benne; nem szolgálta tovább. Talán ez volt a büntetése, azért, mert az a dal olyan nagyon szép volt, hogy nem lehetett ellenállni neki és bűnbe sodorta azt, akihez szólt és akinek számára íródott. Szóval Fiorina elmesélte, hogy odaát az Arno túlsó partján bajok vannak és a királyné egyre gyakrabban beszél arról, hogy neki Firenze unalmas és halott. Hogy itt nincs szórakozás és nincs semmi, csak a régi kövek, amik melankólikussá teszik az embert.

Hogy talán jobb volna Párizsba menni, ahol mégis csak fényesebb és

változatosabb az élet és így tovább.

Addig-addig hozta Fiorina ezeket a híreket, míg aztán eljött az ősz és a királyné környezete megkezdte az útládák csomagolását.

És egy aranyban úszó októberi napon a királyné kirepült a collik kastélyából. Elment Párizsba. És akkor a ragyogó város mintha egy percre egészen elsötétült volna.

Megeredt az eső és verte, paszkolta a lehullott aranyleveleket. Jött a hideg szél és megrázta a fák nedves lombjait. A dalok elhallgattak, a villák kertjeiben és a királyné szerenádját már nem énekelte senki.

A szerelem; a bűnös szerelem elhagyta a várost és mintha minden fellélegzett volna egy rossz varázslat hatása alól.

Fiorina is visszakerült a szülei házához és most már megint mosni járt hozzánk.

S mialatt a fehéreneműt dörögölte és csapkodta a hideg vízben egy recé; fadarabhoz; a királynéről mesélt, hogy milyen rossz gazdasszony volt. Ha a selyemingét egy napig viselte és egy kicsit gyűrött volt, már másnap nem vette föl. És ha rajta a finom csipke egy kicsit be volt szakadva, ahelyett, hogy odaadta volna, hogy javítsák ki: odaajándékozta a komornájának. De megtörtént az is, mikor rossz kedvében volt, hogy fogta az inget és kétfelé hasította. Fiorina is kapott tőle egy ilyen kétfelé hasított hálóinget, ami olyan bő és hosszú volt, hogy Fiorina anyja eltette a szekrénybe, mondván, hogy jó lesz majd menyasszonyi ruhának, ha egyszer Fiorina férjhezmegy. Egyszer nekem is megmutatták.

Az ingnek elefántcsont színe volt és valódi brüsszeli csipkével volt díszítve...

Valuta

A Bethlen-téri Színház most mutatta be egy új szerzőnek, *Bayar Mihálynak Valuta* című színművét. Az izgalmas bűnügyi történet két generáció össze apását mutatja be, happyendes kicsengéssel. A darabnak igen nagy sikere van, *Beregi Oszkár* kemény, férfias figurája áll a pompás produkció tengelyében. Hálas szerepe van még *Gellért Lajosnak*, *Étsy Emiliának*, *Gordon Zittának*, *Czobor Imrének* és *Ormos Bélának*. A darabot *Vajda Pál* rendezte kitűnően, a stílusos díszleteket *Upor Tibor* tervezte.

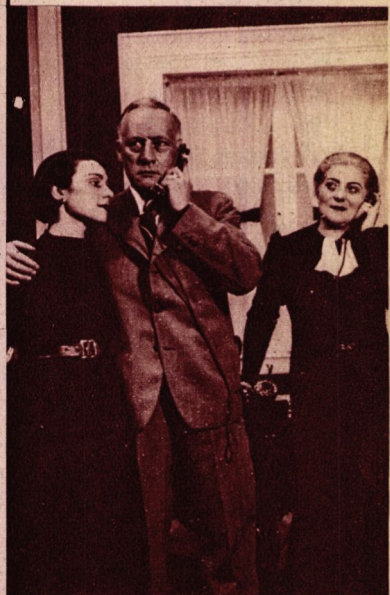
I. Beregi, az apa, mint nyugdíjas katonatiszt, cégvezetője egy banknak. Fiának, aki díjtalan gyakorolnak a banknál, találmánya van. Arról beszélnek, hogy csak egyszer markolhatna bele a bank valutakészletébe, minden hatalmas tervét megvalósíthatná
Beregi, Étsy Emília, Czobor Imre és Gordon Zitta

II. Az apa riadtan halgatja a fia kifakadását és visszautasítja még a gondolatot is.

III. A bank valutaosztályán eltűnik kétezer dollár. Kiderül, hogy a fiú egy percre egyedül maradt apja szobájában, az apa vállalja a sikkasztást
Békeffy Lajos, Sarlay Imre, Rónay Béla, Ormos Béla, Várnay Jenő, Beregi, Békéssy Antal,

V. ... Az apa boldogan értesíti Londonban tartózkodó fiát a fordulatról és ugyanakkor értesül, hogy a fiúnak sikerült találmányát elhelyezni
Gordon Zitta, Beregi, Étsy Emília (László fotók)

IV. Az apát letartóztatják. A fia menyasszonya, aki kereső nő, megtéríti a kárt. Közben kiderül, hogy a tolvajlást a bank egyik altisztje követte el...

SZERELMI KALENDÁRIUM

Írta: P. de Chaud

Hogy időjárás és szerelem között szoros összefüggés van, azt a hinduk fedezték fel már évezredek előtt és a Kamaszutra című hatalmas munkában, amelyet ezer bölcs írt meg százezer tapasztalat alapján, feljegyezték, hogy például a hónap egyes napjain a hold állása szerint milyen mosollyal, simogatással, kedveskedő szavakkal lehet tökéletessé fokozni a szerelmi varázst.

Amit a hindu bölcsök kissé naiv és ma már nem egyhelyütt kómikusan hatóan sejtettek meg, azt lényegileg a tudomány mai állása is igazolja. Így például százszázalékos igazság, hogy az egyes évszakok hőviszonyai a legkülönbözőbb módon hatnak az emberek szerelmi életére. Hogy ez mennyire igaz, annak döntő bizonyítéka az az egymástól teljesen különböző szerelmi élet, melyet a trópusok örökké forró éghajlata alatt, a mérsékelt és a hideg égövek alatt virágzik ki. Az eszki-mók hónapban például nyoma sincsen annak a vad, sokszor őrjöngésbe csapó szenvedélynek, amely anynyira jellemzi az Egyenlítő körüli benszülőttek életét. Az Afrikát és Ausztrália szigetvilágát járt utazók naplóiban elképesztő részleteket olvashatunk a benszülőttek elfajult,

esztelen kicsapongásairól, melyek nemegyszer emberáldozatokat is követelnek a szerelmi szertartások kapcsán. Ezzel szemben az eszki-mó például egyáltalában nem ismeri a féltékenység fogalmát és feleségét magától értetődően engedi át vendégének.

A földgömb e két végletén: a forró és hideg égöv alatt, éppen az évszakok hőmérsékletének állandósulása folytán a szerelmi élet nincsen túlságos változásnak alávetve és a lakosság minden rétege ugyanazon szokásoknak, szenvedélyeknek hódol. Ezzel szemben a mérsékelt égöv váltakozó négy évszaka olyan sajtószertű bonyodalmakat teremt a szerelmi élet terén, melyekkel érdeemes közelebbről megismerkedni.

Minden ember más idegrendszerrel, vérmérséklettel születik és ettől a sajátosság, egyéni diszpozíciójától függ, hogyan hatnak érzelmi életére az egyes évszakok.

Mint általánosan érvényes szabályt azonban mégis leszögezhetjük, hogy a komoly, tartósnak ígérkező szerelmek időszaka a késő őszi és téli hónapokra esik. Nem véletlen, hogy már dédanyáink is a téli farsangi hónapokat szemelték ki házasságkötésre. A leányokkal kapcsolatban nem azt kérdezték, hogy hány esztendő, hanem, hogy hány farsangot táncolt már végig. Az év többi hónapját nem is igen vették tekintetbe. A házassági terveket mind decemberre, januárra és februárra kovácsolták.

Hogy mi ennek a lélektani oka? Kétségtelenül az, hogy a családi tűzhely utáni vágy ilyenkor ejti leginkább hatalmába a férfit. A «tűzhely» nemcsak szimbólum, hanem eleven valósággá lesz a fagyos hidegben. A férfi elképzeli a fűtött szoba és kényelmes karosszék édes kényelmét, a gyermekek kedves hancúrozását, szóval mindazt, amit úgy szoktak kifejezni, hogy «családi idil».

Ezzel szemben a meleg hónapok egyáltalában nem alkalmasok a házasságkötésre. Ilyenkor a férfi túlságosan élvezi a szabadságot, aránylag keveset tartózkodik otthon, nem érzi az otthon varázsát. Ellenkezőleg: kellemetlennek tartja a füledt szobában való tartózkodást. Nem a

... a regényes lélek

(Gömöri rajza)

nyugalom, kényelmes pihenés csábítja, hanem minél többet akar a szabadban mozogni, örül a helyzetváltozásnak és az idilt már egyáltalában nem úgy képzei, mint a hideg téli napokban. És még nagyobb baj, hogy a meleg időszakban veszik ki az emberek vakációjukat. Ez lélektanilag szabadságot jelent, vagyis éppen fordítottját a házasság fogalmának, amely a megkötöttség, egymáshoz tartozás szimbóluma. Az általános, tömegszabadság ideje tehát lélektanilag sem kedvez a házasságnak, ellenben annál tömegesebben teremti meg a könnyed flörtöket, azokat a bizonyos nyári szerelmeket, melyeknek élete az első falevelek hullásáig tart.

Figyeljük meg az egyes emberek szerelmi életét a váltakozó évszakokban:

A regényes lélek: kedvenc időszaka az ősz. Erzelgős, saját személyüket jelentékteleneknek tartó, gát-lásokkal telített férfiak és nők szerelmi évadja. A passzív emberek ideális ideje. Gyűlöl minden szenvedélyességet, imádja a boldogtalanságot, direkt gyönyörűségére szolgál, ha kínózhatja magát és epekedhet. Beteg és ki nem egyensúlyozott lelkek, akik a szerelemben nem az élet és feltámadás nagyszerű ünnepeit látják, hanem valami bágyadt szenvedést, langyos csókokat, melyek inkább a haldokló búcsújára emlékeztetnek, mint az életörömré.

Az energikus férfi. Munkájának fő ideje a tél. Ez a küzdelem ideje. Nemcsak a ter-

... az energikus férfi

... az optimista

a kalandvagyó

a nagyvilági nő
(Gömöri rajzok)

mészet zordonságával kell harcolnia, hanem ilyenkor építi fel és hajtja végre azokat a terveket is, melyeken megélhetése alapszik. Ez a férfítípus komolyan veszi a nőt és éppen ezért a szerelmet nem szórakozási idejébe, hanem munkaciklusába osztja be. A nő választása éppen úgy programjába tartozik, mint üzleti tervének felépítése. Az útjába kerülő nőket abból a szemszögletből vizsgálja, hogy alkalmasak-e a feleség szerepére? Ez a legjobb férjanyag.

Az optimisták. A tavaszért rajonganak. Az a korosztály tartozik ide, amelynek életbölcsésége még nem kristályosodott ki, mindent csak éreznek, tele vannak fellengős fantáziával, szédültes karrierrel álmodoznak, amely reményüknek egyébként a legkisebb létjogosultsága sincsen. Ezek úgy érzik, hogy a testük tavasszal éppen úgy megtelik a természet csodálatos erőivel, mint a föld, a fa vagy a virágok és hogy ők is valami szenzációs feltámadás előtt állnak az átszenvedett téli hónapok után. Valósággal mármorban járnak, állandóan szerelmesek, még pedig azért, mert a szerelem az egyetlen csoda, melyet a sok zűrzavaros fantazmagoria közül valóban elérhetnek. Am a szerelmük majdnem mindig kiábrándulással, csalódással végződik, mert nem a való élet realitásaiban fogant, hanem ábrándokban.

A kalandvagyók. Nyáron rohanják meg a fürdőhelyeket és szenvedélyes vikende-

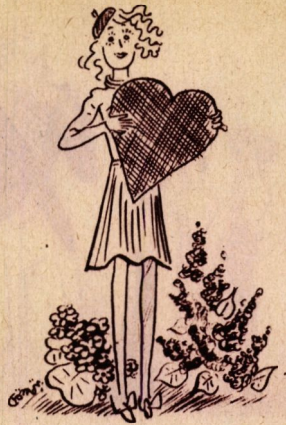
zők. Cinikusak, nem bíznak a szerelem tartósságában. Tudják, hogy a legvirágzóbb rétvirágai is elhervadnak. A természet nem mindig tanítja jóra a szerelmeseket. Klénken figyelmeztet arra, hogy minden szépség mulandó és ami elmúlik, azután nem kell tulságosan búsulni, mert az elhervadt virág helyett másik nő. Ebben a szerelemben kevés az érzelgősség, de annál több az ősi felszabadultság.

Ha a nők szempontjából nézzük az évszakok jelentőségét, még érdekesebb eredményekre jutunk.

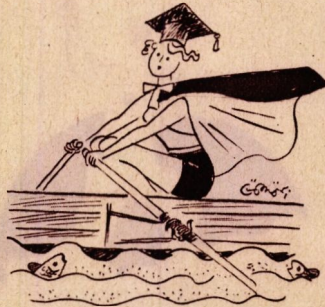
A nagyvilági nő igazi évszaka a tél. Ekkor van legtöbb alkalma ruháit, bundáit felvonultatni, estélyeken csillogni, monden téli fürdőhelyeken sportkosztümjeiben kelteni szenzációt. Ez a nagy társasági élet évadja, ilyenkor teremődik meg az a pártómós, izgalmas atmoszféra, amely az ő hódításainak leginkább kedvez. Nála a tavasz a szakítás idejét jelenti. Nem szereti az érzelmességet. Migrént kap az első tavaszi szellőtől és ha megre fordul az idő, északra menekül.

A bakfis, akinek még semmije sincsen, csak szíve, persze a tavaszt szereti. A kamaszszerelmek giccses évszakát, az orgonavirágot és ibolyát. A fiatalok közül ilyenkor követnek el legtöbbször öngyilkosságot. Az év többi hónapjait átengedik a felnőtteknek, de a tavasz három hónapja a halálos fiatalságé.

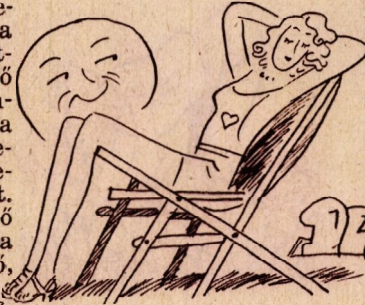
A diplomás lányok nyáron vannak elemükben. Ilyenkor

a bakfis

... a diplomás lány

... az érett asszony

... a csalódott nő
(Gömöri rajzok)

büszkélkedhetnek leginkább azzal, hogy ők mennyire önállóak. Ők a legszervenvedélyesebb vadevezősök. Kibírhatalman tudják minden sport elméletét, a csónak készítésének trükkjeit, a trikók anyagának szövését és a szerelem összes eddig megírt elméleteit. A valóságban naivabbak a midinetknél és időnkint kétségbeesetten állapítják meg, hogy szerelmesek. Ezt nagyon restelik, érzéseiket cinizmus mögé próbálják rejtetni, de titokban éppen olyan jóízűen sírnak, mint a kis bakfislányok.

Az érett asszony szintén a nyárért rajong. Saját életének szimbólumát szemléli a természet szépségének teljességében. De titkos aggodalom, az öregedéstől való félelme is ilyenkor gyötri legjobban. Kétségbeesetten keresi a nagy érzést, melyet eddig hasztalan várt egész életében és rettegésétől megzavarodva könnyen követ el végzetes tévedéseket.

A csalódott nők, akikből már hiányzik a harchoz szükséges energia, ősszel szolálatják meg halk, elégtikus hangon szívüket. Ezek telítve vannak gyengédséggel, az igaz szerelem utáni sóvárgással és könnyű áldozatait a hidegen számító férfiravaszágnak.

Mindebből nyilvánvaló, hogy Amor úrfi az egész esztendőben szorgalmasan vadászik, csak éppen különböző mérgekkel keni be veszedelmes nyilvesszőit, melyeket az emberek szívébe lövöldöz.

Fordította: FORRÓ PÁL

Színházi Hét

A Vígyszínházban Jacques Deval «Tovaris» című darabját próbálják. Kerekes, Rajnai, Pártos, Titkos Ilona, Makláry, Hegedüs Tibor, Szombathelyi Blanka, Somlay

Vészi Rózsi és Zsedényi Károly az Operaház új darabjában, a «Magyar Ábránd»-ban

Leopold Andor a dréz-dal opera baritonis-tája a «Magyar szívár-vány»-nyal indul olasz-zsági turnéra

Nagy Csilla, a Tessék kiszállni gyermekprimadonnája (Foto Kis Pál)

Dajmady Erzsébet és Molnár Lilly, a Király Színház tagjai (Foto Szentes)

Társas Élet

A ZSERBÓ-BÓ-BAN

— Mit tudok ti angyalom arról, hogy ki az az ifjú hölgy, aki egy kis Balilautót talált a karácsonyfa alatt?

— Kérdést kérdéssel viszonzok: ki viszont az az ifjú hölgy, akinek piros rubintból faragott malacot küldött Szilveszterre az egyik pesti ékszerész, ami különben csak akkor érdekes, ha azt is tudjuk, hogy a malacot arany karikába foglaltatta az ajándékozó gavallér s az arany karikáról, mikor a hölgy jobban megnézte, kiderült, hogy jeggyűrű.

— Milyen romantikusak, milyen idealisták és végeredményben milyen merészek az emberek. Vagy nem merészség házasodni ilyen zord időkben?

— No, no, nem egészen úgy van az! Öröm és boldogság a házasság, különösen, ha egymáshoz illők találják meg egymást. Épp ezért különös örömmel jelentem neked angyalom, hogy Ribáry Olga, Ribáry Mórnak, a Foncière néhai

kitűnő elnökének a végtelenül kedves és rokonszenves leánya menyasszony. Völegénye Polnauer Ede, alexandriai magyar főkonzul, akinek nagy érdemei vannak a magyar export fellendítése körül Egyiptomban. Ribáry Olga menyasszonysága egyébként igen rövid ideig fog tartani, az esküvő-karácsony és újév között már megyesz s utána az új pár nászútra és állandó tartózkodásra Egyiptomba költözik. Mondani sem kell talán, hogy Budapesten nagy és hű baráti kör sajnálkozik afelett, hogy Ribáry Olgát elveszíti, no de vigasztalásul szolgáljon az, hogy Budapest és Egyiptom között ma már nincs olyan rettenetes távolság s gyakran haza lehet ruccanni egy kis viszonzóútra.

— Milyen esküvő esedékes még?

— A biztrai Farkas Emmyé, aki január 17-én esküszik Budapesten a belvárosi templomban Eduardo Poss-szal, milánói völegényével. Az esküvő rendkívül fényes lesz s utána az ifjú pár vég-

Vadásztársaság Biedermann Lászlóék moszói birtokán:
Gróf Széchenyi Zsófia, gróf Széchenyi Ferencné, Somsich Gyuláné, Kammerer Ferencné,
Tahy Istvánné, Biedermann Lászlóné

(Perczel Miklósné felvétele)

A Temesvári Magyar Nőegylet a helyi városi színházban bemutatott egy régi erdélyi főúri lakodalmat. A lakodalmas asztal: Keltz Simonné, dr. Lítsek Ákosné, Gyertyánffy Lászlóné, dr. Kriván Gyuláné, dr. Lítsek Zoltánné, dr. Gyulay János, Gyertyánffy László, Keltz Simon, Dadányi György, Ritter Károly, Ritter Károlyné, Schmidt Ferencné, dr. Ozoray Lajosné, Gaál Magda, Pattyánszky Erzsébet, Jakabffy Erna, Szánthó László, Kovács Béla, Szegedy Rezső, Kerek Ferenc, Tapavicsky Tivadar

(Foto Fábrián)

leg Milánoba költözik, ahol boldogság és főúri jólét várja a fiatalokat.

— Szóval egy újabb exportházassággal állunk szemben s megint elveszítünk egy gyönyörű magyar lányt.

— Nagy lesz a magyar vendéggjárás Milánóban és a Lago Maggiore mellett, ahol pompás kastélyuk van a fiataloknak. Hymen-híreimhez tartoznék még egyébként egy harmadik is, de azt a jövő hétre tartogatom, mert ha ma elpletykálnám: megcáfolnák. A diszkréció mentsegeül annyit mindenestre eldruhatok, hogy ez a hymen-hír szenzációs s így érdemes várakozással nézni elébe.

— Mi egyéb újság akad különben karácsony és újév között?

— Nagyon boldog és elégedett karácsonya volt Wolfner Györgynének, az érdekes és kedves Babicának, aki a kitűnően abszolvált vizsgája után a szörnyű nehéz fizika-tantárgyból elégedetten térhetett vissza Bécsből ünnepi vakációra. Egy év alatt hét tantárgyból érettségizett le Babica, ami óriási teljesítmény, mert a vizsgákra át kellett vennie a nyolcosztályos és az érettségi anyagot. Most már csak három tantárgy van hátra, amikkel a jövő évben fog megbirkózni, addig is, angyalom, közlöm veled az eddigi eredményt, vagyis a vakációra hazajött Babica bizonyítványát, amely a következő osztályzatokat tartalmazza: vallástan:

kitűnő; történelem: jó; földrajz elégséges; természettudomány: kitűnő; filozófia: kitűnő; kémia: jó; fizika: kitűnő. Na, melyik diák tud egy év alatt nyolcosztályos anyagból ilyen gyönyörű kalkulációkat felmutatni?

— Babica-diák mindenesetre megérde-

Török Istvánné

melte a legszebb karácsonyfát. No és mi történt a bridzs-versenyeken?

— Az Üri Klubban a Cséry Miklós—Pucherné pár lett a győztes, az Unio Klubban Tóthváradny-Asbóth István és felesége. Mindkét eredmény rendkívül érdekes a heves harc után, amely napokig izgulomban tartotta a klubtagokat.

— Mi újság a báli fronton?

— Percek kérdése Karnevál herceg érkezése. Addig szorgalmasan teázgatnak a fiatalok és dehogyan is mulasztának el egyetlenegy alkalmat sem, hogy a tea mellé a táncból is jusszon. Így annak ellenére, hogy a MAC új klubházában a Margitszigeten nagyszabású Szilveszterestét rendeznek, másnap, újév napján, mégis megtartják a hagyományos hétfői MAC-téat s ugyanennek a hétnek alkonyán

Lux Eva (Wien) és I. Goldsteane (Bombay) Wienben házasságot kötöttek
(Foto Manasse)

felzendül a megnyitócárdás a Jogszabálon.

— Addig pedig néhány szót, angyalom, a cisztercita-diákok nagyszerű matinéjáról. A matiné a Belvárosi Színházban zajlott le s utána napokig beszéltek várososszerte, hogy nem egy számát a főváros legelőkelőbb kabaréiban is műsorra lehetne tűzni. Két táncszám volt főként, amely valósággal elragadta a közönséget: Telbisz Micié, aki Dvorzsák Humoreszkjére lejtett bámulatós kiforrottsággal és finomsággal teljesen új, saját kompozíciójú táncot és Véghelyi Ilie, akinek előadását a dekoratív elemek tették érdekessé. Az alig tizenhatéves Tóth Eszti, továbbá Bernolák Jenő, Lencz Gréti, Kleés Mimi, Rákosi Cica, Kovács-Sebestyén Magdi, Okolicsányi Éva, Zettl Buci, Demkó Piri, Péterffy Juci, Vangel Éva — szóval a pesti úri társaságok valamennyi tehetséges műkedvelője szerepelt a matinéban, amelynek a pompás rendezése Vezsenyi Pál érdeme.

— No még valami kedveset búcsúzóra!

— Az ismert és kedves vívóbajnok újabban sokat mutatkozik egy gyönyörű vöröshajú hölgy társaságában. Nem tágit mellőle egy percre sem, sőt délelőttönként, mikor rendes vívó-tréningjét tartja, mindig megkéri, hogy kísérelje fel a vívóterembe. Itt aztán a bajnok azzal mulattatja a hölgyet, hogy viv neki. Adieu!

Nagybossányi és kisprónai Bossány-Havas Zsuzsa és dr. szalontai Nagy Béla házasságot kötöttek
(Magyar Foto Stúdió felvétele)

Magyarok /
Világhíradója

re- que; les mois de la an- te la es- te a- et se als per pris tant d'est plus

Voici quelques mois, — depuis le Printemps dernier, — que nous est venue de la Côte d'Azur, où elle avait illustré toutes les fêtes de la saison et pour où elle avait pris contact avec la France. Bea Evergary, danseuse déjà célèbre dans les principales villes d'Europe : Vienne, Budapest, Berlin, Munich, Prague, Zurich, Rome, en effet l'ont déjà applaudie maintes fois. Elle a entrepris...
... jours derniers encore au Capitole Pathé-Nathan nous ont révélé cette jeune vedette hongroise, toute jeune, puisqu'il n'y a que quatre ans qu'elle a débuté au Johann Strauss Theater de Vienne et au Théâtre Royal de Budapest, ici dans l'opérette « L'Auberge du Cheval Blanc », que l'on joue maintenant au Théâtre Mogador, et là dans la mai- Josephine Baker.

Dr. Bársony Lajos és felesége, Pálffy Boriska Chicagóban vendégszerepelnek

Bea Egerváry, az európai hírv magyar táncosnő, legutóbb Párizsban vendégszerepelt igen nagy sikerrel

Bocsok Erzsébet Milánóban játszik

Lehel Mária festőművésznő kiállítását rendezett Rómában. Ezt a képet megvette az olasz állam a Galleria Nazionale del arte moderne számára

Raha Papp-Conrad Betti Varsóban táncol

Férjhez ment a sport-primadonna

Lukács-utca 2, III. emelet 16. Rácz Ferenc építész. Sipos Manci úszóbajnoknő, most már — hétfő este óta — Rácz Ferencé nagyságos asszony új otthona.

Az előszoba: zöld fal, fehér mennyezet. A fiatalasszony nem lett hűtlen régi

Klubjának, az FTC-nek színeéhez.

Az első szoba: az iroda. Költői, sőt nászutasi rendetlenség. Két sportember kötött házasságot: silécek, korcsolyacipők, hokkiütők, serlegek, sportruhák tarka összevisszasága.

— A siléceket — mondja a férj — magunkkal visszük a nászútra, hiszen ezeknek köszönhetjük ismeretségünket. Holnap Marosvásárhelyre megyünk szüleinkhez.

Hálás mosollyal néz a sideszkákra: svábhegyi sítúrán ismerkedtek meg, egy

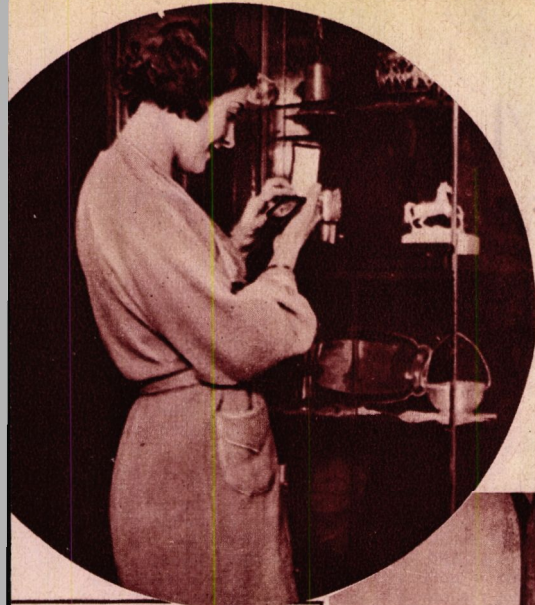

... az ő nótája
Sipos Manci és férje, Rácz Ferenc

A gratuláló levelek és sürgönyök

... tele a vitrin Sipos Mancsi győzelmi trófeumaival

évvel ezelőtt. Azóta együtt járnak síelni, tenniszezni, korcsolyázni, mind a ketten a MAC-ban játszanak gyephokkít. Együtt járnak a fedett uszodába is, a menyasszony már megtanította vőlegényét crawlozni, de akármilyen csodálatosan hangzik is, igaz: Rácz Ferenc még sohasem látta úszóversenyen Sipos Mancsit győzni. No, majd látja.

— Nem, — feleli a bajnoknő — többé nem indulok egyéni úszóversenyen, legfeljebb az FTC stafétájába «szállok be», ha nagyon szükség lesz rám.

... Az egynapos házaspárt különben a kombinált nappali szobában zavartuk meg. Eppen a szekrénybe rakják Sipos Mancsi ezüst díjait, arany érmeit, tömördek plakettjét, hosszú és sikeres versenyző-pályájának fényes emlékeit.

... a férj két kis bronzérme

— Most hozom én is az enyémet — mosolyog a férj.

Eltűnik és egy perc múlva két kis bronzéremmel tér vissza: mint ifjúsági futballista kapta őket a MAC-ban, a Marosvásárhelyi Athletikai Clubban.

A lakás egyetlen »régi« darabja a zongora. Jaj, milyen is itt az akusztika? Rácz Ferencné gyorsan leül a zongorához és énekelve játszza:

— Nehezen tud a lány az első csók nál megállni...

Férje vele dúdol.

Megmutatják a lakást. Az építész büszkén mutat minden szögletet, minden darabot. Ő építette át a lakást, ő tervezett minden bútort, pompás, gyakorlatias ötletekkel. Stüllyeszthető tükör, eltűnő ládák, pompás, kényelmes székek...

A hálószoba erkélyéről gyönyörű kilátás a Dunára. Az ablak alatt az FTC tennisztelepe...

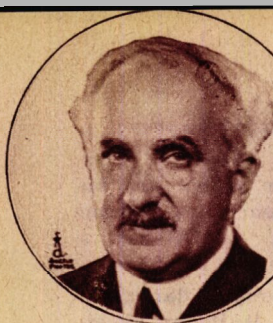
Hiába, nehéz dolog a sporttól elszakadni.

... sportfelszereléssel — a nászútra

Tarlóczy László LELKI KLINIKÁJA

VANDERMADAR. LEVEL: Hogy lehetne itt marasztalni?

VÁLASZ: Marasztani nem jó senkit. Csak úgy jó, ha magától marad.

N. N. LEVEL: Ne tessék közölni a leveleimből semmit.

VÁLASZ: Dehogyan nem! Megírom a problémáját szóról-szóra: «Ketten is udvarolnak nekem, de én az egyiket, az elsőt tüntetem ki, emlíatt a másik szomorú!» Így hangzik, úgy-e? Ha erről a «speciális» esetről önre ismernek, akkor én leteszem a tollat! Igen — hogy szabad-e a másikat megvizsgálni? Nem. Mert akkor az egyik lesz szomorú. És önnek e világon a legfontosabb, hogy az «egyik» ne legyen szomorú.

34 EVES ASSZONY. LEVEL: Még ahhoz fiatalnak érzem magam, hogy lemondjak a szerelemtől, hiszen az adja az egész életnek a tartalmát. Viszont ahhoz öreg vagyok, hogy bizzam a jövőben...

VÁLASZ: Önnek, asszonyom, az a baja, mint a legtöbb mai ideges és modern kultúremlernek: túlságosan sokat foglalkozik önmagával. Ha saját magunkat, önünket, phóbiáinkat, ambícióinkat nem helyezzük túlzott ki zárólagossággal az események vagy mondhatom egész bátran: a világ közepébe, akkor már félig nyert ügyünk van! Higgye el, annak van igaza, aki nem türelmetlenkedik, nem siettet a dolgokat, hanem bölcs megnyugvással rábíz mindent az időre, hogy oldja meg. Mert az a legjobb gyógyszer mindenre, az, ami most önnek látszólagos ellensége: az idő!

ROZA. LEVEL: «Exisztenciát akarok alapítani magammal.»

VÁLASZ: Nagyon helyesen gondolkozik. Pláne, ha pénzről van szó, nem lehet eléggé óvatos és körültekintő.

TANC KÖZBEN. LEVEL: Mit jelent egy ilyen csók.

VÁLASZ: Azt hiszem, erről már írtak egy darabot is. Azt jelenti, hogy... és más semmi.

R. PALOTA. LEVEL: Egy élet felhői.

VÁLASZ: Jelgét nem írt, levélben nem adhatok választ, problémájáról nem akarok bővebben írni, de remélem, megismeri, hogy ez az üzenet önnek szól. Csak ennyit írok: ne essen ilyen túlzott fájdalmakba, ne növeje saját maga a szenvedését. Ne legyen válasz, mely minden szándékoltan kellemetlen érintésre reagál, legyen nemes acél, melyről minden méltatlan bántalom visszapattan. Ért engem, úgy-e? Sok szíves üdvözet.

BÁNATOS KISLEÁNY. LEVEL: Ön megért mindent, ha megírom, hogy hónapok óta az a nótám, hogy: «Kifordítom a subánat — Bévíl marad a búbánat. — Hűtlen kedves úcis angyalom — Meghalok én teutánad!»

VÁLASZ: Annival is inkább megértem, mert ezt a nótát én írtam. De azóta megtanultam, hogy a «subával együtt a — bánatot is ki lehet fordítani!» Cselekedjék ön is így.

MARGARETE. LEVEL: Mit szól hozzá, szerkesztő úr, újra jelentkezem a klinikáján.

VÁLASZ: De ezúttal hódolgan, elégedetten és egészségesen. Ez aztán igazi öröm! Szívből köszöntöm.

PÜSPÖKLADÁNY. LEVEL: ...«És eljött a tavasz ebben a csikorgó téli hidegben!»

VÁLASZ: Ezt az egy mondatot közlöm levelemből. Mert ezt: öröm olvasni és öröm leírni. Egyébként: nem ír és nem kérdez semmit, csak kiönti a boldog és túlaradó szívét. Nagyon helyeslem! Óh, bár minél gyakrabban kapnék ilyen levelet! — de sajnos, nagyon-nagyon ritka...

TÉTOVA 22. LEVEL: Melyiket szeressem? Melyiket válasszam?

VÁLASZ: Kisasszonyom, van egy régi tréfa: szilvafán függ. Kék. Szilvamag van benne. És fűtyül. Mi ez? Válasz: szilva. De miért fűtyül? Válasz: hogy nehezebb legyen kitalálni. Ön valakit szeret, ön is szereti, ön hozzá akar menni, ő el akarja önt venni? Minek ide az a teljesen jelentéktelen második? Hogy nehezebb legyen a dolog?

Oaklandi magyarok szüreti mulatsága

A losonci A. F. C. estélyén nagy sikerrel szerepelt lovag Stein Meinhild (Foto Renaissance)

DEBRECEN, NAGY-ERDŐ. LEVÉL: Szabad megcsókolni azt, akit szeretünk, még akkor is, ha a mama tiltja?

VÁLASZ: Sajnos, az efélett nem szokták előbb megkérdezni a mamától. Viszont tapasztalataim azt mondják, hogy igen gyakran megbánták azok, akik előbb nem kérdezték meg a mamát.

DEBRECENI IDILL. LEVÉL: Si-ki-rándulásra hívnak fiúk, két napra, de többen leszünk lányok.

VÁLASZ: Kedves kisasszonyom, ha figyelemmel kíséred eddig rovatomat, tudhatja a választ. En az ilyen túlmodern

dolgoknak nem vagyok barátja. Viszont, ha nagyon meghitt, régen elismert baráti körben történik a kirándulás és a társaság minden egyes tagja régi, kipróbált jó ismerőse, aki a házukhoz is jár, akkor — kérdezze meg a szüleit, mit szólnak ehhez a meghíváshoz. Egyáltalán szögezzük le már egyszer a tény: ifjú hölgyek, semmit se tegyenek a szüleik akaratára és engedelmére nélkül.

EGY ABRÁNDOM VOLT... LEVÉL: Van akaratátvitel? Lehet, hogy én komolyan akarok hozzájárulni valakéhoz és az el is veszt?

VÁLASZ: Rajtam semmiestire se szenvedjen hajótorést ez a tiszteletreméltó igyekezet. Mindenesetre próbálja meg. Akarni mindig lehet. Mi történhet? Vagy sikerül — vagy nem!

KIS KIVÁNCSI. LEVÉL: Hárman is vannak: a Jancsi, a Buksi és a Miksa, de azt mi csak Miskának hívjuk. Úgy-e, szerkesztő úr, mindennek van határa?

VÁLASZ: Hogyne. Az én türelmemnek is.

MÁSKÉPPEN KÉPZELTEM. LEVÉL: Egy nyugtalan élet leírása.

VÁLASZ: Kíváncságra semmit sem közöltem leveléből, illetőleg a levélben foglalt problémából, de a saját leveléből idézem azt a választ, mely legjobban megvilágosítja az ön nyugtalanságát. Azt írja: «Megnősült, örült csorba a hiúságomon, az én átkozott, kiírhatatlan hiúságomon.» Látja, ez az. Ön mindenáron jól akar járni, ez érthető! De ön túlságosan sokat foglalkozik magával, sokat törődik a saját «pozíciójával». Hígyje el, innen van minden baj. Nem terjedhetek ki a részletekre, mert ön fél a felismeréstől, tehát tanácsom csak ennyi: igyekezzék életútját okosan, ha kell önzően is irányítani, de nyugodtan, nem kapkodva, nem akarva mindent, csak egyet — de ezt aztán nagyon!

AMERIKAI PARBAJ. LEVÉL: Másfél év múlva...

VÁLASZ: Ne haragudjon uram, de nem értem önt! Ha ilyen eset fordulna elő az életemben, én a következőket csinálnám: meggyőződnék: igaz-e a hír? Ha igaz, megköszönöm a felvilágosítást és le vonnám

a konzekvenciát. Ha nem igaz: boldog volnék, hogy rágalom, a rágalmasztó viszont sorsára bízom, mert a rágalmasztó egy élet hosszú során mindig elveszi a büntetést — mástól! Ez már a természetében gyökeredzik, álljon rajta hosszút más! Bosszút is fog állani. De úgy bosszút állani, hogy esetleg rám háramlik súlya, a saját életemet kockáztatni, mikor az élet oly szép és annyi minden lehet az ember előtt — ez oktalanság! És szeretném látni azt az embert, aki engem ezért gyávnak mer nevezni.

TAVASZ A TELBEN. LEVÉL: Mit tetszik gondolni: ez az igazi?

VÁLASZ: Hát én ezt honnan tudjam, kedves? Ha azt kérdezte volna: «momentán ez-e az igazi, habozás nélkül azt feleltem volna, hogy: igen.»

PÖRLEKEDŐ. LEVÉL: Nem tudom, mi késztet arra, hogy folyton összevesszek az illetővel? Ha nem vesszük, unom magamat. Tehetem-e én boldoggá ezt a férfit?

VÁLASZ: Hogyne. Majd ha unni fogja egy kicsit magát.

LIEBE — WIEN. LEVÉL: Vnémet leírása egy szerelemnek és egy bánatnak...

VÁLASZ: Asszonyom, megmondani ezt a csékélységet a férjének. De gyorsan, gyorsan, gyorsan! Még nem késő. Inkább bevallani ezt az apróságot, mint hagyni, hogy önt folyton rettegésben tartsák vele.

SAXOPHON. LEVÉL: (Az előbbi levéllel érkezett.) Engem pedig nem csókoltak meg tánc közben. Pedig nagyon szerettem volna, megvaltoztam ösztönöm.

VÁLASZ: Annyi komoly és nagy probléma van a világban, hogy engemet az ön tánc közben való csókra irányuló ambíciója igen kevéssé érdekelnék... bevallom őszintén.

LÁGYMÁNYOSI CSODA. LEVÉL: A zugligetben voltunk, ott forrált bort ittunk, mert hideg volt. Azután elhatároztuk, hogy fogunk együtt a jégpályára járni... illik ez?

VÁLASZ: Illik. Miért ne illenék? Akár hiszi, akár nem, nem önök lesznek az első pár, akik a jégpályán találtakak. Levelemben van Zugliget, van Városliget... csak Lágymányos nincs. Meg csoda nincs. Hol van hát a jeligében beígért lágymányosi csoda?

Az argentinai, dock sudi Magyar Egyesület műkedvelői szép sikerrel mutatták be a Torockói menyasszonyt

Háromszori golyóváltás . . .

A színészet történelme kevés olyan félelmetes párbajt jegyzett föl, mint amely a múlt héten zajlott le Komlós Vilmos, a népszerű Hacsek és Sajó cég belfagya és Poór Miklós, a Royal Orfeum tagja között.

A párbajra egy zajos incidens adott okot, amely a Royal Orfeum előcsarnokában játszódott le Poór és Komlós között. Tettelegességre ugyan nem került sor, de ha a kölesönös sértéseket a Btk. paragrafusai szerint mérnők, úgy egyik színész sem úszta volna meg egy hónapon alul. Egy hónapon túl gyógyuló lelki sérelmekről lévén szó, a felek lovagias útra terelték az ügyet. Összeültek a segédek és *pisztolypárbajban állapodtak meg.*

A párbaj feltételei távolosak voltak. *Harminc lépés távolság, öt-öt lépés avansz, vontacsövű pisztolyok, háromszori golyóváltás.* Maguk a segédek is sápadoztak, amikor a megállapodást írásba foglalták. De hát enyhébb feltételekről szó sem lehetett, mert a két érdekelt fél mindenáron vérfürdőt akart rendezni.

A párbaj színhelye a Filatori-gát környéke volt egy komor decemberi

a karabélynak is heillő tizenegymilliméteres pisztolyokat töltötte meg, aztán próbálóvést tett mindegyik pisztollyal. Két varjú vére festette meg a havat.

Ilyen előzmények után lépett elő a vezetőség és megtette a szokásos békítési kísérletet.

— Nem békülök! — mondta elszántan a kövér Komlós, de ajkai fehérek voltak. Állítólag a hidegtől.

— En sem békülök! — mondta Poór Miklós.

— Akkor hát történjék, aminek történnie kell.

A vezetőség megállt a havas mezőség egy pontján és jobbra-balra lemérte a tizenöt-tizenöt lépést. A felek felálltak. A segédek, orvosok és a fegyvermester biztos fedezék mögé vonultak.

— Vigyázz! Cél! Tűz! — vezényelt a párbaj vezetője.

A két fél szabályosan megtette az előírt öt lépést. A fegyverek egyszerre dördültek el. Aztán még egyszer és még egyszer. Amint elszállt a füst, a segédek megkönnyebbülve látták, hogy hál Istennek nem történt sebesülés.

Aminthogy nem is történhetett. Mert a vezetőség egy domb jobb- és baloldalán mérte le a tizenöt lépést és a felek a párbaj ideje alatt nem is láthatták egymást.

... a segédek

reggelen. Közel a Dunához két taxi állt meg, sápadt, ünnepélyes emberekkel. A havas földre az orvosok szótlánul pakolták ki műszereiket, egy katonai fegyvermester, akit külön e célra hoztak magukkal.

... a párbaj

(Szigethy rajzok)

divat

SZERKESZTI:
GUTHY BÖSKE

ANGELO
PICTOS

BÁRÓ HERZOG ANDRÁSÉ
eredeti párizsi breitschwanz-bundájában DAN FÜLÖP szücszalónjából, Dorottya-utca 1 (Gerbeaud)
(Angelo foto)

Női szakasz

Szja: Gutthy Bösken

Az elmúlt héten a divatszalonokban sok volt a munka. Főképp estélyiruhákat és sportruhákat készítettek. Soha ennyien nem utaztak el az ünnepekre, mint az idén — mondják a szabónők. Igaz, hogy míg eddig legnagyobb részt a Rivierára utaztak, idén inkább az ausztriai sportutazások vannak divatban. Csak néhány ismertebb pesti dáma utazik Marokkóba és Algirba. Ezek számára persze egészen speciális lenge mousseline és tüll estélyiruhák készültek.

Síruhákat a divatszalonok mellett az

úridivatüzletekben veszik a dámák. Néhány belvárosi férfidivatüzletben importált angol síruhákat és pullovereket árulnak, igazán nagyon szépeket. Általában az úridivatüzletekben a múlt héten több volt a női vevő, mint a férfi vevő. Egyik legelegánsabb üzletben egy nap ezeröttszáz nyakkendőt vásároltak — hölgyek.

A színházi események között valóságos ünnepszámba ment a két nagy premier, egyik a Vigszínház Hunyadi-premierje, a másik az Ábrahám-premier a Magyar Színházban. A vigszínházi darabban feltűnést keltettek Ágai Irén ruhái. Kifogástalanul elegánsan és jól volt öltözve. Különösen tetszett egy Vionet-modell után készült kepes dia-

gonál csikos zöld selyemruhája. De nagyon szép volt fehér nyári ruhája és tüll estélyiruhája is. A nézőtérben a legszebb ruhát Hatvany Lili bárónő viselte, füstszínű taftból. A múlt hét eseménye volt ez a ruha, mindenütt beszéltek róla. Nagyon szép Vermes Gyuláné rózsaszínű satin ruhája, Nyitrazsámboki dr. Friedrichné világoskék ezüsttel átszőtt laméruhája, Bajor Gizi fekete bársonyruhája, Stern Edith halványzöld sötétzölddel kombinált toalettje, dr. Winter Rudolfné rózsaszín tolldiszes ruhája, Heinrich Józsefné zöldeskék bársonytoalettje is.

A divatszalonokban most karácsony után már erősen készülnek a szilveszteri toalettek. Már eddig is a tavalyinál jóval több a megrendelés, mert ezek a ruhák egyúttal már az Operabálra is készülnek. Az Operabál általában máris érezhető mozgalmat csinál a divatiparban. Minden hölgy ott

Nagy Vera
(Angelo foto)

akar lenni. Vidékről is nagy az érdeklődés, a szalónok egész új kis kollekciót csinálnak, mert nagyon sok rendelésre számítanak. Az egyik előkelő belvárosi divatszalonban már megrendelte az Operabálra szóló ruháját a gyönyörű, karcú Sichtné, Palugyai Lizi, aki Bécsben él és minden egyes ruharendelésért leutazik Budapestre, régi divatszalonjába. Két világoskék és egy fekete estélyiruhát rendelt.

Nagyon érdekes rendelése volt az egyik elegáns nagy szalónnak, Lakatos Mária rendelt egyszerre három fekete toalettet. Egy bársonyt és két selymet.

Gróf Károlyi Ferencné, a legszebb arisztokrata asszonyok egyikét láttam próbálni egyik belvárosi divatszalonban. Barna szövetruha és vörösróka galléros barna szövetkabát készül számára.

Február első napjaiban lesz az esküvője Hollós Pálnak, Holitscher Magdával. A jól öltözködő menyasszony számára már készül a menyasszonyi ruha. Ugyanazt a modellt kapja, amelyet a divatszalon a Nemzeti Munkahét nagy debüjére készített.

Érdekes övek készülnek most Párizsban szövetruhákhoz. Az öv egyik oldala szövet, a másik oldala pedig prém, mégpedig ugyanaz a prém, ami a kabátnak a prémezése. Így elérhető, hogy egy ugyanazt az övet lehet a kabáthoz és a ruhához is viselni, ami nagyon fontos, mert a dupla öv feltétlenül meglátszik a testhez simuló kabátoknál.

Hj. gróf Széchenyi Imréné
(Angelo foto)

A praktikus síruha

IRTA: VASVÁRY ÉVA

Milyen a praktikus síruha? Ennél aktuálisabb kérdés az öltözködés terén ma igazán kevés akad, amikor a síelés már olyan tömegsporttá vált, hogy egy-egy vasárnapon ezrével lepik el a budai hegyeket a legegyszerűbb és legpolgárabb társadalmi rétegből kikerülő, rendszerint egész héten dolgozó nők is.

A síelőknek már régen nem volt ilyen kedvező idejük mint az idén. A közeli hegyekben olyan óriási hó-

réteg rakódott le, hogy az optimisták szerint egészen a március közepéig el vagyunk látva hóval.

A síruha választásánál ne azt nézzük, hogy a ruha divatos, hanem azt, hogy célszerű legyen. A síelő nőknek kétféle típusát különböztethetjük meg: azokat, akik csak a divat után mennek a ruha kiválasztásánál, tekintet nélkül, hogy az sportszerű-e, vagy sem (persze, maga a síelés érdeklí őket legkevésbé). A másik típus mindenkor a

a célszerűséget tartja szem előtt, a divatból csak azt veszi át, ami a sportszerűségnek nem mond ellent. Ezek az igazi síelők.

A síöltözködésnél nagyon fontos a cipő. Ennek megválasztásánál különösen nem szabad hiúnak lenni. A sícipő legyen mindig egy-két számmal nagyobb, mint a rendes cipő, hogy két, sőt három pár harisnyát is nyugodtan lehessen felvenni alája. A cipőt szezononként egyszer jól be kell zsírozni bőrolajjal, fókazsírral, hogy át ne ézzen. Egyébként minden viselés után éppen úgy kell tisztítani, mint a másik cipőt.

A nadrágnál már jobban érvényesül a divat. Különböző szabások vannak. A klasszikus szabás a norvég, ami lent buggyos és a cipőre visszaesik; a francia, amely egyenesen bővül lefelé és a lenygel, amely a térdnél a legbővebb, lefelé elkes-

ANGELLO
PHOTO

Vasváry Eva síruhában
(Foto Angelo)

kenyedik, a bokánál a legszűkebb. Szerintem ez a legpraktikusabb, mert ebben legszababban a mozgás. Az utóbbi időben a nőknél is divatba jött sieléshez a térdnadrág. Ezt azonban csak nagyon vékony, magas, jóalakú nőknek ajánlom. A nadrágnak és az egész síruhának a szabásánál sokkal fontosabb az anyaga. Lehetőleg olyan anyagot kell választani, amely vízhatlan és síma, hogy a hó lepe-regjen róla. Praktikus a burberry és a vízhatlan vászon. A lódennek, amit egyidőben annyira kedveltek, hát-ránya, hogy nagyon tapad rá a hó, tehát hamar átnedvesedik és nagyon nehéz. Melegebb ugyan, mint a burberry, de ez nem fontos, mert hiszen a nadrág alá jó melegen lehet felöltözködni.

A felső test öltözékét több vékonyabb darab-ból állítsuk össze. Erős mozgásnál a sielő könnyen kimelegszik és akkor annak megfelelően vethet le magáról ruhadarabokat. Legalul egy ingblúzt viselék, föléje egy pullovert, legfelül pedig egy kis kabátot. A kis kabát legtöbbször a nadrág anyagából készült, derékig ér és derékban szorosan zárul. Készülhet ez a kabát ballonselyemből is, ez az úgynevezett viharkabát. Vízhatlanságánál fogva különösen előnyös nagy havazásnál. Az ilyen viharkabátokat főleg csak az ide-oda menésnél viselik és sielésnél levetik. Ezért fontos, hogy a pullover anyaga és kötése célszerű legyen. A bolyhos anyagok nem jók, mert könnyen tapad rájuk a hó.

Nagyon fontos a sielőnek a kesz-

Petery Jenoné sikosztünje
(Foto Angelo)

tyű. Kell egy meleg kötött kesztyű és föléje egy vízhatlan anyagból való. Mind a kettő ujjas kesztyű legyen.

A sapkánál sokkal jobbnak tartom sieléshez a fülvédőt, ha nem is áll olyan jól, mint a félreccapott sikkés kis sapka, de a fület jól megvédi a hidegtől és a haját nem engedi az arcba hullani.

Ezek volnának a szükséges síruhadarabok. Ezenkívül hosszabb túráknál nem árt, ha a sielő egy-két melegebb tartalékruhadarabot is visz magával, például kesztyűt, zoknit, pullovert, hogy az esetleges átnedvesedésnél váltani lehessen. Nagyon fontos, hogy a ruha száraz legyen.

Befejezésül még egy-két szót sze-

retnék irni a színekről. Ezen a téren sokkal változatosabb lett a sdivat, mint még egy-két év előtt volt. Most már nemcsak az egyenruhaszerű sötétkék síruhát viselik, hanem nagyon sok szürkét, feketét, feltűnően sok barnát. De látni nagyon szép síruhát is. Ezt azonban csak az igazán jól síelő viselheti, nemcsak, mert feltűnő, hanem mert azok kevessebbet potyognak és így a ruha nem lesz piszkos.

Gál Júlia fehér síruhában
(Foto Angelo)

Walder Bóláné, a «praktikus» síruhában
(Foto Angelo)

Általában nincs komikusabb a havas hegyek között, mint a kiöltözködött, rosszul síelő nő. Mindig azt a benyomást kelti, hogy csak a ruhája kedvéért síel. A nők általában szeretik a rikító színű pullovereket, sálakat, sapkákat. Látni divatos kiegészített vállú, puffosujjú kabátokat, ami mind nagyon sportszerűtlen. Ilyet csak azok viseljenek, a nők közül, akik nagyon jól tudnak síelni, — ha nem akarják, hogy a fiúk kinevessék őket, mert így öltözötten csetleni-botlani talán több is, mint nevetséges.

DIVATMAZSOLÁK

Az amerikai divatüzletekben száz és száz apróságot látunk a karácsonyi vásár idején, amelynek mindegyike kis kabala, szerencselárgy »goot luckot« hoz a vásárlójának. Az újdonságok között legnagyobb kelete van idén az elefánt farkszőréből készült gyűrűknek, karkötőknek. Az egész keskeny fekete szőrszállal bevont gyűrűket sokszor a legértékesebb solitairek mellett viselik a nők.

Egy görög hercegnő számára készült estélyicipő Julien, az egyik legismertebb párizsi szuster műhelyében. A cipő valóságos ékszer. Ezüstszerű brokátból készült szandál, mozaikszzerűen kirakva apró rubinkövekkel.

A csillogó estélyitáskák ismét divatba jöttek, a sok pasztellmintájú régi brokát mellett. A párizsi divatüzletekben nagyon sok flitterrel kihimezett vagy apró gyöngyökkel teljesen kigyöngyözött estélyitáskát látni, rendszerint hosszúkás formájú, amely elől csillogó klippel záródik.

Operabálig talán Pesten is divatba jönnek a fejdíszek. A párizsi szalóknokban nagyon forszírozzák a viseletüket. Lanvin sok estélyiruhához mutat a fejt glóriaszzerűen övező fejdíszet. De a kalaposoknál, sőt ékszerészeknél is látni fejdíszeket. A Rue de la Paix ékszerüzleteiben újra kirakatba kerültek a már hosszú évek óta raktáron levő, de nem divatos csillogó diadémok. Ha ezeket nem, de talán a tüllből és laméból csavart fejdíszeket és turbánokat nálunk is viselni fogják a bális szalonban.

A toll változatlanul kedvelt és divatos dísz a téli toalettnek. Kakastollból készült, különálló, színes kis kepeket nagyon szívesen viselnek fekete estélyiruhákhoz. Az elmúlt héten láthattuk Jean Harlow gyönyörű toalettjét a

Vacsora nyolekor című filmben. A fehér csillogó gyöngyös negligé ujját óriási muffszerű, dús fehér strucc tollmanzetta díszítette. Gyönyörű volt fehér satin estélyiruhája fehér rókgallérral. Erdekes, hogy az ágyjelenetben ő is egy archból kihajtott kalapot visel, akár csak annakidején Titkos Ilona. A fekete kócsagtollidisz gyönyörű kalapot egy strassklipp élénkítette.

Boldog új évet kíván kedves hölgyközönségének Piedl Kornél női fodorász (Váci-utca 10., udvarban).

A modern nő

szépségápolásánál nem hiányozhat

Sulfamyl
Sulfamyl
Sulfamyl

kénpuder
 zsíros, pattanásos
 arcához

crème
 éjjeli használatra

shampooon
 korpás, zsíros hajhoz

JEAN HARLOW

(Foto Metro)

Milyen a siruha Párizsban?

A sielés ma már nem a luxushölgyek kiváltsága, hanem tömegsport, amelyet a leggyegyszerűbb és a legszerényebb büd-zséjű nők is űzhetnek. Igaz, hogy e sportnak elengedhetetlen kelléke a külön ruha, amelyet azonban ma már olyan olcsón lehet előállítani, mint akár a leggyegyszerűbb szövetruhát.

Természetesen a párizsi nagy sport-házak mutatnak különleges és újdívatú siruhákat is a svájci és francia téli luxus-sporthelyek számára. Ezeket a ruhákat azonban a hotelhallokban, vagy a délutáni teáknál többet látni, mint a havas hegyeken. Az igazi sportlady a sielésnél is híu marad a már klasszikussá vált sötétkék, vagy fekete norvég siöltö-zethez, amely dacol az idő minden sze-szélyével és kényelmes mozgást biztosít a sportnál.

Az újdívatú párizsi sportruhák között elsősorban az anyagban látunk nagy változatosságot. A legtöbb anyag, ame-lyet siruhához felhasználnak, *impreg-nált*. Nagyon érdekesek az impregnált kordbársnyok, négerbarna, sötétkék, fe-kete színben, élénkszinű szveterekkel.

Egy egészen új anyag a fényes selyem-hez hasonló gyapjúcíré, amely majdnem olyan vékony, mint a selyem és mégis véd a széllől és esővel szemben. A ruha messziről tökéletesen selyemruha látsza-tát kelti. Az egyik nagy párizsi divat-szalón készített belőle siruhát kétsoros, magasan esukodó umlegalléros kabáttal, rávarrt zsebekkel és övvel. Újdonság a siruha-divatban, hogy a nadrágok már nem érnek bekiáig. Majdnem mindegyik nadrág kniekboker-szerű térd alatt vég-ződik, természetesen erősen visszabugy-gyozva, magas csizmaszerű fűzőcipő és színes, cipőre kihajtott harisnyát visel-nek hozzá. Van ennél a nadrágnál va-lamivel hosszabb, de szintén nem egészen hosszú sínadrág is. *Bruyere* a párizsi szabók közül minden évben nagyon szép kollekciót mutat siruhából. Idei siöltö-zetei közül a legszebb egy impregnált barna kordbársnyruha volt, térdig érő,

HAJÓS KLÁRI,

a Király Színház művésznője flamisol estélyi-ruhájában.

A FENYVES ÁRUHÁZBAN vásárolta 48 P-ért. Kálvin-tér 7. szám alatt.

(Foto Rubens)

Nagyságos asszonyom! Ön valószínűleg azt szeretné, hogy hajáról messziről lássék a jól-ápoltság. Szeretné, ha olyan selymes és ragyogó lenne a haja, mint a barátnőjéé. Kérdezze meg barátnőit, mivel mossák a hajukat s ők azt fogják felelni: **Bombin** shamponnal. Mert nem mindegy, mivel mossák az ember a haját. Mossa **Bombin** shamponnal s meglátja olyan szép lesz a haja, amilyen még soha nem volt. Természetesen pontosan be kell tartani a **Bombin** shamponhoz mellékelt használati utasítást.

Most kell már a strandra gondolni!

Előrelátó hölgyek kellemetlen **hajszálok** eltávolítását már ilyenkor kezdik! **Lábról, karról, arcról. Egy óra alatt 800-1000 szálal távolítunk el elektromos úton (villa nyal)** a legkomolyabb gyors és biztos eredménnyel. Díjtalan tanácsadás.

Schadek Antalné

kozmetikai intézete
Budapest, IV., Váci-utca 9. sz.

Kepek

Erdekes, hogy a mai divatban milyen fontos szerepe van a kepeknek. Hosszú éveken át legfeljebb utazókosztümmök fölé, vagy tengeri útra, a hajón viselték a kepet, egy-két év óta pedig alig van estélyiruha és most a téli szezonban alig van nap-pali ruha, amelyek ne volna kiegészítője a kepeknek.

A demi-kolekcióban már a délutániruhákhoz is rengeteg sok kepet látunk. *Maggy Rouff* egyik legsikerültebb és legszebb ensembléje szintén kepek. Ugy a ruha, mint a kepek, úgynevezett »bors és só« mintázatú nyakkendőselemből készült. Egészen szürke, apró fehérpettyes, selyemanyagú a ruha, amelynek sálszerű gallérja a derékkal egybedolgozva, elől az áll alatt két nagy cipőbe van átkötve. A kepgallér, amely a térden alul ér néhány centiméterrel, fekete szilzskin pánttal van szegélyezve, a két oldalán a kar számára két résszel, amelyet szintén szilzskinnel díszítettek. Ez a modell ma rendkívül népszerű Párizsban, aminek magyarázata talán abban is rejlik, hogy Párizsban soha nincs olyan hideg, mint nálunk, ahol ez a délutáni kepek teljesen viselhetetlen volna. A kepek a szövetrohával egybedolgozva mutatja *Lelong*, ami szintén csak Rivierára, vagy meleg helyre alkalmas viselet. *Vionet* rengeteg kepek csinál, kosztümmök fölé, gyakran szőrmevel bélelve.

Ezüstróka kepek fekete estélyiruhához
(Foto Stúdió Erdélyi)

Szőrszálak

végleges nyomtalan eltávolítása

100% - os garancia

mellett

DR KÖRNERNÉ

kosmetikai intézetében Budapest, Teréz-körút 1/a
Tel.: 14-0-18. Levélbeli felvilágosítás. (Válaszbélyeg.)

KIS PÉNZÉRT HOL VEGYÜNK PINOM NADRÁGOT? Tízötezer finom különleges női- és leánykanadrág kerül most eladásra a Kálvin-téri Fenyves Áruházban **különleges** kis áron. Az áruház kötszövött osztályának szenzációs kínálatáról csak néhány árat ragadunk ki példának: 1. Női krep műselyemnadrág csak 0.93 P. 2. Csíkos női milanaise-nadrág csak 1.18 P. 3. Női csíkos bélelt meleg nadrág csak 1.70 P. 4. Tiszta gyapjú női nadrág műselyembeszövéssel csak 2.25 P. 5. Csíkos műselyem leánykanadrág csak 0.75 P. 6. Eredeti habselem leánykanadrág, minden nagyságban, csak 1.45 P.

CSODÁS MELLEKET

varázsol speciális melltartóval és Princess-fűzővel a
HOFFER SZALON, Budapest, Kossuth Lajos-utca 10. Tel.: 89-4-86
Debrecen Miklós-u. 5. Pozsony, Védőőrp-t. 56

TELEFON 80-665

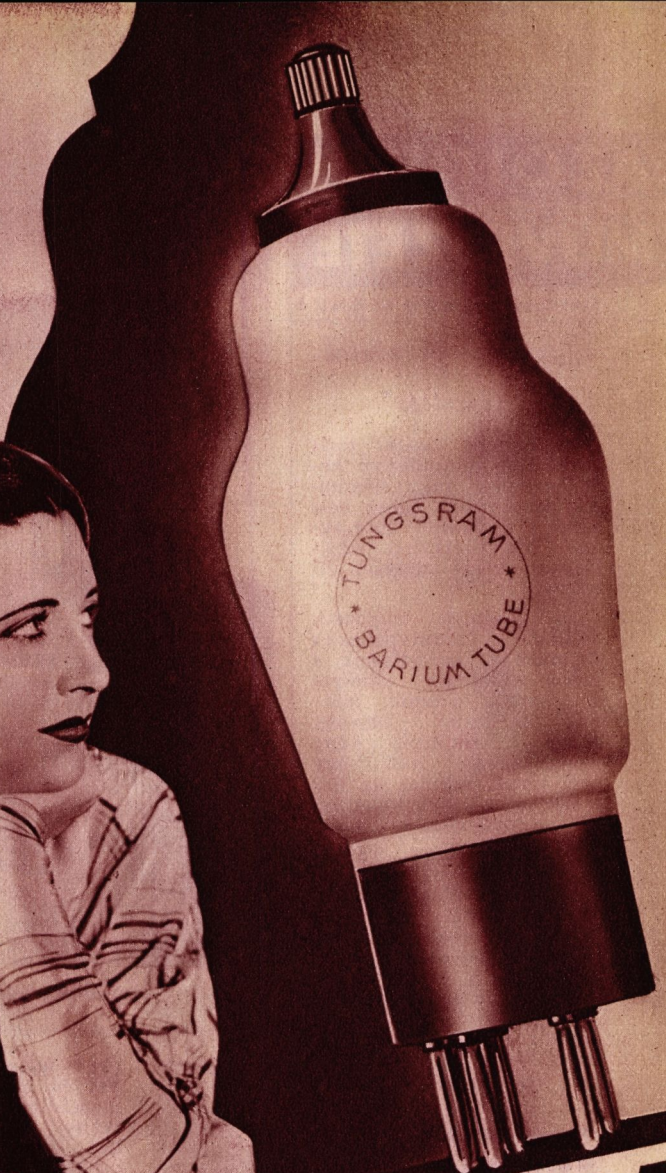
Etoile
NŐI FODRÁSZ-SZALON
IV. BELV. HAJÓ-U. 2
(BÉCSI-UTCA-SAROK)
MEGNYILT!

TÖKÉLETES HAJFESTÉS
TARTÓS HULLÁM
GEPPEL, GÉP NÉLKÜL
KOZMETIKA, MANIKÜR

PALI * AUERJENŐ
ERZSI * AMAL
JUCI * JÓZSEF
ITT MŰKÖDNEK

TELEFON 80-665

TUNGSRAM

csövekkel
lepje meg rádióját;
Készüléke újjá születik

Cs
KAY FRANCIS
FOTO WARNER.

AZ OTTHON MŰVÉSZETE

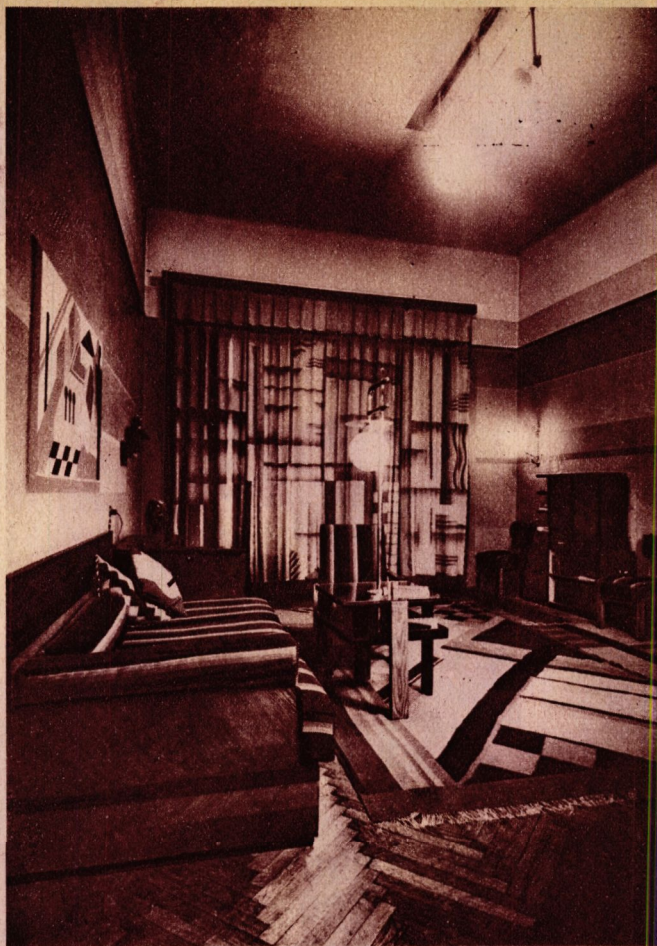
Szerkeszti: SIMON BLANKA

Az ünnepi asztal diszítése

Az ünnepi asztal terítésénél a tompafényű hófehér len- vagy selyemdamasztabroszt egész keskeny, körbefutó füzérekkel, vagy elszórt virágokkal szokás izlésesen díszíteni.

Az asztalra helyeztek csillogó kristálypokarak és márkás porcellánok, a lapos tálakban elhelyezett nyíló virágok, minden terítésnél egy-egy karcú, kristály-, vagy ezüstvázában álló egy szál virág, mindez az ünnepélyes alkalom hangulatát magymértékben emeli.

A virágokat az ünnepelés alkalmához mérten szokás megválasztani. Általános szabály az, hogy erősen illatozó virágot, mint a tubarózsa, a fehér liliom, a jácint, nem állítunk sohasem az étkező asztalra. Ha külföldi vendég ül asztalunknál, akkor kedves figyelem, ha hazájának színei szerepelnek a terített asztalon. Ma-

Férfiszoba (Fränkel György terve)

(Foto Pantó)

MEZ
NAGYATÁDI GIÁRTMÁNY

KÉZIMUNKA FONALAK
SZINTARTÓ-SELYEMFÉNYŰ

gyar asztalt, népművészeti porcellánal és hímzésekkel teríthetünk. Ehhez mezeivirág illik. Az eljegyzési lakomához a rózsaszín, az esküvői lakomához a narancsvirág, zöld mirtusz és minden fehér virág illik. Házassági évfordulók, születésnap, névnap, ünnepségek és minden más ünnepi alkalommal tetszés szerint választhatjuk a virágok színeit. Jó izlésre vall, ha egy-egy asztal terítésénél *egyszínű virágot* alkalmaznak.

Fontos az ünnepi asztal megvilágítása. Az arcokat nem szabad élesen megvilágítani, viszont az asztalnak erős megvilágítás kell. Üveglapok mögött, mély kerámiai vázákban vagy üvegcsövekben futó fény alkalmas erre. Ismét szokásos sokkarú gyertyatartókba helyezett gyertyákkal világítani az ünnepi asztalt. Az ünnepies hangulatot ez nagyban emeli.

Kombináit szekrény, recamier, modern fotel stb. és szőnyegekben óriási választék.

Legkedvezőbb részletfizetési feltételekkel
Központi Lakásberendező Vállalat, VI., Liszt Ferenc-tér 5. sz. Telefon: 27-1-77

A férfi lakószobája

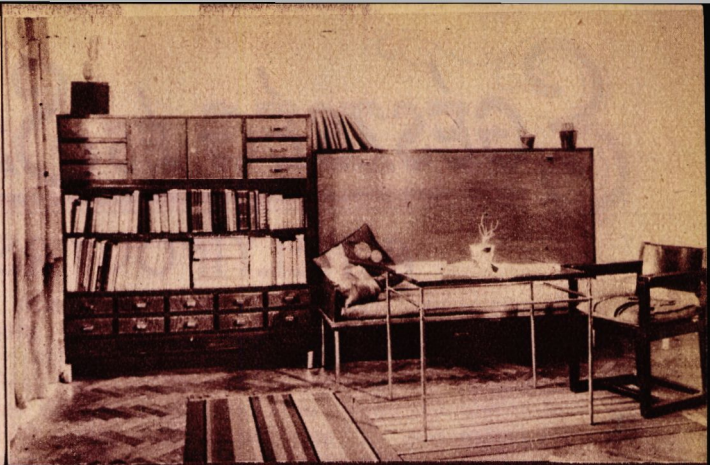
Két lakószoba-részletet mutatunk be képeinken. Egy gazdagabb berendezésű, tágasabb szoba részletét és egy kisebb lakószoba részletét, melynek érdekessége a falba csukható ágy.

Az első szobában egy, nappali ülésre is alkalmas, kényelmes csíkos velúrral bevont háttámlával bíró diván áll. Matrácait éjjelre átfordítjuk, ezáltal kényelmes éjjeli fekvőhelyé változik át. A szobát a textilnek lágy vonalai és színei uradják. Az indanthren festésű, jó vonalú, dús függöny, mely az egész nagy ablakot redi, a pamlag és az ülőbútorok bevonata és a szőnyeg a fekete, vörös és galambszürke különböző árnyalataiban színezett.

A második kép egy egyszerű férfi lakószobarészletet ábrázol. A könyvespolcnak számos kisebb-nagyobb fiókja van, melyek iratok megőrzésére kiválóan alkalmasak. A pamlag szigorú egyszerű volta dacára, kényelmes ülőhely és nappali pihenőhely. Éjjelre félrehúzzák (könnyű nikkell lábai vannak) és helyébe lecsappják az ágyat. Második képünkön látható, hogy milyen egyszerű az egész. A készen megvetett ágyat reggel felhajtják, miután leszijazták, és este egy gombnyomásra kész a megvetett fekvőhely. A pamlagágy egyre tökéletesedik, minden újabb ilyen szerkezet célszerűbb és könnyebben kezelhető. — Megoszlanak a vélemények abban, hogy a couch, vagy ahogy mi nevezük: *pamlagágy*, egyik vagy másik változata célszerűbb és csinosabb-e vagy a falbahajtható ágyak. Tény az, hogy az a legjobb, amelyen a legkényelmesebb fekvés esik és amellet a szoba összhangjába legjobban illik. Mert hiábavaló minden kertelés, az ágyat *pótolni* kell, tehát az a fekvőhely, amely pótolja, leghasonlóbb kell hozzá legyen.

A ZUGLIGETI GYERMEKSZANATORIUM Rt. (I., Szilassy-út 6, telefon: 65-1-66) fiatal leányoknak kitűnő sportlehetőséget nyújt. Sioktatás, nagy jégpálya. Olcsó penzióárak, teljes komfort. Külön szobák és társasszobák.

HENDRICH
volt főhercegi virágcsarnok
(Eskü-út 5. Telefón: 82-2-14.)

Férfiszoba I.

Férfiszoba II.
(Fränkel György tervei)

(Pantó fotók)

Lakásberendező Ipar

**KENDI
ANTAL**

Művészi tervek kivitelezése.

Budapest, IV., Semmelweis-utca 7. sz.

Modern és kombinált bútorok. — Stílbútorok

Külön javító és bőrfestő műhely.

A jó minőségért szavatol a „Kendi” név

Telefon: 89-2-31

Alapítva: 1889

Újvi virágszükségletét kérem fedezze nálam.

Virágajándékok közvetítése az egész világra.

EGÉSZSÉG ÉS SZÉPSÉG

A HELYIFOGYASZTÁS

A fogyókúra rendkívül sokféle van. A hölgyek körében egyik legnépszerűbb fogyókúra a *helyifogyasztás*. A legtöbb nő ugyanis *nem mindenütt kövér, csak egy bizonyos testrészén*. A helyifogyasztás pedig éppen arra alkalmas, hogy ezt az egy bizonyos testrészt lefo-

gyassza. Sajnos, a helyifogyasztásnak még orvosilag sincs nagy multja, csak pár éve kísérleteznek vele külföldön is. Ez az oka, hogy a nők ezt a fogyasztási módot nagyon felületesen ismerik és egészen naív módon képzelik el. Azt hiszik, hogy van egy gép, vagy eljárás, amelyet rátesznek a kövér részekre, karra, nyakra, gyomorra. csípőre, hasra, a gép azt kellemesen simogatja, vagy ütögeti és már is lefogy az a rész. Persze az eljárás mellett ehetnek, ihatnak annyit, amennyit akarnak és folytathatják lusta életüket.

Ezzel szemben a valóság az, hogy van ugyan az orvosi kozmetikának helyifogyasztógépe, amely egy speciális masszát alkalmaz, de *csak erre a gépre bazirozni mindent*, a legnagyobb eredménytelenséget jelenti. Akik hígi-enikusan élnek és normálisan étkeznek, de ennek ellenére is a testük bizonyos részein aránytalanul sok zsír rakódik le, azoknak *azon a bizonyos testrészén futó izomcsoportot kell kidolgozni*. Ha az izom eredete és tapadása helyét láthatóvá tesszük, ez már azt jelenti, hogy a felesleges

Ez is helyi fogyasztás!

(Fo: Me ro)

HYPEROL szájvíztabletta ideális száj- és torokfertőtlenítő

Nemes Márkus Emilné „EVORA” KOZMETIKAI MŰINTEZETE
IV., Veres Pálné-utca 4., félemelet, Apponyi-tér mellett. Telefon: 83-6-03

Egyéni és különleges szépségápolás, szemölcs- és hajszálettávolítás, kvarc, helyifogyasztás

Tanfolyamok kiképzése

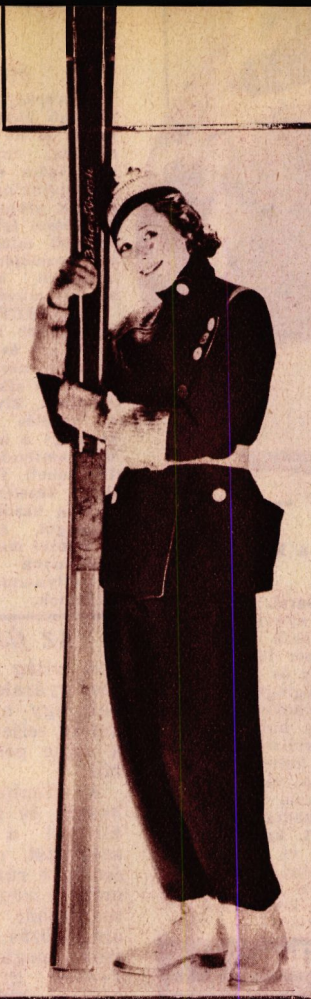
CIPŐFESTÉS minden színre **GARANTÁLT** tartósan.
Belvárosi Cipőkellék IV., Kecskeméti-u. 3.
Az összes cipőápolási szerek nagy választékban

zsírréteg onnan elszívó-
dott. Ezt elérni, vagyis
helyileg fogyasztani a
legkellemesebben és leg-
olcsóbban a *sportokkal*
és *speciális tornagyak-
orlatokkal* lehet.

Nagyon sok nő van,
aki egész arányos testű,
karesú alakú, de vi-
szont a karja nagyon
vastag. Ezeknek a leg-
ajánlatosabb helyifog-
yasztókúra, a *tenisz*.

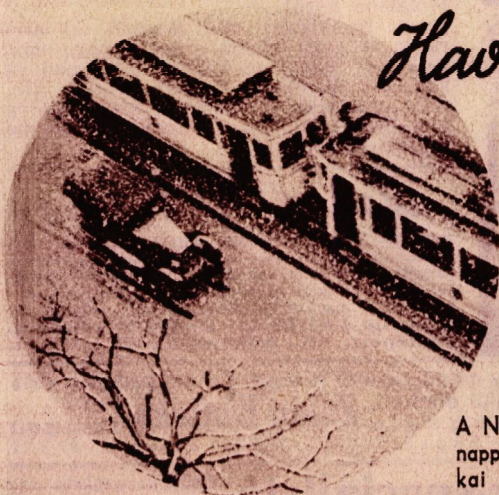
Hátul, a nyakon levő
zsírréteget legjobban a
tornagyakorlatok és-
pedig a *különböző szer-
tornák* fogyasztják.
Hány nő van, akinek
csipője karesú, alakja
szép és arányos, de
gyomra van. Mindeu-
féle fűzővel próbálko-
zik, legtöbbször ered-
mény nélkül. A gyomor
fogyasztására is a spor-
tok a legalkalmasab-
bak, elsősorban az *eve-
zés* és az *úszás*. A leg-
gyakoribb panasz a nők
közében, hogy csipőjük
van. A mai divat mel-

lett az erős csipő az,
ami a legjobban szem-
betűnik és ami a legkel-
lemetlenebb. A csipő fo-
gyasztására ugyancsak
a sportok ajánlatosak.
Elsősorban a *turisz-
tika*, a sok *hegymászás*,
másodsorban a *torna*.

A felső lábszár há-
tulsó részén levő zsír-
párnát *lovaglással* le-
het legjobban fogyasz-
tani, mégpedig, ha a
lovasnő *férfinyeregben*
lovagol. Nagyon fontos
a boka fogyasztása, il-
letve vékonyítása is. A
boka vékonyítását első-
sorban segíti a cipőben
levő betét nappali vise-
letre, majd a masszázis
és a lábujjhegyen való
járás, amelyet naponta
legalább tíz percig kell
gyakorolni. A láb és ál-
talában a végtagok fo-
gyasztására nagyon üd-
vös és kitűnő eredmé-
nyű a mensesdik torna.

Csipőfogyasztáshoz alkalmas a
sietés is
(Foto Metro)

Dobozban: P. o. 50, 1.00, 2.20. Tubusban: P. 1.00, 1.60

Havas, hideg időben NIVEA

nehogy érdes legyen a bőre.
Dörzsölje be tehát esténként és mie-
lőtt a szabadba megy arcát és kezét
Nivea-creme-el. Bőre így puha és
sima marad, könnyen ellentáll az idő
viszontagságainak,
arcbőre egészséges
üde és fiatalos lesz.

A Nivea-Creme
nappali és éjsza-
kai használatra
egyaránt alkalmas.

A tennisz fogyasztja a kart
(Foto Fox)

A hajszálak végleges kiirtásáról. Semmiféle szerrel hajszálakat véglegesen eltávolítani nem lehet. A vegyi szerek, depilátorok ideig-óráig eltávolítják a hajszálakat a bőr fölé emelkedett részét, de ezek azután újra és erőteljesebben megnőnek. A hajszálak véglegesen csakis diathermiával, azaz villanyplációval távolíthatók el. E térerő oly óriási a haladás, hogy míg a régi módszernél (elektrolízis) egyetlen szál kiirtására két-három perc kellett, addig a legújabb módszernél (diathermia) elegendő egy fél másodperc. E mellett az áram nem hat ki a környezetre, a bőrt nem támadta meg. Egy óra alatt arcról 800—1000 szál, karról, lábról 1000—1500 szálát távolíthatunk el véglegesen. Díjtalan felvilágosítást, valamint az ánakból 20 százalék engedményt nyújt a Színházi Élet előfizetőinek **Schadec Antalné** kozmetikai intézete. Váci-utca 9. félem. 3 (Corso-mozi ház).

Maya kozmetika

a modern nők szépségápoltho.
Speciális kozmetikai kezelések
Budapest, Teréz-körút 52 sz.

Dr. Nagy Mihályné

kozmetikája. V., Lipót-körút 16. Telefon: 221-78.
Tanítványok tökéletes kiképzése.

Amerikai szépségápolás Mme Szeizing
rendszerű intézetében Budapest, IV., Régi posta-utca 12. II. 3
Telefon: 89-5-37. Tanítványok szakszerű kiképzése

Fried Pirooska

Szépségzanatórium — Kozmetika
TERÉZ-KÖRÚT 54. NYUGATINÁL
TELEFONSZÁM: 168—53

A fiatalság

a jó kedély megőrzésétől is függ. Ezt szépségápolás
keretén belül elérheti, **Zalán Katinka** lelki
ha megfogadja, **Zalán Katinka** tanácsait

Műterme: IV. kar., Károly-körút 10, 1/2a. — Fogad: 9—1-ig és 3—7-ig. Telefon: 89-3-72

„MILLY” szemöldök-specialista

Minden kozmetikába vágó legmodernebb kezelés
Quarz, stb. Tanítványok szakszerű kiképzése. Párisi-utca 4. félemelet. Telefon: 884-78

SZÉP MINDEN NŐ

HA ÁPOLTATJA MAGÁT.
Szilveszter esti kinépzést
elfogadok. FÜLÖPERZSÉBET
elismeren szolid intézete. Ferenciek tere 9. szám. — 21 éves gyakorlat.

MODERN BŐRÁPOLÁS

A szépség a nő legveszélyesebb és legmúlandóbb kincse, mert nincs olyan tökéletesség, amely le ne romolna az időben és nincs olyan szépség, amely ha nem gondozzák kellően, nem védik és ápolják szeretettel, csunyasággá ne fajulhatna. Viszont, nincs olyan szép nő, akinek szépségét megfelelő házi vagy intézeti kezeléssel fokozni ne lehessen. Az intézeti kezeléssel mindenki nyugodtan bízhatja szépségét kezelőjére, de háziápolásra csak az vállalkozzon, aki a szépségápolás nehéz és bonyolult művészetével tisztában van.

ELISABETH ARDEN kezelési módszerének legnagyobb előnye az, hogy rendszerével mindenki ura és irányítója lehet szépsége kialakulásának, mert bár Elisabeth Arden kezelése tökéletesen alkalmazkodik az orvostudomány előírásaihoz, kivételében mégis egyéni és eredeti. A kezelés abból az alap gondolatból indul ki, hogy a természet, azaz, a bőr szép, mint amilyen az a művészet vagy kozmetika teheti, Elisabeth Arden ennek megfelelően olyan kezelési rendszert épített ki, amelynek alapján házikezeléssel is mindenki megőrizheti szépségét. A kezeléshez szükséges anyagokat az intézet maga készíti és ezek a világhírű készítmények a **KOSZTELTITZ**-parfümériákban (Dorotya-utca 12, Váci-utca 18, Kálvin-tér 4) kaphatók.

AZ ÚJ HOUBIGANT-ROUGE

A világ minden részén levő szépítő-szer-gyárak, hosszú idő óta kísérleteznek egy olyan szájrúzs előállításával, amely teljesen tartósan fed, nem száraz, a színe pedig alkalmazkodik az arcbőr-höz.

A Houbigant-gyárnak sikerült végre hosszú és gondos kísérletek után előállítani a minden tekintetben ideális szájrúzsot, a: **Rouge Tenace-t**. Ennek a csókálló rúzsnak tökéletes fedőképessége mellett megvan az az előnye is, hogy zsíros, tehát feleslegessé válik bármilyen alázsirozás, amit pedig régi típusú rúzsok megköveteltek eddig. A **Rouge Tenace** gyönyörű színekben, teljesen újszerű kiállításban, izléses dobozban, lapos, könnyen kezelhető fémhüvelyben P 2,80-ba kerül.

A Houbigant **«En Beauté»** új arc-rúzsja is nagy sikert aratott már, mert kellemes illatú, az archoz jól tapad és könnyen elkenhető. Az **«En Beauté»** arc-rúzs gondosan kiválasztott színekben, a világhírű **«Quelques Fleurs»**-parfümmel illatosítva kapható.

„Gladys” kozmetika
Vilmos császár-út 20
Amerikai rendszerű szépségápolás.

Megtalálja állandóan szépségét, üdeségét és frissességét, ha kozmetikámat felkeresi. Arcápolás, test-fogyasztás, quarkkezelés, szőrszálzsedés véglegesen. Kedvezményes árak! **Kállai Ibolya Kozmetika**, Budapest, VII., Rákóczi-út 36. I. em. 4.

Nem olyan időket élünk

ARCKÉPSOROZAT

IRTA:

Slavany Lili

(3. folytatás)

Robes, Manteaux, Chapeaux.

Azon a keserves délutánon, amikor Jani eljegyezte magát azzal a bizonyos Vajda lánnyal, aki már egy esztendeje futott utána, Marthe, a Maison Marthe Robes, Manteaux, Chapeaux — főnöknője — egyedül ült az üzlet mögötti kis szalónban és azon gondolkodott, hogy jó lenne az éjjel véletlenül valamivel több altatót beszédni és többé nem fölébredni. Tudta, hogy úgyse teszi meg, de jól esett kacérkodni a gondolattal. Három évig tartott a dolog Janival. Mindig tudta, hogy ez lesz a vége, mindenki mondta — csoda, hogy eddig is tartott, de remélte, hogy még kicsit ki lehet húzni, még egy évig... csak hat hónapig. És álmodozni is lehetett, hogy csoda történik. Jani egy nap megváltozik — megkéri, hogy egy életre maradjanak együtt. Pecskovicsné, a jósnő, akihez pontosan minden csütörtökön este feljárt, legalább azt ígérte: Kegyednek még sok öröme lesz az életben... Sok váratlan öröme... ahol nem is sejtí... Pecskovicsné hazug, boszorkány... Ma csütörtök lévén, még egyszer, utoljára felmegy hozzá és megmondja neki a véleményét... Alaposan...

Milyen különös, hogy éppen ezen a délutánon, amikor szerette volna elfoglalni magát, egyetlen rendelő, egyetlen ruhapróbáló se jelentkezett... Pedig máskor... ha sietett Janihoz, este hétig, félnyolcig is ott ültek a nyakán. Elöl az üzletben, kivilágított vitrinek mögött, szeszélyes, bolondos formájú sapkák, nagy, négyyszögletes, csattos, monogrammos tászkák, lepedőnagyságú mousseline zsebkendők, zsebkendőnagyságú, barackszínű combinaison-ok világában — jártak-keltek a vevők. Hátul az irodahelyiségben, ahol Lujza néni — a Marthe nagynénje és cégtársa dolgozott — vígan kattogott az írógép. Csak itt a galambszínű bemutató szalónban — galambszínű szőnyegeivel, galambszínű fodros taftruhába bújtatott karosszékeivel, galambszínű nehéz ajtó- és ablakfüggönyeivel — honolt halálos csend és nyugalom. Marthe nem tudta, hogy Lujza néni titokban letelefonálta a mai próbákat: «A főnöknő gyengélkedik» címen. A sors különös ironiájának tekintette ezt a hosszú magányos délutánt. «Tétlenül ülök a karosszékben, mint boldogult úrinő koromban...» Mert Marthe csak öt éve volt üzletasszony. Azelőtt az volt, amit pesti nyelven «mondén úrinő»-nek neveznek. Férjes úrinő, aki járt lovardába, golfra, polóra, autót vezetett, delenként a Gerbeaudban ült, premierekre páholyt bérelt, szombat estéken sose hiányzott a Sorrento bárból és szép «társadalmi köre» volt, csupa hasonló életmódot folytató «mondén úrinőkből». Ez a «mondén úrinő társadalom» ott élt a születési és pénzarisztokrácia tövében — ugyanazokra a helyekre jártak, naponta tízszer is találkoztak. Néha-néha iszonyú nehézségek árán köszönési viszonyba is kerültek egy-egy grófnéval, sőt bankvezérnével (utóbbiakkal nehezebben, mert «amit a grófné megengedhet magának... stb.), de Isten tudja miért, ezek a lovardai, golftéri, szabónői ismeretségek sose fejlődtek tovább a köszönésnél és ebben a köszönésben sem volt sok öröm. Grófnő, vagy pénzarisztokratánő, amikor a Sorrentóban végre átbiccentett, mindig szükségesnek tartotta a társaságához fordulni és megmagyarázni: Valami Kereskesné... a férje valami a tőzsdén, vagy valami... egyebet nem tudok róla... a lovardában megszólított... valami concours ügyben kérdezett... és azóta köszön...

Igen — úrinő korában ez így volt... Ma pedig, hogy nem úrinő többé, ezek az asszonyok, akik azelőtt elnéztek a feje fölött, előre integetnek és nem azt mondják «valami tőzsdésné», hanem: «nem ismeri Marthe-t!» A legjobb szabóné Pesten... tudja... elszegényedett úrinő — a perfect lady — elragadó terem-

tés . . . Van ez ilyen furcsán az életben . . . Talán mégis van valami kis mákszemnyi igazság abban az elcsépelet közmondásban, hogy a munka nemesít . . . Ki hitte volna akkor, amikor a szerencsétlenség történt . . . amikor szegény Ervin főbelátta magát és Marthe ott maradt a nyolcéves kislányával fillér nélkül . . . Szegény Ervin, aki, ahogy a partéban állott «a leggyöngédebb férj — a legszereetőbb apa» volt és akit Marthe csak étkezésekkor és «kiruccanásokkor» látott, a kislány pedig egyáltalán soha; szegény Ervin, aki részben elspekulálta, részben egy Gigi nevű platinaszökegre költötte a saját, meg a Marthe vagyonát és úgy ment el az életből, hogy még egy bocsánatkérő búcsúlevelet sem hagyott hátra . . . Marthe nem gondolt haraggal szegény Ervinre — Gigi miatt se volt soha véleménykülönbség köztük. Mondén úrinő körökben a féltékenység ismeretlen fogalom, ki-ki éli a maga életét. Férjek Gigikkel — feleségek abból a bizonyos másik körökből való férjekkel és fiúkkal, akiknek feleségei és mamái a «mondén úrinőt» «valami kis tözsdésné»-nek nevezik.

Azután egyszerbe egyik pillanatról a másikra vége szakadt a régi életnek . . . És aztán . . . és azóta . . . Ott a galambszínű falon ezüstrámában, sorjában női fényképek . . . A ház kliensel, Marthe-féle modellekben, photos Angelo . . . Ez a fényképsorozat hűségesen beszámol öt év történetéről . . . Először ott feszít Lujza néni, fekete bársony Worth modellben és bemutatja, hogy az ötvenen felüli nőnek sem muszáj okvetlenül kétségbeesni . . . Ennél a képnél sokáig kell megállanunk . . . Lujza néni a Marthe nagynénje, húsz éve élt Párizsban, mint egy nagy Place Vendôme-l szabócég «premiere»-je. Lujza néni volt az, aki a katasztrófa után Pestre jött és kezébe vette a Marthe életét. A lakást kiadta, a kislányt elhelyezte egy svájci intézetbe és Martheot magával vitte Párizsba — egy esztendőre. Kitanulni a mesterséget . . . Furcsa, kemény, de nem boldogtalan esztendő volt ez. Lujza néni kérlelhetetlen szigorú és követelő mesternő volt — valóságos rabszolgahajcsár. A munkát hamar megszokta Marthe — mihelyt túlést a koránfelkelés rettenetes nehézségein, ment minden, mint a karika-csapás. Mint «mondén úrinő», híres volt az izléséről — gyakran tervezett és varrt ruhát sportból . . . Hihetetlenül ügyes volt, szinte játszva tanult. Hanem Lujza néni tantervében akadtak nehezebb tantárgyak is. Például az első három hónapban naponta este 10-kor lefektetni, hatkor kelni, férfit — de egyáltalán semmiféle társaságot nem látni. Aztán hirtelen egyik délelben bejött a műhelybe: «Márta vedd a kalapodat, megyünk a Ritzbe ebédelni . . . » Marthe felugrott: Akkor rohanok haza átöltözni, fészülködni . . . Lujza néni vállat vont: «Minek? A párizsi Ritz nem a pesti Ritz. Itt senki se ismer, a kutyá se kíváncsi rád . . . Nem azért mész, hogy lássanak, hanem hogy tanulj . . . »

Marthe először és utóljára lázadt fel: Igy nem megyek . . . Lujza néni hirtelen mozdulattal felkapott egy ollót és végighúzta Marthe harisnyáján. Az olló nyomán hosszú, széles létra keletkezett: Igy fogsz eljönni. És Marthe mikor végül engedelmeskedett, belátta, hogy Lujza nénié volt igaza. Lélek se vette észre sem a harisnyáját, sem őt magát. Azontúl gyakran vitte magával Lujza néni. Megismerkedett olyan érdekes, nevezetes, kiváló emberekkel, akikkel mint pesti úriasszony sohase találkozhatott volna. Megtanulta a nagy leckét, hogy nemcsak hogy ő — Marthe — senki és semmi és nem számít és nem érdekes, hanem, hogy azok az urak és hölgyek otthon Pesten — a lovardai, póloi, golfpályai, Sorrento-bari féllistenek, azok is csak senkik és semmik és nem számítanak és nem érdekesek. Manapság csak az számít, csak az érdekes, aki tud valamit — elsősorban megállni a maga lábán.

Azután hazatuzott Pestre és megnyitották Lujza nénivel az üzletet, amely különbözőképpen első perctől fogva jól ment. De itt tovább kellett tanulnia. Mi mindenfélét kellett megtanulnia! Uristen! . . . Fegyelmet tartani a munkások közt. Megtalálni a helyes hangot az alkalmazottakkal, azt a hangot, amely sose sértő vagy bántó, sőt megértő és jóságos, de minden intimitást kizár. Ügynöki tisztaságra, rendre, mosdott kezekre, szellőzőt szobákra, raziákat tartani a fiókokban avas sajtok, rothadó almacsutkák után. Ügynököket tisztességre szoktatni, megmagyarázni nekik, hogy nem parkettáncost vagy vicceselőt keres, hanem pontos, megbízható szállítót. Aztán rettenetesen nehéz volt és sokáig tartott, amíg megszokta, hogy minden testi undort leküzdjön . . . Néha, amikor ott üldölte a ruhát egy nem túlságosan ápoli kliens izzadt, hajas testén, úgy érezte, ha nem szedi össze minden akaraterejét — elájul. Aztán eleinte az is nehezére esett, hogy mindazokat a kéz hazug frázisokat, amelyeket annakidején, mikor ő is szabónéhoz járt, annyiszor kigúnyolt, naponta számtalanszor le kellett

darálnia : Ön kövér? ! Ugyan ne nevetesse ki magát. — Ki viselje ezt a ruhát, ha ön nem? Mindenki más nevetéses lenne benne. — Ehhez az ön fellépése szükséges. — Ez egy grande-dame ruha. — És a kis Schiaparelli modell — talán első pillanatra szokatlan, de Párizsban egyebet se hordanak. — Nagy súlyt helyeznék rá, hogy ön legyen az első, aki itt bemutatja . . . stb. Azután megtanulni, hogy olyankor, amikor a vevő azt kérdi: ki rendelte meg ezt a modellt? akkor rögtön tudni kell, hogy mit válaszoljon. Mert vannak asszonyok, akik csak olyan modellt vásárolnak, amely nincs meg senki másnak és vannak más asszonyok, akik csak azt a modellt veszik, amelyet valami biztos ízlésű divathölgy már megrendelt. És a diplomáciai eljárások, mikor két asszony ugyanazt a ruhát követeli. És az az általánosan bevett szokás, hogy a cocotteot művésznőnek, a művésznőt viszont nagyságos asszonynak kell szólítani. Milyen művészet helyesen megítélni azt, hogy hol szűnik meg a művésznő és kezdődik a nagyságos asszony. Meg a rohanások Párizsba . . . harmadik osztályon és azok a rettenetes napok, mikor egész Párizsból nem lát egyebet, mint reggeltől — gyakran éjfélig, bemutatót, robes manteaux chapeaux-t, még és még és még és folyton ruhák, köpenyek, kalapok soha meg nem szűnő iszonyú áradatát . . . Párizs, ahol nem jut évéshez — sohase jut színházba és a nagy bevásárlások közepette önmaga számára egy gombostűt sem ér rá vásárolni. Azért ezekre a párizsi utakra mégis csak szívesen gondolt vissza . . . Ilyen úton ismerkedett meg Janival. Az étkezőkocsiban véletlenül összekerültek . . . Jani a legfiatalabb bankvezér, a mondén úrinők reménytelen álma — Jani a csapodár, a snob, a cinikus . . . aki mégis rögtön, azonnal, szempillantás alatt belebolondult . . . Oh, de ő is . . . ő is . . . Azon a párizsi úton elhanyagolta a robes manteaux chapeaux-kat. Janinak élt. Pedig Jani már akkor is panaszkodott — ma: akkor is felhangzott a később mindgyakrabban ismétlődő szemrehányás: Maga sose ér rá semmire . . . Egyáltalában a ráérési kérdés . . . Nemcsak, hogy társaságba járni, szórakozni nem ér rá, olvasni, színházba menni, sétálni . . . még csak annyira sem ér rá, hogy fodrászhoz, manikűröz járasson, a saját ruháját felpróbálja — kicsit karban tarthassa, ápolhassa magát . . . Hogy kicsoda kínna, bajjal tudta azokat a fodrász-manikűr félórákat kitépni a napból, amikor este Jani számára akart szép lenni. Hát az most megszűnt . . . Nincs már, aki miatt szép legyen . . . És mégis . . . Ha így elgondolkozott az agyonhajszolt életén — ezek a dolgok, ezek a hajszák, percre kiszámított beosztások mind tűrhetőek, elviselhetőek, olykor majdnem mulatságosak voltak. Csak a nők . . . A nők kiszámíthatatlan gonoszságait és jóságait nem szokta meg soha. És ha ezer évig dolgozik köztük, mindig, mindig érik e téren meglepetések. Szemei visszasiklottak a portré galériára ott a falon . . . Például első vevője, férje volt barátjánője: Gigi . . . (Platinaszőke, hajszálvékonyan kínosan ívelt szemöldök, szuronyzerű szempilla alól anyalikké tekintet, kacsaorr, széles piros szájjal tenger foggal, a töltött galambtermet, töltetlen galambra lefogyasztva . . . Lanvin stíluha csupa túllfodor és puffos újj és szalagsokor a legváratlanabb helyeken.) Igen — Gigi volt az első látogatója még a bemutató előtti napon. Szemtelenül jött be, hangosan, nagyhangúan, egy ijedten viháncoló barátónő kíséretében: Mutasson valamit! Majd kiválasztom a szekrényből, aztán felpróbálom . . . Maga segíthet . . . Na hallja — ez az egész állomány? . . . Mutassa . . . Segítsen levetközni . . . Ne ezt a vacakot adja . . . Adja azt a másikat . . . Kapcsolja ki . . . Húzza le . . . Vigyázzon, ne rontsa el a frizurámat . . . Majdnem egy órát maradt ott. Mindent összeturkált, leszólt és nem vásárolt semmit. Marthe akkor azt hitte, hogy lesüllyedt a megaláztatás legmélyebb fokára — ennél rosszabb nem jöhet . . . Pedig jött . . . Ami viszont Gigit illeti, úgy egy esztendő múlva, mikor a Marthe szalón kötelező divattá vált, — ő is visszatért. Nagyon alázatosan és szerényen tért vissza: «Megengedi nagyságos asszony, hogy végignézzem a bemutatót?» Azóta a legjobb kliens. A félvilággal egyáltalán kevés baja akadt Marthe-nak — legfeljebb annyi, hogy majdnem túlságosan kedvesek és szívélyesek voltak. Például ott a falon Pálóczi Ilona — (Sértett Madonna-arc, gentrylánya allűrök, diszkrét, oh de rettenetesen diszkrét kis fekete bársony ugyancsak Lanvinruha, mert a félvilág imádja Lanvint, stíluhájában csupa kaméliás hölgynek látják magukat.) Ilona sohasem mulasztja el búcsúzáskor, a konzervatív vendégekkel telt szalón hangosan felszólítani Marthe-ot: Jöjjön fel holnap este felé egy cocktailra — kicsit elbeszélgetünk . . . Múltkor a tegezést is felajánlotta . . . Dehát mennyiben rosszabbak a Gigik vagy Ilonák mondjuk Katinkánál, a Marthe volt legjobb barátjánőjénél. Katinka! (Szénfekete, gyakran göndör haj, villogó szemek, profilja mint egy csinos kosé — a lehetőség

legvégű határáig decolletált Patou-modell, kitűnő termet, kissé görbe lábak . . . Katinka, akitől «mondén úrinő» korában elválaszthatatlanok voltak, aki abba az időben, mikor szegény Ervin ügyei kezdtek rosszul menni, majdnem kitarotta Marthe-ot, páholyokkal, vacsorameghívásokkal, autókirándulásokkal, ajándékokkal, Katinka, aki olyan nagylelkű volt, hogy a katasztrófa után Marthe-ot gyerekestül magához akarta venni a házba . . . Nagylelkű volt, egészen addig a pillanatig, amíg Marthe szegény és nyomorult volt . . . Hanem akkor, amikor dolgozni kezdett és nem kalácsot kért ajándékba, hanem kenyert munkabéréül, akkor Katinka volt az első, aki visszaélt vele. Azon a legelső életfontosságú bemutaton, milyen lármás volt, milyen szemtelen, hogy parancsolgatótt, hogy összefogdosta, gyűröste a drága ruhákat, hogy visszhangzott a szoba a hangjától, mikor azt mondta: «Ezek legyenek párizsi modellek? Na valld be a te öreg barátnődnek, hogy egytől-egyig magad eszabáltad össze őket . . .» És hogy alkudozott és hánszor visszaküldte a ruhát és még éjjel álmából is telefonálta Marthe-ot: «Most jövök haza Edithéktől — mindenki azt találja, hogy a ruhám fürtelem . . . Nem bírok elaludni, amíg nem ígéred meg, hogy holnap visszaveszed . . .» Néha viszont akadtak kellemes meglepetések is. Például Jánossy grófné. (Halványszőke síma fej, jégszürke szemek, klasszikus profil, hosszú egyenes száraz termet, lovaglórúha.) Egyszer valamikor Marthe-nak mondén úrinő korában kis kellemetlensége volt a grófnéval. Jánossy gróf és Marthe a szigeti cukrászdában ültek együtt — nem véletlenül és nem először. A grófné is véletlenül kijött és amint arra ment, a férje zavarában valami köszönésfélét kiáltott oda neki. Jánossy grófné végignézett a férjén és Marthe-on és visszaköszönés nélkül tovább ment. Marthe akkor rettenetesen a szívére vette az ügyet. Jánossy gróf életre, a cukrászdát hetekre elkerülte. Mégis Jánossy grófné volt az első vevőinek egyike. Olyan nyugodtan, természetesen jött be az üzletbe, olyan udvariasan, tárgyilagosan beszélt, mintha életében először látná Marthe-ot. És nemcsak, hogy jó vevő volt, hanem az ismerőseit is elhozta. Ezekkel az arisztokrata hölgyekkel jött ki Marthe a legjobban és legkönnyebben. Előzékenyek, udvariasak, igénytelenek voltak, nem túrelmetlenkedtek, ha valami nem sikerült rögtön, nem voltak se sértően intímek, se vállveregetők, se követelőzők mint a mondén úrinők csoportja . . . Legfeljebb, hogy Drávay grófné (pufók arc, még pufókabb alak, gyönyörű kéz, láb, ezüstrókás fekete köpenyeg, Paquin-modell. Szegény Paquin, ha látta volna . . .) Igen, Drávay grófné, mikor nagyon figyelmes akart lenni, így köszöntötte Marthe-ot: Jónapot Keresné. De ez nem rosszakaratból történt, a grófné csak bizonyítani akarta, hogy Marthe vezetéknevét is ismeri. Aztán, mikor a grófné influenzás volt — nem jöhetett próbára és megkérte Marthe-ot, hogy odahaza próbálhasson, Marthe maga vitte el a ruhát. Becsengetett a palota kapuján, táskájából kivette névjegyét és odanyújtotta a kaput nyitó portásnak. A portás rá se nézett a szegény kis névjegyére . . . «A maga a szabóné . . . csak menjen fel arra, a hátsó lépcsőn és várjon . . . majd mindjárt jelentik a kegyelmes grófnénak . . .» Akkor majdnem rosszul lett — ma nevetett rajta. Ugyanúgy mint a másik hasonló eseten Lady Garrickkel, az angol nővel, aki valamelyik vevője ajánlatára jött fel hozzá és azóta ahányszor Pesten van, mindig rendel félucat ruhát. Lady Garrick (homokszínű haj, zöld szem, sápadt arc, égő szája, olyan fantasztikusan elegáns, hogy az alak nem is számít — különben a képen Molyneux-féle kockás sportkosztümöt és tiroli kalapot visel), szóval Lady Garrick, mikor először feljött és kikérte a félucat modelljét, így szólt: «Most nem érek rá próbálni — kérem hozza el a holmit este hatra a Ritzbe. Ha még nem lennék otthon, üljön le a hallba és igyon a számlámra egy teát. Aztán talán kopogtasson be a komornámhoz, ott kényelmesen várhat . . .» Ezt a történetet már nevetve mesélte el este Janinak. De Jani nem nevetett. Ez volt az első alkalom, hogy kérlelni kezdte, hogy hagyja ott az üzletet. Akkor eleinte még csak kérlelte és aztán mindjobban, erősebben kérlelte, végül kíméletlenül, alkuat nem ismerően követelte . . . Jani . . . Hogy Jani miatt is mennyi furcsa kis esete volt a nőkkel . . . Nőkkel, akik csupa kiváncsiságból jöttek fel, hogy lássák azt az asszonyt, aki a híres Janit le tudja kötni (eddig ilyen nem akadt), mások, akik valami kellemetlen, sértő megjegyzést akartak elejteni, olyanok, akik féltékenységből jöttek, mint Murai báróné (aranyászóke, égszín szemű, negyven éves baby, olyan fehér és süppedő puha, mint valami toll-dunyha, amely csak arra való, hogy az ágyban meleget tartson, — öltözete csattos Schiaparelli ensemble és kackiás kötött-sapka, mert a báróné mindig azt választja ki, ami legelőnytelenebbül áll neki.)

A bizonyos párizsi út alkalmával még Murainé kísérté ki Janit a pályaudvarra. Azután, úgy pár hét múlva bejött az üzletbe. Kiválasztott valami ruhát és a próbafülkébe kérte Marthe-ot. «Nagyon kíváncsi voltam magára — annyit hallottam magáról, tudja már kitől... Mutassa csak magát... Hány kiló? Melyik fodrászhoz jár? Ezt a körömlakkot Párizsból hozta?... Mondja, visel maga melltartót?... (és már tapogatta is Marthe-ot...) Nem haragszik, ha megkérem, hogy mutassa meg a fehérneműjét — Pesten olyan nehéz rendes fehérneműt kapni... És amikor végigvizsgált mindent, bólintott: Hát igen... Megértem...» — kicsit sóhajtott. Hanem a ruhával meg volt elégedve és megmaradt buzgó kliensnek... Más eset és sokkal kínosabb eset volt a Csiky grófné esete. Csiky grófné az volt, amit Pesten «algrófné»-nak neveznek; Weber Lajos-

Január 1933

— En azt hiszem, az a kis fehér ruha egészen az én genre-s...
(Zádor István rajza)

nak, a Belga-magyar bank elnökének Mary leánya, akit elvett egy elszegényedett és nem túlságosan jó hírű gróf. Egyike azoknak az embereknek, akiknek knapp köszönni lehet — de kezét adni már nem. (Házassága után persze javult a helyzet.) Mary szép volt, sőt nagyon szép. Fotografiája a szalon dísze (kis törekeny, kreolbarna ábrándos teremtés, hosszú fekete lokkal, sötét szemekkel, apró szájacskával. A képen Augusta Bernard legsikerültebb zöld moiré estíruháját viseli, azt a modellt, melyet előtte két hercegnő rendelt meg, mert Mary azok közé tartozott, akik csak főrangú rendelés után rendelnek. A Mary szépsége úgynevezett szalónszépség volt. Közlelbbi ismerősei, személyzete, szállítói, fodrásza, szabónője tudták, hogy a sötét szem olyan kemény és átlátszó, mint egy marójódot tartalmazó orvosságos palack üvegje, hogy az ábrándos barna loknik azért olyan hosszúak és dúsak, mert két nagy kajla csacsifület takarnak és hogy az édes keskeny kis ajkak mögöl kegyetlen szavak dugják ki kigyófejükét. Mary volt az, aki azt mondta a szabásznak: Majd elküldöm magához a gróf urat a lovaglóstorral... és aki Marica nevű próbakisasszonyra rászólt: Miért Marica? Mari nem is elég jó magának?... Sose volt megelégedve, mindig azt akarta, ami a másé, minden ruhát ötször próbált, háromszor visszaadott és fizetéskor alkudott mint egy cigány. Ez az asszony vetett szemet Janira és három keserves hétre meg is kapta. Ez alatt az idő alatt naponta bejárt az üzletbe és mialatt Marthe a ruháját tüzdelt, szórakozottan kipyitotta a táskáját és olvasgatni kezdett egy levelet, melynek írását Marthe jól ismerte. Amikor távozott, előbb felhúzta ötgombos szarvasbőrkesztyűjét, lassan begombolta mind az öt gombot és csak azután nyújtott kezét Marthe-nak... Marthe akkor azt hitte, hogy jobban már nem lehet szenvedni... Hányszor hiszi ezt az ember és mennyire téved... Ez a Mary-ügy három hétig tartott — és Jani házassága örökké... örökön örökké... Soha többé: vége... vége... Maga az oka. Lehetett volna másképp is. Jani unos-untalan ismételte: Nem bírom — nem lehet — nem használhatok olyan asszonyt, aki reggeltől estig be van fogva, még telefonálni sem ér rá, és amikor látom, alig áll a lábán a fáradságtól... Hagyja ott... Rúgja fel az egészet. Éljen nyugodtan, kényelmesen mint más rendes asszony... Gondoskodom magáról. Esküszöm, nem bánja meg... De Marthe gyáva volt, nem merte... nem merte a biztos existenciát a bizonytalannal felcserélni. Igaz, ha megteszi, talán végül őt veszi el Jani? De ha nem? Ha ráún? Ha úgy tekintí mint nyakán lógó tehetetlen kölöncöt? Nem merte kockáztatni... gyáva volt... Gyáva? Ha őszintén végiggondolja a dolgot — úgy egészen őszintén, ahogy az ember csak gondolatban mer őszinte lenni... igazán csak a gyávaság tartotta vissza? Nem-e az a szegyenletes igazság, hogy zsarnokát, kínzóját, az üzletet jobban szerette a kedves jó Janinál... Hogy büszkébb és hiübb volt az üzletre, amelyet csak ő bírhat és vezethet, mint Janira, akit mindenki bírhat és vezethet? Hogy őt már megmérgezte a munka, az örök hajsza a vérébe ment át és hogy ő már sose tudna «nyugodtan, kényelmesen élni, mint más asszony». Boldogtalanul élni... azt igen... de tétlenül élni — soha többé... Így történt, ezért történt, hogy amikor Jani a végleges — vagy-vagy kérdést feltette — ő az üzletet választotta... De nem hitte, pillanatig se hitte, hogy Jani beváltja a fenyegetését: Jó... Akkor holnap eljegyzem a Vajda-lányt... Most aztán itt van. Megtörtént. Maga az oka... Itt már nem segít semmi... Végig kell csinálni, végigszenvedni — megszokni a magányos estéket, a telefantal reggeleket és a gondolatot, hogy most már mindig így lesz...

Odakinról az üzletből hangok hallatszóttak be. Heves, izgatott vevői hang és halk csittító alkalmazott hang. «Mi az? Mit lármáztok?» — kiáltott

ki Marthe... Lujza néni jelent meg az ajtóban. Az arca ki volt pírulva és kapkodott szavak után: Semmi... Valaki mindenáron be akar jönni... veled akar beszélni valami estiruha ügyben... Mondtam, hogy nem jól érzed magadat, úgyis már hat óra, elmúlt...

— Ki az? — kérdezte Marthe, de már tudta, ki az, kinek olyan életfontosságú, hogy hat óra után személyesen kiszolgálja... Lujza néni szinte hebegve válaszolt: A Vajda-lány...

— Csak küldd be...

— De Marthe...

— Csak ereszd be és Marica vegye fel egymásután az új modelleket... No ereszd be, ha mondom... Igazán nem olyan időket élünk, hogy az ember egy jó vevőt elküldhessen. És magában: Miért ne... Gigi után... Mary után... a Vajda-lány már csak alig egy lépés a szenvedés lépcsőjén...

Amikor pedig belépett a kissé vérszegény, savószemű, se nem szép, se nem csúnya, de bámulatosan jól öltözködő Vajda-lány, Marthe már a sablonos mosolygással fogadta: Parancsoljon... Mivel lehetek szolgálatára?

— Borzasztó gyorsan kellene egy estélyi ruha... Holnap van az eljegyzési vacsorám...

— De milyen aranyos, hogy hozzám jön... Nem tudja kegyed milyen nagyszerű reklám minden üzletnek... Olyan boldog vagyok... Marica gyorsan... A szilvakék Augusta Bernardot... az új Marcel Rochas-t és ezt a fehér Chanelt... Chanel az idén megint nagyon en vogue van, pedig, úgy emlékszik, tavaly hogy megbukott a kollekciója... Én azt hiszem, az a kis fehér ruha egészen az ön genre-e... És Marthe beszélt és beszélt... Eleinte görcsösen, de csak pár percig. Aztán hirtelen pírulva, szégyenkezve azon vette észre magát, hogy modellmutogatások, anyagkeresések, mértékvételek, árki számítások közepette minden egyébről megfeledkezett, mint arról a fontos tényről, hogy a Vajda-lány megszedült, egy ruha helyett hármat rendelt és az egész kelengyjét a Marthe-cégre bízta.

Ennyi a Marthe története... Később, mikor úgy este félkilenc tájban megint egyedül maradt, már tudta, hogy nem veszi be azt a bizonyos altatószert, már csak azért sem, mert olyan kimerült, hogy altatószer nélkül is azonnal elalszik... És Jani?... Fájt még? Persze hogy fájt — de nem tűrhetetlenül. Ez már nem hasagató fájdalom volt, hanem tompa, halkuló lüktetés, mint egy ütésnek a helye... Talán nem is a fájdalom fájt, hanem az a biztos tudat, hogy ezt a fajta fájdalmat most érzi utoljára... Búcsúzik a fájdalomtól... neki Jani és Janik soha többé nem fájhatnak... Férfit komolyan venni? Minek? Férfi talán szükséges — olykor-olykor — mint ahogy pihenés, szórakozás szükségesek... De arra, aminek más nőnek kell... Hiúság, ambíciókielégítésre, a mindennapi élet kitöltésére, a gondolatvilág elfoglalására, ott a robes, manteaux, chapeaux...

Arra is gondolt, hogy ma este fel akart menni Pecskovicsnéhoz és jól lehordani, mert az ostoba jóslataival annyira becsapta. Dehát igazán becsapta-e? Azt mondta: «Kegyednek még sok öröme lesz az életben... Sok váratlan öröme... ott, ahol nem is sejtj...»

Marthe körülnézett a galambszínű szobában, az íróasztalon fekvő üzleti könyveken, a hálás vevők dedikált arcképein a falon, a modellekkel telt szekrényeken... és kénytelen-kelletlen beismerte, hogy a boszorkány talán nem is hazudott...

(Folytatjuk)

a konyha művészete

szerkeszti: **Vivvári Mariska**

GYÜMÖLÖSKENYÉR (TEÁHOZ)

Negyedkiló aszalt körtét, negyedkiló aszalt szilvát lobogva forró vízbe vetek és 5 percig főzök, ezután leszűröm ró-
luk a vizet, a magokat kiszedem és fél-
kiló fűgével, negyedkiló kimagozott
datolyával, 10 deka cukrozott narancs-
héjjal, 10 deka dióhéjjal apró kockákra
vagdalom. (Lehet őrlni is, de az nem
az igazi.) 10 deka durván megtört mo-
gyoróval és 12 deka mazsolával, egy
citrom reszelt héjával, egy evőkanál
törött fahéjjal, egy-egy csipet szegfű-
szeggel és egy deci rummal jól össze-
keverem egy tálban és így hagyom
állni fedővel lefedve 24 óráig. — Más-
fél deci tejben keleszték egy deka
élesztőt, ezután lassan szórva belé,
el dolgozom 12 deka liszttel, egy evőkanál
borecettel, gyűszűnyi sóval és a gyü-
mölcsös keverékkel — 40 deka lisztből,
12 deka vajból, 6 deka cukorból, 2 deci
tejből, 2 deka élesztőből, egy tojással,
gyűszűnyi sóval tésztát készítek. Fél-
óráig kelni hagyom, ezután lisztetett
deszkán kinyújtom, megkenem a gyü-
mölcskeverékkel. összesodrom és tete-

jét megkenve felvert tojással és behint-
ve tisztított, vagdalt mandulával, va-
jazott pléhen megsütöm.

NARANCSBÓLE

3 darab fehér és három darab veres
narancsot, valamint egy citromot egészen
husáig lehámocunk, a bőléstál fölött kar-
kákra vágjuk, kimagozzuk és beletesszük
a tálba. Meghintjük negyedkiló porcukor-
ral és így hagyjuk állni fél óráig. Akkor
ráöntünk 7 deci tállyal elsőrendű minő-
ségű fehér bort, fél liter igen jó egri bíka-
vért, 2 pohár cognacot, egy pohár cura-
çaut, egy pohár cherry-brandyt és leg-
alább 2 órára jégre állítjuk. Tálaláskor
egy üveg pezsgőt öntünk hozzá. Szűrve
töltögetjük a bőlés kupákba.

HIDEG KRÉMPUNCS

Egy liter forró vízben félkiló cukrot
olvasztok, egy liter arakot vagy rumot
öntök hozzá. 2 citrom levét facsaram
bele és egy fél rúd vaniliát apróra vágva
belevetem. Mázas fazékban lassan főzöm
és ezalatt folytonos keverés közt 7 deci
tejszínt öntök hozzá, lassacskán. A tűz-
ről levéve, keverékkel letakarom és így
hagyom állni 2 órán át. Aztán szűrő-
papíron átszűröm töleséren át palac-
kokba, dugaszolóval szorosan bedugaszol-
lom és beszurkolom, vagy pecsételtem.
Hideg helyen nagyon sokáig eláll.

PULYKAAPRÓLEKOS RIZSPUDDING

A pulyka szárnyát, nyakát, fejét, lá-
bait, zúzaját, leveszöldséggel puhára
főzzük, a csontokról lefejtjük a húst és
a zúzával együtt, nem túlapróra, vag-
dajuk. Két jókora tojásnyi zsirban 15
deka rizst párolunk 15 deka felszeletelt
gombával, zöldpetrezselyemmel, fekete-
borssal, mindig egy kis levest öntve
hozzá abból, amiben az aprólék főtt.
Négy tojássárgából, 2 deci tejből, 4 csa-
pott evőkanál lisztből, izlésszerinti só-
ból, 6 evőkanál reszelt sajtból, 10 deka
vajból közepes sűrűségű bechamelt fő-
zünk, összekeverjük a párolt, gombás
rizzzel, aprólékhússal és a pulyka nyers,
kockákra vágott májával, végül a 4
tojás kemény habjával. Kivajazott, lisz-
tezett, lezárható puddingformába öntjük
és lefedett fazékban főzzük a víz for-
rásától számított 1 órán át. Kivesszük
a vízből a formát, lezárva pihentetjük
az asztalon 5 percig, ezután kinyitjuk,
tálra borítjuk a pudingot, leöntjük ol-
vasztott vajjal és reszelt sajttal hintjük
meg.

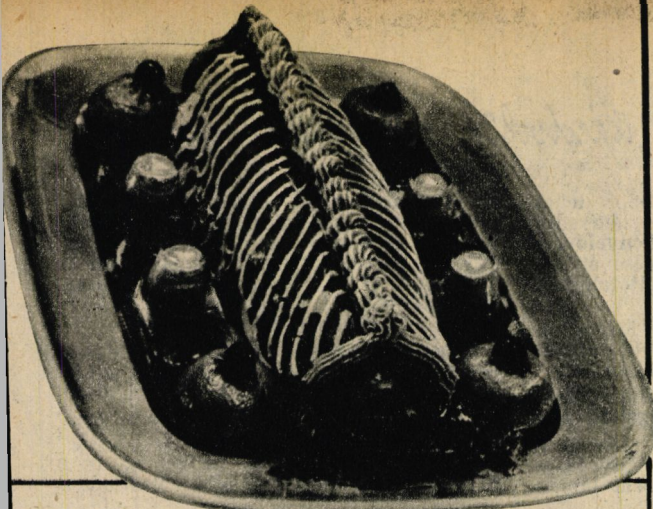
KOCSONYÁZOTT LIBAMÁJ

Egy szép, kb. félkilós libamáját sze-
letekre vágok ezután 5 deka libaháj-
jal és 10 deka tisztított, szeletekre vá-
gott gombával, pici sóval, 2 deci tej-

Meinl-kávé fogalom!

Egy szalonnával tüzdelt, félangolosra sült özgerincnek húsát kifejtjük, felszeleteljük, libamájpuréval megkenve a szeleteket. A csontjára újból visszarakjuk és egy sötétbarna aszpikkal átfényesítjük. Egy vadpástétom alapot teszünk a tátra, erre ráhelyezzük a gerincet, áfonyával töltött narancsokkal és kis vadpástétomokkal körítjük. Cumberland mártást adunk hozzá.

jel, késhegyni pástétomfűszerrel fedő alatt addig párolom, míg a tej elforr, de zsírban pirulni a májnak nem szabad. A májat és a gombát átdarálom, összekeverem a zsírával és hűlni hagyom. Mikor már hideg, de még nem fagyos, hozzákeverek 3 dekla fagyasztott aszpikot. Tenyérnagyságú különböző kis bádogformákba öntök félcentiméter vastagon olvasztott aszpikot és mikor már megfagyott, mindegyikbe teszek annyit a libamájpuréból, hogy a bádogformácskák majdnem teli lesznek, csak a máj körül és felett marad kb 3 mm hely, amit megtöltök olvasztott, hideg, de még folyós aszpikkal. Jól megfagyasztom őket, majd pedig tátra borítom, kicsavart melegvizes ruhát szorítva rájuk, míg kijönnek a formákból. Pirított zsemlye- vagy zsúrkenyérseleteket megkenek vajjal vagy szardellavajjal, rájuk helyezek egy-egy ilyen fagyasztott libamájpástétomot, mellé egy vékony, hosszú uborkaszeletet és teához tálalom.

Yestor az újévben
úgy mint tavaly az unalmas ételeket
csemegévé varázsolja

Yestor leveskocka

Yestor folyékony ízesítő

Yestor pépszerű húskivonat

Minden fűszeresnél, áruházban, Meinlnél

ETTLAP EGY HÉTRE

SZOMBAT. Ebéd: Lebbenesleves. Füstölt kolbász, babfüzeléssel. Káposztáskocka. **Vacsora:** Citromos csirkebecselt.

VASÁRNAP. Ebéd: Gombakrémléves. Vélőpudding. Özgerinc spékkelve, boros lében, tejjel sütve; burgonyapogácsa. Jamaika-felfújt. **Vacsora:** Szardellás húspástétom. Narancssaláta.

HÉTFŐ. Ebéd: Paradisomleves. Sertéskaraj pároltkáposztával. Mazsolás metélt. **Vacsora:** Tejfeles, savanyú nyúlaprólek, gombóccal. Gesztenye, méz.

KEDD. Ebéd: Zöldségleves, nyúlfilet, majorannás burgonyasalátával. Máglyarakás. **Vacsora:** Bécsi szelet, céklával és rizszel. Alma, sajt.

SZERDA. Ebéd: Újházy-leves. Sonkaskocka. **Vacsora:** Leves délről, csészében. Kirántott mászeletek, uborka. Párolt aszalteszilva.

CSÜTÖRTÖK. Ebéd: Zabpehelyleves. Rakott káposzta, darázsészek. **Vacsora:** Párizsi ecetben olajban. Héjában sült burgonya vajjal.

PÉNTEK. Ebéd: Almaleves. Paraj, tükörtojással. Túrósrétes. **Vacsora:** Halkocsónya, rumos szilva és pirított sósogyoró.

Hasznos tudni,
hogy **Schmidthauer**
természetes **Igmándi**

keserűvize, gyorsan megszabadítja a romlott ételek káros következményeitől

A hideg téli napokon kirándulónak, turistának nélkülözhetetlen a **Lampart-szeszgázifőző**. Ez a készülék kis helyen fér el, könnyen kezelhető és főként nem robbanékony, tehát teljesen veszélytelen. A háztáskában könnyen elfér. A **Lampart-szeszgázifőző** igen alkalmas olyan vidéki kúriákban, házakban, ahol vídány- és gázvezeték nincsen.

FUCHS-TOKAJI

Új cím: V., Nádor-utca 5
Telefon: 81-2-74

Műkedvelők 12 parancsolata

Január 15-éig lehet nevezni a negyedik országos műkedvelőversenyen való részvételre. Újból közöljük a verseny feltételeinek tizenkét pontját:

1. A versenyt a Műkedvelő Egyesületek Országos Szövetsége (MEOSZ.) a Színházi Élet támogatásával rendezi.

2. A részvételi szándék írásban jelentendő be a Szövetség titkárságánál, Budapest, Rákóczi-út 29.

3. A versenyelőadásokon hivatalos színész, mint vendégszereplő sem léphet fel.

4. A nevezési díj 4 pengő, illetve 10 pengő.

5. Az I. osztályú nagyegyesületek hat kötött szindarabbal vehetnek részt a versenyen. Ez a hat szindarab: Bónyi Adorján: *Elcsereült ember*; Molnár Ferenc: *Uri divat*; Földes Imre: *Pántlika*. Ujházy György: *Beleznay asszonyok*. Szalay László: *Szuhaj*; Zilahy Lajos: *Hazajáró lélek*.

6. A kis vidéki egyesületek lehetőleg

a fenti darabokkal pályázzanak, de ha kis taglétszámuk miatt vagy gazdasági okokból ezeket nem vehetik műsorra, úgy a következő egyfelvonásosakkal is pályázhatnak: Molnár Ferenc: *Ibolya*, Heltai Jenő: *Az orvos és a haldí*, Tábori Emil: *Táncos Tar Veronika*.

7. Minden egyesület tartozik megszerezni a megfelelő színpadi kiadótól vagy a Színpadi Szerzők Egyesületétől az előadandó darabok vagy egyfelvonások előadási jogát.

8. A versenyekre a Szövetség és a Színházi Élet együttes bírálóbizottságot küld ki.

9. A műkedvelők mintegy pionirjai az igazi színjátszásnak, igen sok színészt és színésznőt adtak eddig is a nagy színpadoknak, — a műkedvelés már rég több mint dilettantizmus — éppen ezért minden műkedvelőegyesületnek részt kell venni ezen a nemes versenyen, mely nagyobbarányúnak ígérkezik, mint a tavalyi megrendezett olimpiász.

10. Az előadásokat hirdető plakátokon

Az esztergomi Öreg Hollók műkedvelő gárdája nyerte a tavalyi olimpiáson a harmadik díjat. Idén ők az elsők, akik közönség elé álltak a versenydarabbal, Orbók Attila—Békffy László, Bécsi menyasszony című vigjátékát játszották a szokatlanul szép kiállítás és Mike Bazsa pompás játéka nagy sikerre vitték a darabot, Varjas Rudolfiné Jedlicska István, dr. Katona Gábor, Ekker Irén és dr. Etter Kálmán is elsőrangú produkáltak. Ülő sor: Klekker Irén, Jedlicska István, Varjas Rudolfiné, dr. Zsolt Ernő, Mike Bazsa, Szárdos Miklós. Álló sor: Magyarász Imre, dr. Katona Gábor, Kührner Imre, Pomóthy Sándor, dr. Etter Kálmán, Fuchs Emmi, Kovács Géza

(Sziklay foto)

ennek a szövegnek feltétlenül szerepelni kell: «A IV. Országos Műkedvelőverseny és a Színházi Elet aranyserlegversenye keretében tartandó előadás.»

11. A Műkedvelő Szövetség minden közleménye hétről hétre a Színházi Eletben jelenik meg, itt közöljük a verseny keretében lezajló előadások fényképeit, — éppen ezért kérjük a műkedvelőket, hogy csoportképek mellett jeleneteket is küldjenek — s minden kép hátára sorrendben írják rá a képen szereplők nevét.

12. Minden, a versenyre vonatkozó felvilágosítást megad és versenyszabályzatot választékosan ellenében küld a Műkedvelő Egyesületek Országos Szövetsége (MEOSz), Budapest, VIII., Rákóczi-út 29. IV. 2.

A IV. Országos Műkedvelőverseny díjai:

Első díj: A Műkedvelő Szövetség aranyserleg vándordíja.

Második díj: A Színházi Elet aranyserleg vándordíja.

Harmadik díj: Az Eletromosművek ezüstserleg vándordíja.

Negyedik díj: Újpest város ezüstserleg vándordíja.

Ötödik díj: Dr. Farkas Ferenc emlékszerleg.

Hatodik díj: Pfeiffer Ignác vándordíj.

Hetedik díj: Budai Iparos és Kereskedő Ifjak Kultúregyesületének vándordíja.

Nyolc — kilencedik díj: Egy arany- és egy ezüstkoszorú.

Tíz — tizenegyedik díj: Három ezüst- és két bronzplakett.

További díjak: Ezüst- és bronzérmek és oklevelek az egyéni teljesítmények jutalmazására.

Megindult a műkedvelő-szeszón

A Budai Iparos és Kereskedő Ifjak Kultúregyesületének műkedvelői, akik a tavalyi műkedvelőverseny második díját nyerték, *Földes Imre* «Egő város» című színművét játszották el, kitűnő előadás-

ban. *Zsidler Micinek* volt komoly sikere, aki eddig még egyetlen versenyen sem vett részt. Rajta kívül *Tóth László* tapsolták meg. *Barak Mihály*, *Kopper Gyula*, *Fridmann Lajos* is jól megállották helyüket. Külön kell megemlíteni *M. Marót* Frigyesét, aki rendezésével és játékaival bizonyította be sokoldalú rátermettségét. A színpad technikai rendezője *Peszneker János* volt.

A Dancsházi Ifjak Egyesületének műkedvelői a *Piros bugyellrist* játszották el karácsonykor, ugyancsak karácsonykor adták elő a halászi műkedvelők a *Meseország* című ünnepi játékot. Az Újpesti Katolikus Legényegylet a *Lili bárónőt* adta elő.

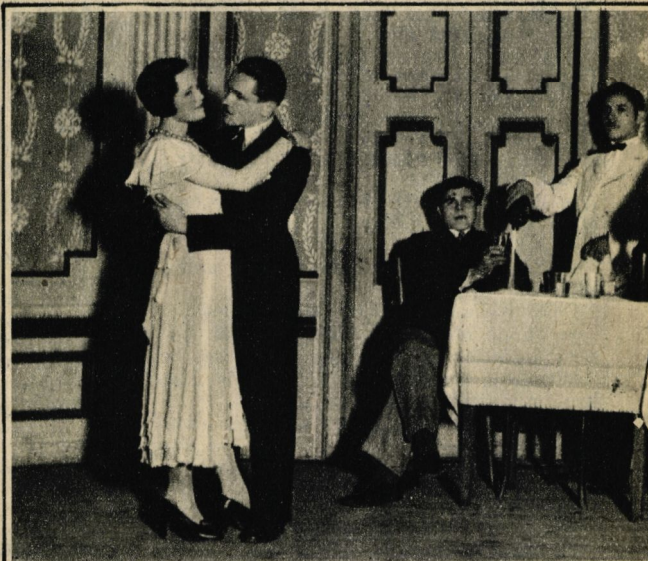
Az Elektromosművek dal- és önképzőköre, a Gázművek műkedvelői és a Tungsram gárdája megrendezik hagyományos szilveszteri kabaréjukat, a vidék részéről a sarkadi önkéntes tűzoltók és a sárvári iparoskör rendeznek nagybobszabású búcsúztatást az 6-évtől.

PILISI BOKRÉTA

A pilisvörösvári műkedvelők, akik közül öten egyéni kitüntetést kaptak a tavalyi olimpiáson, a budapesti Városi Színházban január 6-án és 7-én *Sumári Sándor* két vigjátékát fogják eljátszani. «Borcsa néni a mennyországban» és a «Vén zsugori» a két vigjáték címe.

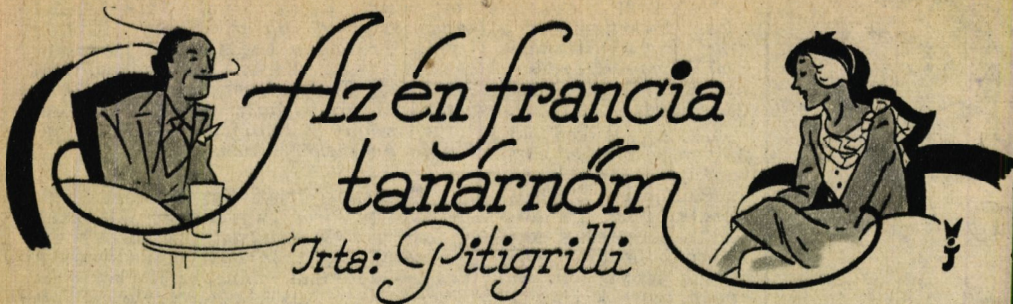
A tiszta jövődelmet a műkedvelők az országos nyomoronyhitő akció számára ajánlották fel. A gárda, melyel működése során «Pilisi bokréta»-nak neveztek el, kitűnő komikusairól nevezetes.

A bukaresti «Magyar Műkedvelő Színpad» tagjai *Erdélyi Mihály* operettjét, a «Fehérvári huszárok»-at adták elő *Kárpáti M. Géza* rendezésében nagy sikerrel.

(Foto Willi)

Néhány hónap előtt hétszáz ezer tökfílkó fejenként három lírát adott ki azért, hogy egyikük egymilliót nyerjen. Ez az a bizonyos sorsjáték volt, amelynek jövedelméből teleshópót akartak vásárolni. Honduras köztársaság csil-ágvizsgáló intézete számára. A hétszáz ezer tökfílkó egyike én voltam, de köztem és a többi közt az a különbség, hogy én meg is nyertem a milliót. Minthogy a pénzzel nem tudtam mit kezdeni, betársultam a nagyhírű Baka-Baka gyógyszerertárba, ahol rögtön igazgató lettem. Azonban üzlettársaim hamarosan rájöttek, hogy a kereskedelemhez nem igen értek. Így hát nem is bíztak rám nehéz és kényes feladatokat, hanem csak az volt a dolgom, hogy a többiektől, akik valóban dolgoztak, távolartsam a kéregetőket. Bizonyos összeget becsatoltak a rendelkezésemre és a »propagandafőnök» hangzatos címével ruháztak fel.

Egy délelőtt titkárom jelentette, hogy előszobámban egy férfi és egy nő várakozik. Utasítást adtam, hogy a férfinek adjon ötven lírát, a nőt pedig dobja ki. Titkárom, szokása ellenére, védelmébe vette a nőt, azt mondta, valóságos gyermek még, alig húszévesnek látszik, igazán könyörületet érdemelne.

— Hát akkor adjon neki is ötven lírát — szóltam unottan.

— De olyan szép a cipője — vetette ellen félénken titkárom.

— Adjon neki száz lírát.

— Remek szalmakalapot visel, amely igen jól áll neki!

— Nem bánom, adjon százötvenet.

— *Tabac blond* parfümöt használ.

— Ne adjon semmit, hanem vezesse be.

Titkárom bevezette a hölgyet és diszkrétan visszavonult.

— Foglaljon helyet, kisasszony. Mivel szolgálhatok?

— Ha szó szerint vesszük a dolgot, inkább én ajánlanám fel önnek a szolgálataimat.

— Szóval állást szeretne. Mihez ért?

Önagysága mereven nézett rám, s közben jobb cipőskéje orrát a bal lábikrájához dörzsölgette, mint a legyek.

— Semmihez sem értek.

A dolog nem tűnt fel előttem túlságosan súlyosnak. Elvégre én sem írtam

semmihez, mégis egy nagy vállalat igazgatója lettem. De azért így feleltem:

— Ez kevés.

Rámnézett rézkéreg-színű, nagy szemével, kicsit felemelte a karját, majd tehetetlen mozdulattal leejtette. Olyan volt, mint egy kétlábon álló oroszagar. Bőre, amely sugártóréseken tündöklő barna volt, mint a gramofonlemezek, átcsillogott a harisnyáján. Arca napégette színű, mintha most jött volna a tengerpartról. Keble alig észrevehetően domborult, akárcsak a finom orátiveg.

— Öreg nevelőnőmmel élek együtt. — mondta, mikor életkörülményeire vonatkozólag faggattam. — Árva vagyok. Atyai örökségem néhány száz ezer lírából és a tüdőbajra való hajlamból áll. Amikor először kezdtem köhécselni, svájci szanatóriumba menekültem, ahol sikerült is meggyógyulnom. De a kúra utolsó fillérig felemésztette az örökségemet.

— Üde és friss a mosolya — jegyeztem meg.

— Nem volt nehéz frissen tartani, — felelte — oly keveset mosolyogtam még életemben!

Tetszett nekem ez a törékeny, légies kis teremtés. Elgondolkodtam, ugyan mi-féle állással kínálhatnám?

— Milyen nyelveket tud?

— Németül elég jól olvasok, angolul elég jól beszélek. A francia nyelvet, azt hiszem, még tanítani is képes volnék.

— Pompás: tehát francia órákat fog nekem adni!

A módszer tekintetében is hamarosan megállapodtunk. Újdonsült kis tanárnőm, mintán kifejtettem, hogy nem az irodalmi, hanem a mindennapi nyelvet szeretném megtanulni, így szólt:

— Megkímélem a nyelvtan szörnyüségétől, klasszikus olvasmányokkal sem kínozom. Az újságokat fogjuk olvasgatni és együtt sétálunk majd, hogy mindennapi praktikus dolgokról beszélgethesünk. Az utca rengeteg témát nyújt. Csak semmi elvont diskurzus!

— Hol sétálunk? — kérdeztem érdeklődve.

— Itt-ott — felelte kissé bizonytalanul.

— És mit kíván ezekért a tanulságos sétáért?

— Leckéként huszonöt lírát. Ha a tanítás során valami kiadás adódik, mondjuk, újságot veszünk, kocsiba szállunk, vagy kávéházba megyünk, ön fizeti.

— Ez csak természetes! Eltekintve a mester és tanítvány közti viszonytól, az ilyen költségeket sesem a hölgy szokta fizetni!

— Mindig jobb előre megállapodni — szolt kicsit ridegen a tanárnóm

Az ajtóig kísértem. Nyakszirtjén arany-szőke pihe csillogott.

Másnap megjelent nálam, az előre meghatározott órában.

— Micsoda pontosság! — kiáltottam meglepetten. — Ez igazán nem női erény!

— *En effet*, — felelte szárazon, — de én nem vagyok nő: tanár vagyok.

Kissé elbátortalanodtam. Önagsága a lelkekre kötötte, hogy legyen szorgalmas és ne szakítsam félbe hosszabb időre a leckék sorozatát, mert tekintve, hogy módszere főként fonetikus, az ilyen megszakítás kárára volna haladásomnak.

— Ha rosszul viselem magam, csak szedjen ráncba: felhatalmazom erre.

— Helyes — felelte röviden. Remek parfümjé volt: *Guerlain Mitsuko*. Hülye titkárom *Tabac Blond*-nak érezte. Az il-latokat nem ismerni sokkal nagyobb szé-gyeny, mint nem tudni, kik voltak Fran-ciaország királyai.

Az első lecke színhelye az irodám volt.

A második a szabadban játszódottnak le és volt a címe: A séta. (*La promenade*.) A harmadik órában étterembe mentünk, hogy mondain környezetben is gyarapítsam ismereteimet. Tanárnóm ez alkalommal egyszerű kis estélyiruhát viselt: olyan volt, mint egy Lanvin-módel pedig ő maga varrta. Elmondta a csirke különböző testrészeinek francia nevét (*aile, cuisse*) és hogy örök életemre megjegyezzem, hogy hívják a tengeri rákot, kétszemélyes *langouste*-ot rendelt. Én nem szenvedhetem a *langouste*-ot, önagsága is azt mondta, hogy nem rajong érte. Szegényke, mégis megetté, mert haladásom érdekében semmiféle áldozattól sem riadt vissza. Aztán mandarint kért a pincértől, hogy elmagyarázhassa, hogy a mandarin neve csak olaszban hímnemű: franciában nőnemű. Darabja tizenöt lírába került, mert szeptember volt. Ezzel kapcsolatban tanárnóm tudtomra adta, hogy a szezon előtti, korai gyümölcs neve: *primeur*.

Visszautasította ajánlatomat, hogy menjünk színházba. Átadtam neki szokásos huszonöt líráját. Eppen annyit hozott vissza a pincér a két százasbankó-ból, amivel a vacsorát fizettem ki.

Másnap reggel az igazgatóság Párizsba küldött, ahol bizonyos szennylapok zsaroló hadjáratát kellett leszerelnem, miután kellő pénztartalékkal láttak el, vállalkozásom a legteljesebb sikerrel járt. Azzal a kellemes érzéssel, hogy feladatomat jól hajtottam végre, éppen színházba akartam menni, amikor egyszerre belépett hotelszobamba francia tanárnóm, akitől két nap előtt otthon. Ittálában váltam el. Kis kézitáskájának kellemes bországa összevegyült az övébe tűzött ibolyacsokor illatával.

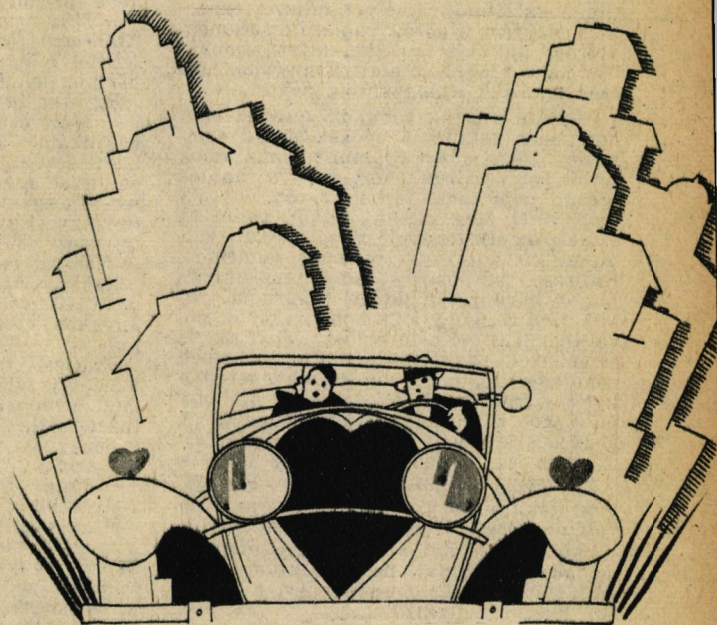
Nem jutottam hozzá megkérdezni, mit akar. Letette a kalapját, utasítást adott a háziszolgának, hogy fizesse ki a taxit és küldje be a szobalányt. A szobalány-nál meleg fürdőt rendelt.

Kifogásolta a kölnvizemet, de azért fél-üvegnyit a mosdóba öntött. Miközben megtörölgette a kezét, udvari szobát kért, távol az utcától, a felvonótól zongorától, hangszórótól és villanycsengőtől, majd végre így szólt hozzám:

— Azért jöttem, hogy megtartsuk a ne-gyedik leckét. Ragozza kérem: én beszélek, *je parle*...

De ebben a percben belépett a szoba-lány jelenteni, hogy a fürdő elkészült.

Másnap, a boulevardon kissé triviális

dologra terelte a szót, bocsánatot is kért ezért, de hát végre is a tudomány szemében semmi sem illetlen. Harisnyáról kezdett beszélni. Elmondta, hogy a férfi-harisnya neve *chaussette*, a női harisnya pedig — ebben a pilanatban észéhejtott, hogy szükségé volna harisnyára: éppen ott álltunk az üzlet előtt.

A kiszolgáló kisasszony (*la vendeuse*) megmondta a harisnya árát: — *Quatre-vingt dix-neuf*.

Tanárnóm lefordította: — Kilenevenkilenc.

A kiszolgáló kisasszony megszorozta az összeget hattal: — *Cinq cent quatre-vingt-atorze*.

Lefordítottam, mielőtt tanárnóm megszólalhatott volna: — Ötszázkilenevennégy.

Es tanárnóm, örömeiben, hogy ilyen intelligens tanítványa van, megengedte, hogy én fizessem ki a számlát. Aznap este, mikor már ágyban fekszem, bekopogtatott szobámba, hogy megmutassa, milyen pompásan illik lábára az új harisnya és elkérje a leckéért járó huszonöt lírát.

Nagy nyelvtelhetségem lehet, mert már néhány lecke után kijelentette, hogy most nehezebb dolgokra fogunk áttérni. — Ma kalapról, ruháról és cipőről beszélgetünk, — mondta nagy örömömre.

Párizs rengeteg tananyagot nyújt annak, akiben komoly tudásszomj él. Először André Brunswich szórmeüzletébe mentünk, ahol tisztázódtak a kékrókával és ezüstrókával kapcsolatos, némileg zavaros fogalmaim. Majd a véletlen úgy akarta, hogy Patounál éppen olyan kosztűmöt találtunk, amelyet mintha tanárnóm alakjára szabtak volna. Persze, megvettük, annál is inkább, mert remekül illett a kékrókához, amit Brunswich határozottan ajándékozott nekünk.

Gyorsan múltak a napok, minden egyhangúság nélkül. A leckék során színházba, löversenyre jártunk, múzeumok termeiben sétáltunk, úgy hogy a tanulás igazán nem esett terhemre. Az ősz oly szép volt! Még mielőtt beállt volna az esőzés, amely tönkreteszi az utakat, kétüléses kis autót vásároltatott tanárnóm. En sose tudtam, mi fán terem, mondjuk, a karburátor, de kis tanárnóm vállalkozott rá, hogy autómobilszakértőt nevel belőlem. Kultúrembernek végre is érteni kell az ilyesmihöz... Ellenben nem engedte, hogy autózeműveget vegyek számára, mert nem akarta, hogy felesleges költségekre verjem magam. A kedves kis teremtes, sok egyéb jó tulajdonsága mellett még takarékos is volt.

Egy szép napon megkérdeztem tőle, hogy tekintettel gyors haladásomra, nem volna-e időserű felemelni a tandíjat.

— Nem, — felelte méltóságteljesen — megállapodásaimat nem szoktam megváltoztatni. — És megelégedett a szokásos huszonöt lírával.

Szegény kislány! Ugyan miféle jövőt biztosíthatott számára ez a nyomorúságos kereset? Miből él majd, ha öreg lesz

és munkaképtelen? Hogy megsajnáltam, mikor egy délután szinte áhítattal bámult egy háromszögletű gyönyörű zafirkövet, Lacluche kirakatában és így szólt hozzám:

— Ugyanilyen gyűrűje volt anyámnak, mikor még gazdagok voltunk.

Aznap este valamilyen kifogással benyitottam a szobájába, mikor már ágyban volt. Miközben mindenféléről beszélgetünk, anélkül, hogy észrevette volna, lerajzoltam az ujjá kerületét, egy szegényes kis gyűrű segítségével, amely ott hevert a hálószekrényen. Milyen vékonyka volt az ujjal Karesz a csuklója, bokája, keskeny a csipője — csupa arisztokratikus jellegzetesség.

— Menjen vissza a szobájába — szólt, miközben kezét nyújtott. De a keze oly fehér volt, oly forró, hogy nem mertem megszorítani. Megcsókoltam, majd az ágy fölé hajoltam, míg csak arom a paplanhoz nem ért. Valóban finom volt a selyemhálóing, amelyet előző nap vásároltunk, a Rue Castiglioneban.

— Mindenki másként keretezi be az álmát, — mondta később, miközben a hajamat simogatta, ahogy kutyát cirógat az ember. — Van, aki folyamezőben képzeli el a szerelmét. Van, aki rózsaszín ernyős lámpa hangulatvilágítását álmódja hozzá. En mindig úgy gondolom el, hogy te mellettem vagy az étkezőkocsiban, nemzetközi vonaton, amely valamelyik nagy város felé száguld. Ezért utaztam utánad Párizsba...

Amikor másnap átadtam neki a háromszögletű zafirt, huszonöt lírás bankjegybe burkolva, ujjára húzta a gyűrűt, de a pénz visszaadta.

— Már nem vagy a tanítványom. Férfitől nem fogadok el pénzt.

Ettől a naptól kezdve megszűnt a tanárnóm lenni.

Egyszer így szólt hozzám:

— Mért nem veszel feleségül? Van egy kékrókam, briliánsba foglalt zafírom, kétüléses autóm. Harisnyával és fehérneművel egy évre el vagyok látva. Életemben egyetlen tanítványom volt, és az te vagy. Egyetlen kedvesem volt, és az te vagy. Súlyom negyvenöt kiló: nem sok helyet foglalok el egy férfi életében.

Néhány héttel később, amikor a polgári esküvő után lefelé haladtunk az anyakönyvi hivatal lépcsőjén, így szóltam:

— Kicsi tanárnóm! Tankönyvünkben most új fejezet kezdődik, amelyre bízisten nem számítottam. Címe: «*Mariage*» (házasság).

Tanárnóm hozzám simult és mosolyogva így szólt:

— Nem, Ennek a fejezetnek sokkal kedvesebb a neve: *L'Amour*. (Szerelem.)

Házassági tanuink főlhúzták az orruk, mert már az utakanyarulatnál falképnél hagytuk őket, úgy hogy a nyomunkba se érhetek. Ők ugyanis kétlovas kocsin dűcögtek, míg mi kétüléses, hathengeres, negyven lóerős autón száguldottunk a boldogság felé.

Fordította: GÁSPAR MIKLÓS

A SZERKESZTŐK ÜZENETEI

Ebben a rovatban csak közérdeklő kérdésekre válaszolunk. Aki magánjellegű kérdéssel fordul hozzánk, mellékeljen bélyeggel ellátott, megcímezett borítékot.

Több szem többet lát

MIT CSINALJON MAGANOS, FIATAL, KOMOLY, SZORAKOZASRA VAGYO NO, AKIT FERJE HETEKRE KENYTELEN MAGARA HAGYNI ES NINC MEGFELELO PARTNER-NOJE, AKIVEL SZINHÁZBA ES MOZIBA JARJON?

Válasz Matóné kérdésére:

Keressen megfelelő partnert! Apróhirdetés révén. En is így tettem és nem bántam meg, mert minden tekintetben értékes, kedves, okos asszonypartneri választottam ki a jelenkezők közül. Egy kis emberismerettel! On is megtárlhatja azt a nőt, aki társaságára érdemes.

Kádárné

ISMERETSEGNELKÜLI CSALAD HOGYAN JUTHAT HELYZETÉHEZ ILLO BALI MEG-HIVASOKHOZ?

Válasz „Első bál” kérdésére:

A probléma megoldása nagyon egyszerű. Minden nagy bálnak van előkészítő bizottsága. A lapok farsangi híreiben kikeresheti, hogy milyen bálók és hol készülnek. Intézzon ugyanolyan tartalmú levelet a bárendezősekhez, mint amilyent a Színházi Eletnek küldött, toldja meg a szükséges pozitívumokkal és minden külön utánjárás nélkül hozzájuthat a meghívókhöz. A nagy bálokat rendszerint ismerkedési estély vezet be, a meghívók alapján ezeken is megjelenhetnek a rendezők majd gondoskodnak megfelelő társaságról

Bálanya

ÚJABB KERDESEK.

Úgynevezett nagytársaságbeli lány vagyok, kitűnő anyagi körülményekkel. Iskolámat külföldi intézetekben végeztem. Onérzetem nem engedi, hogy férjemenemsemig szüleim kenyerén éljek. Nemesak tehetségem van a tánchoz, hanem tudásom is, mert az intézetben három évig klasszikus baletet tanultam. Szüleim halland sem akarnak arról, hogy márt táncosnő keressenem meg a kenyeremet. Szabad-e és érdemes-e előre állítani a helyzetet? Olyan leánytársaságim választás kérem, akik hasonló problémát már megoldottak.

Livia

Két kérdő között választhatok. Az egyik elragadó, kedves fiú, tehetséges is és általában nagy jövő előtt áll. Művészpályán van, az újságok már többször írtak róla. Úgy érzem, hogy szeretni tudnám, de a baj az, hogy helyzete jelenleg nincs anyagilag megalapozva. A másik komoly, rendez, szolid hivatalnokember. Elég jóképi és kedves, de jövője nem nyúl valami széles perspektívát. Szimpatikusnak találom, annál is inkább, mert számtalan jelet adta szerelmének. Melyikhez menjek?

Buridán számára

Színház

ADI IDA. Nagyon szívesen a Tanúk rendelkezésére és legyen szerencsénk bármely délután 4 és 6 óra között a szerkesztőségben.

Több székszárdi előfizető és olvasó: Leveletük minden sorával egyetértünk. A kérdések cikk elkerülte figyelmünket. — Kárpáthy M. Géza: Kérem, ismét közölje velünk, hogy a szindarabjegyzéket elküldhessük. A képek

hátára, kérjük, minden esetben ráírni a szereplők neveit. — **Buenos Aires:** A dollár esése miatt az előfizetés negyedévenként 10.— dollár, tehát előfizetését félévre jegyeztiük elő. A Ch. K. címe: Budapest, VII. Erzsébet körút 26. — **Rokonok:** Levelüket elküldték Zsolt Bálának. — **Érdek.ódó:** Max Praeger: Wäen, Theater an der Wien. Társulattal olvas turné van jelenleg. — **Csoda:** Vesei ügylatszik nem jutottak el hozzánk. — **Hüség. előfizető:** Lakás: legkönnyebben hirdetés útján szerezhet. T. L. címe: Budapest, Személynök-utca 9—11. Ha megírja címét, levélben az énektanárook és a festőiskolák címét meg fogjuk adni.

Film

Gloria II: Fényképe az albuma fog kerülni. — **Dr. German Ferenc:** A varsói operához írjon, ott feltétlenül megkapja a levelet. — **Édes 77:** J. P. két héttel előzött utazott el Budapestről. Jelenlegi címe: Berlin — Schmargendorf, Forkenbeckstr. 28. — **Színház:** Ezt előfizető: Ilyen tárgyú kérdésekre nem szoktunk válasz adni. — **Csoda:** W. F.: Berlin—Charlottenburg, Sachsenplatz 8. G. F.: Wien, Grand Hotel. — **Cadix:** Gustav Diessel, Berlin — Wilmersdorf, Hochenzöllernsdamm 207. — **Szeretném tudni:** Filmtémáját, ha nincs lefordítva, küldje el a Hunniafilmgyárhoz (Budapest, Gyarmat-utca), ahol szívesen megbírálják.

Divat

Táncostalan: A fekete és egész hosszú marokain-ruhája nagyon elegáns lesz az esküvőre, csak azt hiszem, hogy a fehér gallér helyett, inkább eiklamenszínű vagy korallpiros igen dús bársonymasnit csináltasson, selyembársony, két- vagy háromujjnyi széles szalagból. Ez sokkal elegánsabb, mint az ezüstmasni, mert az kissé általános és hamar megfeketedik. Nem tudom, a nővérenek a ruhája milyen anyagból van és lehet-e festeni. Ha lehet, ökvellen festesse meg. Tudnom kellene, hogy az esküvő délután van-e vagy este, mert ha este van, úgy mehet a fehér ruhában, hiszen nagyon sok fehér estélyruha van. Ha azonban az esküvő délután van, úgy a fehér ruha időszertlen. Feketére, szilvakékre, palackzöldre, vagy bordóra festheti a ruhát. — **Tizenhatéves:** Ha a kislánynak csak erre az alkalomra akar ruhát csináltani, úgy nagyon bájos volna egy táncruha. A szoknyablúz egy tizenhatéves lánynak este nem igen való. Nagyon szép volna egy mousselin-ruha, hűfehér és az fehér díszes szalagjával, amelyet hátul tús masniba köt. Nagyon divatosak a túlruhák is, pasztel-színekben, de ezek már kimondottan báliruhák. Egy kis eiklamenszínű, hosszú taftruha gyönyörű lenne, a terméln egy nagyon gazdag, rózsaszínes és alatta elálló glóknis részzel, kis sima derékkal. A kivágás és a karlyukak körül szintén díszel, esetleg egy kis perinell. — **Agota jellegű.** Hogy milyen színt szövetruhát csináltasson, az attól függ, hogy milyen ruhája van már. A legújabb kollekcióban nagyon sok kékeszürke angróra szövetruhát mutatnak, széles, géppel tűzött övvel, amelybe pi-

Kesztyű! Fűző! Esernyő! ÉBNER cégnél kitűnő!

II., Zsigmond utca 22. — V., Lipót-körút 18

ros- és fehérszínes kis posztó-motívumok voltak gépelve. Ugyanilyen piros és fehér posztó díszítette a letűzött gallért. Ha nincs sok ruhája, úgy nagyon ajánlok egy fekete angora szövetruhát, gallér nélkül, magas kerek kivágással, elől a derékon teáll és három strassgombbal begombolva. Ha a keskeny övet egy strassklippel tartja össze (övszak helyett) vagy strassklippel tűzi össze, úgy nemcsak délelőttre, hanem délutánra is nagyon elegáns ruhája lesz. Fehér mosókesztyűt viselheti, bár sokkal elegánsabb a ruha színével megegyező színű antilló-kesztyű. Ezt azonban bármilyen finom, nem tudja olyan soká viselni, mint a mosókesztyűt. — **László:** Bizony, tíz pengőért nem igen tud prémezést csináltatni a készütmére. Nem tudom, milyen a fazon s így nem tudhatom, milyen gallér kell rá. Ha a pulóver szürke, úgy lehetne egy szürke báránnyalért vagy szürke rókautánzatú nyulgalért csináltatni. A báránnyal tartósabb és hálásabb, mint a nyúl. Csináltathat egy egészen csukott magasnyakú kosztümöt és azt szegélyezheti három ujjnyi szélesen a nyak körül, elől hosszabban és körbekerül szürke perzsautánzatú krümmernyaggal. Ez nagyon szép és elegáns. Nem tudom, mennyi szövet van, mert esetleg csináltathat egy háromnegyedes kabátot, kis álló egyenes gallérral és arra kívül tenné a bárány-, vagy szürke nyulgallért. A szoknya legyen részes szoknya, de egész egyenes, nem gökniis. — **Katinka:** Labadozásához csináltasson háziruhának valami egészen puha szövetet, vagy szép Jersey-t. Fő, hogy a ruha nagyon kényelmes legyen. Egész egyenes fazonú ajánlok, részes szoknyával, elől egy kevés gökniival, egy kis övvel, lehatjott bubigallérral, a ruha anyagából. Pongyola nem alkalmas arra, hogy abban vendégeket fogadjon, míg ha a szövetruhát kényelmesen csináltatja, esetleg elől végigombolva, már reggel is felveheti. — **Bársony:** A bársony nem nyári viselőt, nyáron legfeljebb estélyikabátoknak viselik. A bársonykosztüm, szoknya és kabát nem nagyon praktikus, ha csak nem utazik a hegyek közé, mert Pesten egészen biztos nem lehet majd hordani. A kosztümöt, ha most megcsináltatja, legalább három hónapig viselheti és egészen biztos, hogy jövőre is divatos lesz. Ha nyárra gondol, legfeljebb estélyikabátot csináltasson. — **Hálás köszönet.** Ha nem fehér ruhában esküszik, az anyakönyvvézetőhöz egy nagyon elegáns délutáni ruha való. Sőt, én egy egészen hosszú bokáig érő ruhát gondolok, amit majd később délután és este is felvehet. A ruha semmiesetre sem legyen angolos és ne legyen rövidujjú. Princessvonalú, szorosan a testhez simuló, szép szabású fekete fényes satinruhára gondolok. A ruhának elől csak nagyon kis kivágás legyen. Szép lenne, ha a bő háromnegyedes, vagy hosszú ujjat más színű, mondjuk, fehér vagy nagyon szép világoskék fényes satinból csináltatná. Ugyanilyen színű satinnal lehetne bélelni a tenyérynél széles hátul másnába kötött nagy övet is. Ha a fekete ruhát nem szereti, csináltathat szilvakéket, világosbákkéket, barnát drappal, vagy ezüstszürkével. A satin (magyar gyártmányt vegyen) most nagyon olcsó, úgyhogy az egész ruha nem fog sokba kerülni. — **Temesvár 18.** Tancdélutánokra akár koráliszínű, akár halványzöld, akár világoskék ruhát csináltasson. Anyaga lehet kreppes fénytelen sejem, de veheti a divatos satin mielőtt is, amelynek az egyik fele matt és a másik fele fényes és a két oldalt nagyon szépen lehet kombinálni. Egészen princessvonalú ruhát ajánlok, amelyet, ha prémmel akar díszíteni, úgy nyitott kis kepszerű ujjat csináltasson rá és azt szegélyezze szürke, vagy barna prémmel. Ha azonban már van fehér és virágos ruhája, úgy csináltathat fekete ruhát is (mármint a hátulján leányok is viselik) könyökig szűk és

könyöktől nyitott bő szárnya ujjakkal. Majd igyekszem valami szép modellt közölni. — **Jugoszlávia 28.** Intelligens sorainak örültem sajnos, az említett pálya hátránya csak az, hogy nem biztosít megélhetést. A fizetéséből, ha Pesten egyedül él, lakást, ellátást is tud fedezni. Az előtteleteken azt hiszem ma már mindenki túl van, Ezen a pályán is, mint minden más pályán, dolgoznak komoly, finom úriasszonyok is. Én magam jómóháyat ismerlek. Jelenleg az elhelyezkedés lehetetlen lenne, mert a szezon csak február végén, március elején kezdődik és állást szerezni személyes bemutatkozás nélkül nem lehet. Ha Pestre jön, feltétlenül keressen fel és akkor igyekszem segítségére lenni. — **Rovar.** A nerz körülbelül harminc centiméter magyságú bőr, akkora, mint egy nagyobb hermelin. Hogy a bundára menni kell, az attól függ, milyen hosszú bundát akar. A rövid bunda már nem divat, csak a háromnegyedes kabát. A bőr mennyisége attól is függ, hogy milyen gallért akar. A nagy bundagallérokhöz természetesen sokkal több bőr szükséges, mint a rövid kis sákhöz. Ajánlom, hogy kérdezzon meg néhány szűcsöt, és a különböző valásokból körülbelül lesz véleménye.

Kozmetika

Öszlirósa. Tovább végezze ugyanazt. — **17 éves leányka.** Nem növeszti a szőrszálakat, viszont nem is fogja rendezni a bört.

Fehér foltok. Házikezeléssel ezen nem lehet segíteni. Okát is csak előzetes kivizsgálás után lehet megállapítani. Forduljon szakorvoshoz. — **Aradi olvasó.** Levélben válaszolunk.

Töltöngés. Az az elhízás, amely bizonyos végtágra vonatkozik — így önnél csípőtől lefelé — sohasem a mértékbeletlen kosztolástól ered, hanem majdnem mindig a belső kiválasztásos mirigyek rossz működéséből. Sziveskedjék kérdésüket megismételni, válaszbelgyeget előltni és címét közölni, hogy levélben részletesebb tanácsokat adhassunk. — **Lenke asszony.** Címére levélben válaszolunk. — **Szojva.** Feltétlen és gyorsan meg lehet gyógyítani. Ismételje meg a kérdéseit és válaszbelgyeget előltni a közölni címét. — **Románia Lia 25.** E rovaton belül címetek nem ajánlunk. — **Gy. S.** Sziveskedjék részletes levelét meggyeszer összes kérdésével együtt megismételni, címét közölni, hogy mi is részletesen válaszolhassunk levélben. — **Móra 37.** Arcát ne mossa vízben, hanem nem avasodó arcolajjal tisztítsa és zsíroskenőccsel táplálja. Hajára látatlanban nem lehet tanácsot adni, mert amit ön vékonyaszálúnak jelez, azt már valószínűleg sorvadás idézi elő. Helyesebb, ha minél hamarabb szakorvosnak mutatja meg.

T. B. San Remo. Semmi zstir ne tegyen arra a bőrre. Kamillatea főzetben naponta 4-6 percig borogassa. Pár hét múlva értesítsen az eredményről. — **Kőszegbesseti.** 1. Rendeljenen bővő szövetet véglegesen szakorvosi kezelésel diathermias eljárással lehet kipusztítani. 2. Poruszainak összehúzására addig tanácsot adni nem tudunk, míg nem jelzi, hogy zsíros, vagy száraz természetű-e a bőre. Ugyanakkor címét is kérjük közölni. — **Egy presovi előfizető.** Sziveskedjék megírni, hogy miébből áll arcápolása, mert csak abból, hogy arcbőre megbarnult, nem tudunk semmire követke-

Örökké szőke marad, ha a «Feketefő» Hidrogén Shampooot használja. Minden csomagban hajfényesítőpor van mellékelve. Beszerezhető minden kisküretben.

★

Kötelessége önmagával szemben a nőnek ápolnunk, tetszetősnek lenni, s ezt elérni, ha mosdóvizébe pár filléért Lavin tengersós, pezsgős levendula tablettát dob, mert a Lavin révén friss, üde és élénk lesz a teste.

★

Nagy tubus világírhír Nivea fogkrém csak 90 fillér.

NŐI TÁSKÁT a Szervita-téri CSÁNGÓNÁL VEGYEN
DIVATOS, OLCsó, JO
CSÁNGÓ FARENC ■ Csak Szervita-tér 4, udvarban

teni. — **Fehér Vera.** Csak szakorvosi kezeléssel lehet eltüntetni. — **Mindenáron karcú.** Az eljárást nem lehet megtagadni, azt csak szakorvos végezheti, de sokkal jobban teszi, ha helyetti kivizsgálattal a belső kiválasztásos mirigyek működését, mert azok zavarai miatt állott elő az ön hizása. — **Hü olvasójuk.** Ezt nem lehet, csak egyénileg eldönteni. — **G. S. Kosice.** Nem lehet látatlanban tanácsot adni, annyira különböző komponensekből tevődik össze a haj száraz korpázdása és a hullása. Kár volna odabaza ezzel évekig pancsolni, mert eredményt nem fog elérni és közben elmulasztja a legalkalmasabb időt, amikor haját meg lehetne menteni. — **Fiát, 5.3.** Levél ment.

Lakás

Régi ismerős. A hálószobába ekrumarkizetből készítsenek egymást keresztező szárnyakat Dúsan, minden díszítés nélkül. Ágyterítőt ugyanabból. A közepre virágcsokrot himezenek ekrú és fehér árnyalású vékony gyöngyfonállal és néhány fodorról díszítsék. Tarós, olesó és elegáns. A kombinált lakószobába tülffüggönyöket tegyenek. Jó, erőszálú túll vegyenek és szőjék be egy színes szállal, modern mintával. A szárnyak lehetnek ugyanabból eszikova (lásd lapunk 48. számában az «Otthon Művészete» novatban közölt függöny) vagy lehetnek Indanthren festésű, kőnyafi anyagból, nyerselyemből vagy ripsből. — **Sashalom.** Igaza van, a városi ember lakásában igen fontos a fürdőszoba. A mindennapi fürdő a kultúrember életstílusjegle. Cirkulációs fürdőakkal vízvezeték nélkül is lehet békinek olesó, fáradtság nélkül, kényelmes fürdője. A masszagepadot olesó asztalossal készítheti el. Egy 72 cm széles és 1,60 hosszú falóccával és fejtámaszot fejrésszel. Erre rákötet egy, házilag is elkészíthető derékaljat. Ha azonban vízes-szappanos masszageről van szó, akkor a derékalj fölösleges. — **Olaszországi előfizető:** Modern berendezésű dolgozószobájába a Mária Terézia korabeli díofa, interzálás munkájú szekreter nyugodtan beállíthatja. Isten fog színtén díofából készített, simafelületű modern bútorához. Ne tegyen az ablakra színes függöny. Inkább csonszíni nyerselyem vagy markizetből készült függönyöket rojtjal, esetleg némi kézhíméssel díszítve. — **Jó háziasszony.** Dacára annak, hogy jó háziasszony, mégsem ajánlom, hogy poltúros bútorát sajátkezőleg fényezze át. Annyi munkanélküli asztalos van, aki kevés pénzért jól megcsinálja, hogy kár volna elrontani hozzáértés hiánja a szép bútor. A rendbehozott bútor ápolása igen egyszerű. Szarvasbőrrel kell naponta átdörzsölni. A tikkelt ne tisztítsa vegyszerekkel. Azt is csak szarvasbőrrel dörzsölje be. —

B. Adorné. Miért nem kerestet fel személyesen, amikor Pesten volt? Minden hétfőn d. u. 5-6 között a Színházi Élet Boltjában szívesen állok rendelkezésükre tanácsaimmal. Ha legközelebb feljön, keressen fel. Ha ezen a napon véletlenül nincs Pecen, bárme y dőbben felkereshet a szerkesztőségben. Régi, örökös biedermeier-korabeli szekrényét hozassa asztalossal rendbe és állítsa lakószobájába. Beállítok.

Ha koráját félveszi, nem kell nehezen csukható csatákkal bajlódnia, mert az «Automatiko» magától záródo, fémhöz készült koráraes teljesen önműködő. Tekintse meg még ma az egyedülálló: **Rozgonyi és Révai** óratüzletében, Kossuth Lajos-utca 5. a Nemzeti Kasznó palotájában. Króm- és aranyozott kivitelben készült szebbnél szebb mintákban.

A legelterjedtebb illat

külföldön is a levendula, az angolok fő illatszere a Lavin pezsgős tengersós levendula tabletta a mindennapi mosdóvízbe doba ezen díszkét s kedvelt illatot árasztja. A Lavin tablettából 1 darab a mosdóvízbe vagy 1 te-

Kézimunka

Szorgalmas. Nem nagyon ajánlom, hogy a paplankészítést otthon kísérelje meg. Ahhoz megfelelő fakeret, és főleg hozzáértés és gyakorlat kell. Kár volna elsőrendű anyagát elrontani. Bármely paplankészítőműhely vállalja az elkészítést az ön anyagából is. A másik kérdést csak személyesen lehet megbeszélni. Keressen fel hétfőn délután öt és hat óra között a Színházi Élet Boltban (Erzsébet-körút 7.) szívesen megtárgyalom önnel és talán tudok önnek ebben az ügyben is hasznos tanácsot adni. — **G. Lajosné, Békéscsaba.** Mai kézimunkamellékletünkön közülük már azt, amit ön kért és a jövő héten egy madeira-terítőket is közlünk. Filzből készült modern állatok és virágok a Színházi Élet Boltban (Erzsébet-körút 7.) is kaphatók, valamint ezek szabásmintái és a készítéshez szükséges írásbeli magyarázat is. Könnyen és pár óra alatt elkészíthető.

«**Ez is gond.**» Toladoabroszárak nehéz tökéletes megoldást találni. A legheylesőbb volna az anyagot más célra felhasználni és az abroszhoz duplaszínűes levasznat venné. Amennyiben azonban ez lehetetlen volna, két megoldás között válszthat. Az egyik az, hogy a mild közepére más vasznat applikálni és a keretben a hímzés által a toldást elfedni. A második megoldás a mildben egy keresztbenmenő vonalat fűdő mintát rajzoltatni és kidolgozni. Talán ezen három megoldás között talál olyant, amely önnek legjobban megfelel. — **Petit point.** Szitaszövetre dolgozzuk vékonyszálú selyemmel. A festett mintáról leszámított munka értékesebb, szebb és szeríntem könnyebb is, mint a festett szítára dolgozott. Egész pontot nem szokás szítára dolgozni, arra az aprószemű pongré alkalmasabb.

K. Livia. Orvosának újvegre egy dívánpárnat, írómappát vagy asztalterítőt készítsen. Miután már csak néhány nap áll rendelkezésre, ajánlom, hogy filzpárnát vagy terítőt készítsen, elüő színű filz rátétnakával. Kézimunkamellékletünkben lapozgasson. 8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-223

Apróhirdetések

Rejtett kincs

Férjhezmenne negyvenéves özvegyasszony tizenkétéves kislánnyal, lehetőleg szintén özvegy emberhez. Vagyonom nincs, de kitűnő gazdaszony vagyok, értek a háztartás minden ágához. Csakis jó lelki tulajdonsággal rendelkező, magamhoz illő, komoly, derék embert keresek. Gyermekének, vagy gyermekének igazi édesanyja lennék. Jellege: «Édes mostoha».

Vidéki földbirtokkal rendelkező huszonöt éves érettségizett izraelita fiatalember benőtülendő rendes, vidéki izraelita kereskedő családnak. Azon szép, intelligens lányok irjanak, akik megtudják becsülni a melegtóthont. «Komoly» jellegre irjanak a kiadóba.

Jelenleg külföldön állásban, sem szép, sem gazdag, de jó tulajdonságokkal bíró 30 éves elején lévő, szolid zsidóleány — levelezne becsületes, széplelkű 33–45 körülű izr. férfival. Csak az irjon, ki megérdemelt, szorgalmas, jobban, rosszban osztozkodó élettársat keres. »Rövidesen otthon» jellegre.

Jobb körökhöz tartozó csinos úrihölgy évi 3000 pengő jövedelemmel keresi abszolút úr ismeretséget, csinos, magas, negyven évtől, ki legalább havi 80 pengővel rendelkezik. házasság céljából. Teljes címmel ellátott levelekre válaszol. »Rádió» jellegre a kiadhatóba. Nyugdíjas katonatiszt előnyben. Közvetítők kizárva.

V. főtápnáné házasságközvetítési »szalónja» kizárólag a keresztény előkelő világ részére. Teljes címet kérek. Leveleket fenti jellegre Blockner hirdetőbe, Erzsébet-körút 12.

Férjhezadnám leányomat 35–40 éves, biztos egzisztenciával bíró izr. úriemberhez 10.000 pengő hozományval, kelengyével. »Becsületes» jellegre.

1.000.000 pengőtől 50.000-ig házasság céljából előjegyzve hölgyek társaság köréből. Özv. dr. Rákosi Mártonné, Kátóna József-utca 39. Telefon: 118–43.

Magas, karcsú, gesztenyebarna, komoly, intelligens, teljesen árva 24 éves diplomás úri lány férjhez menne bármely külföldi államban élő feltétlen úriemberhez. Kor mellékes. »Érdélyi» jellegre kiadóba.

Jugoszláviai bácskai ügyvédnőstülés céljából úri lány ismeretséget keresi. Jellege: »Keresztény».

35 éves, intelligens iparos feleségül venne jobb családból származó, hozzáillő csinos úri leányt. Hozomány nem akadály! Közvetítők kizárásával kérem a válaszokat: »Győző» jellegre a kiadóba.

Társasághöll legdiszkrétebb házasságközvetítés. Doctorné, Rákóczi-út hatvanegy, II. 30. Félépésóház, 873–83.

Legdiszkrétebb házasságközvetítője az előkelő köröknek Goldringné, Röck Szilárd-u. 7, félépésóház.

Legdiszkrétebb házasságot csakis úri körökben közvetít Lászlóné, Népszínház-u. 16.

Leányom, nagyon csinosnak mondott 21 éves szőke gyermek s máris elvált úrtól (férje hibájából). Nagyon szeretném mielőbb férjhezadni és ismeretség hiányában ezt az utat választom. Mi egy 1700 holdas birtokon gazdálkodunk, vömül gazdaságilag képzett, 30 évesnél nem idősebb keresztény, minden információt kibíró férfit szeretnék, akivel először én kívánok megismerkedni, mert leányomnak soha sem szabad megtudni, hogy ismerkedtünk meg. Majd megtalálom én a módját. Lehetőleg fényképpel ellátott leveleket: »Örök átok» jellegre a kiadhatóvalba kérek.

Negyvenéves özvegy fakereskedő vagyok, vidéken élek, nagy városhoz közel. Két kislányom van, egy 7 éves és egy 9 éves. Gyermektelen elvált vagy özvegy ismeretséget keresem. 30–35 év körül aki nálam az anyahelyettesi szerepet pótolná. Természetesen nélkül venném, ha gyermekeim is megszeretik. Leveleket »Gyermekszertő» jellegre a kiadhatóvalba kérek.

Harminöt éves vagyok. Ha huszonötöt mondanék, elhiszik. Jónakul, rettenetesen elfoglalt, de mégis vidám leány vagyok. Sőt tisztességes is. Igazi rejtett kincs tehát. Ezúton ismerkednék meg egy olyan férfival, akinek mindezek a tulajdonságok érnek valamit. Jellegem: »Két becsületes ember».

Sziveszterkor a fővárosban tartózkodó vidéki úri lány szeretné az üjszertendőt boldogban köszönteni, egy 30-on feüli, keresztény, független, jól szituált úriemberrel. Leveleket »Magára várok» jellegre.

Negyven év körülű urak, akiknek hűszéves, szőke a zsidótere, irjanak egy ilyen kislány mamájának házasság céljából: »Hozomány is van» jellegre a kiadhatóvalba.

Érettségizett, nyelveket beszélő, művelő 35 éves leány, a azó szoros értelmében vett úriember nivós ismeretséget keresi. »Akinék szintén faj az egyedüllet» jellegre.

Füki! Leveleznek házasság céljából intelligens, magas, jó megjelenésű, biztos egzisztenciájú izr. fiúval, 25–35-ig, a nem a hozományomra pályázik. Én 19 éves, magas, barba, jóképű leány vagyok. Lehetőleg fényképpel ellátott részletes levelet kérek, kölcslőns diszkrécióra számítva. »Napaugár» jellegre kérek leveleket.

Csinos úri leány, aki saját keresetéből tartja el magát, későbbi házasság reményében megismerkedne minden információ kibíró fiatalemberrel, aki a házasságban egy megérdemelt, szorgalmas élettársat keres. Leveleket: »40 évesig» jellegre kérek.

Nyugdíjas állásban lévő tisztviselő, harminöt éves özvegyember vagyok. Pestkörnyéken saját házamban lakom. J. r. való feleségen kívüli kisgyermekemnek anyát is keresek. Csakis privátgügyen irjon »Személyes a fontos» jellegre a kiadhatóvalba.

Csinosnak mondott huszonnégy éves keresztény árvaléány vagyok. Hozományom nem sok: ingatlanban, készpénzben huszontözezer pengő, mégis olyan férjet szeretnék, aki nemcsak vagyont, hanem hűség, szerénygügyű feleséget is keres. Ha van ilyen, irjon fölkidóhóvalba »Együttérzők» jellegre.

KINCSKERESŐK! Igen csinos két izr. lány, elsőrangú szakmával, — sok mindenhez értenek — int. jóladonságukon kívül rendkívül tüzetli, szellemiek, Franciaországba készülnek rövidesen. Megélhetésük otthont is nyujtana int. izr. férjnek. Kettőnk munkája boldog otthont legyen. Afrikába is megyünk Stürgöcs leveleket »Szerény» jellegre a kiadhatóvalba.

33 éves izr. érettségizett fiatalember benőtülendő. »Szerény» jellegre fölkidóba.

AMÉRIKAI jól szituált, 26 éves, jóméglelésű fiatalember, — jelenleg Európában tartózkodik, — házasság céljából megismerkedne egy 19—22 éves, szép, jó családból való, intelligens és jobbmódú izr. úrlánnyal. Levelek — lehetőleg fényképpel — »Anita Loos — Taska e Chance« jelígre a kiadóba.

Csunya, de kultúrált unatkozó asszonykák, lányok szellemes, lehetőleg fényképes leveleit várja diplomás tisztviselő. »Mégül a kisváros« jelígen. Fényképet visszaküldöm.

Négynapos karácsonyi utazáshoz magas, barna, sport-szerető úrfiú partnert keresek. Esetleg egy jó úti-program kidolgozását köszönettel venném. Leveleket »Úti-program« jelígre kérek a kiadóhivatalba.

Kelengyém, bútorom van. Ki elérsz meg e csekély hozományával és egy nagyon csinos, húszéves, izr., jólélt úrlánnyal. Jóméglelésű, jó pozícióú, intelligens urak leveleit kérem: »Jól jár« jelígre.

Nagyon szeretne egy harmánczéves jócsaládból való úrfiú, aki jelenleg egy kisebb vállalat vezetője, olyan úrhölgyvel megismerkedni, kinek tizenöt-húsz ezer pengő hozománya van. Nem vagyok hozományvadász, de szeretnék jóvendőbelimnek nagyon szép meglepetést nyújtani és ezt csak ön-állósítással érhetem el. »Viszontszeret« jelígre kérek leveleket a kiadóba.

Videki jómódú úrlánnyal komoly 40 év körüli úrlémbert keres élettársnak. Jóméglelésű, társaságbeli, a vidéki életet kedvelő urak irjanak. »Szép és boldog élet« jelígre kérem a válaszokat.

Fiatal, csinos, fess úrlány jól szituált úr ismeretségét keresi. »Bronzhaj« jelígre.

Rejtett kínos b. zálogcédula. Mindenkinél magasabb árban veszek ékszert, szőnyeget, zálogcédultát bármiről. József-kürt út 60vennyolc.

Levelezés

Keresem azt az intelligens, csinos, vidám, közepetemetű kislányt, aki szereti a zenét mozit, színházat. Jelíge: »Független élet, 1934«.

Kékszíter kislány levelet várja fiatal tisztviselő. »Vidámságbátorság« jelígre a Színházi Feltehez.

Nem magas, ideális lelkületű, intelligens kislány barátságát keresi komoly fiatalember. Ninesenek feltételeim, legfeljebb csak annyi, hogy szeresse a muzsikát. Jelíge: »Debussy«.

Szilveszter estét végigbarangolnám egy független úrlánnyal, ki még nem határozott szilveszteri programjáról. Leveleket kérek »Újlesztendő« jelígre a kiadóhivatalba.

Szeretném az újévet jól kezdeni. Várom egy szép kislány levelet, ki kedves partnerem lenne. Leveleket »Újlesztendő 34« jelígen a kiadóba kérek.

Azonkívül, hogy jól keresek keresem egy moziért rajongó hölgy ismeretségét. Választ kérek, lehetőleg fényképpel »Filmszakma« jelígre.

Lányok! Csinos, helyes szórakozópartnert keresek, ne hagyjátok sokáig várni, irjatok a kiadóba »Csinos vagyok« jelígre.

Mulatni akarok Szilveszterkor, úrlányok irjanak, kikkel együtt mulathatok. »Szilveszter 1934« jelígre a kiadóba.

Fiatal, csinos, kedves fiú úrnő lelki barátságát keresi. Leveleket »Jozo« jelígre a kiadóba.

Szilveszterre mulatni akarunk! Két nagyon csinos, abszolút úrlány, kinek nincs Szilveszterre programja, ezúton keresi két jóméglelésű úrfiú ismeretségét, kik szintén árvák Szilveszterre. »Szilveszterre mulatunk« jelígre kérjük a leveleket.

Megismerkednék fiatal zenészszel, aki szórakoztatna néha vasárnaponként játékaival. Levelet kérek a kiadóba »Enek és zene« jelígre.

Fiatal, jólöltözött, feltűnően csinos lánnyal vagy asszonnyal megismerkedne külföldről hazatért magas, jóméglelésű filmes. Csakis művelt, éniszerető hölgyek irjanak, akik hosszabb időre barátságot kötőnének egy huszonötéves, jól szituált fiatalemberrel. Táncolni, színház és moziba járni-ánk együtt. Csak fényképes levélre válaszolok. Leveleket »Smoking« jelígre kérek a kiadóba.

Tánc- és szórakozópartnert keresek 20 év körül nagyon csinos és elegáns hölgy személyében. 25-ös, jólöltözött és független fiatalember vagyok. Leveleket »Több mint szerelem« jelígen kérek.

Finomérésű, kisse zártkóztott természetű, intelligens, 26 éves, csinos jóméglelésű — de szegény fiatalember vagyok. Olyan fiatal, független úrhölgy tartós ismeretségét keresem, aki jó tudna tenni hozzám. »Újlesztendő« jelígen a kiadóba.

Színházi és filmkörökben nagy összeköttetésekkel rendelkező fiatal lapszerkesztő valóban tehetőseges, művészi pályára készülő fiatal úrlányok érvenyesítését önzetlenül támogatná. Leveleket lehetőleg fényképpel és telefonszámmal »Cavalade« jelígre kérem.

Németországból, ahol több mint egy évtizedet töltöttem és sikerült magamnak egész életemre anyagi függetlenséget biztosítanom, most tértem vissza hazamba. Annak idején vidékről kerültem ki külföldre és így Pesten társadalmi nexusaim egyelőre nincsenek. Harmincas, jóméglelésű diplomás fiatalember vagyok és szeretnék csakis társaságbeli, feltűnően csinos és elegáns comme il faut úrlánnyal megismerkedni, aki kedves és vidám szórakozópartnerem lenne. Leveleket »Mégis szép az élet« jelígre kérem, lehetőleg telefonszámmal.

Vidám si- és korcsolyapartner- nőt keres intelligens, vigédellyű úrfiú »Sport és szerelem« jelígre leveleket kér a kiadóhivatalba.

A Színházi Eletet nem, egy napig, de egy héten át olvassák és még azon túl is állandó olvasmány.

A Színházi Elet apróhirdetési díja szavanként 15 fillér, álláskeresőknek 10 fillér, Csehszlovákiában 1 Kc, Jugoszláviában 1.50 dinár, Romániában 5 lei, Ausztriában 25 garas, Németországban 15 pfennig, Franciaországban 1 frank, Olaszországban 70 centesimo, az Egyesült Államokban 5 cent.

Első szó és vastagon szedett szavak duplán számítanak.

«A. Daisy.» Mit nem ír? Le-
vel várja a megbeszelt helyen.
sok kézsókkal.

Itt az újévi és mi Szilveszterre
mégis program nélkül vagyunk.
Két igazi írnihi, aki gondos-
kodna két valóban csinos, ti-
zenkilencéves, abszolút úri-
leány szórakoztatásáról, írjon
«Talán partnerek leszünk» jel-
legére a kiadóhivatalba.

Két tizenhétéves lány várja
magas, fekete fiúk vidám le-
velét. «Romanitka» jellegre e-
lan szerkesztőségbe.

Kedves kis cukorkizetem van,
tehát nem a megélhetés
gondja iratja velem ezt az
apróhírdetést. Megismerkednék
hozzám illő, házias férfival há-
zasasság céljából. Harmincéves
már elmúltam, de sokkal fiat-
talabbnak nézek ki. Azt mond-
ják, csinos vagyok. Jólalaktú,
fürgő, Szeretem az otthoni, —
a családi életet. Aki csúnyának
képzél, — téved. Csakis ko-
moly, nein kalandot kereső
férfiak levelét kérem «Ideális
otthon» jellegére a kiadóba.

Fotóalbum a legelőszertűbb új-
évi ajándék, nagy választék-
ban rakható. Mindel albumké-
szítőnél, Budapest, Sziv-utca
89/b. sz.

Levelezni óhajt vidéken élő,
csinosnak mondott, több nyel-
vet beszélő, zenét, sportot ked-
velő fiatal leány, olyan intel-
ligens független 28—30 év kör-
üli emberrel, akivel gondolni-
talt kicserélhetné. Jellege: «Bo-
dog szeretnék lenni» a kiadó-
hivatalba.

Polykrates! Üzenem Magána,
hogy bármennyire szeretne
vona az ünnepekett fenn tölteni,
semmi körülmények között
sem utazhattam, Annnyira meg-
akadályozták a felutazásomat,
hogy aztán már nekem sem
volt kedvem. Nagyon várom a
levelét, amelyben egy kicsit
megnyugt, mert nagyon el-
szomorít ez a mostani helyzet.
Sok-sok üdvözzel. G. H.

Harmincéves vagyok. Barna,
közeptermetű, szélemes, olva-
sott, komoly, vidám, bátor,
gyáva, engedékeny, jóképű,
fürgő, fáradt. Egy kisfiányt ke-
resek. Szélemeset, komolyat,
vidámot, bátor, gyávát, enge-
dékenyt, szépet, fürgőt. Ha
van ilyen írjon nekem «Le-
het ez szerencsés is» jellegre.

Kincskereső harmincas, komoly
úriemberek figyelmébe ajánl-
a magát két »vigkedélyű úri-
leány.

Színház-, mozi-partnert keresek.
komoly, jómegjelenésű úriem-
ben személyében 32-ig. «Nem
kaland».

Helyes, kedves, 17 éves gyerek
vagyok. Hajam szőke. Hasonló
fiút keresek, — a haja lehet
bármilyen színű. Leveleket
«Neveünk» jellegre várok.

Angolul tökéletesen tudó, füg-
getlen úriúri ismeretséget ké-
resem, aki Pesten é. és szabado-
n rendelkezik estével. Leve-
leket «Előkező 46 éves» jel-
legre a kiadóba kérek.

Mindenem a zenét! Szabad idő-
met az Operában és hangver-
sönytermekben töltöm. Rende-
sen kereső harmincas fiatalem-
ber vagyok. Hasonló zene-
imádó, lehetőleg heggedümi
tudó abszolút úriúri ismer-
etséget keresem: «Beethoven»
jellegre.

Hölgyeim! Magas, karcsú, csin-
os, intelligens, modern gon-
dolkozású, húsz év körülű höl-
gyet keresek, akinek hiány-
zik valaki az esti szórakozásai-
hoz, színházhoz, mozihoz. Le-
veleket: «Gentleman» jelleg-
re a kiadóhivatalba.

Az életemben csalódott, kiábrán-
dult, kicsit szomorú, de azért
még mindig remélő asszony
vagy leány ismeretséget ke-
resem, beszélgetőpartnernek. sé-
ta-, színházpajtásnak. «Magam
is hasonló vagyok» jellegre ké-
rem a válaszokat a kiadóba.

Szeretnék találkozni feltűnően
jól öltözködő, csinos és fiatal
leánnyal vagy asszonnyal, aki
«színház-, mozi-, vacsoraparti-
nerem lenne. Csak fényképes
levélre válaszolok. «Fiatal író»
jellegre a kiadóba.

Jól szituált, lehetőleg Állami
tisztviselő ismeretséget keresi
intelligens úriúri asszony. Szépen
berendezett lakása és szép jó-
vedelme van. Leveleket a
Szinbázi Élethez kérek «El-
foglaltság» jellegre. Minden
levélre válaszolok.

Művirág, díszitol-különlegessé-
geket gyártási árban vásárol-
hat. készíthethet Grosznál,
Deák Ferenc-utca 21. Udvar-
ban.

Állás-Foglalkozás

Titkárnőt, ki feltűnően csinos,
lehetőleg jól gép- és gyorsír,
kézimunkázik, délutáni elfog-
laltságra, esetenként vidékre
30 éves korhatárig, fizetési
igény, vállalás feltüntetésével ke-
resek. Fényképes ajánlatok
előnyben. Válaszokat »földbir-
tokos« jellegre kérem.

Próbakísasszony, varni tudó,
magas, azonnalra felvételtk.
Cím a kiadóhivatalban.

Legelőszertű polgári áron készi-
tek ruhákat, kabátokat, leg-
díszesebbtől a legegyszerűbbig
Kasper-szalón, Belváros, Knas
Ivor-utca 9.

Wir verhelfen Ihnen zu einer
Existenz! Wir besorgen Ihnen
eine Stelle! Wir kommen zu
Ihnen in Haus! Die Wiener
Fernschule, Wien, IV., Karng.
1. umfasst sämtliche Frauen-
berufe und Sie erlangen ohne
Schulbesuch eine gründliche
Fachbildung! Verlangen Sie
dringendst Prospekte.

ELSŐRENDEN MANIKÜRÖZ
60 FILLERÉRT VERES KLÁ-
RI. SZONDY-UTCA 28. III/21.
LEVELEZŐLAP HIVÁSÁRA
HAZHOZ JÖVÖK.

A Színházi Élet péntek reggel jelenik meg.
Az apróhírdetések legkésőbb 8 nappal a meg-
jelenés előtt adandók le

Apróhírdetéseket felvesz a Színházi Élet Boltja,
Erzsébet-körút 7. sz., valamint hirdetési irodák és
dohánytözsdék. Jellegés levelek a Színházi Élet Bolt-
jában, Erzsébet-körút 7. vehetők át

Luxusfehőrnemő, ágynemő megrendelhető a híres bákai hímésekkel, olcsó árakon. «DÁMA» Fehőrnemőszalon, Szt. botica (Szabadka), Sokolka utca 2. Budapesti megbízott: Zoltán Ernőné, VI. Izabel utca 45, III. 20.

KÜLÖNLEGES kivitelő, színes és fehér géphímzést, párnamontirozást, függő- és ágyterítőösszeállítás, kőziasszúrt, endülzést, fehőrnemővarrást és mindennemő a szakmába vágó kőzimunkákat a legszőbb kivitelben, a legolcsőbb árban vállalok. Krausz Margit, VI. Vő. rősmarty-utca 69-71, I. 33. Géphímzéstani tőfelsősség-vel állatok.

JŐMEGJELENÉSŐ, harminc. éves, angol-német nyelvtudáső, erőtősségű, intelligens, megbízható fiatalember titkári állást keres. «Titkár» jelőgőre kőrem a leveleket.

19 éves jőmegjelenéső, perfekti gyors- és gépírőő vagyok. Nagyéves írodai gyakorlattal rendelkezem. Titkárnő állást keresek. Leveleket «Titkárnő» jelőgőre kőrem.

Helyi képviselőt keres textilszakmában jártas, harminckét éves, angol-német nyelvtudáső, jőmegjelenéső intelligens fiatalember. Leveleket «Helyi képviselőt» jelőgőre kőrem. Paplanokat minden minőségben olcsőn árusít, készít, átdolgoz. Blau paplanüzem. Kőrály-utca tizenkilenc, udvarban.

Nagyőműveltségő, volt vezetőtisztviselő, aki egy nagy vállalat egész adminisztrációját önállóan végezte, keres megfelelő elhelyezkedést a mostani időknek megfelelő szerény fizetésért. Szíves megkereséseket: «Német-angol-francia» jelőgőre kő a Színházi Élet kiadóhivatalába.

Hároméves fiam mellő intelligens, lehetőleg németül beszőő úrleányt keresek, aki reggel-tő estig foglalkozik a gyerekekkel és a takarításnál is segítőkzik. «Csak nappal» jelőgőre kőrek válaszokat a kiadóhivatalba, anyaglat megjelölésével.

Megbízható, gyakorlott és csőnos elárusítóő vagyok. Kereső lehetőleg a város központjában megfelelő állást. Megkereséseket szíveskedjenek: «Cukorkatőzet» jelőgőre a Színházi Élethez küldeni.

B-listás huszonhároméves banktisztviselő francia, német nyelvtudással elhelyezkedést keres. «Megbízható» jelőgőre kőrem a leveleket.

Vétel-Eladás

Ékszer, hamisfogat, régít vasszek. Gross, Jőzsef-kőrtő 28. főtémelet.

ZONGORAT vagy pianinőt azonnali készpénzért legmagasabb áron veszünk. 395-03.

Megvételre keresek egy jókarban levő kisebb kerek asztalt. Cimeket: «Jő vétel» jelőgőre kőrek a kiadóhivatalba.

Íróasztalt, úrúszobába való, avonkivűl dupla rekamiét, őveges könyvszekrényt és modern szalőngarnitűrőt vagy karosszékkeket vennék. Leveleket a végő ár megjelölésével: «Komoly vevő» jelőgőre kőrek.

HEGEDŐ, viola, eselő, kedvező fizetés feltételek. Árjegyzék díjtalan. Tőth hegedűkészítőmester, Kőszuth Lajos-utca 8. főtémelet.

100 különböző bajor levőbélőyegek és képes árjegyzék 80 fillér bélőy beküldése ellen. Markenhau J. Lüttner, München, Aernulfstrasse 16.

Használt bőrdőnkő, neszesszerek, szekrénykofferek vetele, eladása, becsőrlése. Weil, Nép-színház-utca huszonhat. Telefon: 44-2-08.

Bélőygyűjtőmennyt darabonként 1-2-3 fillérért kiárusítok. Kérjen árjegyzéket. Szőzfőle afrikai bélőy 2 pengő. Szőllőnger, Pestszentlőrinc.

Paplanokat minden minőségben olcsőn árusít, készít, átdolgoz. Blau paplanüzem. Kőrály-utca tizenkilenc, udvarban.

Világmárkás zongorák hatszáz pengőtől, legesőbb részletre is. Opera Zongorateremben, Klauzál-utca harmincöt. Nagy tisztviselőkedvezmények.

Hárisnya, habselyem fehőrnemő kis részletfizetésre is kapható. Megadott címekeket felkeresem. Szíves megkereséseket «Izabellá» jelőgőre kőrek a kiadóba.

Használt varrógép eladó. VI. Benczur-utca 47. főtémelet 15.

Vannék egy jókarban levő márkás rádőt, csakis nagyon előnyős áron. Cimeket: «Rősz» jelőgőre kőrek a kiadóhivatalba.

Hatalmas, 120x65 cm-es, Hoffmann-blondékeretben levő Ébert-Madonna-képmemet eladnám. Leveleket: «Gyönyörű kép» jelőgőre kiadóba kőrek.

Cseveakció

Közösűkségleti cikkekeért, elsőrendő cipőszmunkáért cserébe fogorvosi kezelést, fogtechnikai munkát ajánl esőrendő fogorvos. «Bizalom» jelőgőre kő a kiadóba érdeklődest.

Ípárművészeti cikkekeért szőnyeg, komód, könyvespolcot cserélő: «Ípárművész».

Amatőr fényképész! Előhívok, kőpiákat készítek, fényképezek cserébe ípári munkáért, áruért. «Amatőr».

Ípárművészeti cikkeke készítését tanítom cserébe méteráru, szőnyeg, új könyvek, antik komódért. Érdeklődeseket «Jő eredmény» jelőge alatt kő a kiadóba.

Tanítok angolt, németet, korrepetálok cserébe bármilyen közösűkségleti tárgyért, szabőndő, cipész, vagy kalaposő munkáért. Cimeket: «Jő metódus» jelőgőre kőrek a kiadóhivatalba.

Előőrendő német-francia-angol fordítási munkákat vállalok férfíruba vagy kisebb bútorok készítéséért. — «Nagyőműveltségő».

Oktatás

KRAUSZNE nőíruba-színházban úrleányok és asszonyok felsőíruba-, gyermekíruba-, fehőrneműszőbászatot, varrást rövid idő alatt tejesen elajátíthatják. Saját ruháikat is elkészíthetik. Erzsébet-kőrtő 40-42, III. em. 19.

Inkőlázó fiatalember, ki 10 évet töltött külföldön és a francia, német és Esperanto nyelveket tökéletesen bírja, lakásért, vagy elátásért tanítást vállalna. Cime: Kőhn Ártin. VII., Vőrseny-utca 14, III. 4.

Okleveles tanítóő elemista, v. polgárista tanuló oktatást szőnyeg díjazásért vállalna. — Erzsébet delutánra, vagy csak egy pár órára. Cim: Nagy Irén, X., Zuglő Lengyel-ú. 41.

Az aprőhirdetési díjak úgy Magyarországról, mint külföldről postabélőyegekben küldhetőek be

Hawai gitárt, zongorát, hegedűt, mandolint tanít nyolcórát — ingyen gyakorlással — Lukács, Rósk Szilárd-u. hat.

Kottanélküli kíséretszerkesztéses leggyorsabb zongorakottátás, ismert specialista, Szűcsné, Damjanich-utca 54.

Szoba - Ellátás

A város legelőkelőbb villanegyedében levő garzonlakásokat nagyon jutányos áron nappali használatra átadnám. Központi fűtés. Telefón. Érdeklődők levelet «Garzonbérlet» jellegre kérem a Színházi Élet kiadóhivatalába.

Garzonbérletek, átutazósobák gőzfűtéses, napiférfi, főlegcsőházi, Barmikorra. Sz. bák, irodák, rendelők. Főbérleti lakások nagy választékban. Telefón: 348-56. Expre.sné. Erzsébet-körút 14. földszint 2.

Nagymező-utca 19, III 5. Lift. Két elegánsan bútorozott utcai szoba fürdőszobahasználattal, telefonnal kiadó.

Különálló szobát keresek, lehetőleg utcai a József körút környékén. Jól fűthető, világos, «Ármejelű és 1934.» jellegre kérek címetek Leadni.

Különbérletű, csinosan bútorozott szobát keres úricsaládnál a Keleti-pályaudvar környékén — lehetőleg telefonnal — «Banktisztviselő 26.» Leveleket a kiadóba kérek.

Szépén bútorozott, különbérletű szobát keres két úriúri a Nemzeti Színház és Keleti-pályaudvar között, fürdőszobahasználattal. Ajánlatokat ármejelűléssel «Pontos fizető» jellegre kérek a Sz. É. kiadóhivatalába.

Lakás

A város legelőkelőbb villanegyedében levő garzonlakásokat irodai célokra nagyon jutányos áron nappali használatra átadnám. Központi fűtés, Telefón. Érdeklődők levelet «Garzonbérlet» jellegre kérem a Színházi Élet kiadóhivatalába.

Magánnyomozó

Bizalmas, kényes ügyekben, bel- és külföldön legeredményesebben nyomoz és megfigyel: **Hécsey Pál** magánnyomozó irodája, VIII., Esterházy-utca 25. II. 8. Telefón: 345-66.

Legelőkelőbb diszkrét magánnyomozó, informáló. Szab. 874-80. József-körút 10.

Újévkor vegünk új könyvet a Színházi Élet Borítójában (Erzsébet- körút 7)

VICKI BAUM: Dent Ollvár, kötte 2.— P

VICKI BAUM: Tisztítóútz, kötte 2.— P

ERDŐS RENÉE: Csöndes ki- kött 3.50 P

FEUCHTWANGER: Zsidó há- ború LII 1.80 P

MERESKOVSKIJ: Ismeretlen Jézus, kötte 4.50 P

ROMANOV: HÁROM PAR SELYEMHARISNYA, kötte 2.— P

TRAVEN: Aranyások, kötte 1.90 P

ZWEIG S.: Az érzések, kötte 2.60 P

Az összes előzetes bekládése után a megrendelt könyveket portómentesen küldjük.

LEGSZEBB ÚJÉVI AJÁNDEK a Bárd, Nádor, Rózsavölgyi 1934-es karácsonyi zenealbuma. Kötetenként 6 P. Pardon, tévedtem három slágere egy füzetben 3.20 P.

WALTER nyugalmazott detektív-felügyelő közműért sikereit legmodernebb technika, lelkiismeretesség eredményezi. Telefón: 83-5-49. Váci-utca hatvanegy.

Dr. Gál Jenő nyugalmazott rendőrfelügyelő magánnyomozó irodája 20-4-85, Vilmos császár-út 85.

Autó

Autószakiakola tökéletes kiképzéssel, felelősséggel vizsgáztat. Kerber, Semmelweis-u. 11. Telefón: 3-40-34.

GUMIK személyaautóra, teherautóra, motorkerékpárra, hintókra minden méretben legelőkelőbbben. Gumijavítás, regenerálás garanciával. Hécpők javítása vulkanizálással. Gumiház, Váci-út 28. Tel.: 9-25-25.

Zálogcédula

ZÁLOGCÉDULÁT mindenképp bárkinél sokkal drágábban veszek. Erdemes meggyőződnie. Dohány-utca nyolcvannegy.

Vegyes

Szabadalmakat, találmányokat keresek Amerika és nyugati Államok részére «Elsőrendű» jellegre kiadóba.

Tartós hullám, hajfésztés, elsőrendű kiszolgálás, Szakács, úri, női fodrász. Olcsó árak. Dohány-utca 41.

Műfogak P 4.—, bömés P 3.—, aranyfog P 18.—. Részletre is. Dr. Hegedűs szakorvos, Erzsébet-körút 12.

Szépesség... Fiatalosság... Üdőség... TITKA Az összes szépséghibák szakszertű és modern kezelése. Kállai Ibolya kozmetika, Rák-czi-út 58. I. 4.

Háshoz jön gyógyepedikus, arcmasszőr, manikűröz is. B. A. né, Tuzoltó-utca 6, II. 11.

Írószerek, papíráruk, nyomtatványok. Révész István, Veszprémi-utca 17. Telefón: 19-0-32.

Örökbe fogadnék három-négyéves leánykát vagy fűtőskát, akit az otthon igaz szeretetével vennék körül, gondosan nevelném és iskoláztatnám. Csakis egészséges gyermekről lehet szó. Leveleket «Gyermekellen házaspar» jellegre kérek a kiadóhivatalába.

Ön nincs tisztában önmagával. Szeretné tudni, milyen képességek szunnyadnak lelkében és milyen lehetőségek állnak jövője előtt. Forduljon a «KARMA» kéz-és pszichografológushoz. Nemcsak tanácsot, de utasítást kap élete nagy kérdéseiben, pályaválasztási és szerelmi problémáiban. Vidékiek tenyérnyomatot küldhetnek. Visegrádi-utca 28. III. em. 3. lift.

Üzenet

Boldog Újévet kíván kezesökkel Delhije.

«Margott» jellegre levél van a kiadóban.

«Napsugár» jellegre levél van a kiadóban.

Jugoszlávia nagyobb városban élek egyedül» jellegre levél van a kiadóban.

Ninonak levele van.

Világjáró II. Közszönm kedves levelét, kérem közölje címet. Részletes leveleket küldök.

Kovács Károlyné, Románia. Hirdetési díja szavankint Ke 1. első és vastag betűk duplán számítanak. Összeg beküldhető román bélyegeken is.

A Színházi Élet a legelterjedtebb magyar képes hetilap. A Színházi Élet állandó kapcsol a hazai és külföldi magyarság között

Bridzs

I. BRIDZSFELADVÁNY:

	♠ 7, 6, 4		
	♥ D, 9, 5		
	♦ A, 7, 4		
	♣ K, 8, 3, 2		
3, 5, K ♠	B	♠ 10, 2	
2, 10, K ♥	Y Z	♥ B, 8, 7, 6	
6, 8, D ♦	A	♦ 9, 5, 2	
5, 7, 9, D ♣		♣ A, B, 10, 4	
	♠ A, D, B, 9, 8		
	♥ A, 4, 3		
	♦ K, B, 10, 3		
	♣ 6		

A: 1 pikk, Y: passz, B: 2 pikk, Z: passz;
A: 4 pikk, mindannyian passzolnak.

A játék így folyik le: Y: treff 5, K, A, 6; Z: treff B, pikk 8, treff 7, treff 2; A: káró 8, 6, Á, 2; B: pikk 4, 2, B, K; Y: treff D, 3, 4, pikk 9; A: pikk Á, 3, 6, 10; A: pikk D, 5, 7, kór 6; A: kór Á, 2, 5, 7; A: kór 8, K, 9, 8; Y: treff 9, 8, 10, káró 10; Z: káró 9, B, D, 4; a többi ütés A-B-é. A tehát kétszer veszett

Meg tudta volna-e nyerni én ez a partit?

II. BRIDZSFELADVÁNY:

	♠ D, 5, 4, 3		
	♥ K, 4, 3		
	♦ K, 9, 5		
	♣ 8, 7, 6		
♠	B	♠	
♥	Y Z	♥	
♦	A	♦	
♣		♣	
	♠ A, K, 10, 2		
	♥ A, D, 5		
	♦ A, 7		
	♣ K, D, 4, 3		

A 3 szánt játszik. Y a káró D-val indul. A a káró ász vagy király útján játékba kerül. *Hogyan kell A-nak tovább játszania?*

HOGYAN KELL BANNI A KEZDŐKEL?

Viddm bridszoktatás

Maga Culbertson sem gondolt arra a fontos problémára: hogyan kell banni a kezdő játékoskal. Tankönyveiben nem

választja külön a kezdőket a haladóktól, figyelmen kívül hagyja, hogy a kezdőkkel egészen másképpen kell bánni. Itt pótoljuk a hiányt. Ez a néhány pont arra a kérdésre felel: miképpen kell a kitűnő játékosnak kezelni a kezdőt.

1. Minden kezdő azt hiszi magáról, hogy mesterjátékos, mert megtanulta, hogy figurára figurát kell adni és ha a kezben két körje van, az asztalon csak egy, igyekszik egyet aduval lopni.

2. Nem szabad a kezdőt felvilágosítani arról, hogy nem tud játszani. Először, nem érdemes jól megtanítani, másodsor pedig a jóindulatú oktatásra így felel magában:

— Engem tanít játszani! Húsz éve játszok és még mindig nem tud.

3. Hiába mondod a kezdőnek: »ne indíts két és fél trikken alul«. Megindul másfél trikkre, jó asztalt kap, megcsinálja a mansot és diadalmasan így szól:

— Hiába, nem szabad az öreg iskolára hallgatni!

4. Játékszánál se vitatkozz vele. Ő aduzásnál, amikor már tizenhárom lát, ki játszik még egyet és megjegyzi:

— Óvatosságból!

Hiába mondod, hogy még arra nem volt példa, hogy tizennégy adut nyomjanak, tehát fölösleges az óvatosság, ő mégis azt mondja: »ami biztos, az biztos«.

5. Kezdőre ne szólj rá: »Hé! Belátnak a lapodba!« Ő ezt nem fogja elhinni. Azt hiszi, hogy más sem tud megjegyezni magának három lapot.

6. Minden kezdő lassan játszik. Nincs tisztelet a kivételnek. A kivétel viszont olyan hibákat csinál, hogy semmi ok sincs őt tisztelni.

7. Lehetőleg ne engedd, hogy a kezdő terítsen, mert ilyenkor végigsétálja az asztalt és minden lapot megnéz. Ez a legjobb eset. Sok kezdő arra használja fel a terítést, hogy régi partieját meséli el.

8. Kezdőt nem szabad kontrázni. Nem szabad elriasztani a merész licitektől, hanem bele kell csalogatni a veszélybe.

9. Csak akkor érik az embert igazi meglepetések, ha kezdő a partnere. Jó játékosnál az ember nem vár semmi különöset a terítésnél. De egy kezdő licitje után a terítés mindig édes és váratlan izgalmakat hoz.

10. Kezdővel ne játsz messze magas alapon. Először nem is illik visszaélni az ő tudatlanságával, azután pedig egész bizonyosan ő fog nyerni.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64
65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112
113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128
129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144
145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160
161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176
177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192

Idegenforgalom Magyarországon

KENDE HILDA KERESZTREJTVENYE

VIZSZINTES:

1. Keleti ital Pesten
9. Északi származású, Pesten gyűjtanak vele
17. Rangjelzés
18. Afrikai fejedő, nálunk viselik
20. Mújatöhely
21. Tejnek van
22. Raktárban van
24. Kicsinyítő képző
25. Jókai regény alakja (Ekezet felesleges)
28. Görög tengeri tündér
29. Sóhaj
31. Olasz birtokos névmás
33. Fém
34. Helyhatározó szó
35. Magyar jogtudós
37. Két igekötő
39. Juci — mássalhangzói
40. Beszédrész
41. Keleti ősnép
42. Órafajta (Ékes névelővel)
44. Zászló — a gyerek és nép nyelvén
46. Nyugati hangzer, nálunk is belefűjnek
48. Német kötőszó
50. Erdős René regényének nőalakja
51. Bírótság idézi meg
52. Határozatlan névmás
54. Latin kötőszó
55. Ige
56. Igekötő
58. Keleti mérték
60. Nyom ige egy alakja
62. Irodalmi műfaj
65. Rakoncátlan gyerek jelzője (Névelővel)
66. Nikkel vegyjele
67. Francia kötőszó
68. Sárgaföld
70. Kérfi számszám
71. Nemzet
73. Finn kikötő
75. Capitulummal kapcsolatos állatok (Névelővel)
77. Iskolai tantárgy
78. Nagyközség Szabolcs megyében
81. Nekem — angolul
82. Számnév
84. Görög stílus
85. Versenynek van (Ék. felesl.)
86. Nagyközség Komárom megyében
88. Főzélék
89. Két női név
92. Osmium vegyjele
93. Számnév
95. Lengyelország nyugati tartományja
96. Hegedűhúr
97. Rhodium vegyjele (Ford.)
98. Német kötőszó
100. Égen ragyog (Névelővel)
102. Híres dal retrénszava
103. Nagy híros hangzór
105. Muszáj — szinonimja
107. Múzeumban is van
108. Lóerő jelzése
109. Az egyik . . . . a másik meg nevt
111. Már — latinul
113. Hégy része
115. Fűszer
116. Jó étel, jó . . .
117. A Duna mellékfolyója

119. Rilka női név
121. Kereskedelmi rövid.
123. Francia névelő
125. 49 római számmal
126. Fegyver mocsár neve a Jeges-tenger vidékén
128. Azonos magánhangzók
129. A víz, szaz foknál tette
132. Azonos magánhangzók, az egyik ékes
133. Lábahang
135. Orosz író
137. Neves újságíró
139. 1005 Rómában
141. Az asszony ragja
143. Viz — latinul (fonet.)
145. Angol személyes névmás
146. Veszett kulya igéje
147. Nyugati étel és divat — Pesten
150. N-nel, bibliai alak
151. Bányában van
155. A. A. A. A. A
154. Illetti azt, kinek legnagyobb része van a sikerben
157. Fekete termény (Névelővel)
159. Északi férfinév
160. Pusztító ige
161. Francia birtokos névmás
162. Honvédelmi miniszter volt
164. Polgár fizeti
165. Keleti kávéház az — Andrassy-úton
167. Napszak
169. Óvás
170. Keleti építmény volt a — pesti mozikban
171. Taksony vezér unokája

FÜGGŐLEGES:

1. Keleti invázió, mint szóra-koztató a színházban
2. Gyilkos ige
3. Természeti alakulat
4. Ilyen lesz a megvert eb
5. Kréta — németül
6. AAAAA
7. Tény — szinonimja
8. Késnek legyen
9. Nyugati pecsétanyag — Pesten
10. Görög betű
11. 1821-ben meggyilkolt spanyol miniszterelnök
12. Gomb szélei
13. Exotikus állat
14. Ijedit felkiáltás
15. Görög betű
16. Nyugati köszönéstelen elrejtés — nálunk
19. Kemény hidegben ilyen a Bajaton (Névelővel)
21. Afrikai főváros
23. Ásvány — a téviratban
26. Hazája közel van, nálunk kedvelt étel
27. Nátrium vegyjele
30. A magyar rádió egy vezető alakja
32. Német kötőszó
35. Alak, ábra — idegen szóval
36. A fáradt, a székre
38. Igekötő
40. Jussa van hozzá — egy szóval
41. Női név
43. Nyugati tánc, anyáink jobban kultiválták, mint mi
44. A «Tábornok» szerzőjének monogramja

46. Azonos magánhangzók
47. Modern magyar fesztüvészt
49. Ipari növény
51. Keleti nevű, főgyökéres magyar darabokat író, író
53. Görög tenger
57. Szép Ernő színműve
59. Nyugati fejedő, nálunk nagy divat
61. Amerikai fürdőhely
63. Kártyaműszó
64. Arzén vegyjele
69. Jassz muri
72. Vallás rövid.
74. Neve idegen nemzet, művészte Magyarországi: gazdagítja
75. Tengerentúli iram, nálunk is előfordul
76. Doh — mássalhangzói
78. Nyugati eredetű, nálunk nem éppen túltengő nyugalom
79. Király — más nyelven (fonet.)
80. Női név
83. 1050 római számmal
84. Angol város (fonet.)
87. Betű fonet.
90. Tegnap fele
91. Betű fonet.
94. Vármege
95. Gyakori rövid.
97. Minden faluban van ilyen emlékmű
99. Azonos magánhangzók
101. Község Pest megyében
102. Névelő
103. Igekötő
104. Nyugati, aki nálunk elég gyakran akad
106. Svéd természettudós
109. Tulajdonosa nem szegény ember
110. Tengerbe nyúló föld
112. A 146. vizszintes — szinonimja
114. A Neckar mellékfolyója (ford.)
118. Zsargon kérdés
120. Elvetik
122. Város a Mosel mellett
124. Heine mű címének első szava
127. Idegen női név
129. Francia valuta rövid.
130. A 77. vizsz. páratlan betűi
131. Keleti csemegé, pesti utcán árulják
134. Azonos magánhangzók, az egyik ékes
136. Ecsecmosírás
138. Tanács — más nyelven
140. A Nemzeti Színház művésznője
142. Fejben levő sütnivaló
144. Jelző, mely hozzá nem értés! fejez ki
146. Egési termék
148. Lelki is van
149. Ókori remekmű
151. Last, but not . . . (ford.)
152. Orr — németül (fonet.)
155. Árpád becézése
156. Kötőszó
158. Nincsenek szülei
102. Ésték — mássalhangzói
163. Mindent út a kártyában
164. Sóhaj
165. Jelző (ford.)
166. Tiltó szó
168. Község Vas megyében

(Bálint Károly, Budapest)

Megfejtésül beküldendők; vízszintes 11, 40, 45 és függőleges 8, 8.

1	e	t	2	a	3	m	4	i	5	n		6	k	7	a	8	o	9	z	a	10	s
	b		11	h	a	z	a		12	s	o	d	i	k								z
13	i	14	v					15	p	a	p			n					16	f	a	
17	h	a	l	v		18	a	n	y	a		19	r	c	n	a	k					
20	a	l			21	a	b	a			22	s	a	b				23	l	i		
24	h	l	25	a	n	e	k			26	z	s	a	k	e	t						
		28	o	l	y												29	i	i	o		
30	a	m	a	t		31	d	r		32			33	v	e	r	t	e	s		35	
36	n	a			37	e	l	o			38	a	r	l				39	l	e		
40	c	s	e	n	d	r			41	e	n	d	e	l	e	t						
42	o	t					43	a	d	d				v				44	k	a		
n			45	m	e	u	t	r	a	l	i	s		47			48				49	u
50	a	m	e	t	r	e				51	l	e	s	i	e	t						

VÍZSZINTES:

1. Fügőnyanyag
6. Az Orion csillagkép magyar neve
11. Nőül
13. Papírmérték
15. Isten szolgája
16. Nővény
17. A fehér emberek neve — Winnetou-éknál
20. Rangjelző szócake
21. Asóit vala
22. Só — latinul
23. Kínai hossz mérték
24. Délamerikai pusztaságok
26. Férfiülöny
28. Határozó szó
29. Visza: római hetes
30. Kedvtelésből sportol
33. Dunántúli hegyeség
38. Budakeszi tagadás

37. ... ivad
38. M... ano Dietrich
39. Folyékony dolog
40. Hivatalos írás
42. O. T.
43. Felszólítás
44. Kicsinyítő képző
45. Semleges — közismert latin szóval
50. Határozó
51. Pl. léporán tessi

FÜGGŐLEGES:

1. Békaporonty
2. Felkiáltás
3. Török beltenger
4. Lékvár
5. A. .... 24 órája van
6. Ninos haja
7. Juttat
8. Nobel-díjas író
9. Z. K.
10. Tép
12. Ram ... MacDonald
14. Tanu tess ...
16. Növényi részek
18. Földmívelő szerszám
19. ... Tafari
25. Trentinói város
27. Kordószó
30. Olasz város
31. Gyilkold!
32. Hajnali misé
33. Ókori nép
34. Fehérmegyei község
35. Az allé magyar neve
41. Vedrekben van
45. Tiltószó
46. A pokolban is az
47. Igekötő
48. Sporteszköz

Képrejtvények

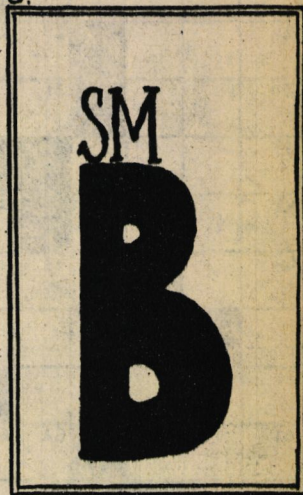
1.

2. (ifj. Wisnyovszky János, Bp.)

3.

4.

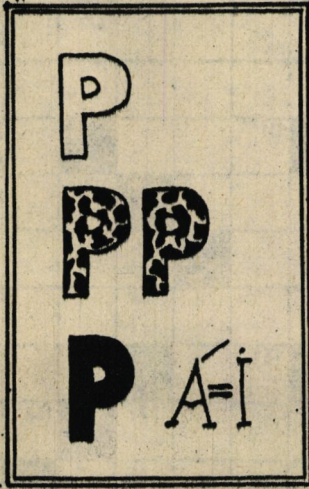
5.

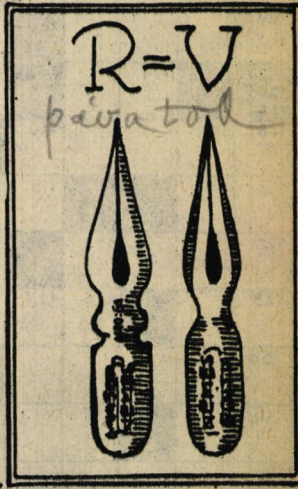
6.

7.

8.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
m	a	n	i	l	a	b	a	t	t	o	k	b	e	l	a
15	o	r	o	m	16	17	18	19	20	21	22	23	24		
o	r	o	m	t	a	l	g	t	d	o	u	m	e	t	
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38		
k	a	m	a	t	b	i	a	a	i	t	n	i	c		
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52		
n	g	a	p	r	s	z	i	f	l	a	l	o	d		
53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66		
g	o	d	a	d	a	m	n	o	n	e	s	z	e		
67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80		
a	n	o	d	n	e	h	a	d	g	t	a	t	t		
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94		
b	i	k	a	a	d	r	i	a	i	i	o	t	t		
95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108		
t	t	r	u	g	o	v	i	r	m	r	a	i	i		
109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122		
i	f	o	m	a	z	s	a	t	n	o	k	a	g		
123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136		
e	t	a	c	h	a	z	t	a	t	a	g	y	o		
137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150		
l	a	c	e	i	s	l	g	e	r	k	z	o	z		
151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164		
t	t	a	r	m	o	d	a	a	l	b	a	a	h		
165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178		
k	c	n	a	z	n	o	t	f	o	l	k	e	e		
179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192		
s	a	h	e	s	e	t	e	e	e	e	e	e	e		
193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206		
k	k	o	d	c	l	a	u	b	f	t	e	d	a		
207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220		
m	e	d	i	c	e	r	s	i	t	e	m	e	k	e	
221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234		
a	h	a	r	m	a	t	o	s	t	o	z	s	a	o	
235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248		
n	t	o	m	n	s	z	t	m	a	r	o	o	o		
249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262		
w	r	e	b	h	e	r	o	p	o	t	a	m	i	a	
263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276		
w	o	o	v	a	g	o	n	o	z	e	n	t	e		
277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290		
n	e	o	e	i	r	s	c	b	o	o	e	l	e		
291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304		
h	e	n	c	o	u	k	a	g	v	b	o	b	e		
305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318		
o	o	a	z	o	n	m	o	m	o	t	o	a	a		
319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332		
l	e	a	s	o	x	e	t	v	i	r	a	g	i		
333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346		
c	s	o	o	z	o	l	a	n	d	r	a	s	y		
347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360		
l	z	k	o	t	y	e	l	v	o	s	i	m	a		
361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374		
i	h	e	r	m	a	d	a	r	n	e	z	e	d		

VÍZSZINTES:

1. Epiruszi város
6. Híres zeneszerzőnk
15. Hegy teteje
16. Rádob
18. Tragikus végű francia elnök
19. Gyorsan
21. Kisközség Budapesthez közel
22. Dal — idegen nyelven
23. 99 — római számmal
24. Hangárban van
25. Shaw és Karinthy könyvei ilyenek
30. Isten — angolul
31. Férje volt Évának
32. Motorverseny rövidítése
33. . . . semmi, fogd meg jól
35. Pozitív elem
37. Nehézség így kezdődik
39. Elme
41. Hajó része
42. Házállat himje
43. Tenger
44. Axonoz betűk
45. Érzékszerv
46. Rövidítés a cégjelzésben
47. Órában is van
49. Nemzet is, ige is
50. Iram betűi keverve
51. Néró
55. Menni — angolul
56. Adige német neve
58. Mosónó teszi
59. A gíz-gáz
61. Tej — latinul
62. Jég — németül
64. Maróanyag magánhangzó nélkül
65. Német névmás
66. Közép — mássalhangzó
67. Rangrövidítés
68. Hajóhad
69. Fehér — latinul
71. Meglepetést fejez ki
72. Fém mássalhangzó
73. Névelő
74. Angol grófság
77. Perzea uralkodó címe
78. Kötésző
79. Nőnév
80. Vissza; betű fonetikusán
82. Vissza; hajókórház
84. 150 — római számmal
86. Nyúl, egyik fele
87. Angol fiúnév
89. Michel-Angelo gyógyőrű alkotása

94. Mórlox-regény
95. Vissza; olasz skálahang
96. Tellit, dug
97. Mésző — mássalhangzó
98. Sav, lúg ilyen hatású
100. Vissza; európai város
101. Bagdad a fővárosa
104. Vissza; ruhadarab
105. A látó
106. Kacsa — németül
108. Tízparancsolatban van
111. R. R. Y.
113. Tuilleriákban van
114. Vissza; kettős mássalhangzó
115. Vancouverben van
117. Hyppolit a . . .
120. V. B.
121. Kerekded
123. I-vel közepén vonat jár rajta
124. Egyhangú
125. Igeköti
126. Galsworthy-regény
128. Rag
130. Kukoricást őrzi
131. A disznó háza
132. Régi grófi család
134. Vissza; a fekete lovak jelzője
135. Diagnózis
136. Jupiter kedvese
139. Finom ruhaanyag jelzője
140. Albatross
141. Lásd!

FÜGGŐLEGES:

1. Ibsen-darab
2. Szénsavas mészkristály
3. Vándorló törzsek
4. Fohász
5. Fukar vége
6. Bevall
7. Bajszóiban van
8. = 46, vízszintes
9. Vissza; híres strandja van
10. Fradi játékos
11. Bánat
12. Krémes része
13. Idegen pénz
14. Párizsi diadalkapu
17. Vörösmarty-idézet
20. Vissza; hónap rövidítés
22. Nyálkabetegség
26. Vissza; allentétes költőszó
27. Angol 'izé'
28. Igeköti
29. Kocsis hajt vele
34. Ebró parti spanyol város
36. Babruha
38. Ilyen vendéget nem szeretik
40. Bankműszó
43. Török rang
46. Körbékürl — németül
49. Jeles
50. Almában is van
51. Amatőr futballcsapat
52. Kettős mássalhangzó
53. Nyelvtani fogalom
54. Fertőtlenítőszer
57. Kopasz
60. Y. K.
63. = 4. függőleges
65. Megoszt
68. Csendes-óceán Szbériánál összeszűkülő része
69. Olasz zeneszerző, híres karmester
70. Rangjelző szócska
72. Szent Antal jelzője
75. O. E.
76. Kér ige egyik alakja
80. Ilyen a jó kirakat
83. Lóbetegség
84. Nőnév
85. Főrzett
87. Láng — németül
88. Óvoda
90. Vissza; 2100 — római számmal
91. Virágkerék
92. Író is teszi
93. Magyar író monogramja
99. Japán őslakója
101. Mindennap ez van
102. Lombardia folyója
103. Egyik elem mássalhangzó
107. Ellankad
108. Ennyi ideig jár a diák a gimnáziumba
109. Eltulajdonítja
110. J. N.
112. Régi utazókocsi (ók, hiba)
116. Így kezdődik a csöpögés
117. Paripája
118. Tömeg elé vonják a rendőrök
119. Nóta szerint nem ütik ezt agyon
122. Tészatalap
124. Lomtár közepe
127. Hint
128. Magához tér
129. Tan
133. C-vel elején madár
136. Európai főváros mássalhangzó
137. Vissza; hamis

OLASZ KERESZTREJTVÉNY

(Boros Ferenc, Budapest)

Megfejtésül beküldendők: a rejtvényben található olasz írók nevei.

1	g	á	t		4	g	a	l	l	o	n	i		10					
11	n	n	a	12	m	u	m	o		13	m	á	l	14	h	a			
			15	s	i	m	a			16	h				17	a			
18	d	d	d		ó				20	m	a	n	z	o	n	i			
24	u	t	a	25	l				26	l	o	m	b	t	o	z	o		
			27	n	d	c	c			u			a			29	a	n	
30	31				d	s	c					32	a	h	e				
33				34	k	a	t			35	i	p				36	o	m	
37	e	d	e		38	b	o	c	e	a	c	c	c	l	o				
42				43	c	a	r	d	a	c	c	i							
44	o	v	a	45	s			l				46	z	i	t	t	e		
47			r	o		48			49	e	n			51	t				
52			e	m						s	e					53	a	k	i

VÍZSZINTES:

- Megakasztja a víz folyását
- Olasz író
- Spanyol író
- Foggyász
- Ilyen a jó autótűt
- ..... iane
- Német névelő
- Olasz író
- Felélőssé tesz
- Olasz antropológus
- Nizza — francia neve
- Német prepozíció
- Olasz költő
- Auber egyik ismeretlen operája
- Szivarban van
- Vissza: isme
- Biplán része
- Azonos betűk
- Férfinév
- Olasz író
- Ige

- Nobel-díjas olasz költő
- Versenyeken is emelik
- Erkölcös — más nyelven
- Olasz opera
- Személyes névmás
- Szóharc — mássalhangzói
- A 20. v. vizs. híres műve
- Vonatkozó névmás

FÜGGŐLEGES:

- Olasz író
- Dátumrag
- Olasz költő
- Pj. a burgonya földalatti része
- Il.....
- Olasz névelő
- Autómárka
- Banán-ban van
- Olasz névelő
- Olasz író
- Személyes névmás
- A XIII. században keletkezett városszövetség

- Égés után marad vissza
- Lakat része
- A molybdaen vegyjele
- N. B.
- Vissza: német hegység
- Azonos betűk
- Országn — más nyelven
- Olvasó — olaszul
- Magyar mondai alak
- A «Szigeti veszedelm» egyik hőse
- Indián törzs és párizsi csirkafogó
- Becézett női név
- A Man ..
- Egymás mellett betűk
- Vissza: tréfa
- Város — olaszul
- Osomag rövidítése
- S-asi; Zeus és Hera fia
- Háromszor véve, híres dal
- Költőszó
- Tillószó

Hol az olló?

Keresendők a tárgyak, melyek neveiben a lenti szórészletek található!

1.

Hol a «ken»?

2.

Hol az «ülő»?

3.

Hol a «rágó»?

MEGFEJTÉSEK:

az 1933. 52-es számból:

Szemtorna: A legelső sorban a negyedik.

Csak egy kislány: A 4-es görög profilú, tehát a többifől elütő.

Nem mese ez: (Minden betűt egy másik betűvel helyettesítettünk.)

a = x; á = e; b = y; c = z; d = b; e = h; é = m;
f = n. g = o; h = i. i = á; j = k; k = a; l = u;
m = v; n = t; o = d; ő = l; p = é; r = o. s = f;
t = g. u = j; ü = v; v = p; z = s; r = r; y = ü.

Tehát:

A mese kezdete: Dirmi és Dirmi nem voltak a legjobb tanulók, de hát ez nem lett volna baj, csak a magaviselet körül minden rendben lett volna!

DÁN HALÁSZOK HAJÓTÖRÉSE:

Tengeralatti naszád ére estére a dán tengerre s talála rá egy kis csónakra, amelyen négyen tengődének remegőn az éhbálálra elszántan. — A négy szerencsétlent a tengeralattira átrakák. 72 óra alatt egy falás kenyeret, osztának el, innivaló laugy két pint gin-maradék, ennyire tengődnek az ég alatt minden órán a halál félvén. — Halászánk a tengeren, — mondá Nansen Péter, egy vén halász. — Hirtelen ránk tört az orkán. Halászhajónk egyszerre darabokra tört. Tizen valánk, négyen maradánk halálra szántan a kis csónakon csupán!

Őskori lelet: Mit hoz a jövődű új esztendő? — kérdi az emberiség sok ezer év óta. No, de most én ezt ime ó megjósolom: «Mindig visszater a régi nóta! Nem okulunk a multak szomorú példáin. Ott tartunk ma is, hol egykor Ábel és Kain.»

BRIDZS I: A-nak mindenáron meg kell akadályoznia, hogy Z ütésbe kerülve, a káróval hazamenjen. Ép ezért a 2. hívást kézből kis treffel kell befedni, ezáltal Y kerül ütésre, illetőleg hívásra, aki minden valószínűség szerint pikket hívott volna, mert A került volna játékbá és treff hívással kézbe lett volna, lejátszójta volna utána a kör 2-est, úgyhogy az Y kör királya egész biztosan esett volna. Ezen a módon 1 káró, 2 kör, 2 pikk és 4 treff ütéssel feltétlenül megnyerte volna a partiját.

BRIDZS II: «Második alacsonyát», mondja egy régi bridzs-szabály. Ebben az esetben Y-nak a pikk 7-ét kellett volna rátennie, de mégis vannak kivételes esetek, amikor a bridzs elemi szabályai ellen kell játszani, és ez így is van, mert különben a bridzsesés nem lenne több egyszerű mechanizmusnál. Y az asztalon látja pikketben a «dupla gáblit», ha tehát ő a 7-est tenné rá, akkor A a pikk 10-essel megimpasszójná a királyt és a bubit, miáltal aztán nyilvánvaló lenne az említett két lap helyzete. Ép ezért habozás nélkül a királyt kell rándni. A abban a hiszemben lesz, hogy a bubi Z-nél van és arra fog játszani. És ebben az esetben A el is veszi a játszóját.

HATODIK OPERA KERES EGY SZERZŐT:

I. Magyar: Kodály Zoltán — Nyári est; Erkel — Névtelen hősök; Szabados — A bolond; Dohnányi Ernő — A tenor; Zichy Géza — Nemo; Maseppa — (Liszt).

II. Olasz: Ponchielli — Gioconda; Giuseppe Verdi — Don Carlos; Rossini — Tell Vilmos; Puccini — Tosca; Bellini — A puritánok; Zaza — (Leonavallo).

III. Francia: Charles Gounod — Mireille; Bizet — Carmen; Massenet — Thaïs; Lalo — Nérón; Thomas — Hamlet. Sylvia — (Delibes).

IV. (Osztrák-Német): Amadeus Mozart — Titus; Beethoven — Fidelio; Bach — H-moll mise; Händel — Rinaldo; Weber — Oberon; Arabella — (Strauss Richard).

V. Orosz: Glazunov — Keleti tánc; Glinka — Orosz himnusz; Csajkovszkij — Diótűrő; Borodin — Igor herceg; Rubinstein — Nero; Tuzmadár — (Stravinsky).

Beszélő ön?

1. Olasz,
2. Tót,
3. Holland,
4. Spanyol,
5. Német,
6. Finn.
7. Újgrög,
8. Neger (Kongó)
9. Japán,
10. Angol,
11. Lengyel,
12. Francia.

GIOCONDA LE R
I ZAZA N ESAB
UGO D RATE PS
S NP FETE AUS
ET U EGOL URI
PONCHIELLI IN
PS CSER VENTI
ECNI R D IEÁ
VARNA BELLINI
E VINCE MANON
RE NÁLOH KD
DONCARLOS I U
ILLEM AI ARES

NYÁRI EST AKAD
É A EZ STIBO
VAZUL AMME OH
TRE ALBAN LN
ER IGAZ OBOÁ
LA NG DEAR NN
ERKEL OPA ADY
NI MO SP IG I
HA ONT AASE E
ONA EW UT ER
SE LM KER REN
Ö ZICHYGEZA Ó
KODÁLYZOLTÁN

CLAUDEDEBUSSY
HAMLET LÚ KAP
ALA L EBRO IS
RO THOMAS AGI
L NOISE TANUL
EKÉT T MEDINA
SARI IBI RT N
GLOSSA RC ABT
OENY TEAM II
UV SL HIR EZ
NAGIV ALMADEN
OL RIXILE ITO
DA MASSENET V

ARABELLA BACH
MI ALEA ORRA
ANA BEETHOVEN
DANTE TE KARD
ELOR SSEH FE
UDE HÉ MOGUL
SOLFERINO RR
M OREN LEAT
OBERON ÓL D W
ZAJ DAL MOORE
AL FIDELIO AB
RT RAE IS IGE
TITUS KLEIBER

GARA HARMINC
ILI BORODINS
GAS BRI ALIGA
OZ DAO K ANÉJ
RUBINSTEIN NK
HN Ó ZAL OTTO
EO TAHRE IÜ V
RV OSI TG ZSS
CARAM IL MÉZ
ERNO NÁTITA K
GOD TURÁN DEI
MODUS NK ÁLJ
NERO Z CARRÉ

ZENEI KERESZTREJTVÉNY:

J U P I T E R S Z I M F Ó N I A L O
A N C O R I A E V I C S I M F A D T I A N
S I G Á S E R K A U F O R A N N E D I C H J
É S E H S R E R T A H A D E A R V A N Y G M E
J U L E K T I Z U S R O B A V A N Y U A U
L I N É P I T A N S E A S E S A U I G I
I N T A N N E L E D A R I G I O G N A H E B O
S K E A G U L E N Y A H I E N A L I K O T H A
A T O S S E A Y F I E N É M L I K O T H A
S T I K N S I K L O S K E L I R S I S
C O A R B P L I N Y K E L I R S I S
A A L A S E R U L U Y É L L A S I S
A G N M O S E G R A L C H O P I N S S
I M O T E L L I G O L D M A R K F A N Y
O N E R A T R I C E P P E S B E N E D E K

(Jövő héten folytatjuk.)

ALLANDÓ HETI JUTALMAK:

(Postán küldjük el.)

Egy doboz GERBEAUD:
HEIDELBERG KLARI, Bp., Kazár-u. 3, II.
DREHER-MAUL luxuskeverék, díszdoboz:
BUXBAUM LÁSZLÓ, Pestszentlőrinc, Tisza-u. 30.
10 üveg NEKTAR GYÓGYTÁPÓSOR (gyártja
a Fővárosi Serfőző Rt. Kőbányán):

BEREND MARGIT, Bp., Thék Endre-u. 43/a, I. 2.
Egy nagy doboz világhírű NIVEA crème:
BRAUN IMRENE, Keszthely, Kossuth-u. 2.

Egy nagy doboz VALERY puder:
RAFFNER DEZSŐNE, Szeged.

PILAVIN fenyőfürdőtabletta:
RADÓ SÁNDOR, Bp., Terež-körút 29, f. 3.
AUTOMATIKO önműködő karórcsatt:
FÜREDI KÁROLY, Bp., Hold-u. 16.

KLEIN ORIENT szappan, AIDA sampon:
HAVAS ANNI, Bp., Podmauczy-u. 11, I. 9.
1 üveg BOSCHÁN VERMUTH (Üllői-út 47)
STEINHÜBL NÁNDOR, Bp., Baross-u. 73, I. 12.

1 üveg ALTWATER GESSLER:
GRÜNSTEIN SIMON, Bp., Petyrdy-u. 5, II.
VIRÁNYI (Ferenciek tere 3.) női sapka:
SÁRKADI VILMOSNE, Bp., Graf Zichy Jenő-u.

10, II. 7.
dr. Nosedá OSIMO puder:
MÉSZÁROS FERENC, Vértessacsá.

Nagy üveg SANALBIN fogpép:
SÁPY DEZSŐ, Kóndó.

LAMPART AROMA kávéfőző:
GOLDBERGER GYÖRGY, Bp., Király-u. 13.

1 LYSOFORM, 1 szájjvíz, 1 piperezszappan:
GOTTWALD FRIGYES, Debrecen, Kiszegyesi várn.

RADIUS-METRO filmszínháza 2-2 jegy:
BÁLINT KÁROLY, Bp., Csanády-u. 16.
SCHREINER REZSŐ, Bp., Jókai-u. 10.

GE-VI Ia asztáros selyemharisnya:
KÁNTZ NÓVÉREK, Bp., Sölyom-u. 15, II. 11.
1/4 kg világhírű coffeinentes HAG kávé:
CSUPKA ANTAL, Budapest, Rákóczi-út 18.

FOTO ANNA művészi portré:
WEISZ IRÉN, Bp., Szonyd-u. 79, III. 6d.

BEER drogéria Marvel-Chipre. Tuft-puder:
REMENYI IMRENE, Ráca-más.

BOON's kakaókülönlegesség, fél kg:
STEVOLA MATILD, Bp., Pannónia-u. 1.
Zwack: UNICUM, gyomorerosítót:
MEZEL LAJOS, Bp., Cserhát-u. 16.

MEISTER szappangyártó mintakollekciója:
KLEIN ADOLFNE, Ózd.

2 DIANA sósborszeszszappan és fogkrém:
GRACIA FERENCNE, Miskolc, Széchenyi-u.

2 nagy doboz SULFAMYL kénpuder:
FERENCZY KÁLMÁNNE, Bp., Barcsay-u. 16, II.
Nagy tubus CHLOBODONT fogpaszta:
NÉMETH GYULA, Pesterzsébet, Munkácsi-u. 2.

Dr. Nosedá COLOSSAL szappan:
Dr. RÁCZ IMRENE, Sárvár.

KÖNYVJUTALMAT NYERTEK:

LOHER VILMOSNE, Újvidék, Kralja Refra 27.
NUSSBAUM RUTH KLARA, Buenos Aires, Calle
Tucuman 826. IV. p. D. 27.

Özv. KRAUSZ BELÁNÉ, Dunaszeredahely, Fő-u. 18.
PATYÁNSZKY ERZSÉBET, Lugos, Str. Reg.
Ferd. 17.

PASTERNAK ELIZ, Timisoara, Sbo 3 August 16.
VLASAK JÁNOSNE, Bratislava, Stollwerck-gyár.
ANNY LETKO, Paris, 78 rue Francois Mirou.
NICOLAEVICI FELICIA, Temesvár, Str. Ghica 16.
HACK JÓZSEF, Dolnja Lendava.

Megfejtési határidő: 1934 január 10. A postán
beküldött levelezőlapokra rárandó: „FEJTORNA”.
Személyesen is bevitethető a Színházi Élet Boltja Erzsébet-
körút 7. Heti ajándékot nyerhetnek a Színházi Élet olvasói
vagy előfizetői, ha legalább egy helyes megfejtést kül-
denek be.

Sársasutazás

REGÉNY

IRTA: Fodor Pál

(3, folytatás)

V.

— Ez itt Bécs szíve! — mondotta Tamás, amint ódon házak között surrant az autó és a kapuk meg a tornyok olyanok voltak a holdsugarban, mint a régi aranyszélf porcelláncsészéken a kis biedermeier-képek.

Tizenegy óra volt, a szerelmeseik szorosabban karoltak egymásba az utcákon és szemükben pajkos, édes tüzek égtek.

— Talán könnyelmű vagyok és nem szabadna magával mennem! — mondotta Judit. — Én magam sem tudom, hogyan lehet ez? Sohasem jártam még este idegen férfival kettesben.

— Nyugtalan?

— Álomvilágba cseppentem, percenként megújuló csodák között járok és maga a vezetőm.

— Igen... pontosan ezt érzem, ne haragudjon érte. És úgy-e, az ember nem nézi vezetőjében a férfit?

— Ezt maga nem értheti. Annyi meglepetés szakadt rám ma este. Én e pillanatban nem Bécs-et fedezem fel, hanem sajátmagamat. Amit látok, azok csak ismeretlen utcák és paloták, de amit érzek, ezek a különös, furcsa és meleg érzések, eddig is bennem voltak és még sem tudtam róluk!... Én nem tudtam, hogy ilyen vagyok. Ezen a csodálatos júniusi éjszakán mutatkozom be magamnak. Valami megindult bennem. Káosz és kábulat, amiben elnyújtódom. Vigyázniia kell rám. Ne szorítsa ilyen forrón a kezemet és ne akarjon megszököltni. Ez durva és közönséges lenne. Engedje, hogy zavartalan harmoniákban legyen teljessé bennem az átváltozás csodája...

Tamás valamit válaszolt, de az nem is volt fontos. Egy transzparens: Léda dancig. Sok piros és sárga fény a bejáratnál. Bent egészen bolond berendezés. Mintha falak, mennyezet, bútorok pezsgős mámorban féloldalt dültek volna. Csupa ferde vonal és nevető nyugtalanság. Tengeri kagylókra emlékeztető páholyok és a bár asztala pálmák és bambuszpadák között, mint egy mexikói csapszékben. Jazz. Egy mulatt lány táncol. Egészen meztelen. A csipőjén hord csak kis gyémánt kötőt. Lecsavart lámpák. Idegekre menő érzéki muzsika. Az éneklő fűrés. A férfiak faun tekintettel nézik és blazírt megjegyzéseket mondanak. Főlényesen bírálják. Mint akiknek csak a kisujjukat kell megmozgatniok, hogy ezerszer különb nőt kapjanak. Holott soha életükben még csak nem is láttak remekebb nőt. De ilyen buta férfihencegessel leplezik reménytelen érzéki felgyulladásukat. Egy pillanatig sem akarják, hogy az oldalukon ülő nő csalódjon férfi-istenségükben és észrevegye, hogy ők ezt a táncoló lányt soha, de sohasem érhetik el. Inkább megjátsszák a mindenható, kényes izlésű nyencet.

— Prostituált! — mondják. — Száz schillingért elcsábítható. És a bokája túl vastag, a szája körül is van valami vad, ellenszenyes vonás...

Unottan ajkukhoz viszik a pezsgős poharat és isznak.

Új lányok vannak a parketten, új párförmőt és érzékiséget hoznak.

A lámpák kigyulladnak. A műsor első része véget ért. A közönség táncol.

— Remek tangó! — mondta elragadtatva Judit, a szemét behúnyta és a férfi karjaiba simult. Egy kicsit dudolta is a refraint:

Manolita, ne légy könyörtelen

Egy életen át szeress és légy velem!

Csak dal van, csók és édes ölelés

És hogy ezt élvezzük: az élet oly kevés!

A banális szavak egyszerre különös, mély értelmet nyertek, a melódia bódítón zuhogott és a parketten a táncolók teste egyesült a ritmussal. A lány egymásfélre-hajlások, a pillantások ahogyan egymásba kapcsolódtak furcsa mosollyal és felfokozott vágyódásban, az mind a szöveg megjatszása volt:

Csak dal van, csak csók és édes ölelés...!

Rózsáknak kellett volna hullani, csodálatos fülkéket varázsolni a füledt terembe, ahol, a melódiák nász dallá forró sodnak. Most mindenki érezte és megértette a szerelem misztériumát.

— Milyen szép maga! — mondta Tamás. — Tudom, ezt már sokan súghatták magának. De nékem a szépség többet jelent egyszerű esztétikai fogalomnál. Mámort, muzsikát, a megtalálás érzelmi szenzációját!

— Éjjel van! — gondolta Judit — óceánok zuhantak a tegnap és ma közé. Kettesben táncolok egy idegen város mulatójában egy ismeretlennel. Ki ez a férfi? Mi történt velem? Megőrültem?

— Menjünk! — mondotta tikkadtnan. — Vigyen haza! Hiszen tudja, holnap korán kell kelnünk!

Az autóban majdnem sírvafakadt. Túlságosan sok történt vele egyetlen nap alatt. Remegett a fáradtságtól és idegességtől, érezte, hogy a férfi szorosan hazzásmul és szinte rémülten húzódtát tovább. Tamás észrevette ezt és nem erőszakoskodott. De Juditból kitört a hisztéria.

— Tudom, — kiáltotta magánkívül — hogy züllött, rossz nőnek tart és ami történt mindenre feljogosítja!

Tamás nyugodtan nézett a lázas, kétségbeesett asszonyra. A tapasztalt férfi biztonságával tudta, hogy most mi történik. A megszokás vívja riadt harcát a váratlanul kirohant új életlehetőségekkel. A nyugodt, egyenletes rabszolgaság küzd az ismeretlen rémeket rejtegető szabadsággal.

— Ha kívánja — mondotta — azonnal kiszállok a kocsiból. Sajnálom, hogy ennyire félreért!

— Bocsásson meg, bolond vagyok! De annyira elfáradtam és rosszak az idegeim!

A szálloda előtt néhány házzal Tamás megállította az autót.

— Egyedül kell érkeznie! Úgy-e, fölösleges magyarázgatnom?

Judit úgy el volt keseredve, hogy sírni szeretett volna. Tamás szavai még súlyosabbá tették lelki nyomorúságát, amelyben vergődött. Tehát bujkálnia kell, cselre szövetkeznie egy férfivel, aki egyszerre betört az életébe?

— Jó éjszakát! — mondotta Tamás.

— Jó éjszakát! — rebegte elkínzottan Judit. És azt szerette volna mondani: Isten vele! Nekünk nem szabad többé találkozni! Tűnjön el örökre! De tudta, hogy ez ostobaság, mert holnap reggel ismét egymásmellett fognak ülni az autóban.

E pillanatban szinte gyűlölte Tamást. Félt tőle, menekülni akart. És egy percre átvillant a fején: vissza kellene fordulni Pestre!

Reggel hét óra.

Elsőnek Barta úr jelent meg. Nagyon meg volt botránkozva, hogy a többiek még késnek.

— Ezek nem túristáskodni jönnek, hanem lumpolni! — méltatlankodott dr. Takácsnak, akinek azonban ügylátszik, hogy vasból voltak az idegei, mert semmivel sem törődött. A számlákat nézte és a főpincérel tanácskozott.

A házastársak közül elsőkül a férjek érkeztek. Az asszonyok még egy kis rúzt raktak magukra és szigorú szemlét tartottak a tükör előtt, hogy eléggé hódítók-e? A nők általában ügyeltek arra, hogy minél frissebb és rózsásabb illúziót keltsenek, holott a legtöbbnek fájt a feje, a gyomra egy kicsit emelygett, rosszul aludtak a szokatlan ágyakban és fáradtak voltak, mert nem szokták meg a koral felkelést.

— Figyelitek, mennyire késik Csatóné? — kérdezte Gitta Gizitől és Iréntől. — Miatta kell az egész társaságnak várakoznia. Igazán nem tudom, miért vesz részt egy ilyen elkényeztetett perszóna társasutazáson? Itt kellene hagyni, hadd jöjjön utánunk vonattal!

Judit csakugyan akkor érkezett, mikor a többiek már az autón ültek és Takács doktor negyedszer üzenete, hogy azonnal jöjjen, mert nem lehet tovább várakozni. Szegény Judit az autósapkáját még a kezében tartotta, nem is reggelizett, a zsebébe tette a papírszalvétába csomagolt vajakenyeret, pedig majdnem megszakadt a szíve néhány korty tea után. Elpirult és majdnem elsüllyedt szegyenében, mikor a húsz ember szemrehányó, gúnyos pillantásának keresztüztébe került.

— Akinek jó a lelkiismerete, nyugodtan alszik! — mondta szirupos mosollyal Erdeiné.

— Nagyobb pontosságot kell kérnem nagyságos asszony! — figyelmeztette szigorúan Takács doktor.

Judit úgy megzavarodott, hogy rálépett Salgóné lábára.

— Pardon, édesem — sziszegte Salgóné — majd a fogycikád sikeres befejezése után lépkedj a lábaimon. De akkor is inkább a sajátodon rándulj ki!

Az autó váratlanul elindult és Judit egyensúlyát veszítve, Rómer úr ölébe esett, mire Rómernek dühösen dörmögte fogal között: szemérmetlen perszóna!

Végre ott volt Tamás mellett, aki kezet csókolt, megvesztegető kedvességgel kérdezte, hogyan érzi magát és előkészítette az utazás mal nagy meglepetésére, a Semmering csodálatos fenyeveire...

E pillanatban egyébként a közfigyelem tárgya az új bécsi soffőr volt, akiről Takács doktor kijelentette, hogy csak nagy protekcióval lehetett a vállalatból kikönyörögni, mert Hans a leghiresebb és legmegbízhatóbb fiú és valamennyi túristatársaság őt akarja a volán mellé.

Hans valóban remek ember volt, izmos mint egy Herkules és olyan szép, mint egy hősszerelmes. A fogal fehéren villogtak ki piros szájából, a szeme nagy és kék mosolygó gyerekszem volt. A nők első pillantásra beleszerettek. Hans tisztában volt személyének ellenállhatatlan voltával és úgy nézett végig a hölgyeken, mint egy szultán, aki személyesen jelenik meg a rabszolgavásáron.

Erdeiné kínálta meg először cigarettával. Azután a doktorkisasszony adta oda sonkas sandvichét. Anna tortával kedveskedett, Gizi hideg sülttel, Pálma Gerbeaud-cukorkával.

Hans szemtelenül és fölülesen csak mosolygott és fejével a soffőrülés mellett álló kis asztalra mutatott, hogy oda tegyék a neki szánt dolgokat.

A férfiak mérgesek voltak és irigyelték ezt a pompás fickót, aki hallatlan egészségével és him hetykeségével, mintha valamennyiüket megcsúfolta volna.

— Ime, a tökéletes, modern társasutazás! — mosolygott Tamás. — Az óserőt jelentő hegyek és sziklák között egy félbarbár, vadember, aki egymásután fogja elragadozni a nőket... Ha nem csalódom, elsőszámú áldozatunk özvegy Erdeiné.

Judit jókedve visszatért. Bécs már elmaradt mögöttük és új kulisszák bontakoztak körülöttük.

Semmering!

Éles, fenyőfaillattal átítatott levegő. Egymásmellé zsúfolt, fényűző szállodák, szanatóriumok és penziók. A tejeje olyan, mintha bankárok és ékszerkereskedők kéjlak-kirakatokai rendeznének magaslati napfényben. A divatlapok összes elegáns sportkosztüm modelljei eleven felvonulásban láthatók. Az árak valamivel magasabbak a hegyeknél. Bohadzsereg különböző színű sapkában arany paszományos ruhákban. Főpincérek süllyesztőkkel felszerelt zsebekkel. Portások, akik megvetően fordulnak el, mikor a túraautó megérkezik. Nékik csak a Rolls-Royce és Cadillac imponál.

A János főhercegről elnevezett szálloda előtt állt meg az autó. Fél óra pihenés. Mindenki kedvére sétálhat...

— Különös — mondotta Judit Tamásnak — úgy érzem magam, mint egy divatrevü-nél, amelynél a próbakísaszonnyok gyors tempóban elsétálnak előttem, minden ruhát megmutatnak és semmisem az enyém. Maga nem is sejti, hogy mit jelent nekem Semmering? Hányszor vágyódtam ide irigyen, sóvárogva... Barátnőim úgy beszéltek róla, mint a csodahelyről, ahol minden vágyuk megvalósul.

— Most van egy fél órája. Gyorsan mondja meg azt a kívánságát, melyet leginkább szeretne megvalósítani!

— Ki fog nevetni, Tamás! Én félek!...

— Mitől?

— A sok széptől, melyet látok és látni fogok. Szeretnék barátkozni velük, elnyújtózkodni közöttük. Minden pillanatban azt hiszem, hogy ez a legszebb és a következő perc már új meglepetést hoz. Túlságosan felizgatnak az egymásra torló csodák. Attól félek, hogy nem leszek többé az, aki voltam.

Tamás mosolygott.

— Attól fél, ami az élet legnagyobb gyönyörűsége? Az új érzésektől? A szokatlantól? Judit elgondolkozva nézett magaelé.

— Az élet — mondotta halkan — azokhoz a keretekhez alkalmazkodik, melyekben állandóan elhelyezkedtünk. A hétköznapi szűrkesége csak akkor válik elviselhetetlenné, ha megismerjük a színek szímfóniáit.

— És maga most ezt az új ismeretséget köti! Most ábrándul ki régi életéből. Most ismeri meg a színek ragyogását! Ezt akarta mondani?

— Talán ezt! Ah, nézzen oda!

Az erdő egyik kanyarulatánál túristaház állott. Annak sarkába húzódva, Békés Gábor és Gizli csókolódtak.

— Ne zavarjuk őket! — mondta Tamás és az ellenkező oldalra kanyarodott Judittal. Azután megkérdezte: Felhíborítónak találta ezt?

— Nem! — válaszolta Judit. — És éppen ezen csodálkozom!

— Igen — bölintott Tamás — az erdőnek más erkölcsi szabályai vannak, mint a városnak. Barbárok, de legalább őszinték.

— Sohasem hittem, hogy a levegő ennyire fűszeres lehet! — mondotta halkan Judit és lehunyta a szemét. — Csupa illat, elbágyaszt és felzaklat...

— Majd néhány nap múlva... ha már Olaszországban járunk, még meglepőbb tapasztalatai lesznek.

Judit kinyitotta a szemét és szinte riadtan nézett a férfire.

— Maga ezért utazik? Ismeri ezt a furcsa érzéki varázst és lesi, hogyan esnek bele a gyanútlan áldozatok?

— Nem mindenki esik bele! — mosolygott Tamás. — Csak, aki már úgyis magában hordozza a sok elfojtott vágyat, álmat, melyek itt felszabadulnak és egyszerre előntik édes muzsikájukkal testét-lelkét. A tudósnak, aki az összefüggések nagy igazságait keresi és a szent logika törvényeit kutatja, könyvtárszobába és laboratóriumba kell vonulnia. De, aki a szerelmet akarja felfedezni a határtalan felszabadulást, édes ujjongásokat és tökéletes boldogságot, annak be kell szívní a virágok illatát, meg kell részegednie a havasok égig nyúló ormaitól, meg kell hallgatnia a végtelenség muzsikáját a tengerparton. Mert a szerelem, Judit minden, abban benne van a mindenség valamennyi csodája. De ez csak akkor világozódik meg bennünk, ha ott állunk egy vad erdei patak vagy türkizkék hegyi tó mellett és egyszerre felismerjük, hogy ez a patak, tó, madárdal, fenyő-illat és az ezer csoda, mely körülvesz bennünket, mind bennünk volt már és csupán egy-egy mozaik szeme annak a gigantikus érzésnek, melyet úgy hívunk: szerelem!

Judit ideges mozdulatot tett:

— Menjünk! — mondotta.

Távolról autósziréna hűgött.

— Takács dr. ad jelt az indulásra! — mosolygott Tamás. — Néhány kilométerrel ismét közelebb jutunk a szerelem és csodák birodalmához.

Judit nem válaszolt, de feltűnően sápadt volt.

*

Hirtelen fenyegető szél támadt és percek alatt beborult. A láthatáron már villámlott és az autó elé felhőkárpitok hullottak. A hegyek között nem ritka dolog, hogy az ember egyszerűen besétál a viharfelhőkbe. A társaság rémülten kapkodta elő a felsőkabátokat, felgyúrták gallérjaikat és többen hangoztatni kezdték, hogy esztelenség ilyen itéletidőben folytatni az utat.

Hans, a soffőr megállította az autót, leugrott és rászólt az urakra:

— Felhúzzuk a tetőt. Tessék segíteni!

A városi urakat kínosan érintette a felszólítás. Egyszerre nagyon ügyetlennek és gyámoltalanoknak érezték magukat. Takács doktor jópéldával igyekezett előljárni és buzgón toltta felfelé a tetőt. Békés Gábor és Dénes Zoltán a ponyvát rángatták komikus mozdulatokkal.

Gitta hisztériásan kiabált.

— Forduljunk vissza. Meneküljünk akárhová. Micsoda örütség belerohanni a veszedelembe! Én tudom, hogy mi a vihar. Nem kérek belőle. Pocsékká fogunk ázni.

Hans a vállát vonogatta.

— A menetrendet be kell tartani. Egy kis víztől csak nem ijedünk meg? Nem lesz semmi baj.

Most már egészen közlelől villámlott és az eső szemezni kezdett.

— Sietni uraim, ne olyan ügyetlenül! — mondotta Hans.

Ez a szemtelen, parancsoló hang talán felháborította volna máskor az urakat, de a fenyegető veszély küszöbén mindenki úgy érezte, hogy Hans lett a helyzet ura. Kapitány, akinek engedelmeskedni kell. Teljes buzgalommal tolták a fedelet és húzták a ponyvát. ettenstein, Salgó és Rómer is becsatlakoztak az önkéntes munkába.

Az eső már zuhogott. Félelmetesen, vadul, mintha hordóból öntötték volna. A víz az arcokba vágott, nem lehetett beszélni, ha az ember lélekezett, vizet szívott az orrylukába. A sátoztetőről kiderült, hogy semmitsem ér. Oldalt teljes erővel csapott be a vízözön, a szél félelmesen fújt, akik az autó szelén ültek, szinte fuldokoltak a rájukzuhanó áradatban, amely előlötötte a kocsi fenekét, áztatta a köpenyeket és ruhákat, és megriadt, egymáshoz sűrűlő emberek gözölögtek és párologtak a nedves ruhákban. A nők sikoltoztak, a férfiak kétségbeesetten kapkodták a kendőket és plédeket, melyek mint megőrült vitorlák röpködtek.

— Biztos tüdőgyulladás! — kiáltotta magánkívül Barta. — Kártérítési pert indítok a társaság ellen!

— Fenséges! — mondotta elragadtatva Tamás.

— Ez a szörnyűség tetszik magának? — háborodott fel Gitta. — Uram, ön perverz ember, aki a mások kínjában gyönyörködik!

Judit hallgatott. Megrendülve nézte a hegyoldalon támadt vízeséseket, az őrlöngve rohanó, pillanatok alatt támadt patakokat, melyektől szinte mozogni, hullámozni látszott a hegyi út. Pálma zsebkendővel törülgette az arcát. Úglátszik, hogy csókálló rúzs a nem tudott a zápornak is ellenállni. Vörös és kék csikok barázdálták az arcát. Salgóné erősebben akarta fejére húzni a sapkáját, de zavarában kiejtette a kezéből és a sapka úgy elrepült, mint a falevél. Hajából csurgott a víz, a fürtjei röpködtek. A férje ijedtében egy kezébe került színes szvettelt kötött a fejére, amitől az elegáns szép asszony egyszerre egy piaci kofához lett hasonló.

Irtózatossá villámlott. Közvetlen közelükben csapott le a villám. A nők hisztériásan sikoltottak. Pánik támadt.

— Megállni! Megállni! — kiáltották.

Hans tele tüdővel nevetett.

— De kedves hölgyeim és uraim... ennyire félnek egy kis víztől?

Ez kedvenc szavajárása volt. Rendületlen nyugalommal egy szál vékony fehér tenisz-ingben és porköpenyben ült a volán mellett. Néha halkán káromkodott, hogy a nagy vízözönben nem jól látni az utat és hogy a kerekek csúsznak...

— Ez az örült a halálba visz bennünket! — sikitotta Gitta. — Soffőr! Hören Sie nicht? Bleiben Sie stehen!

Judit érezte, hogyan folyik végig arcán, nyakán, kezén az esővíz, már a hátán érezte a nedvességet, átázott kombinéja, olyan volt, mint egy priznitzborogatás. Minden pillanát félelmetesebb volt. Mintha rájuk szakadt volna az égbolt. Az országot árkában felborult szekerek mellett jajveszéltek a kocsisok, akik alig tudták a megvadult lovakat féken tartani, a szél kísértetiesen fújt, egyre ijesztőbb lett a sötétség. Délután két óra volt és fel kellett gyújtani az autó lámpáit. Gitta, aki már majdnem eszét veszette a vilálmoktól való félelmében, azt kiáltotta:

— Süllyedünk!

Senki sem nevetett, mindenki érezte, hogy a helyzet csakugyan veszélyes. Az arcok eltorzultak és csunyák voltak, mindenki összegörnyedt, behúzta a fejét és egyetlen csúf, fekete, gözölög gomolyagnak látszott a még nem régen elegáns, jókedvű társaság.

Judit különös, megmagyarázhatatlan mámorban égett. Egyedül ő várta ezt a vihart, benne világosodott meg még a Semmeringen, hogy valaminek történnie kell. Az ő lelke is így háborgott, benne is villámok lobogtak, valami ismeretlen érzés feszült az izmaiban: rohanni, szárnyalni akart, mint az orkán. Megértette a vihar mélységes miszticizmusát, a fák nyögését, amint eleje tárták ágait és meghajoltak szilaj ölelése alatt. Milyen nagy-

szérű, hogy az a nagy rend, amely még az imént hivalkodva állt glédában körülöttük, egyszerre eltaposva, sárba verve, megtépve, pocskékká ázva omlott össze.

És majd később, a vihar után, új szépségek virulnak, dúsan, színesen kábitó illatárban...

Az autó hirtelen megállt.

— Tessék leszállni! — mondta Hans. — Sikerült egy egészen jó kis fogadót elérnünk!

— Teát! Forró teát! — ordították a didergő, tüsszögő, bőrigázott emberek még kint az országúton.

Judit egy kéz szorítását érezte. Hátranézett és Tamást pillantotta meg.

— Örülök — mondotta a férfi — hogy maga is úgy élvezte a vihart, mint én!

Az asszony szíve hevesen vert. Nem válaszolt, csak lassú léptekkel felment a lépcsőn és benyitott a fogadó nagytermébe.

A fogadós éppen akkor kiáltotta, hogy: húsz teát! De mikor meglátta Juditot és és Tamást, kijavította magát és azt mondta:

— Huszonkettőt! A nagyságos asszony és a nagyságos úr is teát parancsolnak, úgyebár?

— Igen! — mondta Tamás.

Judit vérpiros lett. A fogadós kérdése és Tamás rendelése úgy hangzott, mintha ők ketten egészen szorosan egymáshoz tartoztak volna és a férfi már az ő sorsáról is önhatalmúan intézkedett.

Megijedt és szándékosan távol ült Tamástól. A férfi megértette a néma tiltakozást és nem követte.

VI.

Estefeléd érkeztek Klagenfurtba. A város tele volt hársfallalattal, a felhők már régen ronggyá szakadoztak és a főtéren álló hatalmas bronzsárkány körül gyermekek hancúroztak. A szálloda portása jelenti, hogy az uraságok közül többen levelet kaptak!

Óriási izgalom és kíváncsiság. Kétnapos távolság egyszerre megnövekszik a képzeletben. Mindenki nagyon szeretné tudni, hogy mi újság otthon? Sokan bosszankodnak, hogy nem hagyták meg Pesten a címüket. Mások elhatározzák, hogy azonnal telefonálnak...

Judit levelet kapott.

A levél remegett a kezében. Csak fent a szobájában bontotta ki. A férje írta:

Drága szivecském!

Tudod, rossz levélíró vagyok, ne várj tőlem érdekességeket, mert ilyenek egyáltalában nincsenek is. Képzeld, Elza egyáltalában nem utazik, állítólag valami családi kellemtelensége támadt. Hát ez mese és én meg is mondtam neki, hogy a dolog nagyon kinosan érint és nem érdemeltük meg tőle. Azt mondta, hogy majd veled elintézi és te bizonyára meg fogod érteni. Ha írsz neki, mosd meg te is alaposan a fejed.

Tegnap szüleidnél vacsoráztam. Én éppen egy órával hamarabb voltam ott, mint ők, mert jó anyád zsúrozott és csak féltiz felé jutottam észébe, derék apád pedig kifürkészhetetlen helyen töltötte el a múlt ifjúságának néhány óráját. Mikor megérkeztek, mindketten engem kezdtek vigasztalni, ami nagyon dühített, mert nem vagyok gyermek és a vigasztalásban volt valami sértő. Úgy hangzott, mintha én most már egy gyámoltalan és szánandó hülye lennék, aki távollétedben a legnagyobb gyámkodásra szorulok.

Vacsorára rostélyos volt, pedig gyomorsavam van. Ez bizonyára mamád kis trükje volt. Két tojást kértem, amit azzal a tapintatlan megjegyzéssel tettek elém, hogy ne kényeztessem magamat, mert úgyis elég sovány és gyenge vagyok. Inkább faljak, mint ők. Vacsora után kártyára kényszerítettek és elnyertek tőlem nyolc pengőt. A Ritzben ennek feléért sokkal jobban vacsoráztam volna.

Otthon sajnós, nem élveztem a csendet, mert minden pillanattal szólt a telefon. Képzeld, mindenki vigasztalni akar. Utazásod tizennégy napig tart, de engem legalább húsz estére hívtak már aggódó barátaim és ismerőseim. Holnap este a nyári Tabarinba megyek Lacival. Laci is szalmaözvegy. Tudod, micsoda léha fráter. Én undorodom az efféle mulatságoktól, de nem akarom megbántani, figyelembe kellett vennem, hogy legjobb üzletfelem.

Remélem, kedvesem, hogy jól utazol, mindened rendben van és nincsen semmi bajod. Holnapra már bizonyára itt lesz első leveled is. Egy kicsit haragszom, hogy beleugrottam ebbe a butaságba. Olyan fontos volt ez az utazás? Nem várhattál volna esetleg őszig, amikor mégis több a szabad időm és talán együtt mehettünk volna Bécsbe, vagy Abbaziába. No, de most már mindegy, ha már benne vagyunk, mulass jól. Majd ha hazajössz mindentől részletesen beszámolok. Csodálkozni fogsz, hogy micsoda gazemberek vannak a világon! Például ez a Reitzer, akiről már többször mondtam neked, hogy gyanús fráter! Négy-száz pengőmet tartotta meg. Már átadtam az ügyet ügyvédünknek.

Más újság nincs. Milyen az időtök? Remélem, nem esik? Nagy méreg lenne, ha rossz időt fognátok ki és nem tudnád élvezni az utazást. Kár volna a kidobott pénzért. Irj pontosan, naponként.

Millió csók:

Tibor

Judit lassan lebocsátotta a levelet és kitekintett a nyitott ablakon. A szálloda parkjában ajultan illatoztak a rózsafák, csinos főkötős lányok kávét és fagylatot hordtak az asztalokhoz. A jókedvű, elegáns, nyáriruhás vendégek nevettek és a tiroli dalt dúdolták.

melyet a zenekar játszott nagyon érzelmesen. Néhányan a szökőkút mellé ültek, behunyt szemmel élvezték, hogy a hús vízcepek arcokra harmatoznak. A levegő édes és simogató volt, a park kerítésén bájos gyermekek kukucsáltak be. Határtalan boldogság, nyugalom, gondtalanság áradt szét mindenütt. Francia és német szavak röpködtek, néha egy magyar nevelőnk kiáltott a kis gyermekek után, mindenki piros, ragyogó arccal kanalazta uzen-náját.

Judit kezében még egyszer megrezsent a levél. Megrémült, hogy milyen távol van ő már mindettől.

Tibor! — gondolta és a lélekzete elszorult idegességében. Tíz éve élnek egymás-mellett és most, ez a különös levél. Ez volna hát minden? A mama brizdpartija, az üzlet, a koszt... Ez az élet? Neki is csak ilyen problémái voltak?

Tibor szereti őt! De bizonyos ez? Talán inkább a háztartás rendjét, a kényelmes kiszolgálást szereti, azt a bizonyos bonyolult és szabályozott rendet, melyet a jó inas vagy szobalány teremt szolgálati honyon,

Huszonyolcéves!

Az érett asszonyiség legszebb éveinek küszöbén áll.

Igy múltjon el minden, ahogyan eddig volt?

Nem szabadott volna elutazni. Igaza van Tibornak. Most egyszerre megrázó erő-vel rohanták meg a problémák, melyeket elaltatott és amelyek dermedten szunnyadtak láthatatlan kriptáikban.

De ez a két nap... a szabadságha való rohanás, a boldogság levegője, amely körülvette, felrázta fásult közönyösségéből.

Egyszerre sajnálni kezdte magát. Nem tudta egész bizonyosan, hogy mit sajnál? Talán nem is az elmulasztott csókokat, nem a vad szerelmeket, hanem más emberi érté-keket, nevetéseket, hangulatokat, tengernyi szépséget, melyet csak most fedezett fel élamúlt lélekkel.

A levelet egészen apróra gyúrték idegesen vonagló ujjai.

— Válaszolni kellene! — gondolta magában.

De nyomban, szinte kétségbeesetten állapította meg, hogy ennek semmi értelme nincsen.

Az autón futólag felrémlt benne néhány színes és lendületes mondat, melyekkel férjének be akart számolni új élményeiről. De az ilyen újjongó és elragadtatott sza-vakat csak az értheti meg, aki velünk örül, akinek már voltak hasonló hangulatai. Tibor bosszankodna, vállalt vonogatná és azt mondaná: fellengős! Talán nyugtalanná is tenné. Gyanúsnak találná túlaradó lelkesültségét. Titkos okokat keresne magyarázatul.

Judit megrezsent, mintha tettenérték volna. Nem hazudhatott sajátmagának. Világosan és határozottan tudta: Tamás miatt nem mer írni! Mert hiába keres elszántan és makacsul másféle magyarázatot. Bécs, Semmering, a minduntalan változó, csodá-latos panorámák... mindezt azok a meghatározhatatlan delejes sugarak fűtötték, melyek a férfiből áradtak ki...

Nem tud levelet írni, Tibornak!

Néhány percig makacsul viaskodott a mondatokkal. Szobájában kis íróasztal állt azon levélpapír és írószekők. Már vagy ötödször írta le: Drága férjcském! Azután néhány kínosan vergődő jelző: fenséges... elbűvölő... mintha énekek szakadnának fel szívéből... igazán hálás vagyok, hogy elküldtél.

De mindez kétségbeejtően hamisul hangzott. Judit szinte belepirult és kinzottan tépte össze a leveleket. Próbált egészen hűvösen, egyszerűen, szürkén írni. Nem ment. Felállt, a homlokát könnyű verejték verte ki. A szekrényhez támaszkodott és nehe-zen lélekzett.

— Rettenetes! — mormogta. — Nem tudok írni a férjemnek! Nincs mondani-valóm a számárr! Nem tudok beszámolni neki életem legnagyobb szenzációiról!

De hát akkor mit jelent a tíz év, melyet oldala mellett töltött? Két nap ilyen kíméletlenül és brutálisan leplezheti két ember évekigtartó kapcsolatának ürességét? Szörnyűség!

Gyáva reménnyel olvasta el ismét Tibor levelét. Kétségbeesetten kutatót benne legalább egyetlen sort, amely meghatotta volna, néhány tintavonásnyl oázist, megértést, szerelmet, szenvedélyt. De mindennek nyoma sem volt.

— Mi történt velem? — kérdezte riadtan.

— Utazási láz! Túlhajtott idegesség! — próbálta vigasztalni magát.

Lesletett a portáshoz, képeslapot vásárolt és gyorsan ráfirkantotta: «Nagyon kelle-mesen utazom, minden nagyon tetszik, egészséges vagyok. Az idő szép. Levélírássa nincs idő, majd otthon úgyis mindenről részletesen beszámolok. Remélem, minden ren-den van otthon. Sokat gondol rád és csókol, Judit.»

Mire leírta ezt a pár sort, olyan fáradt volt, mintha egész nap fát vágott volna. Az izgalmaktól bágyadtan lépett a terrasra. A széksorok közötti köröndön már javában folyt a tánc. Salgoné egy angol túristával táncolt, akivel már nyilván itt, a szállodában ismerkedett meg. Békés, Gizivel tangózott és közben ostromló szavakat sügött a fülébe.

(Folytatjuk)

Szegény Mavrier

Szörényi Éva, Cs. Aczél Ilona, Ferényi László
(Foto László)

Vígjáték 3 felvonásban

Írta: René Fauchois

Fordította: Göth Sándor

A darab előadási joga kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadóvállalatától (Budapest. IV., Bécsi-utca 1.) szerezhető meg. Az engedély nélküli előadást szigorúan bünteti az 1921. évi LIV. t.-c. Copyright 1933 by dr. Alexander Marton, Budapest.

Színrekerült a NEMZETI SZÍNHÁZBAN a következő szereposztásban:

Gadarin Arthur doktor, 60 éves
Helén, a felesége, 52 éves
Zelma, 26 éves, nagyon alacsony termetű
Marie, 20 éves, magasabb és szebb, mint Zelma

Sugár Károly
Vizvári Mariska

leányul Vassary Piri

Szörényi Éva

Grépeaux Oszkár, műkritikus, 50 éves
Bouquet Léon, 33 éves
Cottillard, festő, 49 éves
Cachet, műkereskedő, 65 éves
Ágnes, cseléd, amolyan jobb fajta mindenek Gadarinéknél, 45 éves

Mihályfi Béla
Ungvári József
Timár József
Fehér Gyula

Cs. Aczél Ilona

Történet Gadarinék ebédlő-szalonjában, Liserac-ban, Avignon közelében, reggeltől-estig, késő tavasszal.

ELSŐ FELVONÁS

A doktorék ebédlő-szalonja. Széles ajtó a kertre, balra ablak, a kert más részével. Jobboldali galéria, erről két ajtó nyílik a felső szobákba, ezek alatti szinten van egy ajtó, mely az előszobán keresztül a konyhába vezet. Középen kerek asztal, kényelmes székek, oldalt pamlag, kis asztal, karszékek, nagy cserépkályha. Április, Mikor a függöny kettéválk, a szoba üres, majd Marie siet be a kertre nyíló ajtón át.

MARIE: Mama?!

HELÉN (kivülről): Te vagy, Marie? Hol jártál?

MARIE: Bouquet Léon-nal beszélgettem a kertkapuban. Már egészen befestette.

HELÉN: Na és?

MARIE: Csak azt akarom mondani, hogy apust most láttam bemenni Géraldékhöz, ez az utolsó beteglátogatása délelőtt, készíthetjük a tizórajját.

HELÉN (még mindig kívül): Ágnes! Tizórajt a nagyságos úrnak!

ÁGNES (hangja, ugyancsak kívül): Rögtön!
ZELMA (jön balról, Kistermetű vézna leány, gyerekes, fannyadt, kislás öregek arca!): Ágnes! Hol van Ágnes? A papa tizórajját! Ágnes! Hol csavarog az a...

MARIE: Biztosan pakol a szobájában.

ZELMA: Csak délután utazik. (Kiált.) Ágnes!

SZÉPSÉG — KOZMETIKA

ahol a legmodernebb gépekkel végzik a szeplős, mitesszeres, ráncos, szőrös és szemölcsös arcok rembeho-atását, olcsó bérlérendszer mellett. — Si parla italiano. ■ On parle français. ■ English spoken. ■ Man spricht deutsch.

A legcsúnyább arcokról is megjavul állandó ápolás mellett. Vegye On is igénybe a modern kozmetika segítségét és keresse fel Dr. Vajdáné kozmetikai intézetét (Kigyó-u. 2)

ÁGNES (kívül): Viszem!
 (A két lány terítget apjuk tizórajához.)
 MARIE: Mégis fáj a szívem, hogy Ágnes itt-
 hagy bennünket. Huszonhat évig volt itt...
 ZELMA: Huszonháromig.
 MARIE: Huszonhatig... Abban az évben
 szegődött be hozzánk, mikor te születél...
 ZELMA: Azért most huszonhárom éve, hogy
 nálunk van? Vagy talán huszonhat éves vagyok?
 Mit vénítesz?
 MARIE: Én?
 ZELMA: Hogy menjek férjhez, ha kikiabálok,
 hogy vénlány vagyok?!

MARIE (elpityeredik): De ha egyszer huszon-
 hat vagy! Mit üvöltesz?
 ZELMA: Huszonhárom!
 MARIE: Huszonhat! (Egyszerre.)
 HELEN (a galériából): Mi baj? Mit kiabáltak
 itt?
 ZELMA: Marie!
 MARIE (egyszerre Zelmával): Mert vélet-
 lenül azt találtam mondani, hogy Ágnes huszon-
 hat esztendeje...
 ZELMA: Hogy én akkor születtem...
 HELEN: Csend!... Akárhány esztendővel
 ezelőtt jött is hozzánk Ágnes, te húsz éves vagy
 és ennyi is maradsz!
 (A két lány elhallgatott, most újra kezdi.)
 MARIE: Én csak az igazat mondtam...
 ZELMA: Látod, mama, megint kezdi...
 HELEN: Hallgassatok... (Mind egyszerre
 beszélnek.)

GADARIN (jön a közéről): Hó! Hó! Hó!
 Mi ez? Zsibvásár? (A nők elcsendesednek.) No
 megjöttem!... Éhes vagyok, mint a farkas!
 HELEN: Ágnes!... Itthon a nagyságos úr!
 A tizórait! (Elsiet.)
 ZELMA: Ennyi ideig pakolni! Ágnes...
 (Elsiet.)
 MARIE: Megteritek én helyette hamar!
 GADARIN: Hát Ágnes?
 MARIE: Pakol és szomorkodik.
 GADARIN: Mi baja?
 MARIE: Az, hogy itthagya bennünket...
 GADARIN: Persze, persze!... Csütörtök
 van... Ma megy el. Persze!... Nem kicsiség!
 Ennyi esztendeig lenni egy háznál és egyszerre...
 (A szeme az asztalon fekvő sürgönyre téved, fel-
 veszi.) Hát ez mi?
 MARIE: Sürgöny. Egy órával ezelőtt jött...
 GADARIN (nézi): Párizsból jön. (Felbontja és
 olvassa.) «Mint néhai Mavrier Jean nagy híve
 és bámulója, holnap, csütörtökön délben meg
 fogom önt látogatni, kérem, várjon otthon»...
 Aláírás: Grépeaux!
 MARIE: Mavrier!
 GADARIN: Szegény Mavrier — évek óta
 nem volt eszemben...
 MARIE: Mavrier, a festő... aki itt festett
 képeket... a kertben...
 GADARIN: Képeket... Ő szegény, képeknek
 nézte, amiket pepecselt — különösen, ha nem
 volt józan! — De ki lehet ez a Grépeaux?
 Mintha hallottam volna már a nevét...
 HELEN (jön Zelmával): Ágnes hozza már a
 reggelt.
 ZELMA: Jön már... Ez a Bouquet is elvi-
 hetné már a festékes bödőneit.
 MARIE: Majd elviszi... Elég szép tőle,
 hogy ingyen fest meg mindent a ház körül...
 ÁGNES (jön. Ő a család jobbkeze, gazd-
 asszonya. Nem parasztos, inkább polgáros, bi-

zonytalan korú, a szépség nyomaival. Tiszta,
 takaros, egyszerű, kicsit zord. Nagy tálcán hozza
 a doktor reggelijét).

ÁGNES: Hozom már a kávét, doktor úr.
 Jó forró...
 HELEN: No, nem lesz többet gondja a dok-
 tor úr reggelijére... Ma delután itthagya...
 ÁGNES: Ne tessék ezt emlegetni...
 GADARIN: Hát hiszen elmegy!
 ÁGNES: Elmegyek, el... De a nagyságos
 asszony tudja, meg mind tudják, hogy nem
 szívesen!... Ezt az Isten rendelte így... És
 könnyebben viselem, ha nem beszélnek róla!
 MARIE: Ha annyira rosszul esik elmennie,
 mért nem marad, Ágnes?
 ÁGNES: Nem a magam akaratából megyek...
 Isten akarja...
 GADARIN: Mit bánja azt a jó Isten, hogy
 maga Párizsban éle, vagy itt.
 ÁGNES: Akkor mért engedte, hogy szegény
 öcsém özvegyen maradjon, négy gyermekkel
 a nyakán, asszony nélkül?...
 GADARIN: Jó, jó, ezt már elvégeztük.
 Itthagya bennünket! Búsulni búsulunk eleget
 érte, sirni majd csak akkor bógunk, ha elindul
 a vonat. Hány órákor lesz az?
 ÁGNES: Este hétkor.
 MARIE: Nagyon fog nekünk hiányozni,
 Ágnes.
 ÁGNES: Hát még maguk nekem!... Hogy
 is lesz az, ennyi év múltán! Huszonhat év
 után! Itt láttam az én Zelmámat megszületni!
 ZELMA: Huszonhárom éve!
 ÁGNES: Huszon...
 HELEN: Ezt is megvitattuk már eleget...
 ZELMA: Én mindig úgy gondoltam, hogy
 ha férjhez megyek, magammal viszem magát
 a háztartásomba...
 MARIE: Bocsnát, én vittem volna...
 ZELMA: Én előbb akartam...
 HELEN: Mit vitakoztok, ha egyszer egyikő-
 tökkel se megy...
 ZELMA (makaesul követve előbbi gondolatát,
 miattai Ágnes a tálcára rakja a főlöslegessé váló
 holmikat): Ágnes, csak azért is velem jött
 volna... (Indulnak együtt Ágnessel.)
 ÁGNES: Bizony, elmentem volna...
 MARIE (indul utánuk): Velem nem?
 ÁGNES: Magával is!... Egyik felem
 egyikkel, a másik a másikkal!...
 ZELMA: Milyen örömmel fogtam volna le
 szemét a halálos ágyán...
 ÁGNES: Milyen jó hozzám a kisasszony.
 (Sírva elmennek.)
 GADARIN: Ilyet se kapunk többet, mint ez
 az Ágnes!
 HELEN: Nehezen!
 GADARIN (ravasz hátsógondolattal): Épp
 azért, — meg se kellene próbálni másikkal...
 HELEN: Micsoda? Cseléd nélkül marad-
 junk!...
 GADARIN: A mai nehéz világban, mért ne?
 Mikor három nő van a háznál...
 HELEN: Arthur!... És az emberek?
 GADARIN: Mit az emberek?
 HELEN: Még azt mondanák, úgy leapadt
 a praxszisod, hogy cselédet se tarthatunk...
 GADARIN: Hadd járjon a szájuk...
 HELEN: És a háztartásban menjen tönkre
 minden! Ha rajtat múlnék, ez a ház is rég
 összedőlne volna! Mennyit kellett kunyorálnom,

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

míg megengedted, hogy a konyhabútort meg a rendeloszoba bútorát átmozolják!

GADARIN: A rendeloszobám jó volt úgy is.

HELEN: De most milyen remekül érzik majd magukat benne a betegek!

GADARIN: Attól, hogy a műszerszekrényt fehérre festették?!

HELEN: Mindenesetre jobban fognak bízni benned!...

GADARIN (sóhajjal): Lehet... Sőt talán meg is fizetik, ami honoráriummal tartoznak. Mert most egy betegem se fizet... És ilyen viszonyok közt új, talán még drágább cselédet fogadni!

HELEN: Allig valamivel drágább...

GADARIN (közben rágyújtott): Talán már föl is fogadtál valakit...

HELEN: Föl én... Épp az ilyen nehéz időkben kell többet adni a látszatra!... (Futó pillantással a konyhára vezető ajtóra.) Én nem is búsulok azon, hogy Ágnes elmegy. Nagyon is sokáig volt nálunk és túlsólt megmelegezett itt. Elhiszem, hogy neki (ebben a pillanatban nyitja az ajtót a konyha felől Ágnes, kezében tálcával, hogy az edényért jöjjön, meghallja a következő mondatot s rögtön visszamegy) jól esik itt szinte családtagnak lenni s a lányokat a keresztnevükön szólíthatni. Hanem kicsit mindig faragatlan volt. Az új, akit felvettem, sokkal finomabb és tudja, hogy kell ajtót nyitni, ha vendég jön.

GADARIN: Rendszerben van, fiam, vedd föl az útjat, de akkor az idén le fogtok mondani a nyaralásról.

HELEN: Mi? Miért?

ZELMA (visszajön): Az idén nem megyünk fürdőre?

GADARIN: Nem bizony! Anyád csak festesse újra a konyhát, a rendelőt, a kertkaput, vegyen drágább cselédet! Jó. De míg a betegeim nem fizetnek, nincs nyaralás!

HELEN: Üres beszéd! Ha neked mindegy, hogy a lányaid férjhez mennek-e vagy sem, én annál jobban bánom!

ZELMA: Hát még én!

GADARIN: Csak a tengerparton mehet férjhez valaki?

ZELMA: Ott mégis több az alkalom.

GADARIN: Ostobaság!

HELEN: Egy ilyen fürdőhely csak úgy hemzseg a fiatalemberektől...

GADARIN: Akiknek manapság eszük ágában sincs megnősülni...

ZELMA: De ott a tengerparton...

HELEN: Este... holdvilágnál...

GADARIN: Itt is világít a hold nyáron...

ZELMA: Papa azt akarja, hogy vénlány maradjak!

GADARIN: Dehogyan akarom!

ZELMA: Így is elég van vagyok!

HELEN: Édes kis baba vagy, drágám.

ZELMA: Igen, huszonhárom!

GADARIN: Huszonhat!

ZELMA: Annál inkább! Itt nincs egyetlen fiatalember, aki szóbajöhetne.

GADARIN: Mégse tudom megérteni, miért mehet az ember a fürdőn könnyebben férjhez? Az úszóruha teszi? Hát járjatok idehaza is úszóruhában, vagy fogadjátok úgy a vendégeiteket.

(Marie visszatér.)

HELEN: Jó, hogy jössz, Marie... Apátok azt mondja, az idén szó sem lehet fürdőzésről...

MARIE: Nem nagy örömhír, de nem olyan nagy baj!

ZELMA: Szóval vénlány maradjak...

GADARIN: Ugyan!

ZELMA: Annyit mondok: Ha Marie előttem

talál férjhez menni — én megölöm magam, istenbizon, megölöm magam!

ÁGNES (milközben a kávéedényt a tálcára rakja): Léon Bouquet úr teszi tiszteletét.

HELEN: Mit jelentget? Bouquet úgy jár itt ki-be, mintha otthon volna...

ÁGNES (csipősen): Csak azért jelentgetem, hogy ne legyek «faragatlan, aki a lányokat a keresztnevükön szólítja»... Hogy én is olyan finom legyek, mint az utódom, aki tudja, hogy kell vendégnek ajtót nyitni.

HELEN: Maga hallgatódzott, Ágnes! Az utolsó napon!

ÁGNES: Az utolsó nap tanultam meg, hogy kell a vendéget bejelenteni egy úri házban! (Nyitlik az ajtó.) Bouquet úr! (El.)

LÉON (23—25 éves, kellemes, egyszerű fiatalember): Kezeiket csókolom...

HELEN: No, itt a mázoló!

LÉON: Jaj, ne tessék engem mázolónak nevezni...

MARIE: Igaz is mama, azért, hogy a kerítést meg a többit befestette... Jó napot.

GADARIN Bouquet fényképész és nem mázoló.

LÉON: Fényképész vagyok, de festőművészek készülök...

ZELMA: Jó napot.

HELEN: Csak tréfáltam... De most már vitesse el az ibrikjeit. Megfájdul a fejem a festékszagtól.

GADARIN: Én köszönöm a kedvességét! Egészen megszerépettette a házunkat.

LÉON: Szóra sem érdemes. Örülök, hogy szolgálatukra lehettem.

GADARIN: A rendelóm mikor lesz készen?

LÉON: Reggelre száraz lesz minden...

ZELMA: És a kertkapu?

LÉON: Az is megszárad... Addig is a csengő alá egy kis cédulát lehetne tenni, «Vigyázat, mázolvá» fölráással...

HELEN Csináld meg Zelma, te gyönyörűen rajzolsz...

LÉON: Majd adok hozzávaló festéket...

ZELMA: Köszönöm. Van nekem. Magam is festegetek.

HELEN (egy fall képre): Ezt is Zelma festette.

LÉON: Ugyan?!

GADARIN: Zelma?... Ha akarna, úgy festene, mint... Rafael de Vinci... De hát nem ér rá, csak néha, vasárnap...

ZELMA: Már két éve nem is láttam a festékes ládámát.

GADARIN: Mert ő viszi a házat.

HELÉN (célzatosan): Remek háziasszony lesz.

LÉON: Kérem, ha megengednék. Szeretném följáranlani Zelma és Marie kisasszonyoknak egy-egy festményemet. (Két kis berámdzolt olajfestményt vesz elő a hóna alól.)

HELÉN (az egyik képre, amelyet Léon Zelmának nyújtott át): Egy ponty!... (A másik képre, melyet Marie kapott.) És a tied? Egy vadkacsa!...

MARIE: Milyen szép!

HELÉN: Azért jó lesz, ha cseréltek... A kacsa legyen Zelmáé, Zelma tudnillik ki nem állhatja a halat.

ZELMA: Ugyan mama! Csak az igazi halat. LÉON: A találó mellé lehetne felakasztani, jobbra-balra.

HELÉN: Nekem elmenne az étvágyam, valahányszor erre a két életlen állatra néznék...

GADARIN: Ugyan, Helén! (Hogy helyre-ütsé.) Nagyon szép!... Én persze nem értek az efféléhez... Jobban szerettem valamikor a csataképeket... a hazafias témákat!

ZELMA: Nem is tudtam, hogy maga festeg...

LÉON: Az életem álma, hogy festő legyek...

ZELMA: Hát akkor tanulnia kell!... Én csak kislány vagyok, — de értek hozzá. Valamikor tanítottak...

ÁGNES (megint a tálccával jön, hogy végleg eltakarítsa a reggeli maradványait).

ZELMA: Ezt a virágokretát ott... a falon én festettem... (Léon nincs nagyon elragadtatva.) Űgy-e olyan, mint az igazi? Ha akarja, egy pár úbalgazítást adhatok magának...

ÁGNES (meglátja a két képet, melyet közben a középasztalra tettek): Nézd csak! Űj képek! Szabad megnézni? Ezt úgy hívják festőnyelven: csendélet... Ezt Bouquet úr nem pemzilyen festette... Hanem belemártotta a hüvelykujját a festékebe és úgy kente szét a vásznon... (Mutatja.) Így... meg így... LÉON: Csakugyan!

ÁGNES: Űgy-e?... Tudom én!

HELÉN: Honnan tudja azt maga?

ZELMA: Maga inkább vigye ki az edényt! Marie... papa beretválkozni akar, adj neki melegvizet, mama, menjetek csak, én itt maradok Bouquet úrral és fölaggatjuk a képeket.

ÁGNES: A vizet majd megmelegítem én.

HELÉN: Jó melegre!

ÁGNES (még mindig megbántottan): Vízet csak tudok melegíteni, ha ajtónyitáshoz nem is vagyok elég finom. (Elballag.)

GADARIN: Csakugyan a hüvelykujjával festette?

LÉON: Csakugyan...

HELÉN: Hogy találta ki ez a nő?

LÉON: Magam sem értem.

HELÉN (lenézőleg): És csak nem akar igazán piktör lenni?

LÉON: De bizony! (Martet nézte, aki Zelma mellett áll.) Milyen kedvesen állnak itt együtt. Mindjárt másképp beszélne a nagyságos asszony, ha most hamarjában lefesteném a kisasszonyokat — így együtt.

GADARIN: Csak úgy...

HELÉN: Ajándékba?

LÉON: Természetesen.

MARIE: Igazán? Milyen kedves!

ZELMA: Külön engem és külön Mariet?

LÉON: Dehogy... együtt...

GADARIN: Tulajdonképpen mért gavalléroskodik így velünk?

LÉON: Mennyit tetszett gyógyítgatni szegény anyámat és sohse fizettünk érte.

HELÉN (erre mohó lesz): Átfesthetné ráadásul az egész kerítést is...

LÉON: Szívesen, ha megveszik a hozzávalót.

MARIE: És minket hogy fog lefesteni?

LÉON: Mindjárt... Hadd gondolkozzam egy kicsit... Zelma kisasszony tán ebbe a székbe ülne és Marie mellette állna... (Zelma engedelmesskedik.)

GADARIN: Zelma talán egy galambot tartatna a kezében és Marie nézné...

HELÉN: Vagy Marie pamutot gombolyítana, Zelma tartja és néznek a világra...

GADARIN: Ugyan fesse hozzájuk mindjárt a feleségemet is... Elfér még a képen...

LÉON (folyton nézte a két lányt): Nem! Így, ahogy most vannak.

ZELMA: De más ruhában. Van egy remek, új...

LÉON: Nem, nem! Ennek tetszik a színe! Meg a Marie-é is. És az az ócska szék! (Már rakja le szét a magával hozott holmit, a kis állványra vásznal, vagy pappendeklit tesz, széndarabot vesz elő stb.)

ZELMA: Inkább te ülj le, Marie, én majd ráállok a számolyra... olyan kis baba vagyok — te meg mint egy komlórud mellettem...

(Helyet cserélnek.)

LÉON: Jó!... Hogy fogalma legyen a nagyságos asszonynak... (A két leányhoz.) Most ne tessék mozogni... (Rajzol.)

HELÉN: Zelma. Egy pár szál virág kellene a kezébe...

ZELMA: Hagyd el, mama!... Ha egyszer úgy tetszem neki, ahogy vagyok...

GADARIN: Nahát!... Nézd csak, Helén, ez galoppban megy avval a széndarabbal!... Már ki lehet venni, melyik lány melyik. Hol az ördögbe tanulta ezt, fiatalember?

LÉON: Járt itt valamikor egy festő, Mavriernek hívták...

GADARIN: Mavrier! Betegem volt! Kezeltem! Éppen ma kaptam egy sürgőnyt felőle.

HELÉN: Mavrier-ről?

GADARIN: Valami nagy híve vagy bámuloja, vagy mi a csodája sürgőnyözött...

HELÉN: Mi volt a szegény Mavrier-en bámulni való? (Ágnes visszajött, kezében a beretválkozóhoz való forróvizet kannával, ezt hallotta, az afőban meroven megáll.)

LÉON: Mavrier vezetett be engem a festés elemembe, még gyerekkoromban. Akármerre csatangolt, megengedte, hogy vele menjek, leüljek melléje és rajzolhattam ugyanazt, amit ő. Neki köszönhettem, amit tudok.

(Ágnes gyöngéden nézi.)

ÁGNES: Tessék a melegviz, doktor úr...

GADARIN: Ahá persze!... A beretválkozás... Megyek, mert még hátra van pár látogatásom... (Veszi a kantát.) Köszönöm, Ágnes... (Léonhoz.) Aztán, ne fessen nekik vörös arcot, mint a paradicsom, meg hupikék haját és lila orrot. (El.)

ÁGNES (csipősen): Igaz, nagyságos asszony... odakint van a konyhában az utódóm... olyan finom, hogy saját magát is bejelentette, mikor a konyhába jött. (El.)

HELÉN: Megyek, beszélök vele... (Indul a konyha felé.)

GADARIN (kibőlről, Helénhez): Nem lelem a beretváló esetemet...

HELÉN: Megyek, kereseim... Nézd meg addig te az új mindenest, Zelma!

ZELMA: Csak egy percre... Ez fontos! (Elszalad.)

LÉON: Tessék, addig pihenünk...

MARIE: Megnézhetem?

LÉON: Tessék... egy kicsit nyers...
MARIE: Oh!... Engem túlságosan szépre rajzolt, viszont Zelmának cseppet sem hízelgett. Sőt.

LÉON: A fő, hogy maga szép rajta...
MARIE: Oh nem! Hízelegjen egy kicsit Zelmának, különben a mama görbén fog magára nézni!...

LÉON: Hadd nézzen, a földolog, hogy maga nézzen rám édesen erről a képről...
MARIE: Tessék?

LÉON: Hát nem sejtí, mért vállaltam a papa bútorainak, meg a kertkapunak a bemázolását? ... És most ezt a képet? Csak azért, hogy magát mindennap láthassam!...

MARIE: Kérem, ne folytassa...
LÉON: Nem folytatom, ha megígéri, hogy a feleségem lesz.

MARIE: Jaj! (Eltakarja az arcát.)
LÉON: Ne takarja el az arcát, feleljen!

MARIE (szünet után): Ilyen még nem is volt!
LÉON: Milyen: ilyen?

MARIE: Valakinek megkérni a kezét minden előzmény nélkül...
LÉON: Nem értem.

MARIE: Még azt se mondta, hogy szeret.
LÉON: Ha csak az a baj... Mondom...
MARIE: Jó... De ha azt hiszi, hogy ez elég!

LÉON: Mi kell még?
MARIE: Én se mondtam még, hogy szeretem.

LÉON: Hát mondja.
MARIE: Mondom.

LÉON: Hát legyen a feleségem!
MARIE: Az lehetetlen! Mamáék sohase adnának egy festőhöz...

LÉON: Dolgozni fogok! Híres lesznek!
MARIE: Akkor is lehetetlen! Mert addig nem mehetek férjhez, amíg a németet el nem veszik. Nem volna egy perc nyugtom.

LÉON: Hát majd várok. Ha idáig várhattam!
MARIE: Hogy-hogy idáig?

LÉON: Tudja, mióta szeretem? Aznap óta, amikor bérálták. Maga talán tizenkét éves lehetett! Olyan édes volt a kis fehér ruhájában. Én csak kamasz voltam, de elhatároztam, hogy maga lesz a feleségem, magával osztom meg mindenemet, az örömeimet...

MARIE: A bánatait is!
LÉON: Édes! (Gyöngéden megcsókolja.)
MARIE: Ezt nem szabadna!

LÉON: Ne reszkessen!... Bizzék bennem! Szeret!?

MARIE: Szeretem. (Csók.)
ZELMA (belép, látja a csókot, nagyot sikolt): Ah!... Mama!...

MARIE: Zelma, az istenért!
LÉON: A szándékaim!...

ZELMA (sikoly): Papa...!
GADARIN (kívül): Mi baj?
LÉON: Az, hogy Zelma kisasszony a más dolgába avatkozik!...

ZELMA: Még maga mer?...
HELEN (jön): Mi bajod? Mikor éppen az új szakácsnéval...

ZELMA: Itt most semmi se számít!... Csak ez!...

GADARIN (jön, ingujiban): Mi ütött ebbe a házba, ma reggel?
ZELMA: Ez az úr megbecstelenítette a házunkat!

GADARIN: Nem értem!
ZELMA: Bejövök és itt kapom őket...
LÉON: Sohse magyarázza! Így kapott

bennünket!... (Hosszú szenvedélyes csók.)
HELEN (nagyot sikolt).

GADARIN: A teremburáját!...
HELEN: Szedje össze a cókimókját és ki innen!...

ZELMA: A száját! Pfuj!
GADARIN: Takarodjon!...

LÉON: Takarodom... Csakhogy vele... a feleségem lesz...
ZELMA: Férjhez menni, előttem, hogysisne..

HELEN: Pláne egy éhenkórász jött-ment piktorhoz... Hordja el magát!

LÉON (szünet, Mariere néz): Marie!
MARIE: Kérem, menjen! Majd találkozzunk!...

LÉON: Jó! Viszem a holmimat!
HELEN: Vigye! És ebben a házban nem lesz több mázolás, — se bútor, se arckép!...

LÉON: Majd elvállal!... (Mariéhez.) Szeretem!
GADARIN: Ha rögtön nem megy...
LÉON: Megyek!... Nyárspolgár familia! (El. Maria strva fakad.)

GADARIN (Zelmához): Te meg mit lármázod föl a házat? Kilökhetted volna ezt a frátert magad és azután szólhattál volna nekem!

ZELMA: Nem tudtam nézni, hogy megbecsteleníti a házat!
HELEN: Ne túlozz kislányom!

GADARIN: Hogy ez a kicsür megcsókolta a nővéredet, szemtelenség, de attól még nem lesz a házunk becstelen.

HELEN: És te hagytad magadat megcsókolni!
ZELMA: Hogy hagyta-e? Ha nem sikitok, talán még most is tart az az utálatos izé!

MARIE (felháborodva): Oh!... Az a bajod, hogy nem veled történt az az utálatos izé!
ZELMA (sikoly): Oh!... (Egy székbe esik.)

HELEN: Látod! Elájul miattad, te gonosz!
GADARIN: Zelmácska!
ZELMA: Nem akarom, hogy előbb menjen férjhez, mint én!

GADARIN: Még hozzá holmi ágról szakadt piktorhoz! (A kerít kapu felől csengetés.) Jön valaki! Biztosan beteg! Menjetek dolgozókra! Itt kell fogadnom! A rendelőmet éppen most mázolta be az a csirkefogó! (A nők indulnak, Mariéhez.) Ne bójj! Inkább mosd meg az arcodat, majd beszélék azzal a fiúval, (súgva) hátha le tudom beszélni arról az átkozott piktorságról. (Fenn.) Na, menjetek!

HELEN (menetközben): Ezt a napot se felejtsem el egyhamar!

ZELMA: Itt addig senki sem megy férjhez, amíg én... (A három nő elment, ugyanakkor jön Ágnes, hogy kapul nyisson.)

GADARIN: Én meg ingujiban vagyok. És csupa szappan! Ágnes, ha beteg jött, tartsa itt, mindjárt jövök. (El.)

ÁGNES: Igenis. (Kiment közepén, kiszvartatva visszafajon Cottillarddal. Ez 35—40 éves, kopott, bohémas eleganciával öltözött ember.) Tessék beljebb kerülni, a doktor úr rögtön jön.

Hölgyek jelszava:
Vásároljunk mindent
KLEINANTAL
új divatnagáruházában
Király-u. 49. A Teréz templomnál

COTILLARD: Köszönöm.
 ÁGNES: Tessék leülni.
 COTILLARD: Nem vagyok fáradt.
 ÁGNES: Kérem... nem tudok ujságot adni, a rendelőt most mázolták, összevissza van minden... (Indul, Cotillard rá néz, bizalmasan rámosolyog, erre megáll.)
 COTILLARD: Maga Ágnes, úgy-e, nem lehet más!...
 ÁGNES (bámulva): Nem emlékszem, hogy valaha is láttam volna az urat.
 COTILLARD: Először látjuk egymást.
 ÁGNES: Akkor, hogy lehet, hogy uraságod csak bejön és mindjárt a nevemen szólít?
 COTILLARD: Sohse hallott gondolatolvasókról?
 ÁGNES: Maga az volna?
 COTILLARD: Csak bizonyos tekintetben.
 ÁGNES: Nézd csak, hogy néz... Maga nagy pernahajder lehet...
 COTILLARD: Honnan gondolja...
 ÁGNES: Onnan, hogy én nem vagyok ugyan gondolatolvasó, de van szemem...
 COTILLARD: És még hozzá milyen szeme!...
 ÁGNES: Itt a doktor úr... (El a konyha felé, bizalmatlanul nézegetve vissza Cotilladra.)
 GADARIN (jön, sietve bujlik még a kabátjába): Van szerencsém.
 COTILLARD: Gadarin doktor úrhoz van szerencsém?
 GADARIN: Az vagyok...
 COTILLARD: Nagyon örülök a szerencsének.
 GADARIN: Tessék helyet foglalni... A rendelőm, sajnos éppen most takarítás alatt van... (Leül az asztal mellé.)
 COTILLARD: Sohse mentegetődzék kérem... Azért jöttem, doktor úr, mert úgy érzem...
 GADARIN: A májunkkal van egy kis baj! Mi? Látom az arca színén. (A karosszékre mutat.) Ebben sasszemem van...
 COTILLARD: Lehet... de...
 GADARIN: Újjon le... mutassa a nyelvét... Szokott a feje fájni? Emelyedés? A belei?...
 COTILLARD: Rosszul tetszett érteni... nem vagyok beteg.
 GADARIN: Ha nem beteg, mit keres nálom?
 COTILLARD: Épp ezt akarom elmondani, doktor úr. (Elhelyezkedik.)
 GADARIN: Előre bocsátom kérem, nálam biztositási és könyvvégnyökök...
 COTILLARD: Nem vagyok ügynök, nem akarok eladni semmit. Véletlenül dolgom akadt itt s mikor elintéztam, eszembe jutott, hogy eleget tegyek egy kötelezettségemnek. Régóta halogatom az ügyet, gondoltam, most itt az alkalom.
 GADARIN (türelmetlenül): Miről van szó kérem?
 COTILLARD: Arról, hogy lerójjam egy önnel szemben fennfőgő! — mondhatnám becsületből — tartozásomat!
 GADARIN: Mivel méltóztatik nekem tartozni?
 COTILLARD: Vagy tizenöt esztendővel ez-

előtt doktor úr kezelte valakit, aki a legjobb barátom volt!

GADARIN: Ki volt az?
 COTILLARD: Jean Mavrier...
 GADARIN: Ah! Hát maga az?
 COTILLARD (meglepetten): Tessék?
 GADARIN: Es én bolond, betegnek néztem... Persze csak déltájra vártam, egy-két órával később.

COTILLARD: Ön várt engem?
 GADARIN: Igen — megkaptam a sürgönyét... izé... (Keresgél a zsebében,) Mi is a becses neve?

COTILLARD: Ez az a sürgöny? Hadd lám... (Hirtelen átjutja.) Persze... Elfelejtettem, hogy delet sürgönyöztem... Hamarabb végeztem el dolgaimat itt a városkában... és így hamarabb értem ide... (Mosolyog, lassankint megjön a szava.) Attól tartottam, hogy doktor úr esetleg beteglátogatásaira jár és elmulasztom az alkalmat... Szóval iparkodtam ideérni, már alig vártam...
 GADARIN: Azt sürgönyözi, hogy bámulója volt Mavriernek.

COTILLARD: Több! Több, mint bámulója.
 GADARIN: Épp azért tartok tőle, hogy itt valami félreértés van a dologban.
 COTILLARD: Erről szó sem lehet.
 GADARIN: Nem értem!... Még a feleségem is azt mondta, mikor a sürgönyt olvastuk: «Mi az ördög bámulni való azon a szegény Mavrieren?» Nem mintha nem lett volna kedves fiú, sőt, én szerettem is!

COTILLARD: Tudom!
 GADARIN: Azért mégis szeretnék megbizonyosodni... Azt a Mavriert tetszik gondolni, aki azt képzelte magáról, hogy festő?
 COTILLARD: Mondjuk így.
 GADARIN: Szóval ez az!
 COTILLARD: Szegény Mavrier!

GADARIN: Hát én sokat ugattam a mázolásai miatt! Tudja, orvosnak szinte kötelessége, hogy frétájlan a súlyos betegekkel.
 COTILLARD: Tudom, hogy doktor úr mindent megtett, amit tehetett!

GADARIN: Azt hiszem, teljesítettem kötelességemet. Bizony súlyos eset volt... Ha lett volna szegénynek pénze, hogy délre mehessen a tuberkulózisával... Különben ivott is... Én kezeltem, lelkiismeretesen, a többi elvégezte a természet, meghalt!

COTILLARD: Mindnyájan halandók vagyunk.
 GADARIN: Ezt nem lehet tagadni.
 COTILLARD: Végtelenül jól esik, hogy ilyen melegen emlékezik meg róla...
 GADARIN: Érdekes, hogy épp az előbb emlégettük a feleségemmel. Ó valósággal vonzódtott hozzá. Nekünk tudniillik nincs fiunk, csak két leányunk és a feleségem látta itt kóborogni szegény parát, árván, család nélkül. Hát megesett a szíve rajta, oszt van itt a kertünkben egy ócska magtárfele, odaadta neki műteremnek, vagy mi az Isten csodájának. A kócos meg lepingált mindent, amit a környéken látott. A ház körül, ami volt, a folyót, a fahidat, a nagytemplomot, a magtárt, a galambdúcot. Összekoborította a környéket, lepingált mindent, amit csak meglátott. (Visszamedlekező nevetéssel.) «De mortuus...» azonban szörnyű mázolások voltak, amiket összepingált! Talán, ha valaki tanította volna...
 COTILLARD: Lehet... (Egyszerre komylyan.) Nézze, doktor úr... A minap az írószobátom fiókjában kutattam és a kezembe akadt Mavriernek pár levele, akkor írta nekem, mikor itt élt. Utolsó levelében — meghatott hálával írt a doktor úrnak iránta való jószágáról és köl-

Grafológiai szelvény

Aki ezt a szelvényt néhány sor tollal írt írással, kor és nem megadásával, megcímzett és **felülbelyeggett** válaszborítékkal és **50 fillérrel** (bélyegben is lehet, külföldről megfelelő számú Coupon réponse international) szerkesztőségünkbe (Erzsébet-körút 7.) „**Grafológia**» jelzéssel eljuttatja, annak grafológusunk **Dr. Bendets,** levelében ad analízist.

csönt kért tőlem, nem tudom már mennyit, hogy magának megfizethesse, amivel tartozott.

GADARIN: Ez rávall! Sohase volt egy vasa sem, főnek-fának tartozott! Pumpolt! Nem volt még — kalapja se az istenadtának!

COTILLARD: Mennyi is lehetett az az összeg...
GADARIN: A jó ég tudja!
COTILLARD: Úgy tudom, hatszáz frank körül...

GADARIN: Valami afféle... Néha célzott is a tartozására, persze én tréfával ütöttem el, hogy majd egyszer, ha örökölni talál...

COTILLARD: Pardon — doktor úr...
(*Feldől és dnyujt hat darab százas.*) Itt a teljes összeg... jobb későn, mint soha!

GADARIN (*ránéz*): Mindenható Isten...
COTILLARD: És bocsánat, azért így megvárazokztattam.

GADARIN: Drága uram...
COTILLARD: Végre leróttam a tartozást. Boldogabban megyek haza, mint ahogy idejöttem.

GADARIN (*egészen elképedve, az íróasztalához megy*): Nyugtázom...

COTILLARD: No de kérem...
GADARIN: Megszorítom a kezét...
COTILLARD: Tartom szerencsémnek. (*Kézfogás.*)

GADARIN: Megölelem!
COTILLARD: Pláne!
GADARIN: Pardon egy percre!... (*Kidől.*)
Mama! Lányok! Gyertek hamar!... Megismertetem a famillámmal! Kedves, kedves... (*Nem jut eszébe a neve.*)

COTILLARD: Grépeaux.
GADARIN: Ez a név most már ide van vésve. (*A szívből ütögett.*)

GADARIN (*bemutatva*): A feleségem... Zelma leányom... a kisebbik, az az megbolondult... megbetegedett kicsit, gyengélkedik... bemutatom nektek... (*Nem jut eszébe.*)

COTILLARD: Grépeaux!
GADARIN: Foglaljon helyet!... Üljetek le!... Azért hívtalak, hogy egyszer lássatok egy becsületes embert.

COTILLARD: Ne tessék megijedni...
GADARIN: Ez az a Grépeaux úr, aki Párizsból táviratozott, hogy ő a barátja a mi néhai Mavrier barátunknak, akiről éppen ma reggel beszéltünk. És tizenöt esztendővel szegény Mavrier halála után, ez a derék barát, ez a ritka becsületes ember, megfizette nekem azt az összegecskét, amivel szegény Mavrier tartozott. Hatszáz frankot! Itt van! Nesze Zelma! Beteszed a bankba! Hát ilyesmi nem esik meg mindennap!

HELEN: Nem!
GADARIN: Ez az eset példaképpen és ösztönzésül lebegjen előttek lányok.

ZELMA: Igenis, papa.
HELEN: Úgy lesz, Arthur!

GADARIN: Ne felejtsetek el, hogy ebben a csúf, önző, marakodó, becstelenn világban van még tisztesség és nemeslelkűség. Ha valaki kételkednék ebben, elmondhatjátok, hogy ti találkoztatok vele! És sohasé felejtsetek el, hogy ezt a lelki nagyságot úgy hívták, hogy... hogy... (*Nem jut eszébe.*)

COTILLARD: Grépeaux!
GADARIN: Grépeaux!

HELEN: Tessék helyet foglalni. (*Megint leülnek.*)

COTILLARD: Rám piritanak!... Nem tettem semmi különöset...

GADARIN: Ezt én jobban értem... Mikor ilyen halom számla fekszik itt, amit nem fizetnek a betegekim...

COTILLARD: Mavrier nekem olyan benső barátom volt... (*Ünnepélyes hangulat. Aztán nektvög tulajdonképpent célnak.*) Vajjon nem hagyott-e itt esetleg emlékül, — egy két képet Önöknek? Persze, a doktor úr mondotta, mit tart a képeiről!...

GADARIN: Ha valahol kint pingált, hát a gyerekek, ahogy nézték az oldalukat fogták neveltükben!... De mortuus...

HELEN: Mi azért vigyáztunk és mindig csak a háta mögött mulattunk rajta, hogy ne lássa!

COTILLARD: Mégis, a képeinek számomra van bizonyos, — érzelmi értéke. Ezt megérti a nagyságos asszony...

HELEN: Természetesen.

COTILLARD: Szóval... ha maradt itt efféle... szívesen vinném magammal... (*Most már határozottan.*) A leveleiben hat-hét itt-maradt képről van szó...

GADARIN: Igen... annyi lehetett...
HELEN: Arthur... azt hiszem, egy kint van a tyúkólaban...

GADARIN: Igaz! A tyúkólaban! (*A bocsánatkérőleg Cotillard felé.*) Tartok tőle, jó mocskos lehet...

COTILLARD: Nem baj... Számomra úgyis csak emlék...

HELEN: Nézzünk utána, Zelma. (*Elmennek.*)

GADARIN: Emlékszem... A tyúkólnak kátránypapír teteje volt, egyszer, kilukadt, kerestem valami vízhatlant, a kezembe akadt a kép... vászon, ujjnyi vastag rajta az olajfesték... valami nagyra nem tartottam, hát...

COTILLARD: Persze...

GADARIN: Várjon csak!... (*Kidől.*) Ágnes!... (*Visszajön.*) Eszembe jutott valami. (*Ágnes befőn.*) Ágnes, nézzen csak föl hamar a padlásra, keresgéljen az elülős padlásablak körül. Azt hiszem pár évvel ezelőtt a Mavrier képeivel tömtük be ott is a rést.

ÁGNES (*kicsit összerезzen, mintha nyelne egyet*): Mit akar vele a doktor úr?

GADARIN: Grépeaux úr magával vinné.
ÁGNES: Tessék?

GADARIN: Ó szegény Mavrier legbizalmasabb barátja volt.

ÁGNES: Grépeaux úr?
GADARIN: Vegye le valahogy azt a képet, úgy hogy össze ne tépje. És hozza le.

ÁGNES: Grépeaux úrnak?
GADARIN: Annak.

ÁGNES: Igenis. (*Elmegy.*)
COTILLARD: Restellem, hogy ennyi zavart...

GADARIN: Ugyan kérem... Csak megtaláljuk, amit keresni tetszik. (*Helén és Zelma jönnek, hozzák a csirkétől szörnű állapotban lévő vásznat.*)

ZELMA: Megvan!
HELEN: Csakhogy nagyon piszkos... Istenem, tyúkól, —

CYKLOP GARAGE Közép Európa legmodernebb és legolcsóbb garázsa VII., KERTÉSZ-U. 24-28. TEL. 37-2-93

GADARIN (erélyes): Ágnes, hamar vegyen szappant és súroló kefét...

COTILLARD: Főlöleges... (Elveszi a vásznat Heléntől.) Inkább magam tisztogatnám meg...

GADARIN: Csak nem viszi el ilyen mocskosan...

COTILLARD: Tudja Isten... ha magam keltem életre ezt a képet, azt fogom gondolni, hogy szegény Mavriert magát... (Újabb szünet, Cotillard meghatottságának tiszteletére.)

HELÉN: Megemlítetted a Zelma képét is?

GADARIN: Ez az úr nem kíváncsi Zelma képére...

ZELMA: Tudom, de mama úgy érti, hogy az én virágcsendéletemet a Mavrier egyik képének a hátára festettem. (Cotillard feljegygel.)

GADARIN: Milyen kár! Adhattunk volna még egy képet Grépeaux úrnak, ha Zelma össze nem keccféceli... (De Cotillard már nézi a képet.)

COTILLARD: Ezt ön festette kisasszony?

ZELMA: Én... ha ezt festésnek lehet nevezni...

COTILLARD: Oh, hisz ez elragadó! Ez él! (Gadarin leakasztotta a képet és nézik.)

ZELMA: Oh kérem, alig vettem egy-két leckét.

COTILLARD (kiveszi a képet Gadarin kezéből.) Maga ezt a kis mesterművet egy pár lecke után készítette?

ZELMA: No, én nem tartom mesterműnek.

COTILLARD: Kérem, kérem, ne becslje alá a tehetségét. Ahogy itt ez a kankalin meg van festve...

ZELMA: Mama, hallod?

COTILLARD: Nem mondom, idővel nem csinál majd külön dolgokat, hiszen a művészetben mindig emelkedik az ember... a csillagok felé. De én, a szakértő, én itt az isteni szikrát érzem.

GADARIN: A szikrát?

COTILLARD: Azt.

HELÉN: Jaj, jaj, csak ne csináljon az én lányomból művészt!

COTILLARD: Hát kérem!... Nem tudom persze, meg akarnak-e válni ettől a képtől, de én szívesen megveszem...

HELÉN: Mennyit érhet?

COTILLARD: Ezt nehéz megállapítani... De ha, mondjuk, ki tudná állítani valahol, ezért lehetne kapni — kétszáz frankot.

ZELMA: Kétszáz frankot...

COTILLARD: Ha sokalja, mondjuk százat!

GADARIN: Maradjunk csak a kétszáznál!

ZELMA: De hiszen mindennap tudnék egy ilyet festeni.

COTILLARD: Akkor rajta kisasszony! Jövője biztosítva van.

GADARIN (ez mégis szög a fejében): Azért furcsa — ön idején megfizetnél Mavriert tartozását, a lányom képéért száz frankot kínál...

HELÉN: Kétszázat.

GADARIN: De aztán lement százra.

HELÉN (szárazon): Egy Zelma képnek kétszáz az ára.

COTILLARD: Annyi! (Elveszi a pénzt.) Tessék! És újabb megrendelések következnek.

GADARIN: Nem tudom, elfogadhatja-e... Helén?

ZELMA: Mért ne? Egy ilyen kislánynak is kell zsebpénz. (Elveszi.) Köszönöm.

COTILLARD: Én köszönöm, hogy alkalmat ad egy új tehetség fölfedezésére.

GADARIN: Tölem örökölte. Bár orvos vagyok, mindig volt bennem művészi hajlam.

ZELMA: És ráadásul ott van a hátán szegény Mavrier képe.

COTILLARD: Igaz!... a maga képe iránt való lelkesedésemben megfeledeztem... (Megfordítja a képet, lefújja a port róla, látni, hogy odavan a munka szépségétől.)

GADARIN (nézi Cotillard háta mögött): Mi ez? (Átveszi.)

ZELMA: Azt hiszem, a patak partja a fahid dal...

HELÉN: Nem fordítva tartod Arthur?

GADARIN: Így is. úgy is egyformának látom. Pardon! Nem akarom egy barát érzelmeit sérteni.

(A feszélyezettséget Ágnes törli meg.)

ÁGNES: Semmit se találtam a padláson! Nincs ott semmiféle kép.

GADARIN: Lehetetlen!

HELÉN: Megették az egerek.

GADARIN: Jobbra az ablaktól.

ÁGNES: Egy pár pléhskatulyán kívül semmit se leítem. At meg átkutattam a padlást. Van ott egy ócska agy, két-három ócska koffer, a doktor úr anyjának egy ócska ládája...

GADARIN: Pedig megesküdtem volna... Mit csinálnak?! Sajnálom, kedves uram! Szerettem volna megmutatni, milyen nagyra tartom, amit ön tett, de hiába! Nem rajtam múlt. (Ágnes hátra megy, le nem veszi a szemét Cotillardról.)

COTILLARD: Én ennyivel is bőven meg vagyok elégedve, csak sajnálom, hogy terhükre voltam. (A nők tiltakoznak.) Kezeiket csókolom...

GADARIN: Csak annyit mondhatok, hogy rövid itt időzése mindig legszebb emléke lesz orvosi pályafutásomnak. (Kiséri kifelé.)

COTILLARD: Magam is úgy érzem, hogy mi még összeemelegszünk. Tán még üzleti összeköttetésbe is kerülünk. Olyanba, ami hozni fog mind a kettőnknek.

GADARIN: Sajnos, nincs tőkém hozzá.

COTILLARD: Nem kell hozzá más, csak baráti együttműködés.

GADARIN: Abból szolgálhatok egypár vagonnal. (Nevetés.)

COTILLARD: Akkor gazdag emberek vagyunk, merem mondani. (Újabb nevetés, kézfogás, Cotillard elmegy.)

HELÉN: Nahát!... Mégis lesz nyaralás!

GADARIN (visszajött): Ilyen módon megeshetik. Vajjon milyen üzletet gondolhatott ez az ember?

ZELMA: Mindegy, hogy milyent, csak pénzt hozzon!

GADARIN: Az én lányomtól nem szeretek ilyen beszédet hallani. Semmit sem utálok annyira, mint a pénzsóvárságot.

ZELMA: Mama, gyerkül hamar a piacra, mielőtt a papa prédikálni kezd.

HELÉN: Gyerkül a kalapunkért! Én is azt mondom: hadd jöjjön az a pénz, mit bánom én honnan! (Nevetve el Zelmával. Gadarin gondolkozva ül az asztalnál. Álmodozik, mosolyog. Aztán ktegyenesedik, az óráját nézi, megbotránkozik azon, hogy eltöltötte az időt, s kezdi rendbehozni a műszerádkáját a további vizitekhez.) Ágnes, merre van a betegnaplóm?

ÁGNES: Itt van doktor úr.

GADARIN: (pillantással a nyitva levő lapra): Először át kell szaladnom Séverinékhez, Avignonba. A többi betegem, már itt van a városban. (A naplót a zsebébe teszi.)

ÁGNES (a naplóra): Mindent följegyeztem ide, doktor úr.

GADARIN: Szóval tudni fogja, hol vagyok, ha hirtelen hívnak valahonnan. (Bezárja a tá-

káját, megint elgondolkozik, megint összeszedi magát.) Itt van ni! megint ébren álmodozom. Ez az ember úgy telebeszélte a fejemet.

ÁGNES: Bizony én a doktor úr helyében óvatosabb lennék.

GADARIN: Mért mondja ezt?

ÁGNES: Tudj! Isten, én valahogy szeretem szemmel tartani az olyan embert, aki olyan sokat tud, mint ez.

GADARIN: Ugyan!... Maga is mindenbe beleült az orrárt, amihez nem ért... Grépeaux maga sürgönyözött szegény Mavrierről, ennél fogva... (Ágnes feletti akar, de meggondolja. Gadarin az előszobából hozza a kalapját, felöltöztet és elmegy. Ágnes hosszan utána néz, aztán az íróasztalhoz megy, óvatosan felveszi az otmaradt sürgönyt. Mielőtt elolvashatná Helén és Zelma jönnek utédra dőlözve, fecsege. Ágnes leestli az asztalra a sürgönyt és mozdulatlanul áll.)

HELÉN: Most már megtartom azt a batisztot, nem adom vissza, mi Zelma?

ZELMA: Hát persze, hogy nem mama. Amikor papa maga mondta, hogy elmehetünk fürdőre.

(Elmennék középen. Ágnes utánuk néz, aztán felveszi a sürgönyt. Ezúttal végigolvassa, minden egyes szót halkán végigmondva, úgy hogy a közönség számára nem hallható, elmondhatatlan boldogság sugárzik az arcán. Az óra tizen ül. Most nem éjli le a sürgönyt, hanem a szívéhez szorítja, pedig Marie jön pilyeregve. Az is igaz, hogy a kislány sokkal boldogtalanabb semhogy észrevegye őt. Szípgva megy a kályhátig, a Leon odadobott, megkezdett munkáját a középasztalhoz viszi, ott szeretettel kisimítja.)

ÁGNES: Kisasszony...

MARIE: Jaj, Ágnes, sose hittem volna, hogy ilyen boldogtalan lehet az ember.

ÁGNES: Bizony, néha szörnyen boldogtalan tud lenni az ember!

MARIE: Szegény fiú munkáját, — nézze — hogy összevissza kenték.

ÁGNES: Majd csinál másikat! A művészek, azok mindig csinálnak másikat, ha eggyel baj van.

MARIE: Ágnes!... Ugye maga nem utálja a művészeket. Mi?

ÁGNES: Én! Dehogy utálom! Én? Dehogy! Van eszemben! (Mosolyog magában, amitől indul vissza, elgondolközva a konyha felé.)

Függöny

MÁSODIK FELVONÁS

(Egy-két órával később. Ágnes a bejártnál áll Cotillarddal és gyanakvó szemmel nézi, a keze az ajtó kilincsén.)

ÁGNES: A doktor úr látogatásait végzi, a nagyságos asszony és a kisasszony meg a piacon vannak.

COTILLARD: Én maga miatt jöttem vissza, Ágnes.

ÁGNES: Miattam?

COTILLARD: Szeretnék beszélni magával, ha van egy perc ideje. (Bejön a szobába.)

ÁGNES (beteszi az ajtót, utána jön): Mi beszélni valójára lehet velem?

COTILLARD: Köszönöm, Ágnes!

ÁGNES: Mit tetszik köszönni?

COTILLARD: Azt, hogy valamikor jó volt egy barátomhoz. Hogy megajándékozta őt mindennel, amit más nők megtagadtak tőle. Azt, hogy egy drága barátom haldoklását megenyhítette. Köszönöm magának, hogy az én Mavrier barátom nem halt meg úgy, mint egy kutya.

ÁGNES (fjedten): Mit tud maga évrőlám?

COTILLARD: Csak azt, amit Mavrier elmondott nekem magáról! Maga után én voltam az ő legjobb barátja.

ÁGNES: Ő sohasem beszélt nekem Grépeaux nevű barátáról... Sokat beszélt egy barátjáról, de azt Mansuy-nek hívták. Magáról sohasem hallottam.

COTILLARD: Én vagyok Mansuy.

ÁGNES (elbámul): Ha maga Mansuy, mért nevezi magát Grépeaux-nak.

COTILLARD: Ez a művészi álnevem... Ez a közönség miatt van, jobb hangzású, hogy Mansuy...

ÁGNES: Maga nem ezért használ álnevet.

COTILLARD: Hát ugyan miért?

ÁGNES: Mánstynek tudnillik állandó pénz-bajai voltak. Mavrier sokat beszélt nekem, hogy füllig el van adósodva.

COTILLARD: Maga emlékszik erre?

ÁGNES: Semmit se felejtettem el abból, amit Mavrier beszélt. És mondhatom, maga nem is hasonlít Mansuyhez, ahogy nekem ő leírta.

COTILLARD: De maga viszont teljesen olyan, amilyennek Mavrier leírása után képzeltem... És lássa, a nevé is tudom... Ezt ne felejtse el.

ÁGNES: Ezt alismerem...

COTILLARD: Nem tagadom, a pénzzel nem tudtam bänni és sokszor voltam bajban emiatt. Aki Mavriert ismerte, nem csodálkozhatik, hogy ilyen volt a legjobb barátja. (Ágnes mosolyog.) Zsák megtalálja a foltját.

ÁGNES: Jó, jó, ne haragudjék, hogy gyanakodtam... (Lassanként jötenged.) Mondja, Mavrier csakugyan említette a nevémet magának? Nem is hittem volna. Ez szép tőle.

COTILLARD: Ő szerette magát.

ÁGNES: Ezt is mondta?

COTILLARD: Egyre azt hajtogatta. Maga nem szerette őt?

ÁGNES: Ő volt az egyetlen férfi, aki engem életemben komolyan vett és úgy beszélt velem... Nem volt valami beszédes ember... De ha beszélt, olyan okosakat, szépeket mondott... Szegény, drága ember. Amikor beszélt — úgy éreztem, hogy öröm élni.

COTILLARD: De hát mi különöset mondott magának?

ÁGNES (szűnhet): Semmit... És most itt állok a legjobb barátjával... Nem hittem volna, hogy valaha is találkozom magával... Üljön le... Én is leülök. A doktorné ugyan haragudnék azért, de hát nincs itthon... Meg aztán nem mondjuk el neki, úgy-e? Mansuy... Istenem, mennyi emlék rajkik bennem erre a névre.

Vidéki előfizetőink figyelmébe!

A mai napon postabefizetési lapot mellékelünk azon előfizetőink lappeldányaihoz, akiknek előfizetése december 15-én lejárt. Kérjük t. előfizetőinket, hogy a megújítást kellő időben küldjék be, nehogy a lap küldése fennakadást szenvedjen.

A Színházi Élet kiadóhivatala.

COTILLARD: Beszélt magának az ő festő tereyről, felfogásáról?

ÁGNES: Beszél.

COTILLARD: És maga szerette, amit festett?

ÁGNES: Ötet szerettem... (*Boldogan bicentve.*) Hát... szerettem azt is, amit festett... Sokáig úgy néztem mindenre, mint borjú az új kapura... Igen ám, de aztán elkezdett tanítani. Azt mondta, kinyitja a szememet... És tanított. Mindent, amit mondott, amit tett, mindent szerettem.

COTILLARD: Ha annyira szerette a képeit, miért hagyta elkallódní?

ÁGNES (*szűnet*): Erről ne beszéljünk.

COTILLARD: És hát hogy tanította?

ÁGNES: Istenkém, sehogyan. Nem volt ő tanító... Nem is erőltette a dolgot... De az ember nem lehetett úgy vele, hogy rá ne ragadt volna valami...

COTILLARD: Olyan különös ember volt?

ÁGNES: Nem... de... valahogy... olyan... emberséges volt... ő volt az egyetlen emberséges ember, akivel életemben dolgom akadt... Neki köszönhetem, hogy egész életemre maradt valami, amin elálmódozhatom... Csak hogy törődött velem... Ahogy mutatta a dolgokat... Ahogy megtanított arra, hogy látni tudjak. Nem furcsa, hogy a legtöbb ember él és nem tud látni? Aztán egyszerre rájöttem a szavából, hogy ősszel a falevelek az erdőben: sávrősbarnák, hogy az avar: rozsdászínű, hogy van az égnek olyan színe, mint ott annak a tálnak a kredencen... (*bűszkén.*) Ezt úgy híjják kobaltkék... Ez, tetszik tudni piktori elnevezés, kobaltkék... És megmutatta az öreg magtárt itt kinn, meg a fahidat a folyón, örökösen azokat pingálta, én sokszor láttam, milyen sokszor, még sem vettem észre. Soha. És megtanított rá, hogy az ócska bútör nem arra való, hogy elhajigálja az ember, mert sok éppen azért szép, hogy ócska. Muto-gatta nekem a régi kapukat, ciradás házakat. És tudja-e, hogy a téglából épített ház nem vörös, hanem inkább szürkés-barna és a hó nem fehér, hanem sok mindenféle színű és a platánfa akkor igazán szép, amikor hull a levele. Hogy tanított... Még arra is, hogy nem igaz, hogy az emberek rosszak; több bennök a jó, mint a rossz. Csak nem látja az ember... Soha se fogom elfelejteni egy tanítását se és sokszor újra, meg újra végig gondolom azt az időt, mikor ő itt élt. Végig-végig gondolom, amióta csak — szegény feje — itt lehuntya a szemét... (*Szűnet.*)

COTILLARD (*most óvatosan ráviszi a tulajdönképpeni tárgyára*): Sok mindent hagyott magának úgy-e, hogy emlékeztek reá?... Úgy értem, nemcsak ilyen lelki emlékeket... amiket senki se vehet el tőlünk... hanem — kézzelfoghatóbb emléket is...

ÁGNES (*szinte magának*): Az emlékeket senki se veheti el tőlünk... Igaz... De mi lesz belőlük, ha az ember elkerül onnan, arról a helyről, ahol az emlékek, emlékek lettek?... El tudja-e vajjon vinni az ember magát? Mert én innen végkép elmegyek ma este. A testvérbátyámhoz megyek, aki özvegyen maradt négy gyerekkel... Pedig beh szívesen maradnék. A doktor úr azt hiszi, hogy miatuk ragaszkodom e helyhez... (*Nevel, aztán elkomolyodik.*) Soha se fogom látni többé a vörös magtárt, az ó-hidat a folyón, se a virágos réteket, semmit, semmit, a galambdúcot...

COTILLARD (*mohón*): Amiket ő lefestett?

ÁGNES: Mikor festett, rendszeren vittem ki jó forró kávét.

COTILLARD: És egy meleg sálat horgolt neki...

ÁGNES: Ezt is megírta magának?

COTILLARD: Meg. (*Szűnet.*)

ÁGNES: Valaha én is... csinos voltam...

COTILLARD: Nem kell magyarázni...

ÁGNES: Én... nem szégyenlem... De azért a doktornának nem kell erről beszélni... Tudja, mire tartják ezek itt szegényt? Nem láttak benne mást, csak holmi izsakos, kócos piktort. Ők sohasem értéktek meg. És még kevesebbé értéktek volna meg azt, hogy szerettem engem. Mit kell ezt nekik tudni... De én nem szégyenlem...

COTILLARD: Igaza van... De mondja, úgy-e maradtak tőle kis rajzocskák, miegymás.

ÁGNES: Tudnék mutatni magának valamit, jóval különbet, mint rajtot...

COTILLARD: Oh, mi az?

ÁGNES: Egyszer lefestett... Izé... Élet-nagyságban.

COTILLARD (*elállt a lélekzete*): Szeretném látni.

ÁGNES: Azóta is, évek óta, ott van az ágyam fölött.

COTILLARD: Mutassa meg mindjárt.

ÁGNES: Akkor ki kell jönnie a szobámba, ha látni akarja... Majd a konyhán át megyünk... Különbén... Ott van az utódóm. Nem... inkább... Hol lakik?

COTILLARD: A Korona szállóban.

ÁGNES: Estefeléd odamegyek.

COTILLARD: A képpel?

ÁGNES: Azzal a nagy képpel?

COTILLARD: Nézze Ágnes... ha valaha megszorulna... Nem vagyok gazdag ember... de az utóbbi esztendőben rendbejöttem... ha pénzre talál szüksége lenni, én megveszek mindent, amit az ő holmijából el akar adni.

ÁGNES: Oh... én... semmit sem adnék el.

COTILLARD: Idegennek nem, persze. De a legjobb barátjának, a régi jó idők emlékére.

ÁGNES: Nekem nem kell pénz az ő holmijáért. Nem. Nem adok el semmit... Hanem magának odaadnám...

COTILLARD: Az arcképet?

ÁGNES: Azt a világ minden kincséért sem... hanem odaadnám... Valaki jön...

COTILLARD: Számítok az ígéretere.

ÁGNES: Jobb, ha erre megy, hogy ne lás-sák. (*Középjárt felé vezet.*) és senkinek egy szót se arról, amit rólam, meg órála tud. (*Cotillard megveregeti a vállán és elmegy. Marie jön a konyha felől.*)

ÁGNES (*néhány lépést kísérté Cotillardot, visszajön, akkor lélekzszakadva besiet Marie.*)

MARIE: Ágnes, Ágnes, mentse meg az életemet. borzasztó megmondolatlanságot követtem el.

ÁGNES: Ugyan.

MARIE: Szomorúan sóhajtoztam a szobám ablakában, mikor egyszerre megláttam Bouquet urat az úton. Hát képzelje, ahogy ott látom Leont, intek neki...

ÁGNES: Hogy jöjjön...

MARIE: És már jön is. Ha anyámék itt kapják, végem van.

LEON (*beront*): Ágnes, vigyázzon a kertkapúra.

ÁGNES: Vigyázok. De ezt csak akkor mondja meg a mamájának, ha már elmentem.

LEON (*szervenélyes csók*): Marie, én kiharcolom magát a szüleitől, meglátja.

MARIE: Inkább négyfelé vágatom magamat, semhogy lemondjak magáról.

LEON, MARIE (többször egyszerre.): Szeretlek.

ÁGNES (az ajtóból, ahonnan a kaput nézi): Helyes. Szeressék egymást. Az Isten áldása legyen magukon. De most hamar szét, hogy baj ne legyen.

LEON: Csak még egy csókot engedjen, Ágnes.

MARIE: Még egyet, Ágnes.

ÁGNES: Hamar.

LEON (csók közben): Hát lehet ezt hamar?

MARIE: Lehet ezt?

ÁGNES: Hát. Lehet, csak szeressék egymást. Maguk fiatalok. Jók. Maguké a szerelem. A maguké a világ. És szegény öreg Ágnes irigylj magukat.

MARIE: Csak nem sír, Ágnes?

ÁGNES: Dehogyan sírok, nevetek.

LEON: Nem jönnek?

ÁGNES: Nem.

LEON: Képzeld, irtam magának egy levelet.

MARIE: Én is irtam magának.

LEON: Szeretném elolvasni.

MARIE: Hát még én.

ÁGNES: Maga haza. Maga a szobájába...

(de már bontják is a leveleket.)

LEON, MARIE (egyszerre.): Nem. Itt.

LEON: Ágnes. A kaput.

MARIE (olvassa Leon levelét): Szeretni fogom magát utolsó lehelletéig...

LEON (szüntén): Szeretni fogom magát a sírig!

MARIE: Milyen egyformán kezdtük!

LEON: «Ezek a szavak itt nem fejezhetik ki az érzéseimet»...

MARIE: ... «Hogy én mit érzek, azt hiába próbálom szavakba önteni»...

LEON: ... «De bátorság!»

MARIE: «Reméljen.»

LEON, MARIE (egyszerre): «Szeretem.»

MARIE (megcsókolja az aldirást): Leon!

LEON: Marie! (Megcsókolja az aldirást.)

ÁGNES: Jól össze vannak hangolva! De most gyertünk.

LEON: Mindjárt! Még valami fontos mondanivalóm van. A kaput, Ágnes!

ÁGNES: Hallani akarom!

LEON: Semmi köze hozzá!

ÁGNES: Azért vagyok rá kíváncsi... No hamar!

LEON: Valaki úgy kínoz, hogy adjam el a kis örökségemet, házat, kertet. Keveset kínál érte... de a mai eset után döntöttem. Eladtam és megyek Párizsba, festészetet tanulni.

MARIE: Elmegy innen?

LEON: El, de csak ha maga is velem jön!

MARIE: Leon! Hogy gondolja, hogy ezt mama valaha is megengedné!

LEON: Én nem is kérdezném!

ÁGNES: Baquet úr! Szökni?

LEON: Ha Marie szeret, velem jön. És különben is ha nem jön, viszem!

MARIE: Milyen férfias maga!

LEON: Adja oda a ruháit Ágnesnek, ő este elutazik és viszi az övével. Én estefelé eljövök az Ágnesholmijáért, hogy kivigyem neki motorbiciklin a vonathoz... Maga kijön Ágnessel, mintha kikísérné. Elutazik vele, én a motorbiciklimmel Párizsba, ott találkozunk megesküszünk, pont.

ÁGNES: Marie, ha itt tovább hallgatja ezt az istenkáromlót, — mindent elmondok a nagyságos asszonynak.

MARIE: Ágnes, maga soha se szeretett senkit?

ÁGNES: Akkor őriznem itt ezt az ajtót mint egy sárkányt?

LEON: Hát segítsen nekünk!

ÁGNES: Magának semmlesetre, — ha segít, akkor ennek a szerelmes kicsikének itt, hogy baj ne érje. És most párologjon el, mer itt kapják.

LEON: Hét óra felé jövök a kofferért!... (Csók.)

ÁGNES: Pszt! Elég volt ebből!... Marie a szobájába és szedje rendbe magát!

LEON: Hétre! (Elszalad, Marie rohan a belső lakás felé.)

ÁGNES (a lány után kiált): Még csak az kellene, hogy az őregi ilyen dült állapotban, lássák, kivörösödvé!... (Aztán indul a kötélp. ajtó felé.) Micsoda egy rendes, csendes ház volt-e huszonhat évig, máma mintha mindenki megbolondult volna itt! Valami van itt a levegőben!

ÁGNES (kiment és most jön vissza Cachet-val; a kerítésnél állanak.)

CACHET (kenetteljes, édeskes modorú ember, megfelenésében kicsit zsidós, beszédében nem): Ez a Gadarin doktor úr háza, kérem szépen?

ÁGNES: Idestova már harminc esztendeje.

CACHET: Beszélhetnék vele? Pár percről van szó.

ÁGNES: Beszélhetne vele, ha itt volna, de nincs itt.

CACHET: Soká jön meg?

ÁGNES: Nem hinném. A doktor úrék borzasztó pontosan ebédelnek.

CACHET: Szabadna tán bejönnöm és bevárnom?

ÁGNES: Tessék... Vigyázat — mázolya!

CACHET (kedélyesen): Nem félek... A festék mesterségembe vág... (Befőttek a szobába.) Maga az az Ágnes... nem lehet más.

ÁGNES (elképedve): Maga ismer engem?

CACHET: Személyesen nem, de nagyon sokat hallottam kegyedről.

ÁGNES: Mit hallott és hol hallotta, amit hallott?

CACHET: Azt hallottam, hogy kegyed nagyon jószívű teremtés. És hogy kedveli a modern festészetet.

ÁGNES: ... (szüntén). Megpróbálom a doktor urat valahogy a telefonhoz kapni... Mára igazán jobb lett volna, ha ki sem mozdul a házból.

CACHET: Ne siessen kedves, Ágnes... Hadd gyönyörködjem magában... Láttam már az öreg templomot... A folyópártot a híddal, a magtárt az udvarban és most látom magát!... Csakhogy azt hittem, babosruhában látom...

ÁGNES: Babosruhában?

CACHET: Vörös-fehér babosruhában, amelyet viselni szokott...

ÁGNES: Mit tudja azt az úr, hogy én mit szoktam valamikor viselni?...

GADARIN (jön a kert felől.)

ÁGNES: Hála Istennek, csakhogy itt van, doktor úr! Kérem... én nem tudom, de van valami ebben a házban, doktor úr, valami, amit én nem értek! Tessék vigyázni! Ez az

A Színházi Élet apróhirdetéseit minden péntekig küldendők be a hirdetési osztályba! Olvassa el a főlapban lévő hirdetési feltételeket!

úr mindjárt megmondja, mi volt a doktor úr édesapjának keresztnéve, hogy hány hajszála van a doktor úrnak és hány igazi fog a szájában. De én nem akarom hallani, megyek! (El.)

CACHET: Gadarin doktor úrhoz van szerencsém?

GADARIN: Mivel szolgálhatok?

CACHET: Cachet!

GADARIN: Tessék helyet foglalni. Á, á, mutassa nyelvét. Betegnek tetszik lenni!

CACHET: Isten őrizze!

GADARIN: Óh... akkor ide tessék... (más székelt mutat.)

CACHET: Tiszteletteljes köszönet... (leülnek) Drága doktor úr, orvosi pályafutása nyomán ön valamikor egy ifjúkori barátomat is kezelte. Egy festőt... (Gadarin fületit kezd) Akivel aztán sajnos, feszült viszonyba kerültem! Tizenöt évvel ezelőtt meghalt szegény és nagyon furdalt a lelkiismeret, hogy nem békülhettem ki vele. Ez úgy-e, természetes... No, már most nemrégiben átírtam a levelezésemet és kezembe került egy pár levele (Gadarin közelebb húzza a székét és rámered.) Ezeket a leveleket akkor írta, mikor doktor úr kezelése alatt állott. Ezekből a levelekből megértettem, hogy könnyű szerral jövátéheném, amit szegény fiúval szemben annakidején elmulasztottam. Doktor úr! Mavrier Jean, mikor meghalt, adósa maradt önnek hatszáz frankkal. Ez kamatos-kamatokkal számítva azóta körülbelül kilencszázhatvan, kereken ezer frankra növekedett. Engedje meg, hogy erről az összegről átnyújtsam önnek ezt a csekket. (Átnyújtja.)

GADARIN: (felholtra válvá) Köszönöm. Köszönöm...

CACHET: Ne méltóztassék köszönni. Én csak szent kötelességemnek teszek eleget, szegény ördöggel szemben, akin inkább akkor kellett volna segítenem, mikor még nem volt késő. De most mégis boldogabban...

GADARIN: Megy vissza Párizsba, mint ahogy idejött...

CACHET: A számból tetszett a szót kivenni.

GADARIN: Kedves... e... e... e...

CACHET: Cachet...

GADARIN: Cachet úr, örülök, hogy önben ilyen kitűnő embert ismerhettem meg. Amellett, — ügylátom — a betegek közt még aránylag a művészek a legjobb fizetők... (elteszi a csekket). De... szeretnék valamit kérdezni...

CACHET: Méztassék parancsolni... Amit jól esik, amit jól esik...

GADARIN: Véletlenül... nem óhajtja... megtudni, szegény Mavrier után nem maradtak-e itt festmények, amelyeket aztán uraságod emléklül magával vinne?

CACHET: Nem koldulni jöttem...

GADARIN: Azt nem mondtam. Csak föl-tettem a kérdést.

CACHET: Hát, kérném alázattal, ha szabad üzleti alapra térnem... tényleg szándékomban volt a képekért, amelyeknek esetleg birtokában méztatik lenni, bizonyos árat ajánlani.

GADARIN: Árat!

CACHET: Föltéve persze, hogy birtokában vannak... A fiúnak nem volt családja és ha maradt itt utána festmény, még ha stríke nem ajándékozta is doktor úrnak, doktor úr bátran sajátjának tekintheti, a meg nem fizetett orvosi tiszteletdíjakért. Doktor úr, szabadjon — persze az összes Mavrier-képekért — nyolcezer frankot felajánlani.

GADARIN: Nyolcezer frankot?!!

CACHET: Az összes képekért természetesen...

GADARIN: Nyolcezer... A Mavrier képelért?

CACHET: Ásan esedezem, ennél tovább nem mehetek... Remélem, nem méztatik őket túlértékelni...

GADARIN (most már alig tud egy hangot kiadni): Nyolc-ez...

CACHET: Ennyit ajánlok. Méztassék elfogadni vagy visszautasítani... Szerény véleményem szerint galléros...

GADARIN: Az ellen nincs szavam, Cachet úr... A baj csak az, hogy nem maga az első... Vagy két órával ezelőtt járt itt valaki...

CACHET: Ugyanezzel az ajánlattal?

GADARIN: Nem egészen.

CACHET: Csak nem adta el neki a Mavrier-képekért?

GADARIN: Ajándékba adtam neki (Cachet felhördül) Volt itt egy, Mavrier pingálta, a vízpartról, a hiddal és volt még egy...

CACHET: El méztatott ajándékozni a hidat? Doktor úr, az Isten szerelmére, magát rászédte egy svindler!

GADARIN: Az illető sürgönyözött Párizsból, hogy jön...

CACHET: Hogy hívják?

GADARIN: A neveket mindig elfelejtem... (szébben kotorász) Valahol itt a sürgönye... (az íróasztalon megtalálja) Megvan! (olvassa) Grépeaux! Ez a nevel Grépeaux.

CACHET (elhűlve): Grépeaux?

GADARIN: Az.

CACHET: Azt méztatik állítani, hogy Grépeaux elfogadott doktor úrtól...

GADARIN: Én abban a hitben voltam, hogy a képek semmit sem érnek... Ő is azt mondta!

CACHET (nem akar hinni a füleinek): Igen Grépeaux mondta?

GADARIN (mutatja a sürgönyt): Igen! Ha nem hiszi, (odaadja a sürgönyt) tessék! Ismeri?

CACHET: Hogy ismerem-e? Meghiszem azt, hogy ismerem! De ezt nem tétéleztem volna fel róla. (Mint a vizsla a vad nyomában) Van erre tanú, könyörgöm ássan?!

GADARIN: A feleségem, meg a lányom.

CACHET (vigyorogva és titokzatosan): No, akkor helyre lehet útni a dolgot... Még ráteríthetjük a vizeslepedőt Grépeaux úrra...

Ő a «Matin» művészeti kritikusa, kérném és nagy a tekintélye. És persze, nagyon kellemlen volna neki, ha külsőne, milyen csúnyán kijátszotta doktor urat, hogy ingyen jusson ezekhez a képekhez, amelyek megernek...

nyolcezer frankot! Szóval: Doktor úr ir nekem egy levelet, amelyben sajnálattal tudatja, hogy nem adhatja el nekem a képeket 8000 frankért, mert azokat Grépeaux úr értéktelenségnek nevezte s öntől ajándékképpen elfogadta.

A többi méztassék rámbizni... Majd el-látom én a baját annak az úrnak...

(Ágnes közepén bevezeti Oszkár, aki 40 év körül, elegáns úrtember).

OSZKÁR (még a kertben): Idehaza van Gadarin doktor úr? Vár engem...

(Most a szobába léptek, Cachet megtája Grépeaux Oszkár, felszisszen s egy diadalmas mozdulattal elhallgattatja a kétségbeesett és éppenválaszolni akaró Gadarint)

ÁGNES: Egy úr van nála... De csak tessék...

OSZKÁR: Köszönöm... Véletlenül nem maga a híres Ágnes?

ÁGNES (Szűnet. Egész elkábultan): Mi dolog ez? [Hát mindenki ismer engem az országban?]

OSZKÁR: Hát maga az? Micsoda szerencse, hogy még itt van! Láttam a Loire-partot a hiddal, az öregtemplomot, a magtárt és most hozzá láthatom Ágnes is!

ÁGNES: Doktor úr, ide egyre özönlenek az emberek Párizsból, akik soha életükben nem láttak, azt sem tudták, hogy a világon vagyok és mind a keresztnevemen szólítanak. Én ebbe belebolondulok.

OSZKÁR: Ne féljen, Ágnes. *(De az kísietett.)* Gadarin doktor úrhoz van szerencsém?

GADARIN: Az vagyok.

OSZKÁR: Grépeaux!

GADARIN: Kicsoda?

OSZKÁR: Grépeaux! Sürgönyöztem önnek Párizsból. De nem akarom zavarni... Majd a kertben nézelődöm addig...

GADARIN: Nem! Tessék maradni!

(Cachethez) Ez az úr Grépeaux?

CACHET: Ez Grépeaux úr!

GADARIN: De hiszen ez egy másik!

CACHET: Mi?!

GADARIN: Ez más! Ha mondom! És ha ez Grépeaux, akkor ki volt az a másik?

CACHET: Egy szót se! Ne tessék beszélni, majd rájövünk, kérném, mi van e mögött. *(Émelygősen édes mosollyal Oszkár felé fordul, aki eddig háttal látta őt.)*

OSZKÁR: Cachet!... *(megvetően)* Hát magát mi az ördög hozta ide?

CACHET: Ne méztassék velem itt ezen a hangon beszélni! Milyen jogon tetszik velem így beszélni, mások előtt? Tessék az újságban írni rólam, ami jólesik, de szembe sértegetni az embert...

OSZKÁR: Gondolhattam volna, hogy a keselyűk — megjönnek a szagra! Bocssáson meg, doktor úr, de ez az úr, aki kizsákmányolja a művészeket, a képeiket potom áron veszi és...

CACHET: Én nem a művészt zsákmányolom ki, hanem a vásárlót. És ezért ön tehet nekem a legkevésbé szemrehányást. Hiába írna a képekről, ha mi műkereskedők nem vernénk föl az árakat.

OSZKÁR: Igen, maguk rothasztják el az egész képzőművészetet szélhámosaikkal — képhamisításaikkal...

GADARIN: Engedelmet, ez itt az én házam és mégis csak tudnom kell, miről van itt szó? Uraságod azt állítja, hogy Grépeaux. Ez az úr is azt mondja! Rendben van! De néhány óra óta az én házamban olyan dolgok folynak...

OSZKÁR: Attól tartok, hogy mindazért, ami itt történt, részben én vagyok felelős... Kedves doktor úr, én egy idő óta azon dolgozom, hogy jóvátegyem az elmúlt esztendő egy nagy igaztalanságát. Ugy-e, doktor úr kezelte egy szegény fiút, egy piktort...

GADARIN: Igen. Jean Mavriert.

OSZKÁR: Örülök, hogy emlékszik rá. Szóval ez a fiú...

GADARIN: Meghalt, hatszáz frankkal maradt adósom és uraságod most azért jött, hogy kifizesse...

OSZKÁR: Dehogy! És ne is tessék mondani, hogy Mavrier bárkinek is tartozott. Inkább mi, nemcsak mi, valamennyien, örök időkre adósal vagyunk neki! Mert az emberek mindig adósal maradnak annak, aki zseni!

GADARIN: Zseni?!... Jean Mavrier zseni?

OSZKÁR: De még milyen zseni!... *(nyugodtabban)* Mai látogatásom célja pedig: összegyűjteni az életére vonatkozó minden részletet, adatot, az életrajz számára, amelyet most írok róla.

GADARIN: Ön könyvet ír Mavrier-ről?

OSZKÁR: Úgy van.

GADARIN: Hogy jutott ez eszébe?

OSZKÁR: Hát doktor úr nem olvasta, hogy Mavrier-nek néhány véletlenül előkerült festménye milyen óriási feltűnést keltett? Nem olvassa a lapokat?

GADARIN: A képzőművészeti rovatot nem igen.

OSZKÁR: Szóval, kedves doktor úr, szegény Mavrier tizenöt éve halt meg ismeretlenül és a képeit most kiállították Párizsban. És kiderült, hogy egyike volt a legnagyobb festőknek!

GADARIN: Ugyan?!

OSZKÁR: A maga Jean Mavrier-ja, aki itt, ebben a városkában köhögte és festette el rövid életét. Aki ebből a városkából írta elragadó leveleit Mansuy nevű piktort-barátjának, aki azóta szintén meghalt. Ezeket a leveleket tegnap közöltem a lapomban.

GADARIN: A mi Mavrier-nk! *(Most kezd az agyában derengeni.)* Hát ezek azok a levelek, amelyeket az urak az íróasztalukban kotorászva találtak. *(Ezt persze Cachetnek mondja.)*

HELEN *(jön, még kalapban, amelyet mtndjárt letesz).*

CACHET: Úgy van, amint mondja.

GADARIN: Gyere csak, Helén! *(Helén, aki eddig habozott, hogy bejöjjön-e, most belép.)* Ez itt a feleségem, Grépeaux úr.

HELEN: Grépeaux úr?

GADARIN: Egy szót se szólj! Majd aztán megnagyarázom! Ez itt Cachet úr... *(Oszkár felé, méltóságteljes egyszerűséggel.)* Kedves Grépeaux úr, én csak egyszerű kisvárosi doktor vagyok, aki nem igen ért rá egyébbel törődni, mint a mindennapi megélhetéssel. Én kutyába se vettem Mavrier mázolásait, pedig amúgy szerettem a fiút, de nem is álmodtam, hogy valaha ilyen polcra jut. *(Zelma jön, még szintén kalapban, s mint mindig, most is rögtön fűlteni kezd.)*

OSZKÁR: Pedig szavamra mondom, kevés hozzá fogható piktort tudok!

HELEN: Azt tetszik ezalatt érteni, hogy a képélért pénzt adnak?

OSZKÁR: Sok pénzt!

ZELMA: Óriási!

OSZKÁR: Bár maradt volna annyi képe, amennyit megvennének. De sajnós, csak kevés maradt és így nagy lesz az áruk!

ZELMA: Még tán kétszáz frank is darabja!

OSZKÁR: Azaz öt- és tízezer frank is!

HELEN: Valamennyi?

OSZKÁR: Egy-egy!

HELEN: Egy-egy?

ZELMA: Egy-egy!

GADARIN: Egy-egy! *(Cachethez.)* És maga

Olvassa az Ellenzéket

mert a legmegbízhatóbb és legfrissebb anyagot a legkiválóbb újságírók feldolgozásában hozza

Hirdessen az Ellenzékben

mert ezt a lapot minden komoly vevő és eladó mindennap elolvassa

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Cluj-Kolozsvár Str. Universitatii
(Egyetem-utca) 8

itt piszok nyolcezer frankot kínált nekem valamennyiért!

CACHET: Nono! Ha egy kicsit vissza méztatik emlékezni, előttem más is tett doktor úrnak ajánlatot — többet nem mondok!

OSZKÁR: Nagylelkű ajánlat! No! Remélem még jókor érkezem, hogy véget vessék az olcsó vásárnak! (Gadarin fejbeütöten elfordul.)

HELEN (késésgbeesett, hirtelen sikolyal): Jézusmáriszentjózsef! Most jut eszembe!...

GADARIN: Mi?!!

HELEN: Semmi! Semmi! Rosszul vagyok! (Egy székre szédül, rémületen néz maga elé. Most középről jön Ágnes.)

ÁGNES: Megint sürgöny jött doktor úrnak.

GADARIN: Még egy sürgöny.

(Ágnes megy, még mindig gyanakvó szorongással a tekintetében.)

OSZKÁR: Bizony, Cachet nyolcezernél többet kínálhatott volna.

CACHET: Szegény ember vagyok, könyörgöm és manapság a képek!...

OSZKÁR: Hát árulja tovább a hamisított Corot-jait és ál-Daumier-jait, ez mégis csak tisztességes, mint itt derék embereket rászedni, akik nincsenek kellőképpen vértelve a maguk huncutságai ellen!... (Gadarinhez.) Nézze, doktor úr, rendes körülmények között nem sفتهek! De hogy magát megvédjem, szívesen becsülöm meg az összes Mavrier-képeket, amelyek birtokában vannak.

GADARIN (egész jakó az arca, ahogy feltekint a sürgönyből): Volna kegyes először is ezt a sürgönyt megmagyarázni?

OSZKÁR: Hadd lám! (Elveszi és olvassa): «Hajlandó vagyok btezer frankot megvenni azt a bizonyos nyolc Mavrier-képet, amelyekről a mai lapban szó van. Holnap önhöz érkezem. Másokkal való tárgyalásait függessze föl megérkezésemig. Valhuer...» Ez egy komoly, nagy műkereskedő cég. Mondhatnám, múzeum!

(Szünet.)

GADARIN: Uram, ha még nem látott kétségeesett embert, nézzem rán!

OSZKÁR: Ugyan! Hiszen egész vagyok, amit itt felkínálnak önnek!

GADARIN: De hát honnan tetszik gondolni, hogy nekem ennyil képen van?

OSZKÁR: A Mavrier leveleiből. Hét képről ír, amelyeket itt hagyott. (Az uffán számolja.) A Loire-part a híddal, a Pípacsa rét, a Rozsdavörös magtár, az Öreg-templom, a...

GADARIN: Nem vettem elég komolyan azokat a képeket, ügylátszik...

OSZKÁR: Ezért ne tegyen magának szemrehányásokat — nem volt egyedül. (De Gadarin most már lélekzet után kapkod, majd összeesik.) Doktor úr, az Isten szerelmére! Valami baj van a képek körül? (Helén már nem is él.)

GADARIN: Meg kell lenniök valahol!... A hét közül kettő ebben a pillanatban nincs a kezeim között. De ha tényleg hét maradt itt utána, akkor a többi ötnek meg kell lenni! Ki hallotta valaha, hogy az ember olajfestményeket csak úgy elhajigáljon! Értékes olajfestményeket! Főlkutatom! És ha meg lesznek, most már meg is fogom őket becsülni! Ide agatom valamennyit az ebédő falára! És bizony meggondolom, hogy eladjam őket! Pláne most, amikor tudom, milyen értékesek. Nem adom el! Legalább is... (Cachet-ra sandít.)... csak úgy, egy pár rongyos frankért nem! (A székebe rogy.)... De most kérném az urakat, hagyjanak magamra... Nyugodtan megebédélhetnek és megbeszélhetnek a dolgokat a

familállal! Mindez olyan hirtelen szakadt rám! Gondolkoznom kell!

OSZKÁR: Megengedi, hogy délután visszajöjtek?

GADARIN: Minek?

OSZKÁR: Hogy adatokat kérjek Mavrier életrajzához.

GADARIN: Jó. Ebéd után. Az étetéről beszélhetek. De a képeiről nem. Orvos vagyok, annak is klsvárosi orvos... Mit csináljak... Elég bajom volt nekem Aesculap-pal... de már Rafael, meg Corot... mit értek én hozzájuk... pláne Mavrierhez. Afelől még lehetek tisztességes ember...

HELEN: Arthur, ne szerénykedjél!... Te viszont föltaláltál egy haskötőt, amelyről még az orvosi lapok is írtak.

GADARIN: Hagyd ezt a számárságot... Hát kérem, ebéd után!... (Fáradtan dől hátra a székeben. Oszkár nem erőlteti tovább a dolgot, venné a kabátját, amelyet egy székre tett, de Helén bánatában észre se vette, hogy rátelepedett. Oszkár végre kihaldassa a láta s a kabátban egy újság számot fedez fel.)

OSZKÁR (Gadarinhez): Itt van kérem a Matin vasárnapi száma. Ebben közöltem Mavrier leveleit. A lényeg bennök, hogy felsorolja itt hagyott képeit; a doktor úrnak külön öröme lesz olvasni, amit róla mond.

GADARIN: Köszönöm.

OSZKÁR: Hát a viszontlátásra. (Elmegy.)

CACHET: No most hamar, beszéljünk kérem arról az emberről, aki előttem járt itt. Milyen volt?

GADARIN: Uraságod is távozzék!

CACHET: Kérném!... De visszajövök! És ne méltóztassék semmi irányban se dönteni, amíg velem nem beszélt. Alázatos szolgája! (El.)

GADARIN: Nnna!... Életemben először szorongattam egy marok pénzt a kezemben... és az ujjaimon keresztül hullajtottam el!

ZELMA: Ha csak ránézek a falra, ahol a képem lógott, hát megpukkadok!

HELEN (fáradtan): Megyek a szobámba és ledőlök egy kicsit!

ÁGNES: No elmentek ezek a városiak, azt hiszem megeríthetnék...

HELEN (elhalóban): Én nem ebédelek!

GADARIN: Nem ebédelsz! Nem ebédelsz! Úgy teszel, mintha mit tudom én, ki volna hibás az egészen!

HELEN: Hát én nem vagyok, annyi bizonyos.

GADARIN: Ne adtad volna oda neki a magtárt festőteremnek és ne fogadtad volna a házhoz!

HELEN: Te meg, ha intelligens ember vagy, felismerhetted volna...

ÁGNES: Csak nem tetszenek veszekedni az utolsó napon, mikor elmegyek...

GADARIN (kiddtva): Maga meg mit üti bele az orrá! Ha kedvünk tartja, veszekszünk a nagyságos asszonnyal. Érti?

ÁGNES: Doktor úr! Így sohase beszélt velem!

GADARIN (most már üvölt): Menjen a konyhába! Mars!

ÁGNES (ijedt sikolyal): Uram Jézus! (Elszalad.)

ZELMA: Papa! Ne veszítsük el a fejünket!

GADARIN: Én ebbe belebetegszem!

HELEN: Arthur!

GADARIN: De hát ki álmodhatta, hogy az a nyeslett, bugyula fráter, ez az ütőt-kopott, ez a mindig hajadonfővel járó koldus-tarisznya zseni, akit komolyan kell venni?

HELEN: Én többször mondtam, emlékszem, hogy van benne valami!

GADARIN: Mondtad! Aztán ha pingált valamit, hát csak úgy csuklottál a nevetéstől!

ZELMA: Most nem ez a fontos! Hanem az, hogy ki volt az az ember, akit Grépeauxnak adta ki magát?

HELEN: Nem mindegy az most már, mikor apád odaadta neki a képeket!

ZELMA: Dehogy mindegy! Mikor egyszerűen kicsalta apától.

GADARIN: Úgy van! Kicsalta!

HELEN: Mivel bizonyítottuk?

GADARIN: Hát nem adott kétszáz frankot Zelmának?

ZELMA: Úgy van! Pedig nem azért, amit én a vászon másik oldalára pacniztam.

HELEN: Igaz! Meg kell őt találnod.

GADARIN: De hogyan? ... Mikor az igazi nevét nem tudom! Csak egyet tudok, hogy visszament Párizsba, boldogabban, mint ahogy jött. *(Fogcsikorgatva.)* Ha megtalálom, még boldogabbá teszem! Csak hogy a botom boldogabb végével! *(Tervezgetve fel s alá jár.)*

HELEN: Fiatalabb, mint te! És ha ő náspángol el téged! ...

GADARIN: Igaz! Följelentem! ... *(Szünet.)* Csak hogy ügyved, perköltség! És ha azt mondja, hogy önként adtuk neki!

HELEN: De ha egyszer nem tudtuk az értékét!

GADARIN *(a düh hirtelen felkildításával)*: És én még becsodítottam benneteket, hogy megmutassam nektek a tisztesség szobrát.

ZELMA: Aljas, akasztófára való gazember! Attól pukkadok legjobban, hogy most hogy mulathat.

GADARIN *(kap rajta)*: Ez az! Zelma fején találta a szöveget! Ez az amibe belebetegszem! Hogy ez a csirkefogó, — ha Grépeaux nem hazudik, — tíz-húsz ezer frankot csalát ki tőlem és most a markába nevet.

HELEN: Mondd csak ... Ez a haramia azt mondta, valami üzletet köt veled. Nem mondhatsz neki, hogy addig nem tárgyalasz vele, amíg a képeket vissza nem adja?

ZELMA: Ugyan! Az az üzlet! Azzal csak port akart hinteni a papa szemébe.

HELEN: Óh, szemtelen, csavart eszű gazember!

ZELMA: Hány képet hagyott nálunk? *(Helén felocsudik letargiájából.)*

GADARIN: Ez a Grépeaux azt mondja hetet.

ZELMA: Mégis csak utána kellene nézni, hová lett a többi öt?

GADARIN: Igaz! ... Ennek a gyerekek több az esze, mint kettőnknek együttyévé. *(Kidlt.)* Agnes! Agnes! Jöjjön csak! *(Agnes jön a konyhá felől.)* Mondja, jól széjjelnezett a padlásan?

AGNES: A padlásan?

GADARIN: Ott. Mikor az az első ember járt itt ma délelőtt.

AGNES: Persze, hogy széjjelneztem.

GADARIN: És csakugyan nem látott ott képet?

AGNES: A színt se láttam olyasminnek.

GADARIN: Jó ... Mehet ... *(Agnes megint kimegy.)* Zelma, szaladj, kutasd át még egyszer ... *(Zelma elszalad.)* Marie! Gyere be Marie!

HELEN: Mit akarsz tőle?

GADARIN: Őt még nem kérdeztük. Hátha tud valamit. *(Marie ijedten siet be.)*

MARIE: Tessék?

GADARIN: Mondd, nem láttál valamerre ócska Mavrier képet a házban?

MARIE: Óh! Ez az egész?

GADARIN: Az egész! Az egész! Micsoda ostoba felelet ez?

MARIE: Apus, mit kiabálsz velem egyszerre?

GADARIN: Felelj a kérdésemre.

MARIE: Persze, hogy láttam!

HELEN: Mi?

GADARIN: Hol?

MARIE: Utoljára a fészerben láttam ... szóval a magtárban ... *(Helén megint ájuldozik.)*

GADARIN: A magtárban?

MARIE: Ott!

GADARIN: Mennyit?

MARIE: Tudom is én ... Nyolcat-tízet, úgy emlékszem ...

GADARIN: Nyolcat-tízet!

MARIE: Annyit! A fás ládában!

GADARIN: De hisz én mindennap járok a magtárban, mikor a motociklmet kihozom, meg helyre tolom ... s én soha láttam ott képeket ... Te mikor láttad utoljára?

MARIE: Nem olyan régen ... *(Büntudatlat.)* Utoljára Bouquet Léonnak mutattam őket.

GADARIN: Aha! Bouquetnak! És most már nincsenek ott! Persze Bouquet elsinko-falta őket.

MARIE: Papa!

GADARIN: Azonnal ide hozd azt a fiút! Nem! Majd én!

MARIE: Papusi! *(Gadarin felkapja a telefont.)*

HELEN *(feldávva)*: Ne fáradj, Artúr!

GADARIN: Mért ne?

HELEN: Bouquet nem vitte el a képeket ...

GADARIN: Hát?

HELEN: Én ... elégettem őket ...

GADARIN: MMM!

HELEN: Annyi mindenféle lim-lom gyűlt már össze ... Mikor a gyümölcsöst a fagy fenyegette ... máglyára raktam ...

GADARIN: Mind a nyolcat-tízet? ...

HELEN: Mintha annál is több lett volna!

GADARIN: Annál is! Annál is! Darabja pár ezer frank! Annál is!

HELEN: Mikor egyre azt hajtogattad, hogy szörnyű mázolyánok ...

GADARIN *(kidávva)*: Hallgass! Borulj térdre kérj bocsánatot mind a két lányodtól. Elégetti ötvenezer frankot ...

MARIE: Papai! Most már úgyis hiába veszedkedtek! ... Kár a pénzért ... de legalább látjátok, hogy a piktor is tud pénzt keresni!

GADARIN: Tud! Tud! ... Te hűlye, te! Mikor már meghalt, akkor tud.

ZELMA *(visszajön)*: Agnes igazat mondott. Nincs egy szál kép sem a padlásan.

HELEN: Apád már tudja. Nem is lehetett ott. Utban voltak és elégettem valamennyit!

ZELMA: Uristen! ... *(szünet)* Hát akkor vissza kell szerezni legalább azt a kettőt, amit ma reggel elköttyavetéltünk!

(Gadarin már előbb fölvetta az asztalról a Grépeaux által otthagytott újságot és szórakozottan böngészett benne. Most szeme a Mavrier levelezésére tévedt, fölemeli a kezét.)

ZELMA: Mi az apus?

GADARIN *(hangosan olvassa)*: «dr. G. lelkiismeretesen kezel. Csak az a baj, hogy mint orvos nem sokat ér. Viszont szeretem rajta, hogy olyan kedves borjufóka pofája van ...»

ZELMA *(ijedten)*: Mije van a papának?

GADARIN: Ez a dr. G., ez én vagyok.

Annyi tapintat lehetett volna ebben a Grépeauxban, hogy más kezdőbetűt nyomasson oda... Szóval ezt írta rólam Mavrier a leveleiben!... (olvass) s... Könyörgök neki, hog lefesthessem, de semmikép se tudom rávenni. A piktúráról olyan fogalmal vannak körülbelül, mint egy szü-ndiánnak.

HELÉN: Ha hagyatd volna, hogy lepingáljon, tán mégse foltoztattad volna ki a képeddel a tyúkretrec tetejét.

GADARIN (ránéz, odaadja az újságot Marie-nek) Olvasd tovább, fiam... Hátha mond valami kedveset anyádról is.

MARIE (olvassa): Ez az asszonyi ruhába bujtatott földreszállott angyal, mintha édes nővérem és dajkám volna egyszerre. Biztosan tudom, hogy az ő gondoskodása hónapokkal hosszabbítja meg életemet, már csak azért is, mert ő az egyetlen, aki érteni látszik, amit festek. Ő itt az én egyedüli vigaszom, az egyetlen nap sugar, amely bevilágít életem homályába... S emellett, bizonyos szempontból nézve, csinos is... (Helén ajka széles mosolyra nyílik.)

HELÉN: Biz én szerettem a flút és bátorítottam is.

MARIE: «...Miatta tudom elviselni azt az ostoba doktrínét is...»

ZELMA (kikapja a lapot Marie kezéből mialatt Helén mosolya megfagy): «...Ha megyek ki a mezőre festeni, most, hogy olyan csipős hidegek az őszi reggelek, forró kávét hoz ki utánam...»

HELÉN: Hiszen itt Ágnesről van szó!...

ZELMA: A mi kávénkati!

GADARIN: Ezen lovagoltok?

HELÉN: Milyen jó voltam ehhez az emberhez és a hátam mögött összeharatózik a cselédünkkel...

MARIE: De mamus, azt nem mondja...

HELÉN: Ha egyszer azt írja róla, hogy csinos volt! Volt a fenét!

GADARIN (felkiált): Szűz Máriám!

ZELMA: Apus!

HELÉN: Mit kiabálsz?

MARIE: Mi az?

GADARIN: Mavrier festett egy arcképet is, amíg itt volt. Biztosan emlékszem.

ZELMA: Kiről festette?

GADARIN: Ágnesről! (szenzáció.)

HELÉN: Igazi!

ZELMA: Egy nagy képet!

GADARIN: Hát az hova lett?

HELÉN: Az Ágnes ágya fölött lóg, amióta csak Mavrier meghalt.

GADARIN: Zelma, nézd meg hamar, ott van-e?

MARIE: De apus, ha ott van is, az az Ágnes tulajdonal!

GADARIN: ...Ebben a szörnyű világgazdasági válságban pénzhez, vagyonhoz juthatunk és te arról lefetyelsz, hogy az Ágnesé?

HELÉN: Csodállak, mikor apádat úgy rászédtek ma reggel...

ZELMA: Most már igazán itt az ideje, hogy Apus ne hagyja elrabolni, ami jogosan a mienk!

MARIE: Csakhogy ez a kép jogosan az Ágnesé!

GADARIN: Ne félj, úgy se teszek semmit, ami a tisztesség, meg igazság ellen van, mit kiabálsz? Még meghallja!

MARIE: Én pedig nem hallgatom tovább, hogy esküdtek össze Ágnes ellen! (Kiszalad.)

GADARIN: No hát ez!...

ZELMA: Egész elvesztette az eszét, amióta az a csirkefogó megbecstelenítette!

GADARIN: Te meg ne beszélj hülyeségeket!

ZELMA: De mikor szájon sókoltá!

HELÉN: Jó, jó — hagyd, fiam!... Itt egy a teendő. Ki kell vennünk valahogy Ágnesből, hogy magával viszl-e a képet?

GADARIN: Hívd be és kérdezd meg.

ZELMA: Akkor rögtön kitalálja...

HELÉN: Nem tudom, nem volna a legokosabb, egyszerűen bemenni a szobájába és a képet leakasztani.

GADARIN: Mondasz valamit. Elvégre ez a kép a mi tulajdonunk, csak úgy, mint amelyeket elégettél. Ágnes a mi alkalmazottunk és fizetést kap tőlünk. Az a kérdés, volt-e joga lefestetni magát az alatt az idő alatt, mialatt a béréért dolgoznia kellett!

HELÉN: Ugy van! A kép a mienk! Zelma, hozd ide!

ZELMA: De mit szól majd Ágnes?

HELÉN: Dobájl mindent összevissza a szobában, tépd le az ablakfüggönyt, hadd higgye, hogy betörő járt a szobájában.

GADARIN (önmagát nyugtatja): Én csak egy szimpla kisvárosi orvos vagyok! Füttyölök a pénzre! De a családom érdeke szent nekem!

HELÉN: Most aztán ne tétovázzunk!... Előre, Zelma! A hátsó ajtón hozd ki, aztán vidd be hozzánk! (Gadarinhez, mialatt Zelma a konyha felé kinekgy.) Ha a kezünk között lesz, eldugjuk az ágyadba!

GADARIN: Ha Ágnes jajgatni talál, adok neki valamelyes összeget... (Zelma visszajön.)

ZELMA: Ágnes a szobájában van!

HELÉN: És a kép?

ZELMA: Ott lóg!

GADARIN: Milyen?

ZELMA: Gondolhatod. Rémes!

GADARIN: Azért mégis megnyugvás, hogy megvan.

HELÉN: Mit csinál Ágnes?

ZELMA: Pakol.

HELÉN: Mond neki, hogy így nem készül el az ebéddel...

ZELMA: Akkor is... ha a konyhában van... akkor sem lehet...

HELÉN: Hát hívd be, hogy terítsen meg.

ZELMA: Te hívd be...

HELÉN (a legédesebb hangján): Ágnes!... Ágnes!... (Gadarinhez.) Majd te beszélj vele. (Mind a hárman lesik a konyha felé vezető ajtót. Ágnes jön és még mindig meg van rémülve.)

GADARIN (nagy erőfeszítéssel megpróbál színházi játsszani): Ágnes, ne haragudjék, hogy az előbb úgy rámondultam magára...

ÁGNES (a szem sarkából figyeli): Óh, kérem, doktor úr...

HELÉN (összehajtott abroszt dob az asztalra): Most már teríthetne, Ágnes.

ÁGNES Igenis. (Az ebédőasztalhoz megy, széttergeti az abroszt. Helén int Zelmának, ez kisuhan a konyha felé, ő maga pedig eldül a konyha felé vezető ajtót.)

GADARIN: Szép magától Ágnes, hogy utolsó napon is csak velünk törődik.

ÁGNES: Óh, az semmi.

HELÉN (mint fent): De, de, Ágnes!... Ez jól esik nekem is, az uramnak is — mikor pedig itt van kéznél az új szakácsné.

ÁGNES: Óh, semmi... (Tért.)

GADARIN: Furcsa lett volna, hogy az ebédet az új cseléd adja fel, mikor maga még a házban van.

ÁGNES: Igaz.

ZELMA (visszajött): Mama, most meg az új cseléd lábatlankodik ott.

HELÉN: Mondd neki, hogy menjen sétálni

a folyópartra. *(Zelma indul.)* Zelma, azt a betörő-dolgot hagyd el... Feltűnik!

ÁGNES: Miféle betörővel van baj?

HELEN *(könnyed neveléssel)*: Valami kis tréfa... Semmi... én meg Zelma... *(Gadarin nevet, Ágnes indul.)* Hova megy, Ágnes?

ÁGNES: Az uborkáért megyek...

HELEN: Nem kell az ebédhez... Ugye?

GADARIN: Megsógok magának valamit, Ágnes. Mostanában az uborka megfekszi a gyomromat... *(Ágnes megint indul.)* Ágnes! *(Ágnes megáll.)* Nem hallotta? Nem kell uborka!

ÁGNES: Gondoltam, akkor egy kis céklát... Azt nagyon tetszik szeretni.

HELEN *(tanácsalanel)*: Ez igaz. A céklát rendkívül szereted.

GADARIN *(még tanácsalanel)*: Tudom! Tudom! Semmit se tudok felhozni a cékla ellen.

HELEN *(még mindig őrzi az utat a konyha felé)*: Azt hittem, beszélni valód van-Ágnessel?

GADARIN: Igaz! Van! Van! Van!

ÁGNES: Micsoda beszélni valójának tetszik lenni?

GADARIN *(sejtelve sincs róla, hogy kezdje el)*: Izé... többrendbeli dologról... Mi is csak? ... Azon kezdem...

ZELMA *(visszajött, sugva)*: Mama!

HELEN: Nos?

ZELMA: Az új lány nem akar sétálni menni.

HELEN: Mondd neki, ha nem megy rögtön sétálni, felmondok neki. *(Zelma el.)*

ÁGNES: Ki nem akar sétálni?

GADARIN *(hirtelen)*: Megvan! Az új szakácsnőről akartam. Maga mit tart róla?

ÁGNES: Egészen rendes nőszemély...

GADARIN: Szó sincs róla... rendes... nagyon rendes... A feleséggel mással nem is állana szóba. *(Bizalmasan.)* De — mit gondolsz... ő vele is olyan jól ki fogunk jönni, mint magával?

ÁGNES *(mélyen meg van hatva)*: Óh, kezét csókolom, de jól esik, hogy ezt tetszik mondan... Hát hiszen... ha nyíltan beszélhetek... nekem huszonhat esztendő kellett, hogy megszokjam a nagyságos asszonyt, hogy kitanuljam a doktor úr bogarait... Bizony, majd meg kell neki magyarázni — a doktor úr hogy szereti a juhcombot. De rendes nőnek látszik és ha ő is rendesnek találja majd a helyet...

HELEN: Mit gondolsz, annak találja majd?

ÁGNES: A manó tudja! Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem! Most már hadd hozom az ebédet, diskurálni ráerünk azután is. *(Indul.)* *(Gadarin utána megy, nem tudva, mitévő legyen.)*

HELEN: No, de Ágnes, még fel se terített egészen!

ÁGNES *(most egyszerűen félretolja Helént)*: Tudom, hanem a rántásom odaéig! *(Kimegy.)*

HELEN *(elképedve)*: Miért nem tartottad vissza?

GADARIN *(szintén)*: Hogy gondold? Miért nem tartottad te vissza?

(Marie jön vissza.)

HELEN: Láttad, hogy megpróbáltam! Most itt állunk! Ráfog jönni... Pszt! Hallgass csak.

GADARIN: Hallasz valamit?

(Helén az ajtónál hallgatózik, Marie, akit ők nem vettek észre, látható felháborodással nézi szüleit.)

HELEN: Egy kukkot se!

GADARIN: Zelma most lehet az Ágnes szobájában! Most hozza ki a képet, Ágnes ottkapja a kezében... Az Isten áldjon meg, eréd ki és csinálj valamit!

HELEN: Nem megyek! Eredj te! *(A telefon szól.)*

GADARIN: A telefon! *(Indul feléje.)*

HELEN: Hagyd! Majd beszél!... *(Marie.)*

GADARIN *(megáll)*: Hívd be Ágnest. Még beszélék vele!

HELEN: Mit tudsz neki mondani?

MARIE *(a telefonhoz ment)*: Halló...

GADARIN: Majd kitalálok valamit!

MARIE *(a telefonba)*: Tessék?

HELEN: Ha csak most akard kitalálni... MARIE: Mi?

HELEN: Ha ott éri Zelmát!

GADARIN: Megpróbálok rábeszélni, hogy maradjon nálunk!...

MARIE *(a telefonba)*: Igen, igen, Gadarin doktorék... MARIE: És ha a nyakunkon marad, még nagyobb a baj!

GADARIN: Csak hívd be! Mászt gondolok ki!... *(Helén már indulna, de Zelma jön vissza részketve.)*

MARIE *(a telefonba)*: Mindjárt szólok neki.

HELEN *(Zelmához)*: Megvan?

ZELMA *(levegő után kapkodva, a keze a szíven)*: Nincs.

GADARIN: Nem kapott rajta?!

MARIE: Apus!

ZELMA: Egy szikra hítja volt! Ha a rántás nem kezdett volna odaégni, rajtakapott volna... Éppen le akartam akasztani a képet a szegről, mikor visszanéztem, ott állt az ajtóban, de a rántás...

MARIE: Papa!...

HELEN: Majd ebéd után megpróbáljuk!... Eszünk, mintha mísem történt volna, ebéd után elküldöm valamit vásárolni. Most terítsünk meg. Gyere Zelma. *(A tálatához megy.)*

MARIE: Papa, ha már kisutottgatók magatokat, Párizsból hívnak!

HELEN: Megint Párizs!

MARIE: A nevet nem értettem jól. Louis... de milyen Louis?

GADARIN *(fölgerjedten)*: Nem! Nem! Senkivel se beszélék Párizsból. Nekem elég volt! Mondd, hogy nem vagyok itthon. Elmentem! Meghaltam!...

MARIE: Ezt mond meg nekik te magad...

GADARIN: Jó. Majd én! Szépen segítsek apádnak, meg kell adni! *(A telefonhoz ül, Helén és Zelma folytatják a terítést, feszülten figyelve minden szóra.)* Halló!... Igen... Gadarin doktor... Tessék?... Nem értem... hangosabban... Mit?... A folyópartot a híddól?... Mennyit?... *(Nagy szünet.)* Mennyit?... *(Szünet.)* Mennyit?... *(Szünet.)* Mennyit?... *(Gyászosan.)* Majd meggondolom... Tessék holnap megint felhívni... *(Lecsönget, szörnyen lesújtott.)*

HELEN: Mi az... Arthur?

GADARIN *(elhalóan)*: Huszonötezer frankot kinalnak csak a folyópartért, ha jó állapotban van!... *(Késéggésetten.)* Ha jó állapotban van! *(Hisztérián.)* Nahát az ugyan jó állapotban van!

ZELMA: Az én képem!

HELEN: Arthur légy erős!

GADARIN *(feláll, pár lépést tett, a pamlagra esik, féldjullant)*: Belepusztulok!

MARIE: Uristen!

ZELMA: Hamar, ecetet, értet... *(Helén a zsebkendőjével legyezi.)*

HELEN: Hamar! Én addig lélekzetre hozom... *(Tornáztatja.)*

GADARIN: Nem... nem... Már jobban vagyok! Helén!

HELEN: Mi az Arthur?

GADARIN: Mind a ketten boruljunk térdre gyermekeink előtt... Kérjünk bocsánatot tőlük!

MARIE: Papa!

GADARIN: Bocsássatok meg!

MARIE: Mit?

GADARIN: Elherdáltam a hozományotokat!

HELEN: Ne bomolj! Próféták még sem vagyunk!

GADARIN: Hát én igazán nem vagyok!

HELEN: Huszonötezer!

ZELMA: A másik oldalán az én képem. És odaadtuk kétszázért!

ÁGNES (hozza a levest): Kész az ebéd!... Tessék hozzáülni... (A leveses tálat Helén tányérja elé teszi.) Tessék parancsolni... (Senki sem mozdul, Ágnes bámul.)

GADARIN (végre nagynehezen feláll): Örült!

MARIE (feláll): Gyere papa! (Mennek az asztal felé gépiesen. Aztán Helén áll fel, végül Zelma. Leülnek. Helén kitalálja az első tányér levest. Odaadja Ágnesnek, az Marie elé teszi, ez elutasítja, erre a tányér levest Gadarin elé teszi, aki az egész idő alatt most mereven nézi Ágnes. A legközelebbi tányér levest Zelmának adja, aki maga elé bámul és Ágnes érintésére, — mint a bűnös — összeressen. Helén nem vesz levest, a fejét a két kezébe hajtja. Ágnes nem tud hova lenni a bámulattól. Senkikém eszik. Ágnes kenyérért megy a tálalóhoz, ottmarad.)

GADARIN: Ki tudja, talán ez a Bouquet Leon is zseni!

MARIE: Az! Én biztosan tudom!

GADARIN: Holnap elmegyek, -egnézem a képeit!

MARIE: De mikor nem értesz hozzá!

GADARIN: Hogy mered ezt mondani!... Különböznél igazán van! Hatőkör vagyok hozzá!... (Ágnes visszajött az asztalhoz.)

ZELMA: Papa!

HELEN: Arthur!

GADARIN: Hatőkör! Nem igaz Ágnes? Hatőkör!

ÁGNES: Ki?

GADARIN: Én!

ÁGNES: Mit?

GADARIN: Hatőkör!

ÁGNES: Oh! A doktor úr!

GADARIN: Na mondja! Hatőkör vagyok! Mondja!

ÁGNES: Nem mondok!

GADARIN: De gondolja! Hát csak gondolja! Csak gondoljátok! Én is azt gondolom!

Függöny

HARMADIK FELVONÁS

(Ugyanaznap késő délután. Grépeaux van csak a szobában, járkdál, a kályha körül levő apróságokat nézi, háttal a közönségnek. Aztán Marie jön be.)

MARIE: Jó napot kívánok.

OSZKÁR: Hogy van kisasszony?

MARIE: Mi még nem ismerjük egymást.

OSZKÁR: Pardon... Grépeaux.

MARIE: Tudom... én a ház másik leánya vagyok, Marie. A mama mondta, hogy mentsem ki, amiért úgy megvárakoztatjuk. Apus ebéd után elment, nem tudjuk hol van, sem, hogy mikor kerül haza.

OSZKÁR: Szívesen várok és ha kedves papája azért ment el, amiért én gondolom, kívánom, hogy fáradozása sikerrel járjon.

MARIE: Igen... kéremszépén... Mint-

hogyan látom, rá tetszik érni... nekem volna egy majdnem... szemtelen kérésem...

OSZKÁR: Parancsoljon...

MARIE: De az Istenért... ne tessék elmondani sem mamának, sem papának...

OSZKÁR: Én tudok titkot tartani.

MARIE: Úgy volt... hogy én... ma délután... megszököm valakivel...

OSZKÁR: Tyúhha!

MARIE: Igen... És nekem valami azt súgja, hogy Grépeaux urat az isteni gondviselés küldötte, mert — műkritikus.

OSZKÁR: Érdekes. Pont egy kritikus adja tudtokra kíméletesen a kedves szülőknek, hogy megszökött?

MARIE: Dehogy!

OSZKÁR: Akkor kérek bővebb magyarázatot, kedves kisasszony. Mért akar megszökni valakivel? A szülei nem akarják hozzáadni?

MARIE: Ez az!

OSZKÁR: Mért nem akarják?

MARIE: Mert akit szeretek, festő s azt mondják, éhen halok vele...

OSZKÁR: Bizony, a mai csúnya világban...

MARIE: Mért?... Ma még a milliósok is szegények.

OSZKÁR: Maga egy kis bölcs!... A kérdés az, az illető tehetséges festő-e?

MARIE: Akkor nem halnék vele éhen?

OSZKÁR: Hát... írásban nem merném adni, hogy nem... de hátha egyszer észretér ez a ronda világ... akkor talán megint fölvirrad a tehetségnek... Tehetséges fiú?

MARIE: Ó azt gondolja, hogy az. De én nem tudom megítélni... Hát azt gondoltam, Grépeaux úr megnézhetné a képeit és megmondhatná nekem a véleményét.

OSZKÁR: Persze, ha tehetségtelennek találom a fiút, maga kétszer is meggondolná, hogy hozzámenjen?

MARIE: Akkor is hozzámennék, ha a legrosszabb piktör volna a világban. Valami kis vagonokháza is van és egy kis háza... Milyen jó volna ott élni vele... Ó festene... én nézném...

OSZKÁR: Kís romantikus!

MARIE: Csak tisztában szeretnék vele lenni, festőnek való-e? Mert ha nem, legyen aminek eredetileg készült: fotografus, én akkor is szeretném... (Kis szünet.) De tudja, ma reggel óta az őreim másfép gondolkodnak... Grépeaux úr nekem megmondhatja, ha tehetségtelen... Én csak arra kérem, hogy a mamáknak mindenestre azt mondja, hogy tehetséges...

OSZKÁR: Kís panamista!

MARIE: No igen... akkor hozzáadnak... A többit bízza csak...

OSZKÁR: A szerelemre!... Jó!

MARIE: Köszönöm!... Hát nézze!... eszembe jut... (Megy a két képért, amit valahova betettek az első felvonásban.) Van itt neki két képe... Nem tudom, ezekből meg lehet-e ítélni, mert kis képek... de ha igen, tessék tessék az igazságot kíméletlenül a szemembe mondani. (Élőbe tartja.) Ez itt az én vadrucám, ez meg a nővéremé, ez a ponty...

OSZKÁR: Hadd lám!... (Feltézi a pápaszemét, vizsgálja előbb az egyik, aztán a másik képet.) Érdekes... Rendkívül érdekes... Az ember azt hinné, hogy Mavrier tanítványa...

MARIE: Az volt!... Még kis fiú korában!

OSZKÁR: És amellet mégis van a képekben valami egyéni.

MARIE: Ez nagy baj?

OSZKÁR (nevetve): Nem! Kís baj!...

Sőt... Szeretném a többi képeit is látni és őt magát is.

MARIE: Annál nincs könnyebb. (*Vissza teszi a képeket.*) Elvezetem hozzá... Közel van... Most... mert nincs sok idő...

OSZKÁR: Miért? Hány órára tervezték a szökést?

MARIE: Hatra... Hogy elérjük a hétórál vonatot, amelyikkel Ágnes is megy.

OSZKÁR: Ágnes is szökik?

MARIE: Nem, csak véletlenül ő épen most megy el tőlünk végkép és... (*Hirtelen int neki.*) Pszt!... (*Tudniillik Gadarin doktor jött haza, sápadtan, megnyúlt arccal, megkínzottan egy székbe esik.*) Apus!... Mi az? Hol jártál?

GADARIN: Mindenfelé.

MARIE: Milyen állapotban vagy?

GADARIN: Amilyenben érzem magam.

MARIE: Grépeaux urat ép el akartam vinni, a várost megmutatni, de ha te...

GADARIN: Csak vidd.

OSZKÁR: A kedves papa, ügylátszik, pi-henni szeretne, annak a fiúnak (*sűgva.*) meg biztosan lesz mondanivalója a számomra... (*Fent.*) De siesünk, mert Ágnessel is van beszélivalóm, mielőtt elutazik.

MARIE: Csak itt van a sarkon! (*Elmennek.*) (*Szünet, majd Helén jön izgatottan.*)

HELEN: No! Megjöttél? Mi újság?

GADARIN: Bejártam az egész községet... Kerestem azt a bitangot, aki kirabolt ma reggel. Voltam a folyóparton, a hídnál, az öreg templomnál, a temetőben...

HELEN: A temetőben? Azt hiszed, meghalt és el is temették?

GADARIN: Dehogy temették. Még itt van. Pingál yalahal.

HELEN: Pingál?

GADARIN: Mindent megtudtam róla a szállodában. Ez is piktor! Ez a csirkefogó! Még itt van! Még nincs kijelentve a szállodából! Csakhogy nem volt otthon!

HELEN: Hát mért nem lopakodtál föl a szobájába és a képeket mért nem...

GADARIN: Most meg már besurranó tolvaj legyek!

HELEN: A magadét loptad volna vissza!

GADARIN (*egész összetörtén*): Főnt voltam!

HELEN: No?

GADARIN: A család magával vitte a képeket. — Ezt mondta a portás a fogadóban — meg pingálni való holmit is vitt magával és elemőziát... Tudom a nevét is. Cotillard! (*Kis szünet után, kiált.*) Ágnes!

ÁGNES (*kívül*): Tessék!

GADARIN: Olyan fáradt vagyok a szaladgálástól, mint a megvert kuvasz... (*Ágnes bejön*) Ágnes fiam, adjon csak egy pohár tejet, meg valami kekszet...

ÁGNES: Nem inkább valami meleget, doktor úr?

GADARIN: Nem, nem, nincs rá időm.

ÁGNES: Igenis. (*El.*)

HELEN: Azóta, hogy elmentél, háromszor is telefonáltk Párizsból és két újabb sürgöny is jött, itt vannak!

GADARIN: Nem vagyok rájuk kíváncsi... Idenézz! (*Tragikus modulattal kinyújtja a karját, a keze remeg*) Látod-e? Ezek az izgalmak nem valók magam korabeli embernek. Ma reggel én még békeségben élő kisvárosi doktor voltam. Nem járt egyben az eszem, mint hol aszpirinen, hol kodeinon, hol valami hasajtón, amit a betegeimnek rendeltem... Nem vágytam semmire! És most nézz ráml! (*A keze megint remeg*) Úgy reszket a kezem,

hogy ha egy betegemnek a pupilláját akarnám megvizsgálni, biztosan kinyomnám a szemét a helyéből! (*kétségbeesetten*) Kellett ez nekem!... És most már nincs szabadulás!

HELEN: Most már végére kell járni...

GADARIN: Járok is! Arra gondolok éppen, hogy az Ágnes vonatja hétkor megy és nem engedhetjük, hogy magával vigye az arcképét! Erre az egyre legalább rá kell tennünk a kezünket

HELEN: Hát csak tedd!... Mert én már alig állok a lábamon!

GADARIN: Én is, de csak bízd rám, azért jöttem haza. Te szabadítottad el az ördögöt és nekem kell megviláskodni vele. Mindegy! A haditervem kész... (*Ágnes visszajön egy pohár tejjel és keksszel*) Köszönöm Ágnes, ez jól fog esni.

ÁGNES: Pedig kisúthettem volna egy szel-etet...

GADARIN (*összerázkódik*): Ide nézzen! (*mutatja a kezét*)

ÁGNES: Sohse láttam a doktor urat ilyen állapotban. Ez mind ettől a népségtől van.

GADARIN (*irtózatosan sajnálja önmagát*): És megint itt lehetnek, minden percben.

ÁGNES: Hát minek bajkoldódik velük?

GADARIN: Ágnes! Vannak az életben felelősségek, amelyeket el kell viselni! (*hirtelen csak úgy odavetve*) Az is idegesség tesz, hogy ez a szoba olyan rendetlen! Az a fal olyan kopár, hogy nincs ott rajta Zelma képe.

HELEN: Oda lehetne akasztani a Bouquet egyik képét.

GADARIN: A kettő együttvéve se takarná el azt a csúnya foltot. Ahhoz egy nagy kép kellene.

ÁGNES: Én nem tudok mit tanácsolni... (*indul*)

GADARIN (*mintha hirtelen egy ötlete támadt volna*): Ágnes! Nem tudom... nincs magának egy arcképe, amit Mavrier festett magáról, mielőtt meghalt? (*összerázkódik.*)

ÁGNES: De van.

GADARIN: No lással... Az éppen oda-illenek!... Azt akasztjuk oda!

ÁGNES: Oh, doktor úr!

GADARIN: Csak amíg elutazik...

ÁGNES: Hiszen én nagyon szívesen meg-tenném!... Már mért ne tenném?... Csak... (*nagy zavarban*) Doktor úr kérem... én... én borzasztóan furcsállanám, hogy a képem itt lőgjon... Ez valahogy... úgy... nem pászolna...

GADARIN: Miért?

ÁGNES: Ugyan... Mit mondanának az emberek, ha bejönnek ide az ebédlőbe és itt-látnak engem lőgni, amint repát hámozok?

GADARIN: Bánom is én, mit mondanak az emberek! Most demokrata-világot élünk! Inkább magát lássam ott repát hámozni, mint akár egy tucat előkelő asszonyságot, akik csak ölbetett kézzel ülnek.

ÁGNES: Aztán meg az én képem nincs is herámázva.

GADARIN: Baj is az!... Csak épp, hogy azt a foltot eltakarja.

HELEN: Tegye meg az uramnak, Ágnes!

GADARIN (*panaszosan*): Ide nézzen, Ágnes! (*megint föltartja a reszkelő kezét*)

ÁGNES: Ne is tessék, doktor úr... Hozom!... Hozom!... (*elsiet.*)

GADARIN (*összenéznek Helénnel*): Ez csak rendesebb dolog, mintha elloptuk volna!... Ha egyszer meg kell lennie, legalább jussunk hozzá törvényes úton.

HELEN: Jussunk!... Még nem adta ide!

GADARIN: De az első lépés megtörtént!...
A haditerv kész...

(Ágnes visszakjön, hozza a képet.)

ÁGNES: Tessék... itt van.

GADARIN: Hát ez nagyon szép magától,
Ágnes! Ez igazán nagyon jól esik...

ÁGNES: Nem tudom, rá mával nem volna...

GADARIN: Nincs idő rá mával bibelődni.

HELEN: Az anyád képe fönt a rendelésben
valami ilyenforma és nagy és szép rá mája van.

ÁGNES: Hát akkor mért nem azt akasztják
ide?

GADARIN (dühösen néz Helénre): E...
szegény anyám rég meghalt... és... olyan
jól érzi magát az én rendelésben...

HELEN: Hozza be a rá máját, Ágnes...

ÁGNES: A doktor úrnak talán nincs is
inyére, hogy kivegyük a kedves anyját a rá
mából...

GADARIN: De, de!... Anyám majd
megbocsátja odafönt... Viszont ha a maga
képét tesszük bele... legalább látni fogja,
Ágnes, mennyire megbecsüljük magát...

ÁGNES: Az én egyszerű képem... abban
a finom rá mában... mintha én nem tudom,
milyen drága ruhát kapnék magamra...
Kinevetnének...

GADARIN: Ágnes, ha én az anyám rá má-
ját teszem a maga képére... Azon nem nevet-
het senki... ez csak megtiszteltetés...

ÁGNES: Nem úgy gondoltam... ne tessék
haragudni... A doktor úr tudja, mit csinál...
(A képet egy székhez támasztja és elmegy.)

GADARIN: Perszé, nem akarom tőle in-
gyen. Adok majd neki érte kétszáz frankot.

HELEN (lassan és komoran nézi a képet):
Arthur, azt a kétszáz frankot nem látod soha
többé!

GADARIN: Még te jajgatsz, hogy kidobok
kétszáz frankot, te, aki magyán égetted el a
lányaid hozományát?! (Ő is odául nézni a
képet.) De azért, hogy őszinte legyek... ha
nem jön ez a halom sürgöny, meg a sok telefo-
nálás, hát nem adnék érte kétszáz centime-ot se!

HELEN: Nézd azt a piros májfoltot az
orrán, nézd csak! A keze meg kék!

GADARIN: Biztosan akkor mosogatott el!
(Közelebb hajol.) Mi a csoda van a kezében?

HELEN: Kés!... Répát hámoz. (Ágnes
jön vissza nagy, régi divatú, sötét képrámával.
Az asztal elé megy, hozzá támasztja.)

ÁGNES: Nekem ez az egész olyan furcsa,
ágyaságos asszony.

GADARIN: Tegye oda Ágnes.

HELEN: Csak ezt féreteszem az útból.
(A tejespoharat, stb. elviszi a táblóra.)

GADARIN: Lássuk, belefér-e? (A képet
rá mába illeszti, az öklével ütögeti bele.)

ÁGNES: Tessék vigyázn! a rozsdás szögekre.

HELEN: Oh! Nem megy bele...

GADARIN: Hadd lám csak! Egy kicsit
űk neki! Érdekes, az anyámnak bő volt...
A munka kész. No! Mégis belement! Most
bűzlik!... (Az asztalhoz támasztja. Kicsit
ülgetnek. Eltávolodnak. Gadarinék túlzott bámu-
ttal nézik, Ágnes őszinte elragadtatással.)

ÁGNES: Sohase hittem volna, hogy az én
képem ilyen csodálatosan szép lehet!

HELEN: Még Mavrier is büszke lenne, ha
látná!

ÁGNES: Bár láthatná!

GADARIN: Szó sincs róla, Ágnes, egészen
olyan, mint maga!

ÁGNES: Mindig, mialatt csinálta, mindig
azt hajtogatta: Ágnes, most festem az én...
(Gondolkozik a kifejezésen.) most festem az én...
mester... művemet...

HELEN (célzatosan): Hallod, Arthur?

GADARIN (izgatottan): Igazán ezt mondta?

ÁGNES: Ezt! Ezt!... És mikor készen
lett, azt mondta nekem, «Köszönöm! Köszö-
nöm!» Még ő köszönte meg nekem, mintha én
tettem volna érte valamit. (A hangja meg-
csuklik.) Hát szabad valakinek ilyen fiatalon
meghalni, mint ő, szegény!

HELEN: Ne sirjon Ágnes! Én is sírok mind-
járt!

GADARIN: Mind sírva fakadunk!... (Meg-
veregeti Ágnes vállát, kifújja az orrát, kiált.)
Zelma! Gyere csak, nézd meg az Ágnes arc-
képét!

ÁGNES: Milyen jók maguk hozzám! (Zelma
jön.)

GADARIN: Mi kedveljük magát, Ágnes!
Szeretjük magát, Idenézz Zelma! Nézd, milyen
kedves!

ZELMA (rögtön megérti a helyzetet): De
milyen!

GADARIN: Most aztán két Ágnesünk van.
Hús és vér az egyik, az itt áll előttünk, a másik
meg itt van az olajban! És most mind a ketten
itthagynak bennünket! És ahogy így nézem
mind a kettőt, el se hinnétek, kicsoda ideám
támadt...

HELEN: Csak jó idea lehet, Arthur!

ÁGNES: A doktor úrnak nem is lehet más.

GADARIN: Nem is rejtem véka alá, Ágnes
lelkem! Ha már ennyi esztendő után itthagya
bennünket, nagyon kedves volna, ha a képét
itthagyná nekünk. (Helén és Zelma szorosan
együtt mellé húzódnak.)

ÁGNES: ... Itt hagyjam csak úgy!...
E nélkül a kép nélkül menjek el?

GADARIN: Hát hiszen... tudom, ez nagy
áldozat magától és hát... nem kívánnám...
csak úgy...

ÁGNES: Hát hogy? Mit adhatna érte a
doktor úr?

GADARIN: No igen, tudom, olyat nem
adhatnék, ami fölér a maga képével... De úgy
képelem, a nagy városban jó volna magának,
mondjuk... kétszáz frank... (Ágnes a fejét
rázza.)

ZELMA: Addj ötszázat, papa! (Helén a
szüvéhez kap.)

GADARIN: Jó legyen ötszáz!... Rendben
van, Ágnes!... Nem mondom, manapság
nagy dolog ennyi pénz, de legyen ötszáz! Ez
ellen már csak nem lehet szava!

ÁGNES: Szavam nincs is ellene!

GADARIN (Helénhez fordul): Nnna! Látod!
Rendben van!

HELEN (halkan): Arthur! Ez remek
volt!

GADARIN (halkan): Aki ezt ravaszabbul
csinálja, az csal!

ÁGNES: Nem, sohase tudnám rászánni
magamat, hogy megváljak ettől a képtől.

GADARIN: Ágnes, én bámulok! Én kétszer
is megrágnám, míg egy ilyen nagylelkű ajánlatot
elutasítanék.

ÁGNES: Jaj! Ne tessék már!... Igazán
nem tudom mitévő legyek! Nem tudtam, hogy
ennyire szeretnek! És nekem mindenképen
rosszul esik megtagadni, de...

ZELMA: Várjon csak Ágnes! Mi volna, ha
mi lefotografáltjuk hamar a képet és odaadjuk
magának, hogy azt vigye magával.

HELEN: Mit szölsz ehhez a lányhoz,
Arthur? Milyen eszes! Sohase hittem volna!

GADARIN: Zseni! Az én lányom!

ÁGNES: Mondok egy jobbat!... Lefotog-

rafáltatom magamat én és azt küldöm el maguknak!

GADARIN (*dühösen név Zelmára*): Te liba! Ezt te juttattad eszébe!

ZELMA: Ugyan, Ágnes, nem arról van szó...

HELEN: Nekünk az a fontos, hogy színes... (*Egyszerre.*)

GADARIN: A fotográfia is jó, de mégis...

ÁGNES: Hát igazán olyan nagy dolog volna az maguknak, hogy én ott lójak a falon, olajfestékből?

HELEN: Másképp mért kérnök?

ÁGNES: Én már úgy megszoktam, hogy nézzem ezt a képet...

GADARIN: Tudja mit, nézzen mindig a tükörbe!...

ÁGNES (*ellágyul, szinte dadogva*): Igen... de... de... én azon a képen nem magamat látom...

GADARIN: Hát kit?

ÁGNES: Nem tudom... a... a... fiatal-ságomat... nem is azt... Ötet... ötöt... Mavriert!... Nem tudom!... Ötet... Nem is!... azt az időt... azokat a napokat... Nem mondtam... nem... tudom kimon-dani! (*Kapucsengő.*)

HELEN: Valaki van a kapunál.

ZELMA: De hiszen már megígérte, Ágnes!

GADARIN: Meg is tartja, amit ígért, tudom! Ötszáz frank!

ÁGNES: Istenkém, ha annyira ragaszkodnak hozzám... (*újabb csengetés.*) Ha már annyira akarják...

HELEN: Ez megint a mi régi Ágnesünk beszéde!

ÁGNES: Nem! Nem! Még meggondolom!

GADARIN: Ahhoz joga van... Újjon le egy fertályóra a szobájában és gondolja meg! Tudom, hogy az észére fog hallgatni.

COTILLARD (*jön a kertkapu felől, a kezében, nagyon óvatosan tartva, egy festményt hoz*): A csöngetésre nem jött senki, bátor voltam a rácsom keresztül a tolózárat... (*egy sarokba teszi a képet*).

ÁGNES: Kérem szépen, ha a képem miatt tetszett jönni, nem adhatom oda! (*Cotillard szeme a portréra téved, nem tudja levenni róla.*) Meggondoltam, nem adom oda, s ha adnám is, akkor se az úrnak, mert másfelé is kéri. Hát tessék megbocsátani Mansuy úr!...

ZELMA: Ezt a képet is úgy akarta megszerezni, mint a másik kettőt?

HELEN: Ön azt mondta, hogy ön Grépeaux, a szakácsnének Mansuy úrnak szólna! Hát ki maga tulajdonképpen?

GADARIN: Nem hittem volna, hogy uraságodban lesz bátorság csak úgy beállítani ide!

COTILLARD: Nem kérné meg a hölgyeket, hogy egy percre magunkra hagyjanak?

HELEN: Valami diszkrét ügy?

COTILLARD: A lehető legdiszkrétebb.

GADARIN (*a nőkhöz*): Csak menjete, bennem emberére talál.

ZELMA (*az arcképre, melyet Cotillard még egyre bámul*): Vigyázz apus!... Ha ezt is meg akarja kaparítani, süsd rá a revolveredet!

HELEN: Vagy kiabálj segítségért, itt örökösünk az ajtó mögött.

COTILLARD: Képzem! De ne tessék félni, mindjárt a legjobb barátok leszünk kedves férjével. (*Kiléssékelt őket, beteszi az ajtót.*)

GADARIN: Hát ebben az utóbbiban ne nagyon bízzék, kedves uram. Maga ma reggel egy halom pénzt — hogy úgy mondjam — ellopott tőlem!

COTILLARD: Kérem, kérem, válogassa meg a kifejezéseit!

GADARIN: Hát minek nevezi az úr, ahogy engem ma reggel falhozállított?

COTILLARD: Egyszerű üzleti fogásnak nevezem!

GADARIN: Fogásnak?

COTILLARD: Ez, kérem, a műgyűjtésnek a hagyományos módja!

GADARIN: Ne mondja!

COTILLARD: Kérem! Mindennap meg-esik, hogy egy-egy szakértő valamelyik antik-váriusnál holmi ócska könyvet, vagy megrepe-dezett poros képet talál, amit megvesz pár frankért — hangsúlyozom — annyitért, amennyit kértek érte. Az eladó tudnillik annyira értékelte! A vevő pedig egy kis vagyont keres az üzleten, mert rájön, hogy egy elkallódott remekművet vásárolt!

GADARIN: De én nem vagyok antikvárius, hanem dr. Gadarin, nyugalmazott kórházi főorvos, akinél uraságod előbb behízelegte magát, hogy aztán rászedhessen. Ismerte maga Mavriert?

COTILLARD: Egy hónappal ezelőtt hal-lottam először a nevét!

GADARIN: Hát van hór uraságod arcán, azt meg kell adni!

COTILLARD: Ne tessék kérem túlozni... A doktor úr még a régi világból való szemmel nézi a dolgokat! Ma úgy és ott kell az embernek pénzt szerezni, ahogy és ahol éppen lehetséges! Pénzről lévén szó, hadd térjek rá jövetelem tulajdonképpeni céljára... Mennyire becsülte Grépeaux az ittmaradt képeket?

GADARIN: Semennyire... Nem került elő a többi kép. Kisült, hogy fölégették őket. Csak ez a kettő maradt meg, amit maga elvitte és ez itt!... (*az arcképre mutat*).

COTILLARD: Ez egy mestermű!... Alapo-san meg kell majd erőtetnünk magunkat, a doktor úrnak, meg nekem, hogy ezt a szín-vonalat elérjük.

GADARIN: Nem értem, mire céloz kérem!

COTILLARD: Méltóztatott hallani már, — mondjuk Corot-ról valamit...

GADARIN: Úgy valamit...

COTILLARD: Hát kérem... Remek-műveinek egyrésztét halála után festették meg!

GADARIN: Tessék?

COTILLARD: Manet-vel ugyanez az eset. Ismerem egy pár remekművet, amely halála után készült!

GADARIN (*egyre jobban bámul*): Egy kukkot sem értek az egészből...

COTILLARD (*előrehozza a sarokba tett képet*): Ma délelőtt említettem doktor úrnak, hogy haj-landó vagyok önnel társas üzleti viszonyba lépni. Szíves engedelmével... (*feléje fordítja a képet*) «Pipacosz rétt» festette Jean Mavrier! (*Gadarin a kép felé nyúl, hogy elvegye*) Vigyázat! Máz-zalva! Még nem száraz!...

GADARIN: Hol találta meg?

COTILLARD: Nem találtam! Ezt én fes-tettem!

GADARIN: Mi ez!

COTILLARD: Ez?... Ezt úgy hívják, doktor úr, hogy hamisítvány.

GADARIN: Hát ki maga?

COTILLARD: Hamisító!... Valamikor fes-tőnek indultam, úgynevezett nagy reményekre jogosító tehetség voltam. De aztán kisült, magam is rájöttem, hogy amit a magam in-spirációjából csinálók, jelentéktelen, banális, mindennapi, egyéniégnélküli!... Kezd érteni?

GADARIN: Nem egészen.

COTILLARD: Viszont, mint másoló való-

ságos zseninek bizonyultam! És elkezdtem gyártani a klasszikusokat, a klasszikusok minden fajtáját, meg a híres illusztrátorokat, néhány tucat Daumier-rajz és vázlat forog tőlem közkezen s nagy árat fizetnek értük... Látom, kezd már érteni. A lapok most felfedezték Mavriert és biztosra mehetünk. Mert a doktor úr koronatanója lehet, hogy az én — másolataim — igazi, hamisítvány Mavrierek. Azt hiszem, elég világosan beszéltem!...

GADARIN (szünet, a homlokát ráncolja): Ez... ez nagyon kockázatos!

COTILLARD: Egyáltalában nem!

GADARIN: Ez... ez törvénybe ütközik!...

COTILLARD: Lehet, — de nincs a világon műkereskedő vagy műgyűjtő, aki valaha is beismerné, hogy félrevetették, hogy tévedett!

GADARIN: Hát mi lett engem? Mi történik énelem? A világon semmi bajom se volt, amíg maga máma reggel be nem tette ide azt az átkozott lábát! Köztisztelőben állottam, békességben éltem, magammal, az egész világgal, nem estem kísértésbe, nem is merte senki megpróbálni, hogy kísértésbe hozzon! Mi történt velem, hogy galléron nem ragadom és ki nem hajtom innen úgy, hogy a lába se érje a földet! Mi történt velem?

COTILLARD: Megmondom! Az történt, hogy a doktor úr érzi, hogy eltűzözza az egésznek a jelentőségét! Az, hogy a doktor úrnak van felesége és két elragadó leánya...

GADARIN (felderül küssé): Hát persze! Ez az!... És ha az ember a szeretettel inniatt esik kísértésbe, az mégis csak más, mintha magamagáért!... (szünet) És... mi jutna rám ebből... az üzletből?

COTILLARD: Gondolom... húsz százalék!

GADARIN: Nem is érdemes beszélni róla...!

COTILLARD: Bőkezű leszek. Huszonöt!

GADARIN: Ötven alatt egy fillérrel se!

COTILLARD: Ez a pénzsóvárság!

GADARIN: Én vagyok pénzsóvár! Én! (szünet, erőlyesen.) Nélkülöm ebben nem boldogulhat!... Mert én egyszeriben leleplezhetem!...

COTILLARD: Jó! Rendben van, doktor úr! Legyen ötven! (A kezét nyújtja felé. Szünet. Gadarinnak kínos ezt a kezét megszorítani, de most már megtette az első lépést: lenyeli a békát. A kert felől hangok hallatszanak. Cachet jön és meglepetten áll meg a küszöbön.)

HELÉN (még a kertben): Azt hiszem, van valaki odabent, de azért be lehet menni.

GADARIN: Jó napot. (Kézfogás.)

CACHET: Van szerencsém. (Cotillardhoz.)

iga már megölt?...

COTILLARD: Megelőztem magát!

CACHET: Szóval maga csipte el az orrom!

... Sejtettem volna!

GADARIN: Az urak ismerik egymást?

COTILLARD: Cachet úrnál lesz a mi társaságunk lerakata.

GADARIN: Helén, tedd be az ajtót! Aztán

edj odébb! (Helén el a belső lakás felé.)

COTILLARD (Cachethez): Éppen most al-

dtunk meg. Akar résztvenni az R.-T.-ben?

CACHET: Ma nem tárgyalok olyan üzlet-

ről, mint amiben maga dolgozik. Én ma valódi

cikkek miatt jöttem és remélem, meg is kapom.

COTILLARD (Ágnes képre mutat): Hát itt

van egy ebből a fajtából. Csak meg tudja

fizetni!

CACHET: Aha! (A képre hajol, vizsgálja.)

Nincs szignálva!

COTILLARD: Azon könnyű segíteni!

CACHET: Aha!... Szóval... ezt maga!...

COTILLARD (bűszkén): Köszönöm!

GADARIN: Ezt már nem hinném... Ez itt?!

COTILLARD: Sohse erőltesse, doktor úr. Cachet nem balek. Sőt! Majdnem minden kép, amit elad, az én hamisítványom!

CACHET: Tudtam, hogy maga ügyes ember, Cotillard, de annyire ügyesnek nem tartottam.

COTILLARD (sugározva): Ugy-e, ráismer az esetemre?

CACHET (érzi a puskaporzagot): Maga akar engem bolondítani?... (Gadarinhez) Ha tudnám, hogy ez igazi Mavrier, megvenném, de...

GADARIN: Igazi!

CACHET: Ahol ez az ember ott van!...

COTILLARD: Becsületszavamra igazi!

GADARIN: Az én becületszavamra is!

COTILLARD: Na lássa! Húszszerért már viheti is!

(Gadarin lélekzet után kap.)

CACHET: Maga megbolondult!

COTILLARD: Maga egy éven belül a dup-

lájáért adja el.

CACHET: Hiszen, ha igazi lenne!

GADARIN: De ha mondom, hogy igazi! Itt csak az a baj, hogy tulajdonképpen nem

tőlem függ...

CACHET: Ne méltóztassék rossznéven venni, hogy kételkedem doktor úr szavában... De az én mesterségemben az ember a képet aszerint ítéli meg, hogy kinek a keze ügyében van...

(Cotillardra néz.)

COTILLARD: Ugyan, Cachet... Gondolja, hogy nem voltam itt...

CACHET (most már nem tudja hányadán van, a képhez megye vissza): Hát kivéle, eredeti kép ez, vagy nem?

(Grépeaux és Marie jönnek a kert felől.)

COTILLARD: Itt van ni, megint Grépeaux!

Kérdezze meg tőle! (Marie megy föl a lépcsőn.)

GRÉPEAUX, OSZKÁR: No, doktor, megtalálta az elkallódott kincseket? (Meglátja a portré.) Ah! (Cachethez.) Szabad? (Cachet

odébb megy. szünet.) És az az ember, aki ezt festette, nyomorultul pusztult el... Ki-

nevetve! Kigúnyolva! Micsoda szomorúság!

COTILLARD (halkan Cachethez): No, Cachet!

OSZKÁR: Benne van a kisember minden lemondása és minden ereje is! Együtt van

ebben a képből minden, ami nőiség, a nő minden nemessége, gyöngédsége, energiája! Ez olyan szép, mint... ördög vigye a hasonlatokat! Ez, szép!

CACHET (kis szünet után Gadarinhez): Hét-ezeröttszáz!

OSZKÁR: Csak nem akarja megvenni, Cachet?

CACHET: De akarom bizony és örülök, hogy ezt Grépeaux úr is megtudja!

OSZKÁR: Mi célja van vele?

CACHET (telkesedve): Először kiállítom! De nem rendes tárlaton! Csak úgy, külön! Aztán

egy hónapi reklámi! Aztán kiviszem Londonba! Doktor úr! Legyen okos, alkudjunk meg!

GADARIN (tekintete Mariere téved, aki a lépcsőn áll zavartan): Szívesen eladnám, de

nem tisztára tőlem függ...

MARIE (lejön s mindjárt ulána Helén és Zelma is bejönnek): Ne tégy semmi olyat, apus,

hogy ne nézhess nyíltan az emberek szemébe!

GADARIN: Eredj dolgozni! Még hogy a tulajdon gyerekeim kritizáljanak.

CACHET: Tízezer, doktor úr.

GADARIN: Mondom, nem vagyok abban a helyzetben, hogy eladhassam.

HELEN (lejárnek): Az idő múlik, mindjárt megy az Agnes vonatja!

GADARIN (idegesen): Tudom! Tudom! Hol van Agnes?

HELEN: A konyhában!
GADARIN (meggondolja): Nem, hadd maradjon! Aki á-t mondott, annak b-t is kell mondanial!

COTILLARD: Majd megalkuszom Cachet-el én, jó cégtárs?

GADARIN: Cégtársa a majd megmondom kicsodának! Bizza csak ráml! (Idegesen nézeget a konyha felé vezető ajtóra, aztán leül, szemben Cachet-tel, hogy fenékgig ürtse a méreg-poharat) Tizezer még tárgyalási alapnak sem elég!

CACHET: Szörnyű költségeim lesznek rád!
GADARIN: Nem az én dolgom!

CACHET: Hátha a nyakamon marad a kép?!
GADARIN: Jól... Nem erőltetem. Marad-jon az én nyakamon!

ZELMA: Apus!
HELEN (súgva): Odavész az ötszáz frankunk!

GADARIN: Vesszen oda!
CACHET: Legyen tizenkétezer!

GADARIN: Nem! (Aggódó tekintettel a konyha felé) Ösztintem megvallva, nem szívesen válok meg a kedvenc képmutól, de ha már megteszem, árat szabok nekil! (nagyot nyel) Legyen harmincezer!

CACHET: Kegyeskedett megörülni?!
GADARIN: Hát huszonöt!

CACHET: Még ez is!... Grépeaux úr!
OSZKÁR: Túlszerénynek tartom az árat!

GADARIN: (kiáltva) Harminc!
HELEN: Artúr, vigyázz!

GADARIN: Lejebb nem megyek! (Ideges pillantás a konyha felé) És most már nincs sok idő!

CACHET: Tizenöt!
HELEN:

ZELMA: (egyszerre) Soha!
OSZKÁR (Cachet-hez): Egységes családdal van dolgal!

MARIE: Nem! Én különálló! Én a magam eszéről ellenevagyok minden...

GADARIN (magánkiívül): Mars fel a szobába! Aztán majd megkapod a magadét, egy olyan dologba ütöd az orrod, amihez nem konyítasz.

MARIE: Nem bánom! De nem tudom tovább ézni Agnest... (mélta'lankodva el.)

ZELMA (hogy elkenje a dolgot): Szegény övérem, kicsi korában egyszer leesett a hínaról...

HELEN: Kicsit bugyuta és amellet szentientális! Semmi! (Zelmát a konyha felé vivő irányába tolja.) Csak nem szeretne megülni a képtől, — megszokta a látását.

GADARIN: Én is megszoktam!... De ha eg kell válni tőle!... (Óráját nézi.) Szent ég!

HELEN (halkan Zelmához): Tartsd kinn gnest! (Zelma el a konyha felé.)

GADARIN: Szóval harmincezer, Cachet úr, z utolsó ár!

CACHET: Soha!
GRÉPEAUX: No Cachet, emberére talált!

CACHET: Húsz!
GADARIN: Harminc!

CACHET: Húsz! Három nap alatt ká-pé-ben!
GADARIN (gyorsan): Huszonkilenc!

HELEN: Vigyázz, Arthur!
CACHET: Huszonhárom! Ebből tizet rögtön, többt holnap!

GADARIN: Huszonöt, tizenöt ma, tíz holnap.
CACHET: Rendben van!

OSZKÁR: Bravo, Cachet! (Csengetés a kapu felől.)

GADARIN (ajúláshoz közel, de még elég öntudattal, hogy remegen a konyhaajtó felől várható veszedelemtől): Hamar a pénzt!

CACHET: Ilyen sietős!
ZELMA (visszajött, mert a csengetést hallotta.)

HELEN: Nézz utána, Zelma, ki az. Ha beteg, mond, hogy apád a mai naptól kezdve nem rendel többet!

CACHET: Méltóztassék! (Ir, — Gadarin reszketve nézi, fölé hajolva.) Ami készpénz van nálam... Itt egy csekk holnapra, a másik három nap múlva esedékes. (Gadarin kidülledt szemekkel nézi.)

ZELMA (jön Léonnal): Maga mit keres itt?
LÉON: Agnes megkért, hogy vigyem ki a ládáját a pályaudvarra

OSZKÁR: No itt a csodagyerek!
HELEN: Ki? Bouquet?

LÉON: Alázatos szolgálja, Grépeaux úr.

OSZKÁR: Megnéztem a képeit. Itt csak úgy gyártják a tehetséges festőket.

HELEN: Jók a képei?! (Felragyog, az ajtó felé, kiált.) Marie! Gyere csak! Bouquet van itt! Ne félj!... Gyere! Most már más szemmel nézzük a művészeket!

LÉON: Megyek a bőründért. (Indul, a konyhaajtó felé, Marie beszalad, most vele el.)

CACHET: (Gadarinhez): Méltóztassék itt aláírni! (Gadarin a konyhaajtó felé néz, aláírja.) Tessék a két csekk! (Kitölti.)

HELEN: Hadd nézzem Arthur!
GADARIN: És ha nem váltják be a csekket holnap...

CACHET: Annyi pénz csak lesz a községben!

GADARIN: Igen, de hátha valami baj lesz... a kép pedig már magánál...

CACHET: Pedig a képet viszem. (Elkezdi kienni a képet a rámból.)

GADARIN: Helén, vigyázd a konyhát!
(De mielőtt Helén megakadályozhatná, Agnes bejön, átra öltözve, táskával. Helén elsápad.)

ÁGNES: Bocsánatot kérek doktor úr, hogy én itt csak úgy bejövök, de bizony indulnom kell... (Letezi a táskát az ajtó mellett.) És hát csak azt akarom mondani, borzasztó rosszul esik nekem, hogy amit kért tetszett, nem teljesíthetem, de...

GADARIN (megrohanja): Jó fiám, jól van, Agnes! Tudom! Tudom! Itt az ötszáz frank, amit ígértem! Isten áldja meg, Agnes!

(Tolja őt a konyha felé.)

ÁGNES: Az az úr mit csinál a képemmel?

CACHET: Mit? (Sugározva.) Viszem magammal, Agnes! Kiállítom! Mindenki meg fogja bámulni! Nem adna nekem pakoló papírt és spárgát?

ÁGNES (kiszabadítja magát Gadarin kezéből): Hogy van magának ahhoz joga, hogy az én képeimet magával vigye?

CACHET: Ennyit talán még sohasem fizettem jogért, mint most!

ÁGNES: Kérem! Az a kép az enyém!
(Nagy izgalom. Cotillard alig bír magával az örömtől.)

CACHET: Tessék, kérem?

ÁGNES: Az enyém!

GADARIN: Mi ütött magához, Agnes? Ki hívta be magát? Általában mit akar itt?

ÁGNES: Bejöttem kérem elbúcsúzni, meg hogy elvigyem a képeimet. És itt látom ezt az urat, amint el akarja vinni.

GADARIN: De hisz az előbb eladta nekem!
ÁGNES: | Én! ? Dehogy kérem, dehogy adtam el!

HELEN: Hát nem a kezébe olvasta az uram a pénzt?

OSZKÁR: Doktor úr! Csodálkozom!

ÁGNES (Hevesen, Oszkárral egyszerre): A doktor úr azt mondta, szeretné a képemet, hogy maradjon valami emléke utánam. Én meg csak annyit feleltem, hogy majd gondolkozom, odaadom-e! És gondolkoztam is. És rájöttem, hogy a világ minden kincséért se tudnék elszakadni tőle. És most a doktor úr a hátam mögött el akarja adni! Hát ez szégyen-nyalázat!

HELEN: Ágnes!

ÁGNES: Én bizony a föld alá bújnék szégyenletemben!... Ilyen huncutságot csak kieszelni is.

GADARIN: Ez a ház itt az enyém, mindenestől, ami benne van és maga, Ágnes, a mi megfizetett alkalmazottunk volt!

OSZKÁR: Doktor! Doktor!

ÁGNES (most már hangos): Az én képem nem a maguké!

GADARIN (szünet, kétségbeesetten): Ha volna nekem szívesek, Grépeaux úr, egy kis időre bevonulni ide a kishálóba, hadd magyarázzak meg mindent nyugodtan Ágnesnek, majd elsimulnak a bajok. Csak öt percre, Helén... (Int neki.)

CACHET (tilltakozva): De doktor úr, most már önnél a csekk az ördögbe is!

GADARIN: Jó, jó. Itt csak holmi kis félreértésről van szó.

(Általános, halk vitatkozás, ahogy Helén kifejezi a társaságot. Mikor kimentek, beteszti utánuk az ajtót. Homlokát ráncolja. Ágnes egészen közel húzódik képéhez. Ágneshez fordul.)

GADARIN: No hallja Ágnes, valami nagy hálával nincs maga irántunk, azok után, amiket megáért tettünk, annyi hosszú esztendőn keresztül!

ÁGNES (harora készen): Mit csináljak?... Ha egyszer nem tudok meglenni a kép nélkül!

GADARIN: És én bolond, még kicsoda kedves meglepetést készítettem elő magának!

ÁGNES: Éppen jókor jöttem az előkészítéshez!... Nekem lesülne a bőr az arcomról...

GADARIN: Maga talán azt gondolja, hogy rá akartam szedni?

ÁGNES: A jó ég tudja! Idáig csak a nagyságos asszonyról meg Zelmáról tudtam, hogy minden garast a fogukhoz vernek! De a doktor úrról nem gondoltam volna, hogy ennyire pénzsóvár!

GADARIN: Hogy képzelhet rólam ilyet! Hiszen én inkább pénzhez akartam magát juttatni! Az az ötszáz frank csak móka volt, amolyan előlegféle. A meglepetés aztán az lett volna, hogy ötezer frankot adok oda magának! Ötezeret!

ÁGNES: Amihez úgy tetszett volna jutni, hogy eladja a képemet!... De kérem, nem erről van szó!... Ez a kép... ez én nekem mindenem ezen a világon!... Az a szegény fiú, aki festette... én bizony nem szegénylenem... én kimondom... úgysí olyan régen volt!... Én... én szerettem ötet és még most is szeretem! És mindjárt azután, hogy elkészült vele — meghalt... ez volt az utolsó... ez itt ni... amit a két kezével megérintett... az utolsó... az utolsó... Ezért drágább ez nekem mindennél a világon!... Ez az egyetlen emléke annak a kis boldogságnak, amiben engem az Uristen egész életemben részeltetett! Olyan kevés volt nekem abból, doktor úr, olyan

kevés!... Úgy!... Most aztán jobb lesz, ha indulok, hogy odaérjek a vonathoz.

GADARIN (előbe áll): Maga csak magával törődik! Hát az öccse, meg a gyerekek! Az a szegény ember!

ÁGNES: Tudom!

GADARIN: És most munkanélküli is.

ÁGNES: Tudom!

GADARIN: Mit jelentene a gyerekeknek...

ÁGNES: Megígertem Mavriennek, hogy megörzöm a képet!... Az utolsó percében ígertem meg neki!... Nekem festette!

GADARIN: Nézze! Ha meggondolom, ez a kép nem is illeti jogosan magát! (Ágnes ránéz.) Mikor ő festette magát, maga azt az időt pazarolta erre, amiért én megfizettem magát, hogy dolgozzék!

ÁGNES: Ez se igaz! Folyton dolgoztam, miattam ő a képet csinálta. Nem állt meg a munka egy percre se a kezemben, amíg ő ott a fészerben csinálta a képet!

GADARIN: Maga a mi kávékat vitte ki neki mindig!

ÁGNES: Ez is épp oly igaz, mint a többi. Lehetett is volna a nagyságos asszonytól, aki minden kávészemet megszámlált. A magam uzsonnakávéját tettem félre neki, azt vittem ki! Ez volt minden, amit adtam szegénynek, az én özsonná! Tetszett hallani! És még miféle ocsmányságot tetszett rám kitalálni!

GADARIN: Tudja mit, őszintén beszéljek magával! Huszonötezer frankot kínáltnak, ha meg akarja venni a képet!

ÁGNES (elnémulva): Huszonöt...

GADARIN: Osszuk meg, Ágnes! Tartson a felét, a másik felét adja nekem! Ha meg akarja, sohase jut ennyi pénzhez! Jó?

ÁGNES: Nem!

GADARIN: Tartson meg tizenötöt szat...

ÁGNES: Nekem egy millió se kell! gyelje magát az úr!

GADARIN (szünet): Szégyelem is meg! (Hosszú szünet.)

ÁGNES: No, most már mehetek!

GADARIN: Mehet, Ágnes, — az Isten bocsásson meg nekem, — nem tarthatom vissza...

ÁGNES (ellágyulva, szeretettel fordul megint a kép felé, aztán egy gondolat lesz úrrá rajta) Szegény Mavrier!... De szegény volt szegény... Sohase volt rendez ruhája, meleg holmija csak az az egy sál, amit én horgoltam neki... Télen nem volt meleg szobája, ahol aludjék, nem volt neki semmije, ami kellett volna, ja de szegény volt!... Ha elmehetett volna innen melegbe országba, nem halt volna meg! Tévíz idején mindig csak azért imádkoztam, hogy jöjjön már az olvadás — a Mavrier kedvéért. Hogy lehetséges az, hogy egy ember úgy járjon meg, ilyen szörnyű szegénységben, mikor képek, amiket festett, olyan tenger sokat érnek?

GADARIN: Mert amíg élt, az ördögnek kellett a képei...

ÁGNES: Nekem kellett... Én bizony szerettem... Nem csak azért, mert ő csinálta... Különbösen is!... Azért tartottam meg belőlük annyit...

GADARIN: Annyit... tartott meg... Hogy-hogy? (A kicserepesedett ajkát megnézi sít.) Hogy tartotta meg öket?

ÁGNES: A nagyságos asszony föl akar öket tüzelní, de én lekapkodtam öket a máglyarakásról. (Megy a táskájért.)

GADARIN: Hol vannak most?

ÁGNES: A nagy ládámban... Tekercs

áltam mindegyikből... De nincs semmi k... Megnéztem...

DARIN: Hány van belőle?

AGNES: Tizenhét!

DARIN (időtől szájjal): Tizenhét!... mondja, tizenhét! (Szalad az ajtóhoz, Helén! Helén!

ELÉN (belép): Mi az, Arthur?

DARIN: Jöjjenek! Gyertek! Az arckép nem számít! (Ezt majd'nem egyszerre mond- amint egymásután beszélnek.) A többi kép került!

OTILLARD (jön): Lehetetlen!

DARIN: Amiket elégettél, Helén!

ELÉN: Arthur!

DARIN: Azaz, hogy csak akartál elégetni! annak az Ágnes ládájában! Tizenhét darab!

OSZKÁR: Tizenhét Mavrier!

AGNES: Hozza Ágnes nagy ócska úti bőrládáját.

(Marie jön utána.)

ELÉN: Egy nagy vagyon, Arthur!

ZELMA: De a miénk!

DARIN (otthagya a nőket): Behozni a felplytintni! (A láda elé szalad, a nők, a hátuk utáni Ágnes utána.)

AGNES: Majd én!... Nem szeretem, ha kurtálnak a ládában! (A ládából kivessz egy vastag tekeres vásznat.)

DARIN: Ah! (Kikapja a kezéből, Cachet-et vele.) No, Cachet úr, most tárgyalhatunk róla!

CACHET: Tessék megengedni Doktor úr, én vagyok a szakértő. (Kivesszi a tekerceset in kezéből és az asztalhoz megy. Helén, in, Zelma utána. Leül a Gadarin székébe, veti a vásznakat. Helén, Zelma, Grépeaux utána, csak Cotillard nem.) Mondhatom, a árukészletre nem számítottam!

OSZKÁR (Amint meglátja az első képet): zva! Baj ne érje! Ah!

DARIN: Mit gondol, mit érhet darabja?

OSZKÁR: Hát... jól meg kell hányni,

DARIN: Mégis! Ötezret?

OSZKÁR: Annyit testvérek között is megér! DARIN! Hallod! Helén! Már az első és ét van belőle!

AGNES: Ezeket is el akarja adni, doktor úr?

DARIN: Ez itt ni?

OSZKÁR (ráhajol): A „Pipacsos rét”. Ez nem más, mint a Pipacsos rét!

OTILLARD (felveszi a saját Pipacsos rétfét, ül, vállat von).

DARIN: Biztos, hogy ez a Pipacsos rét! Úr! Úr! Lábjeggyen meg a kalapjáért és hóna képével! kismorfordál.)

AGNES: Én mentettem meg! (Abba hagyja, látja a kilopózkodó Cotillardt.)

OSZKÁR (a harmadik képre): Oh! Nézzék!

AGNES: Én mentettem meg ezeket a tűztől! Nem, megtarthatom őket!

CACHET: De most már, mielőtt tárgyalnánk, én tudni, hogy a doktor úr jogos tulaj- e a képeknek?

ELÉN: Hát ki, ha nem ő?

DARIN: Azt magának kell legjobban tud- aga tudja, hogy a fiú nem hagyott maga milliót, azt is tudja, hogy nekem adósom!

OSZKÁR: Magam is azt hiszem, ezek már a doktoréi.

AGNES: Oh!

OSZKÁR: Nézzük a többi! (Senkise törődik el.)

AGNES: Isten velük!

OSZKÁR: Doktorkám, én nem adnám el

ezeket csak úgy kutyafuttában, legalább nem mindet!

AGNES: Isten áldja Zelma, Isten áldja meg nagyságos asszony!

CACHET: Egy kis idő nekem is kell a meg- fontolásra...

GADARIN: Egészen kicsi, kis időt azt adok...

AGNES: Isten áldja meg! Most már muszáj indúlni!... Hát!... (Leonhoz.) Azt hiszem, most már mehetünk! (A csopori egyik képet a másik után teregeti ki az elragadtatás egy-egy hangjával. Cachet közben kis darab papírosan számol.) Volna olyan szíves (Leonhoz.) és segítene a ládát kivinni?... (Leon int Marienek, aki kimegy a középajtón, Leon utána a ládával, Ágnes megy a konyhaajtó mellett lévő táskáért és megy az arcképerért.)

CACHET: Tudja mit, doktor úr, legokosabb, ha azt a csekket, amit adtam, megtartja egy harmadik napra szóló elővételi jog fejében, a többi aztán meglátjuk.

GADARIN: De jó árat mondjon a képekért.

OSZKÁR: Oh! Ágnes:... (Hozzámegy.) Maga elme?

AGNES: El. Elbűsűztam volna, de úgy el vannak foglalva!

OSZKÁR: Csak egy szót az arcképeről! (Ágnes megijed.) Ne féljen, nem akarom elvenni! Csakhogy egy ilyen kincset őrizni nagy felelősség!

CACHET: Százötvennyolcezer!

GADARIN: Százhatvan kerekszám!

OSZKÁR: Vigyázzon a képre, annak a köte- léknek a kedvéért, amely magát szegény bará- tunkhoz fűzte!

HELEN: Kötelék! Szép kis kötelék!

AGNES (most kijegyenesedik, elfordul Heléntől és Oszkára néz.) Ó volt az egyetlen ember, aki életemben engem el akart venni. (Nagy csend.)

GADARIN: Szegény! Milyen kár, hogy meghalt!

AGNES: Úgy könyörgött... én nem akar- tam, de láttam, hogy kinlódik... oszt jött a tisztelendő úr gyóntatni... szegény fölnevezett mégegyszer, megfogta a kezemet, szólt a főtis- telendő úrnak... az ott az utolsó percben össze- adott bennünket, itt az irás...

OSZKÁR: Akkor maga az özvegye!

AGNES: Az vagyok!... Gyűrűm is van tőle! (A ruhája alól egy szalagot vesz elő, azon egy gyűrű lóg.) Mit kötöttem volna a világ orrára, cseléd voltam, az akartam maradni! De én Mavrier Jeanné vagyok, úgy ahogy a nagyságos asszony Gadarinné!

CACHET: Akkor ezek a képek mind...

ZELMA: Mama!

HELEN: Úr Jézus! (Nagy szünet. Gadarin egész megsemmisülten veszi a tekeres képet, Ágnes karjára teszi. Ugyanakkor belép Leon, hogy vigye az Ágnes táskáját és képét.)

AGNES: Bouquet úr! Kint van Marie? (Leon megijed.) Ne féljen! Híjja csak be! (Leon kimegy.) Köszönöm doktor úr, hogy a képeket visszaadta... (Leon visszajön Marievel.) Grépeaux úr... mondja... melyik ezek közt a legszebb, a legdrágább kép?

OSZKÁR: Ezt ilyen hamarjában?... Hadd- lám!... Azt hiszem, a Galambdúc és az öreg templom... (Nézi a két vásznat.)

AGNES (Mariehoz): Ez a kettő a magáé!... Ez az Ágnes nászajándéka!... Ez a kettő a doktor uré... három a Zelmáé... kettő a nagyságos asszonyé. A többi viszem, most már csak így, a karomon... mert lemaradok. Jöjjön fiatal úr... Isten áldja meg mindnyájukat! (És indul kifelé az estében.)

FÜGGÖNY

Pesti kis kalauz

Szemfelszedés gyorsan, jól, olcsón. — «Szemfelszedő»-üzem, Akácfa-utca 61. (Király-utcánál.)

Neumann Szalón

IV. Kossuth Lajos-utca 4.
Kosztüm, Fagónár
Köpeny, Ruha **25 P-től 40-ig**

HOLLÓS ERZSI
KOZMETIKAI INTÉZET
MÉRSEKELT ÁRAKI
BUDAPEST,
PETŐFI SÁNDOR-UTCA 7. SZ.
TELEFONSZÁM: 87-778

Hangszerek,
Zongorák,
Gramofonok,
lemezek

mindig legolcsóbban nagy választékban

REMÉNYI-nél

Budapest,
VI., Király-u. 58

Nagy újlévi vásár a
Színházi Élet Boltjában,
Erzsébet-körút 7

Budai kutyafürdő

Higiénikus
fürdőzés, nyírás,
fertőtlenítés.
Szakszerű trim-
melés. Idomítás.
Mérsekelt árú
bérletrendszer.
Drótszőrű foxik,
akradé terrierek,
skót terrierek, szálkásszőrű tac-
sók eladók. II., Margit-körút 56.

(Cyklop ház) Telefon: 52-7-61

PHÖNIX kutyafürdő és nevelőintézet

Szakszerű trimmelés, kiképzés.
Drótszőrű foxterrier kölykök
kaphatók elsőrangú tenyésztőtől,
Férgementés, nyírás és fűr-
detés. Phönix-u. 2, tel.: 108-55.

ZALÁNE BREYER ERZSI

Kozmetikai intézete
V., Vilmos császár út 5
Telefon: 21-5-67

István Király Szálló

Budapest, VI., Podmanlezky-u. 8.
Távirati cím:
Hotelist, Budapest.
Telefon: 20-2-43, 29-4-34.

Hónapos szobák
60.—, 80.—,
100.— P.

Meghívjuk e héten
Kádár Gyula dr.
Szolnok
előfizetnénk
három napra
Budapestre és
felkérjük, hogy
megérkezéseinek
pontos idejét a
szálló igazgatóságával közölni
szíveskedjék.

GRÉ KOZMETIKA

IV., Petőfi Sándor-a. 10,
Párisi-utca 3
a legmodernebb
Tanítványok kiképzése

KRISZTINA-TÉREN

Mészáros-utca 2.

ÚRI OTTHON

jó levegő-
jú csendes
klad ellátással nagyon szép szobá-
kat (háló- és úri szobát) családnak
vagy 2-3 személynek. Tel.: 508-27.

Rongyaiból

szőnyeget

dívtatos, izléses házliszőttést készít
EHRENFELD, 32-esek tere 4. Csere
azonnal eszközölhető.

ENKELHARDTNÉ kozmetika

Modern, elismert! Árait leszállít
Bérletrendszer. Tanítványkiké-
VÁCI-UTCA 11 b, FÉLEMELEY
Telefon: 87-4-25

Szemölcsőirtás, szőrtelenítést legbiztosabban végzünk!

Bányász Márta kozmetika

V., Veres Pálné-utca 16. Telefon: 83-6-20
V., Bányász-utca 15. Telefon: 29-0-40
SZÉPSÉGÁPOLÁS
Tanítványkiképzés, Quarszkezelés

Vargánya csemegegomba

napon szárított P 10.—, ki-
lónként legalább 3 kg vétel-
nél P 7.—, postán utánvétellel
és ha a pénz előre beküldik,
a csomagot bérmentve kül-
döm. Cím:

KORMOS MIHÁLY GYÖNGYÖS

Külföldi hölgyek tökéletes koz-
metikai kiképzést nyerneak a
legrövidebb idő alatt.

Dr. Körnerné kozmetikában,
Teréz-körút 1/a. Tel.: 14-0-18

Színházi Élet: színházi, film, irodalmi és művészeti szaklap, megjelenik minden héten. Szerkesztőség
és kiadóhivatal: Budapest, Erzsébet-körút 7, II. Tel.: 419-50. Laptulajdonos: Színházi Élet Rt.

A Színházi Élet Bolt, Erzsébet-körút 7. Tel.: *419-50 és 362-84.

Felolós szerkesztő és kiadó: INCZE SANDOR.

Szerkesztő: LUKÁCS GYULA.

Kéziratokat, képeket, stb. nem őrzik meg s nem adunk vissza még akkor sem, ha arra bennünket
külön felkérnek, vagy visszpörtöt küldenek. Nem vállalunk értük semmiféle felelősséget.

Birdetések millimétersora a darabrézben 80 fill., más elhelyezésben 1.— P.

Auslandstarif: 1,20 Pengő pro mm-Zelle.

Előfizetési ár ¼ évre: Magyarországon és Ausztriában 6 P 50 f., külföldön 10 P.

Redaktion und Verwaltung für Österreich: Paul Pereszlenyi, Wien II., Sterneckplatz 11. (Tel. R. 46-5-80)

Leiter der Reiserubrik für Österreich: Julius Johann Karzag, Wien, II., Pfefferhofgasse 6.

(Tel.: B 55-8-94.)

ATHENAEUM NYOMDA RT. BUDAPEST. NYOMDAIGAZGATÓ: WÖZNER I.

Fél Ausztriában

Salzburg téli sporthelyei világhírűek

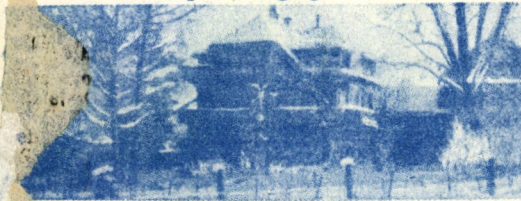
Berghotel Schmittenhöhe

2000 méter a tengerszín felett.
Telefon: Zell am See No. 189.
Abszolút biztosított hó november végétől
április végéig.

GERLOSPLATTE Krimml mellett
1695 m a tengerszín felett.

WALTLS SPORHOTEL ZUR GERLOSPLATTE
A legmodernebb komfort. A sielők paradicsoma.
Kiinduló állomása „Hotel zur Post“ Krimml
(1076 m.). Január 1—31-ig mérsékelt penzió-
árak: napi S. 10—12.

Zell am See Pension Olga

z előkelő társaság otthona. Minden modern
kényelem.

Zell am See Hotel-Pension „Heureka“

Dr. Ludwig und Gertrud Weissmann
Modern, elsőrangú ház — Gyönyörű alpesi ki-
látással és napsugárral — Folyó hideg-, melegvíz.

Radstadt

a tauerni alpesekben. 856 méter a t. sz. fölött

Hotel zur Post

Elsőrangú ház. Az előkelő társaság és sportolók
találkozóhelye. Tulajd.: Dr. Karl és Lisl Jasny.

Radstätter Tauern

1625 méter a tengerszín felett

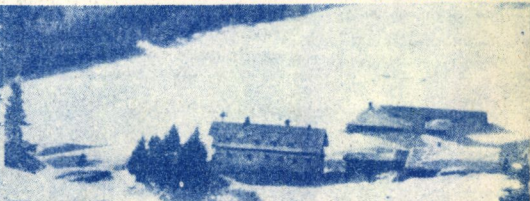
Sport Hotel Schaidberg

Az Alpések gyöngye. Símester a házban. Hó
egész májusig. A legmodernebb teljes kénye-
lem. — Vasútállomás: Radstadt és onnan autó.

St. Johann in Pongau. (Salzburg tartomány)

A **Lichtensteinklamm** a Keleti Alpok legnagyobb
szorososa. Vezetések előadással. St. Johann in
Pongau Salzburg tartomány legrégebb téli sport-
helye. Ugróánc. Korcsolyapálya. Korzó rődlí-
pálya villanyvilágítással. Modernül berendezett
szállodák olcsó árakkal.

ALPENHOTEL ARTHURHAUS a Mitterberg

alpesen, 1503 m, a **Hochkönig** tövében,
magaslati gyógy- és téli sporthely.

Minden kényelem. Sítanfolyam kezdőknek és
haladóknak a szálló tulajdonosának, Peter Ra-
dacher műsielő személyes vezetésével. 5 km
hosszú rődlípálya. — Penzió Schilling 9,50-től

ELIDA

7
VIRÁG

SZAPPAN

Az Ön kedvenc ..... illatával.

ATHENAEUM, BUDAPEST